

Nr. 14 – 2006
Side 1733 – 1854

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 14
Utgitt 20. desember 2006

Innhold

Side

Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet

2006

Nov.	24.	Lov nr. 63 om endr. i lov 4. juni 1993 nr. 58 om allmenngjøring av tariffavtaler m.v. og lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven)	1733
Des.	1.	Lov nr. 64 om endr. i arbeidsmiljøloven (varsling)	1734
Des.	1.	Lov nr. 65 om endr. i barnevernloven og sosialtjenesteloven mv. (saksbehandlingsregler for fylkesnemndene for barnevern og sosiale saker mv.)	1735
Des.	1.	Lov nr. 66 om endr. i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler	1742
Nov.	10.	Fordeling av myndighet mellom Helse- og omsorgsdepartementet og Miljøverndepartementet etter lov om stråling og bruk av stråling og strålevernforskriften (Nr. 1230)	1763
Nov.	10.	Ikrafttr. av lov 23. juni 2000 nr. 52 om endringer i åndsverkloven og lov om avgift på offentlig framføring av utøvende kunstners prestasjoner m.v. (Nr. 1233)	1764
Nov.	6.	Deleg. av myndighet til Mattilsynet etter lov om veterinærer og annet dyrehelsepersonell § 27 (Nr. 1262)	1779
Nov.	24.	Ikrafttr. av lov 24. november 2006 nr. 63 om endringer i lov 4. juni 1993 nr. 58 om allmenngjøring av tariffavtaler m.v. og lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) (Nr. 1294)	1790
Des.	1.	Ikrafttr. av lov 1. desember 2006 nr. 64 om endringer i arbeidsmiljøloven (varsling) (Nr. 1324)	1809
Des.	1.	Ikrafttr. av lov 1. desember 2006 nr. 66 om endringer i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (Nr. 1328)	1811
Des.	1.	Delvis ikrafttr. av lov 1. desember 2006 nr. 65 om endringer i barnevernloven og sosialtjenesteloven mv. (saksbehandlingsregler for fylkesnemndene for barnevern og sosiale saker mv.) (Nr. 1332)	1820

Kunngjøring av stortingsvedtak

2006

Nov.	28.	Stortingets skattevedtak for inntektsåret 2007 (Nr. 1336)	1822
Nov.	28.	Vedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2007 (Nr. 1337)	1825
Nov.	28.	Vedtak om CO ₂ -avgift i petroleumsvirksomheten på kontinentalsokkelen for budsjetterminen 2007 (Nr. 1338)	1828
Nov.	28.	Vedtak om produktavgift til folketrygden for fiskeri-, hval- og selfangstnæringen for 2007 (Nr. 1339)	1828
Nov.	28.	Vedtak om avgift til statskassen på arv og gaver for budsjetterminen 2007 (Nr. 1340)	1828
Nov.	28.	Vedtak om merverdiavgift for budsjetterminen 2007 (Nr. 1341)	1829
Nov.	28.	Vedtak om særavgifter til statskassen for budsjetterminen 2007 (Nr. 1342)	1829
Nov.	28.	Vedtak om tollavgifter for budsjetterminen 2007 (Nr. 1343)	1849

Forskrifter

2006

Nov.	1.	Forskrift om krav til bachelorgraden ved Diakonhjemmet Høgskole (Nr. 1203)	1742
Sept.	11.	Forskrift om krav til bachelorgrad ved Luftkrigsskolen (Nr. 1206)	1746
Nov.	2.	Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved import av fiskevarer fra Brasil (Nr. 1210)	1750
Nov.	3.	Forskrift om arbeidstakernes rett til innflytelse i europeiske samvirkeforetak (Nr. 1213)	1751
Nov.	8.	Forskrift om tilskot til avløsning (Nr. 1227)	1760
Nov.	13.	Midl. forskrift om unntak fra arbeidsmiljøloven § 10–8 fjerde ledd for flygeledere (Nr. 1234)	1764
Nov.	14.	Forskrift om vern av produktnemninga Gamalost frå Vik som beskytta geografisk nemning (Nr. 1235)	1764
April	20.	Forskrift for graden philosophiae doctor (Ph.D.) ved Misjonshøgskolen (Nr. 1248)	1765
Okt.	19.	Forskrift om opptak, studium og vurdering i mastergradsstudier ved Norges veterinærhøgskole (Nr. 1249)	1771
Okt.	30.	Forskrift om slakterier og tilvirkingsanlegg for akvakulturdyr (Nr. 1250)	1773
Nov.	14.	Forskrift om stopp i fisket etter nordsjøsild for kystfartøygruppen i 2006 (Nr. 1255)	1777

Nov.	17.	Forskrift om årlig regulering av medlemspremien i pensjonstrygden for fiskere (Nr. 1261) ..	1779
Nov.	20.	Forskrift om kompensasjon for portoutgifter i avisene (Nr. 1267)	1781
Nov.	20.	Forskrift om kvoter i jakt på kystsel i 2007 (Nr. 1289).....	1785
Nov.	21.	Forskrift om allmenngjøring av tariffavtale for byggeplasser i Norge (Nr. 1291).....	1787
Sept.	25.	Forskrift om opplysningsplikt ved tilbud om kjøp av sammensatte produkter (Nr. 1317)	1797
Nov.	27.	Forskrift om deltakelse i kystfartøygruppens fiske for 2007 (deltakelsesforskriften) (Nr. 1319)	1800
Nov.	29.	Forskrift (Nr. 131) om overgangsregler ved beregning av forhøyet merverdiavgift på næringsmidler fra 1. januar 2007 (Nr. 1321)	1807
Des.	1.	Forskrift om transport av farlig gods på veg og jernbane (landtransportforskriften) (Nr. 1331)	1812
Des.	1.	Forskrift om overgangsbestemmelser til lov om endringer i barnevernloven og sosialtjenesteloven mv. (saksbehandlingsregler for fylkesnemndene for barnevern og sosiale saker mv.) (Nr. 1333).....	1821
Nov.	28.	Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med utbrudd av bluetongue i Bulgaria (Nr. 1335).....	1821

Endringsforskrifter

2006

Nov.	2.	Endr. i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) (Nr. 1204)	1744
Juni	19.	Endr. i forskrift om legemiddelklassifisering (legemiddellisten, unntakslisten og urtelisten) (Nr. 1205)	1745
Okt.	19.	Endr. i forskrift om samarbeid om produksjon og omsetning av visse hagebruks- og gartneriprodukter mv. (Nr. 1207).....	1747
Okt.	31.	Endr. i forskrift om satser for visse tilskuddsordninger for bearbeidede jordbruksvarer (Nr. 1208)	1747
Nov.	3.	Endr. i forskrift om strukturvoteordning mv. for havfiskeflåten (Nr. 1211).....	1750
Nov.	3.	Endr. i forskrift om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) (Nr. 1212).....	1750
Nov.	3.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter uer i internasjonalt farvann (NAFO–NEAFC-områdene) og i Grønlands fiskerisone i 2006 (Nr. 1214).....	1758
Nov.	8.	Endr. i forskrift om visse forurensende stoffer i næringsmidler (Nr. 1224).....	1758
Nov.	9.	Endr. i forskrift om krav om analyserapport ved import av produktgrupper av langkornet ris med opprinnelse i USA for å unngå innblanding av ikke-godkjent genmodifisert ris LL 601 og forskrift om betaling av gebyrer for særskilte ytelser fra Mattilsynet (Nr. 1225) ..	1759
Nov.	10.	Endr. i forskrift om eiendomsmegling (Nr. 1226)	1760
Nov.	8.	Endr. i forskrift om gebyrer for Norsk Akkrediterings tjenester (Nr. 1228).....	1762
Nov.	8.	Endr. i forskrift om legemidler (legemiddelforskriften) (Nr. 1229).....	1763
Nov.	10.	Endr. i forskrift om strålevern og bruk av stråling (strålevernforskriften) (Nr. 1231)	1763
Nov.	10.	Endr. i forskrift om sikkerhet og terrorberedskap i havner på Svalbard (Nr. 1232).....	1763
Nov.	1.	Endr. i forskrift om forvaltning av Fond for utøvende kunstnere og om fastsetting av avgift for kringkasting av lydopptak som ikke er vernet etter åndsverkloven (Nr. 1251).....	1775
Nov.	8.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006 (Nr. 1252)	1776
Nov.	8.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2006 (Nr. 1253)	1776
Nov.	10.	Endr. i forskrift om forvaltning av Fond for utøvende kunstnere og om fastsetting av avgift for kringkasting av lydopptak som ikke er vernet etter åndsverkloven (Nr. 1254).....	1776
Nov.	14.	Endr. i forskrift om anvendelse av det kvantum av torsk som er satt av til distriktskvote i 2006 (Nr. 1256).....	1777
Nov.	15.	Endr. i forskrift fastsatt av Skattedirektoratet til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 1257).....	1778
Nov.	15.	Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av regnskapsloven av 17. juli 1998 nr. 56 (Nr. 1258)	1778
Nov.	15.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006 (Nr. 1259)	1778
Nov.	15.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2006 (Nr. 1260)	1779
Nov.	13.	Endr. i forskrift om fôrvarer (Nr. 1263).....	1779
Nov.	20.	Endr. i forskrift om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell i 2006 (Nr. 1264)	1780

Nov.	20.	Endr. i forskrift om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild i 2006 (Nr. 1265).....	1780
Nov.	20.	Endr. i forskrift om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter nordsjøsild sør for 62° N i 2006 (Nr. 1266).....	1780
Nov.	20.	Endr. i forskrift om registrering av foretak (Nr. 1268)	1781
Nov.	20.	Endr. i forskrift om handelsverksemd med brukte eller kasserte ting mv. (Nr. 1269).....	1782
Nov.	10.	Endr. forskrift om bruk av kjøretøy (Nr. 1285)	1783
Nov.	10.	Endr. i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) (Nr. 1286).....	1783
Nov.	16.	Endr. i forskrift om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften) (Nr. 1287)	1783
Nov.	17.	Endr. i forskrift om bekjempelse av dyresjukdommer (Nr. 1288)	1785
Nov.	21.	Endr. i forskrift om pass (passforskriften) (Nr. 1290).....	1786
Nov.	22.	Endr. i forskrifter om strafferegistrering (Nr. 1292)	1788
Nov.	22.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2006 (Nr. 1293).....	1788
Nov.	24.	Endr. i forskrift om offentlige anskaffelser (Nr. 1295)	1790
Nov.	24.	Endr. i forskrift om innkjøpsregler i forsyningssektorene (vann- og energiforsyning, transport og posttjenester) (Nr. 1296).....	1791
Nov.	24.	Endr. i forskrift til offentlighetsloven. Delegering av myndighet (Nr. 1297)	1792
Nov.	21.	Endr. i forskrift om settepoteter (Nr. 1298)	1792
Nov.	23.	Endr. i forskrift om levering av ligningsoppgaver fra forvaltningsselskaper og verdipapirregistre til ligningsmyndighetene (Nr. 1299).....	1795
Nov.	24.	Endr. i forskrift om menerstatning ved yrkesskade (Nr. 1300).....	1797
Nov.	13.	Endr. i forskrift om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer (Nr. 1318).....	1799
Nov.	27.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006 (Nr. 1320)	1807
Des.	1.	Endr. i forskrift om oppstillingstillatelser for gevinstautomater og underholdningsautomater (Nr. 1322).....	1808
Des.	1.	Endr. i forskrift om register over befolkningen på Svalbard (Nr. 1323).....	1808
Des.	1.	Endr. i forskrift om internkontroll i sosial- og helsetjenesten (Nr. 1325)	1809
Des.	1.	Endr. i forskrift til lov om sosiale tjenester m.v. (Nr. 1326).....	1810
Des.	1.	Endr. i forskrift om legemidler (legemiddelforskriften) (Nr. 1327).....	1810
Nov.	16.	Endr. i forskrift om frakttilskott på slakt (Nr. 1329).....	1811
Nov.	30.	Endr. i forskrift om arbeidsmiljø, sikkerhet og helse for arbeidstakere på skip (Nr. 1330).....	1812
Des.	1.	Endr. i forskrift om anvendelse av det kvantum av torsk som er satt av til distriktskvote i 2006 (Nr. 1334).....	1821
Nov.	30.	Endr. i forskrifter om sjømannspensjonering (Nr. 1344)	1850
Des.	1.	Endr. i forskrift om vurdering og kontroll av risikoer ved eksisterende stoffer (Nr. 1345)	1851
Des.	1.	Endr. i forskrift om grossistvirksomhet med legemidler og forskrift om omsetning mv. av visse reseptfrie legemidler utenom apotek (Nr. 1346)	1851
Des.	5.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter reker i NAFO-området i 2006 (Nr. 1347)	1852
Des.	5.	Endr. i forskrift om begrenning av lønnsoppgaveplikten (Nr. 1348)	1853

Diverse 2006

Nov.	1.	Deleg. av myndighet til Fiskeridirektoratets regionkontor etter konsesjonsforskriften (Nr. 1209)	1749
------	----	--	------

Rettelser

Nr. 5/2006 s. 483 (i forskrift 24. mars 2006 nr. 376 om endring i forskrift 30. november 1995 nr. 938 om A/S Vinmonopolets innkjøpsvirksomhet m.v. og forskrift 16. januar 1996 nr. 24 om nemnd for prøving av A/S Vinmonopolets beslutninger om innkjøp m.v.).....	1853
Nr. 12/2006 s. 1593 (i forskrift 22. august 2006 nr. 1014 om endring i forskrift 1. november 2001 nr. 1234 om måling av petroleum for fiskale formål og for beregning av CO ₂ -avgift).....	1853
Nr. 13/2006 s. 1695 (i forskrift 13. oktober 2006 nr. 1158 til lov om folkehøyskoler).....	1854

Oversikt over rettelser	3. omslagsside
Bestillinger, adresseendringer m.v.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 20. desember 2006

Nr. 14

24. nov. Lov nr. 63 2006

Lov om endringer i lov 4. juni 1993 nr. 58 om allmenngjøring av tariffavtaler m.v. og lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven).

Ot.prp.nr.92 (2005–2006), Innst.O.nr.5 (2006–2007) og Besl.O.nr.3 (2006–2007). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 9. og 23. november 2006. Fremmet av Arbeids- og inkluderingsdepartementet. Kunngjort 24. november 2006.

I

I lov 4. juni 1993 nr. 58 om allmenngjøring av tariffavtaler m.v. gjøres følgende endringer:

Ny tittel skal lyde:

lov 4. juni 1993 nr. 58 om allmenngjøring av tariffavtaler m.v. (allmenngjøringsloven)

§ 8 skal lyde:

§ 8. Tilsyn med lønns- og arbeidsvilkår

Arbeidstilsynet fører tilsyn med at lønns- og arbeidsvilkår som følger av vedtak om allmenngjøring etter § 3, blir overholdt.

Arbeidstilsynet gir de pålegg og treffer de vedtak ellers som er nødvendige for gjennomføringen av vedtak om allmenngjøring etter § 3. Arbeidsmiljøloven § 18–6 (1), (2), (6), (7) og (8) samt §§ 18–7 og 18–8 får tilsvarende anvendelse ved tilsyn etter loven her. Eventuell oppdragsgiver skal også gjøres kjent med pålegg og andre enkeltvedtak.

Enhver som er underlagt tilsyn etter bestemmelsen skal, når Arbeidstilsynet krever det og uten hinder av taushetsplikt, fremlegge opplysninger som anses nødvendige for utøvelsen av tilsynet. Slike opplysninger kan også kreves fra andre offentlige tilsynsmyndigheter uten hinder av den taushetsplikten som ellers gjelder. Arbeidstilsynet kan anmelde overtredelser til politiet.

Petroleumstilsynet har innenfor sitt myndighetsområde tilsvarende tilsynsansvar og myndighet som nevnt i første, annet og tredje ledd.

Ny § 9 skal lyde:

§ 9. Ansvar for oppdragsgivere

Departementet kan gi forskrift om at oppdragsgiver i kontrakt med oppdragstaker skal informere om plikter etter gjeldende forskrifter om allmenngjøring av tariffavtaler.

Någjeldende §§ 9 og 10 blir §§ 10 og 11.

II

I lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her skal § 11 a lyde:

§ 11 a. Tilsyn med at vilkår for tillatelser følges og tiltak ved brudd på vilkårene

Arbeidstilsynet fører tilsyn med at vilkårene for arbeidstillatelse når det gjelder lønns- og arbeidsvilkår og stillingens omfang, følges i virksomhetene. Likeledes føres tilsyn med at vilkårene for oppholdstillatelse for arbeidstaker som nevnt i § 51 første ledd bokstav a og § 58 a følges. Enhver som er underlagt tilsyn etter bestemmelsen skal, når Arbeidstilsynet krever det og uten hinder av taushetsplikt, fremlegge opplysninger som anses nødvendige for utøvelsen av tilsynet. Slike opplysninger kan også kreves fra andre offentlige tilsynsmyndigheter uten hinder av den taushetsplikten som ellers gjelder.

Arbeidstilsynet gir de pålegg og treffer de vedtak ellers som er nødvendige for gjennomføringen av tilsyn etter første ledd. Arbeidsmiljøloven § 18–6 (1), (2), (6), (7) og (8) samt §§ 18–7 og 18–8 får tilsvarende anvendelse ved tilsyn etter loven her. Eventuell oppdragsgiver skal også gjøres kjent med pålegg og andre enkeltvedtak.

Ved mistanke om overtredelse av vilkårene, eller at utlendingen ikke har nødvendig arbeids- eller oppholdstillatelse, skal Arbeidstilsynet varsle utlendingsmyndighetene.

Petroleumstilsynet har innenfor sitt myndighetsområde tilsvarende tilsynsansvar og myndighet som nevnt i første, annet og tredje ledd.

Dersom en arbeidsgiver i forhold til sine utenlandske arbeidstakere grovt eller gjentatte ganger bryter regler som skal verne om arbeidstakers lønns- eller arbeidsvilkår, og som er gitt i eller i medhold av denne lov, kan Utlendingsdirektoratet treffe vedtak om at det ikke skal innvilges arbeidstillatelse for å utføre arbeid hos vedkommende arbeidsgiver. Vedtak etter denne bestemmelsen skal gjelde for to år. Kongen kan gi nærmere regler i forskrift, herunder fastsette at vedtak etter bestemmelsen skal gjelde for mindre enn to år.

Vedtak etter femte ledd berører ikke retten til oppholdstillatelse etter kapittel 8.

III

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

1. des. Lov nr. 64 2006

Lov om endringer i arbeidsmiljøloven (varsling).

Ot.prp.nr.84 (2005–2006), Innst.O.nr.6 (2006–2007) og Besl.O.nr.4 (2006–2007). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 16. og 23. november 2006. Fremmet av Arbeids- og inkluderingsdepartementet. Kunngjort 1. desember 2006.

I

I lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) gjøres følgende endringer:

§ 2–4 skal lyde:

§ 2–4. Varsling om kritikkverdige forhold i virksomheten

- (1) Arbeidstaker har rett til å varsle om kritikkverdige forhold i virksomheten.
- (2) Arbeidstakers fremgangsmåte ved varslingen skal være forsvarlig. Arbeidstaker har uansett rett til å varsle i samsvar med varslingsplikt eller virksomhetens rutiner for varsling. Det samme gjelder varsling til tilsynsmyndigheter eller andre offentlige myndigheter.
- (3) Arbeidsgiver har bevisbyrden for at varsling har skjedd i strid med denne bestemmelsen.

Ny § 2–5 skal lyde:

§ 2–5. Vern mot gjengjeldelse ved varsling

- (1) Gjengjeldelse mot arbeidstaker som varsler i samsvar med § 2–4 er forbudt. Dersom arbeidstaker fremlegger opplysninger som gir grunn til å tro at det har funnet sted gjengjeldelse i strid med første punktum, skal det legges til grunn at slik gjengjeldelse har funnet sted hvis ikke arbeidsgiveren sannsynliggjør noe annet.
- (2) Første ledd gjelder tilsvarende ved gjengjeldelse mot arbeidstaker som gir til kjenne at retten til å varsle etter § 2–4 vil bli brukt, for eksempel ved å fremskaffe opplysninger.
- (3) Den som er blitt utsatt for gjengjeldelse i strid med første eller andre ledd, kan kreve oppreisning uten hensyn til arbeidsgivers skyld. Oppreisningen fastsettes til det beløp som retten finner rimelig under hensyn til partenes forhold og omstendighetene for øvrig. Erstatning for økonomisk tap kan kreves etter alminnelige regler.

Ny § 3–6 skal lyde:

§ 3–6. Plikt til å legge forholdene til rette for varsling

Arbeidsgiver skal, i tilknytning til det systematiske helse-, miljø- og sikkerhetsarbeidet, utarbeide rutiner for intern varsling eller sette i verk andre tiltak som legger forholdene til rette for intern varsling om kritikkverdige forhold i virksomheten i samsvar med § 2–4, dersom forholdene i virksomheten tilsier det.

§ 13–8 skal lyde:

§ 13–8. Bevisbyrde

Dersom arbeidstaker eller arbeidssøker fremlegger opplysninger som gir grunn til å tro at det har funnet sted diskriminering i strid med bestemmelse i dette kapittel, må arbeidsgiver sannsynliggjøre at det likevel ikke har funnet sted slik diskriminering eller gjengjeldelse.

§ 13–9 første og andre ledd skal lyde:

- (1) Den som er blitt diskriminert i strid med dette kapittel, kan kreve oppreisning uten hensyn til arbeidsgivers skyld. Oppreisningen fastsettes til det beløp som retten finner rimelig under hensyn til partenes forhold og omstendighetene for øvrig.

(2) Erstatning for økonomisk tap som følge av diskriminering i strid med dette kapittel, kan kreves etter de alminnelige regler.

§ 18–6 første ledd skal lyde:

(1) Arbeidstilsynet gir de pålegg og treffer de enkeltvedtak ellers som er nødvendige for gjennomføringen av bestemmelsene i og i medhold av kapittel 2 med unntak av §§ 2–4 og 2–5, kapittel 3 til 8, kapittel 10 med unntak av § 10–2 andre til fjerde ledd og § 10–6 tiende ledd, kapittel 11 samt §§ 14–5 til 14–8, 15–2 og 15–15.

II

Loven trer i kraft når Kongen bestemmer.

1. des. Lov nr. 65 2006

Lov om endringer i barnevernloven og sosialtjenesteloven mv. (saksbehandlingsregler for fylkesnemndene for barnevern og sosiale saker mv.).

Ot.prp.nr.76 (2005–2006), Innst.O.nr.2 (2006–2007) og Besl.O.nr.2 (2006–2007). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 19. og 26. oktober 2006. Fremmet av Barne- og likestillingsdepartementet. Kunngjort 1. desember 2006.

Endringer i følgende andre lover:

- 1 Lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene (domstolloven).
- 2 Lov 13. juni 1980 nr. 35 om fri retts hjelp.
- 3 Lov 28. februar 1986 nr. 8 om adopsjon.
- 4 Lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer.
- 5 Lov 17. juni 2005 nr. 90 om mekling og rettergang i sivile tvister (tvisteloven).

I

I lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester (barnevernloven) gjøres følgende endringer:

§ 7–1 bokstav e skal lyde:

- e) § 9–6 annet ledd om tilkalling av sakkyndige utenfor utvalget.

§ 7–1 a skal lyde:

§ 7–1 a. Fylkesnemndas stedlige virkeområde

Fylkesnemnda avgjør saker som reises av kommunene, jf. § 8–4, i det fylket nemnda omfatter. Når hensynet til en hensiktsmessig saksavvikling tilsier det, kan departementet bestemme at saker som reises i en eller flere kommuner skal avgjøres i en annen nemnd.

§ 7–5 a skal lyde:

§ 7–5 a. Fylkesnemndas sammensetning i den enkelte sak

I den enkelte sak skal fylkesnemnda bestå av nemndsleder, ett medlem fra det alminnelige utvalg og ett fra det fagkyndige utvalg. Når sakens vanskelighetsgrad gjør det nødvendig, kan nemndsleder beslutte at nemnda, i tillegg til nemndsleder, skal bestå av to medlemmer fra det alminnelige utvalg og to fra det fagkyndige utvalg.

Dersom partene samtykker, kan nemndsleder avgjøre saker som nevnt i første ledd alene når hensynet til en betryggende saksbehandling ikke er til hinder for det.

Når saken gjelder krav om endring i forhold til et tidligere vedtak eller dom, kan nemndsleder avgjøre saken alene dersom dette er ubetenkelig hensett til sakens tema, vanskelighetsgrad, behovet for fagkyndighet, og hensynet til en forsvarlig behandling.

II

I trer i kraft 1. januar 2007 og opphører å gjelde når III-IX trer i kraft.

III

I lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester (barnevernloven) gjøres følgende endringer:

§ 4–4 fjerde ledd skal lyde:

Fylkesnemnda kan om nødvendig beslutte at tiltak som opphold i barnehage eller andre egnede dagtilbud, skal settes i verk ved pålegg til foreldrene. Fylkesnemnda kan gi pålegg om tilsyn når vilkårene i § 4–12 er til stede. For barn som har vist alvorlige atferdsvansker, jf. § 4–24 første ledd, eller som er i ferd med å utvikle slike alvorlige atferdsvansker, kan fylkesnemnda vedta at foreldrestøttende tiltak som har som formål å redusere barnets atferdsvansker kan gjennomføres uten barnets samtykke. Slike foreldrestøttende tiltak kan også gjennomføres uten barnets samtykke når tiltakene iverksettes som ledd i avslutningen av et institusjonsopphold med hjemmel i § 4–24. Foreldrestøttende tiltak uten barnets samtykke kan ikke opprettholdes utover seks måneder fra fylkesnemndas vedtak.

§ 4–6 annet ledd annet punktum oppheves.

§ 4–6 fjerde ledd skal lyde:

Er det truffet vedtak etter annet ledd, skal begjæring om tiltak som nevnt i § 7–11 sendes fylkesnemnda snarest, og senest innen seks uker, men innen to uker hvis det gjelder tiltak etter § 4–24.

§ 4–9 første ledd annet punktum oppheves.

§ 4–9 tredje ledd skal lyde:

Er det truffet foreløpig vedtak, skal begjæring om tiltak som nevnt i § 7–11 være sendt fylkesnemnda snarest, og senest innen seks uker.

§ 4–15 tredje ledd siste punktum oppheves.

§ 4–19 skal lyde:

§ 4–19. Samværsrett. Skjult adresse

Barn og foreldre har, hvis ikke annet er bestemt, rett til samvær med hverandre.

Når det er fattet vedtak om omsorgsovertakelse, skal fylkesnemnda ta standpunkt til omfanget av samværsretten, men kan også bestemme at det av hensyn til barnet ikke skal være samvær. Fylkesnemnda kan også bestemme at foreldrene ikke skal ha rett til å vite hvor barnet er.

Andre som har ivaretatt den daglige omsorgen for barnet i foreldrenes sted forut for omsorgsovertakelsen, kan kreve at fylkesnemnda tar stilling til om de skal ha rett til samvær med barnet og hvilket omfang samværsretten skal ha.

Barnets slektninger, eller andre som barnet har en nær tilknytning til, kan kreve at fylkesnemnda tar stilling til om de skal ha rett til samvær med barnet og samværsrettens omfang når

- a) den ene eller begge foreldrene er døde, eller
- b) fylkesnemnda har bestemt at den ene eller begge foreldrene ikke skal ha rett til samvær med barnet eller at foreldrenes rett til samvær skal være svært begrenset.

De private parter kan ikke kreve at sak om samvær skal behandles av fylkesnemnda dersom saken har vært behandlet av fylkesnemnda eller domstolene de siste tolv månedene.

§ 4–21 annet ledd skal lyde:

Partene kan ikke kreve at en sak om opphevelse av vedtak om omsorgsovertakelse skal behandles av fylkesnemnda dersom saken har vært behandlet av fylkesnemnda eller domstolene de siste tolv måneder. Er krav om opphevelse i forrige vedtak eller dom ikke tatt til følge under henvisning til § 4–21 første ledd annet punktum, kan ny behandling bare kreves der det dokumenteres at det har funnet sted vesentlige endringer i barnets situasjon.

§ 6–9 annet ledd skal lyde:

En undersøkelse er gjennomført når barneverntjenesten har truffet vedtak om tiltak eller saken er besluttet henlagt. I de tilfeller tiltaket hører under fylkesnemndas myndighetsområde, regnes undersøkelsen som gjennomført når barneverntjenesten har framlagt begjæring om tiltak for fylkesnemnda i henhold til § 7–11.

Kapittel 7 skal lyde:

Kapittel 7. Saksbehandlingsregler for fylkesnemnda

§ 7–1. Fylkesnemndas stedlige virkeområde

I hvert fylke skal det være en nemnd – fylkesnemnda for barnevern og sosiale saker. Departementet kan bestemme at flere fylker skal ha felles nemnd.

Fylkesnemnda avgjør saker som reises av kommunene, jf. § 8–4, i det fylket nemnda omfatter. Når hensynet til en hensiktsmessig saksavvikling tilsier det, kan departementet bestemme at saker som reises i en eller flere kommuner skal avgjøres i en annen nemnd.

§ 7–2. Fylkesnemndas sammensetning

Hver fylkesnemnd skal bestå av

- a) en eller flere ledere som fyller kravene til dommere,
- b) et utvalg av fagkyndige, og
- c) et alminnelig medlemsutvalg. Departementet kan bestemme at utvalget skal deles i underutvalg som dekker ulike deler av nemndas geografiske område.

Departementet oppnevner utvalg som nevnt i første ledd bokstav b og c. Oppnevningen gjelder for fire år om gangen. Medlemmer til utvalg som nevnt i første ledd bokstav c, skal tas fra utvalget for meddommere som velges i henhold til domstoloven § 64.

Departementet kan gi forskrifter om hvilke krav som skal stilles til medlemmene av utvalg som nevnt i første ledd bokstav b og c.

§ 7-3. Hovedprinsippene for saksbehandlingen i fylkesnemnda

Fylkesnemndas saksbehandling skal være betryggende, rask og tillitskapende. Den skal være tilpasset tiltaket og sakens art, omfang og vanskelighetsgrad, og støtte opp under lovens grunnleggende hensyn.

For å oppnå målene i første ledd, skal

- a) fylkesnemnda sørge for at bevisførselen gir et forsvarlig faktisk avgjørelsesgrunnlag,
- b) partene i saken bli hørt, normalt ved muntlige forklaringer umiddelbart for nemndene,
- c) det legges til rette for kontradiksjon,
- d) partene i saken likebehandles og få den nødvendige veiledning,
- e) fylkesnemnda foreta en selvstendig og reell vurdering av avgjørelsesgrunnlaget, og
- f) avgjørelser om tiltak og andre viktige avgjørelser begrunnes.

Nemndsleder har ansvaret for at saksbehandlingen skjer i samsvar med første og annet ledd, og skal i dette øyemed planlegge og lede saksforberedelse, forhandlingsmøte og rådslagning, og påse at saksbehandlingen står i forhold til det som skal avgjøres.

§ 7-4. Dokumentinnsyn

Partene har rett til innsyn i begjæring om tiltak med vedlagte dokumenter, fylkesnemndsvedtak og andre dokumenter i saken for fylkesnemnda, og kan forlange kopi av dem.

De begrensninger i partens rett til å se saksdokumenter som er fastsatt i forvaltningsloven § 19 første ledd bokstav c og annet ledd, gjelder ikke for disse dokumentene.

§ 7-5. Sammensetningen i den enkelte sak

I den enkelte sak skal fylkesnemnda bestå av nemndsleder, ett medlem fra det alminnelige utvalg og ett fra det fagkyndige utvalg. Når sakens vanskelighetsgrad gjør det nødvendig, kan nemndsleder beslutte at nemnda, i tillegg til nemndsleder, skal bestå av to medlemmer fra det alminnelige utvalg og to fra det fagkyndige utvalg.

Dersom partene samtykker, kan nemndsleder avgjøre saker som nevnt i første ledd alene når hensynet til en betryggende saksbehandling ikke er til hinder for det.

Når saken gjelder krav om endring i forhold til et tidligere vedtak eller dom, kan nemndsleder avgjøre saken alene dersom dette er ubetenkelig hensett til sakens tema, vanskelighetsgrad, behovet for fagkyndighet, og hensynet til en forsvarlig behandling.

§ 7-6. Habilitet

For nemndsleder og medlemmene gjelder domstolloven kapittel 6 tilsvarende.

Deltagelse ved tidligere behandling av saker med de samme parter eller i samme sakskompleks i fylkesnemnda, medfører ikke i seg selv inhabilitet.

§ 7-7. Innkalling av partene. Uteblivelse

Partene skal innkalles til forhandlingsmøtet, om nødvendig ved forkynning. Ved forkynning gjelder § 7-21 om forkynning av vedtak tilsvarende. Forkynning av innkallingen kan unnlates på de vilkår som følger av forvaltningsloven § 16 tredje ledd.

Når en privat part er innkalt etter reglene i første ledd, kan saken behandles selv om vedkommende uteblir.

§ 7-8. Advokater

Fylkesnemnda skal sørge for at det blir oppnevnt advokat for de private parter. Advokaten skal omgående gjøres kjent med begjæring om tiltak med vedlagte dokumenter, og gis frist for tilsvarende etter § 7-11. Departementet kan gi nærmere bestemmelser om utvalg av advokater som kan oppnevnes for privat part i saker etter § 7-23.

Den offentlige part skal under saken som regel være representert av advokat.

§ 7-9. Talsperson

Fylkesnemnda kan oppnevne en egen talsperson for barnet i saker som skal behandles for nemnda. Departementet kan gi forskrifter om den nærmere gjennomføring av ordningen.

§ 7-10. Barneverntjenestens innledning til sak

Sak for fylkesnemnda innledes ved at barneverntjenesten utarbeider begjæring om tiltak. En klagesak etter § 4-17 skal forberedes av barneverntjenesten etter bestemmelsene i forvaltningsloven § 33 første til fjerde ledd.

Når saken gjelder krav fra den private part om endringer i et tidligere vedtak, skal barneverntjenesten forberede og sende saken til fylkesnemnda snarest mulig og senest innen tre måneder fra barneverntjenesten mottok kravet. I særlige tilfeller kan fristen være seks måneder.

Dersom begjæringen skal forelegges et folkevalgt organ etter § 2-1 tredje ledd, skal forslaget, dersom organet er enig, omgående sendes til fylkesnemnda med eventuelle merknader. Haster saken, kan den sendes til nemnda uten at den er forelagt det folkevalgte organet på forhånd.

Dersom fylkesmannen etter klage, jf. § 6-5, eller på annen måte blir kjent med forhold som tilsier at det bør iverksettes tiltak som forutsetter vedtak i fylkesnemnda, kan fylkesmannen fremme forslag som nevnt i første ledd.

§ 7-11. Begjæring om tiltak. Tilsvarende

Begjæring om tiltak sendes fylkesnemnda og skal inneholde eller vedlegges:

- a) betegnelse på nemnda,
- b) partenes, lovliges stedfortrederes og advokaters navn, stilling og adresse,

- c) en kort angivelse av hva begjæringen gjelder,
- d) saksfremstilling,
- e) de bevis som vil bli ført, herunder oppgave over vitner og sakkyndige, med angivelse av hva forklaringene gjelder, og
- f) forslag til vedtak, en kort oppsummerende redegjørelse for de omstendigheter som begrunner forslaget med henvisning til de rettsregler som kommer til anvendelse.

I begjæringen skal det redegjøres for forhold som kan ha betydning for nemndsleders vurdering av den videre behandling og avgjørelsesform, herunder nemndas sammensetning og fremdriftsplan for et eventuelt forhandlingsmøte.

Dersom en begjæring om tiltak ikke tilfredsstillende de krav som følger av første og annet ledd, skal nemndsleder gi pålegg om retting og sette en kort frist for dette.

De private parter skal umiddelbart varsles om begjæringen, og gis en kort frist for tilsvarende, normalt ikke lenger enn ti dager. De skal redegjøre for sitt syn på begjæringen og det angitte grunnlaget for den, egne bevisstilbud og forhold av betydning for nemndsleders vurdering av den videre behandling og avgjørelsesform, herunder fylkesnemndas sammensetning og fremdriftsplan for et eventuelt forhandlingsmøte.

§ 7–12. Saksforberedelsen i fylkesnemnda

Gjennom saksforberedelsen skal rammene for saken i nemnda trekkes opp, slik at den videre saksbehandling og avgjørelse kan skje i samsvar med § 7–3.

Umiddelbart etter at begjæring om tiltak kommer inn til nemnda, skal nemndsleder vurdere og eventuelt treffe avgjørelse om den videre behandling, blant annet knyttet til:

- a) nemndas sammensetning,
- b) behovet for møter, herunder om det skal holdes forhandlingsmøte,
- c) tema, tid og sted for slike møter,
- d) behovet for ytterligere bevisførsel, herunder for sakkyndige utredninger,
- e) bevisførselens form, herunder bruk av fjernavhør, og
- f) om det skal oppnevnes talsperson for barnet.

I saker med uoversiktlig faktisk forhold kan nemndsleder pålegge kommunen å inngi en kortfattet kronologisk eller annen systematisert redegjørelse for de faktiske forhold eller deler av dette. Den eller de private parter skal gis en frist til å gi et svar med angivelse av hvilke deler av den faktiske beskrivelsen som aksepteres, og hvilke deler som ikke godtas. Godtas beskrivelsen ikke, kan nemndsleder anmode partene om kort å angi det faktiske forhold parten mener er riktig. Nemndsleder kan oppfordre partene til å samarbeide om redegjørelsen.

Flere saker som helt eller delvis gjelder samme barn eller foreldre, skal søkes behandlet samlet i den utstrekning dette kan skje uten tilsidesettelse av lovbestemt taushetsplikt.

Nemndsleder kan innkalle til saksforberedende møte for blant annet å klarlegge uenigheten mellom partene og drøfte videre behandling av saken.

Nemndsleder kan innen avsluttet saksforberedelse kreve at partene inngir en kort avsluttende redegjørelse for forslag til vedtak, de omstendigheter som begrunner det og de rettsregler som kommer til anvendelse, samt de bevis partene vil føre.

§ 7–13. Saksstyrende avgjørelser. Avvisning og heving

Avgjørelser om saksbehandlingen under saksforberedelsen treffes av nemndsleder. Er vedkommende nemndsleder avskåret fra raskt å treffe avgjørelsen, kan avgjørelsen treffes av en annen nemndsleder.

Nemndsleder kan treffe avgjørelse om å avvise eller heve saken under saksforberedelsen etter reglene i første ledd.

Avgjørelser som nevnt i første ledd kan omgjøres hvis hensynet til lovens formål tilsier det. Avgjørelser under saksforberedelsen er ikke bindende ved forhandlingsmøtet.

§ 7–14. Når forhandlingsmøte skal holdes

Før vedtak treffes skal det holdes forhandlingsmøte. Forhandlingsmøte skal holdes snarest, og hvis mulig innen fire uker etter at fylkesnemnda mottok saken.

Det kan treffes vedtak uten forhandlingsmøte:

- a) når sakens parter samtykker og hensynet til en betryggende saksbehandling ikke er til hinder for det, eller
- b) når saken gjelder krav om endring i forhold til et tidligere vedtak eller dom, og nemndsleder finner dette ubetenkelig hensett til sakens tema, vanskelighetsgrad, behovet for fagkyndighet og hensynet til en forsvarlig behandling.

Når vilkårene i annet ledd bokstav a eller b er oppfylt, kan det treffes vedtak på grunnlag av en kombinasjon av muntlig behandling etter første ledd og skriftlig behandling.

§ 7–15. Gjennomføringen av forhandlingsmøte

Nemndsleder styrer forhandlingsmøtet og påser at det gjennomføres i henhold til de rammer som er fastsatt. For øvrig gjelder tvisteloven § 9–15 tilsvarende så langt den passer.

§ 7-16. Lukkede dører

Fylkesnemndas møter holdes for lukkede dører.

Nemnda kan likevel, når partene begjærer det eller samtykker, og nemnda finner dette ubetenkelig, beslutte at møtet skal holdes helt eller delvis for åpne dører.

På samme vilkår som i annet ledd kan nemnda beslutte at

- a) bestemte personer med tilknytning til en part, eller i opplæringsøyemed, kan overvære forhandlingene, og
- b) bestemte personer kan overvære forhandlingene og rådslagningsmøtet i forskningsøyemed.

Alle tilstedeværende har taushetsplikt og referatforbud med mindre nemnda bestemmer noe annet.

§ 7-17. Bevis

For fylkesnemndene gjelder følgende regler i tvisteloven tilsvarende så langt de passer:

- a) kapittel 21 om alminnelige regler om bevis, unntatt § 21-4,
- b) kapittel 22 om bevisforbud og bevisfritak,
- c) kapittel 24 om vitnebevis,
- d) kapittel 25 om sakkyndighetsbevis,
- e) kapittel 26 om realbevis, og
- f) kapittel 27 om bevisopptak i rettssak.

§ 7-18. Avgjørelsesgrunnlaget

Avgjørelser etter forhandlingsmøte treffes på grunnlag av behandlingen i møtet. Nemndsleder kan bestemme at skriftlige redegjørelser om faktiske forhold, jf. § 7-12 tredje ledd, skal inngå i avgjørelsesgrunnlaget.

Der saken avgjøres uten forhandlingsmøte etter § 7-14 annet ledd, er avgjørelsesgrunnlaget sakens dokumenter og eventuell bevisførsel i møte som nevnt i § 7-12 femte ledd.

Der saken avgjøres på grunnlag av en kombinasjon av muntlig og skriftlig behandling etter § 7-14 tredje ledd, er avgjørelsesgrunnlaget behandlingen i forhandlingsmøtet og sakens dokumenter.

Ved klage over akuttvedtak gjelder § 7-23 annet ledd.

§ 7-19. Vedtak

Fylkesnemnda treffer vedtak snarest mulig og senest to uker etter at forhandlingsmøtet ble avsluttet, med mindre dette ikke er praktisk mulig. Hvis fristen overskrides, skal årsaken oppgis i vedtaket.

For rådslagningsmøte og avstemning gjelder tvisteloven § 19-3 tilsvarende så langt den passer.

Vedtaket skal begrunnes som dommer. Tvisteloven § 19-6 gjelder tilsvarende så langt den passer. I meldingen om vedtaket skal det gjøres oppmerksom på adgangen til å kreve rettslig prøving, jf. § 7-24.

Nemndas vedtak blir bindende når det er underskrevet av alle nemndas medlemmer. Nemndsleder underskriver til slutt.

§ 7-20. Retting av feil. Tilleggsvedtak

For retting av feil i fylkesnemndas vedtak gjelder tvisteloven § 19-8 tilsvarende så langt den passer. Nemnda plikter å behandle en begjæring om retting når begjæringen fremsettes innen fristen for å kreve rettslig prøving.

For tilleggsvedtak i nemnda gjelder tvisteloven § 19-9 tilsvarende så langt den passer.

§ 7-21. Forkynning av vedtak

Fylkesnemndas vedtak forkynnes ved postforkynning etter domstoloven § 163a.

Nemnda kan beslutte forkynning ved stevnevitne etter reglene i domstoloven dersom den finner det nødvendig for å sikre en forsvarlig forkynning.

For øvrig gjelder domstollovens regler om forkynning tilsvarende så langt de passer.

§ 7-22. Godkjenning av akuttvedtak

Akuttvedtak etter §§ 4-6 annet ledd, 4-9 første ledd og 4-25 annet ledd, skal umiddelbart etter iverksettingen sendes til godkjenning i fylkesnemnda. Vedtaket skal snarest, og om mulig innen 48 timer etter at fylkesnemnda har mottatt saken, godkjennes av nemndsleder. Det skal gis en kort begrunnelse for avgjørelsen.

Godkjenningen skjer med utgangspunkt i akuttvedtaket. Nemndsleder kan innhente ytterligere opplysninger der dette er nødvendig for å ta stilling til godkjenningsspørsmålet.

§ 7-23. Klage over akuttvedtak

De private parter kan påklage et akuttvedtak etter §§ 4-6 annet ledd, 4-9 første ledd og 4-25 annet ledd. Klagen fremsettes skriftlig eller muntlig overfor fylkesnemnda.

Klagen behandles av nemndsleder alene. Det skal holdes et kort møte hvor partene gis mulighet til å redegjøre for sitt syn og til å tilby slik supplerende bevisførsel som nemndsleder tillater.

Vedtaket i klagesaken skal foreligge innen en uke etter at fylkesnemnda mottok saken.

§ 7-24. Rettslig prøving

Nemndas vedtak kan bringes inn for tingretten etter reglene i tvisteloven kapittel 36 av den private part eller av kommunen. Kommunen er part i saken. Om adgangen for et barn til å reise søksmål gjelder § 6-3 annet ledd.

Fristen for å reise søksmål er to måneder fra den dag den som har rett til å reise søksmål, fikk melding om vedtaket. Det kan gis oppfriskning mot oversittelse av søksmålsfristen.

Kommunen dekker sine egne kostnader med saken.

§ 7–25. Forsøk med samtaleprosess

Departementet kan gi samtykke til at det i en eller flere nemnder igangsettes forsøk med at nemndsleder tar initiativ til en samtaleprosess hvor det søkes etter grunnlag for enighet mellom partene. Departementet kan gi nærmere regler om gjennomføringen av slike forsøk.

§ 9–3 tredje ledd skal lyde:

Fylkesnemnda avgjør kravet i de tilfelle det vedtak som gir grunnlag for plasseringen hører inn under fylkesnemndas myndighetsområde.

IV

I lov 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester (sosialtjenesteloven) gjøres følgende endringer:

§ 4A–11 annet ledd skal lyde:

Vedtaket etter § 4A–5 tredje ledd bokstavene b og c som er overprøvd av Fylkesmannen etter § 4A–8, kan påklages av tjenestemottakeren, vergen eller hjelpevergen og pårørende til fylkesnemnda for barnevern og sosiale saker. Klageadgangen gjelder også hvis Fylkesmannen har nektet å godkjenne kommunens vedtak, forutsatt at kommunen fortsatt ønsker å gjennomføre tiltaket. Fylkesnemnda skal prøve alle sider av saken.

§ 4A–11 tredje ledd skal lyde:

Det kan oppnevnes et eget utvalg av fagkyndige for saker som etter reglene i dette kapitlet skal behandles av fylkesnemnda. Forhandlingsmøte for saker etter denne bestemmelsen, skal holdes snarest og hvis mulig innen to uker etter at fylkesnemnda mottok saken, jf. barnevernloven § 7–14. For øvrig gjelder reglene i barnevernloven §§ 7–1 til 7–8 og 7–11 til 7–21. Kongen kan gi forskrift om at disse reglene skal gjelde helt eller delvis.

§ 4A–12 første ledd annet punktum skal lyde:

Søksmålsadgangen gjelder ikke hvis fylkesnemnda for barnevern og sosiale saker har nektet å godkjenne kommunens vedtak.

§ 6–2 annet ledd skal lyde:

Et vedtak etter første ledd skal treffes av fylkesnemnda for barnevern og sosiale saker. Fylkesnemnda skal samtidig ta stilling til om det skal være adgang til å ta urinprøver av klienten under institusjonsoppholdet.

§ 6–2 fjerde ledd skal lyde:

Et midlertidig vedtak etter første ledd kan treffes av sosialtjenesten dersom de interesser bestemmelsen skal ivareta kan bli vesentlig skadelidende dersom vedtak ikke treffes og gjennomføres straks. For øvrig gjelder reglene i barnevernloven §§ 7–22 og 7–23.

§ 6–2a tredje ledd skal lyde:

Sosialtjenesten skal, i samråd med institusjonen, minst hver tredje måned vurdere om det fortsatt er grunnlag for tilbakeholdelse. Tilbakeholdelsen kan bare fortsette dersom sosialtjenesten treffer avgjørelse om det innen denne fristen.

§ 6–2a femte ledd skal lyde:

Et midlertidig vedtak etter første ledd kan treffes av sosialtjenesten dersom de interesser bestemmelsen skal ivareta kan bli vesentlig skadelidende dersom vedtaket ikke treffes og gjennomføres straks. For øvrig gjelder reglene i barnevernloven §§ 7–22 og 7–23.

Ny § 6–4 skal lyde:

§ 6–4. Bruk av fylkesnemnda i saker etter §§ 6–2 og 6–2a

Barnevernloven §§ 7–1 til 7–8 og §§ 7–11 til 7–23 gjelder tilsvarende for saker etter §§ 6–2 og 6–2a i den utstrekning annet ikke fremgår av loven her.

Forhandlingsmøte for saker etter §§ 6–2 og 6–2a, skal holdes snarest og hvis mulig innen to uker etter at fylkesnemnda mottok saken, jf. barnevernloven § 7–14.

Ny 6–5 skal lyde:

§ 6–5. Innledning til sak etter §§ 6–2 og 6–2a

En sak etter §§ 6–2 og 6–2a innledes ved at sosialtjenesten utarbeider begjæring om tiltak etter vedkommende bestemmelse.

Dersom begjæringen skal forelegges et folkevalgt organ, jf. § 8–5a, skal begjæringen, dersom organet er enig, med eventuelle merknader omgående sendes til fylkesnemnda. Haster saken, kan den sendes til nemnda uten at den er forelagt det folkevalgte organet på forhånd.

Ny § 6–6 skal lyde:

§ 6–6. *Overprøving av fylkesnemndas vedtak*

Nemndas vedtak kan bringes inn for tingretten etter reglene i tvisteloven kapittel 36 av den private part eller av kommunen. Kommunen er part i saken. Om adgangen for et barn til å reise søksmål gjelder § 8–3 annet ledd.

Fristen for å reise søksmål er to måneder fra den dag den som har rett til å reise søksmål, fikk melding om vedtaket. Det kan gis oppfriskning etter tvisteloven mot oversittelse av fristen.

Kommunen dekker sine egne omkostninger i saken.

§ 8–6 annet ledd skal lyde:

Første ledd gjelder ikke saker som hører under fylkesnemnda for barnevern og sosiale saker.

Kapittel 9 oppheves.

V

I lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer gjøres følgende endringer:

§ 5–2 femte ledd skal lyde:

Vedtaket etter andre og tredje ledd skal gjøres av smittevernnemnda, se §§ 7–5, 7–6 og 7–8, etter reglene i §§ 5–5 til 5–7. Se likevel § 5–8 om hastevedtak. Det har ikke utsettende virkning dersom vedtaket bringes inn for tingretten.

§ 5–3 femte ledd skal lyde:

Vedtaket om tvungen isolering i sykehus og medikamentell behandling gjøres av smittevernnemnda, se §§ 7–5, 7–6 og 7–8, etter reglene i §§ 5–5 til 5–7. Det har ikke utsettende virkning dersom vedtaket bringes inn for tingretten. Tvangsvedtaket skal oppheves av avdelingens overlege så snart vilkårene for innleggelsen ikke lenger foreligger. Smittevernnemnda skal varsles så tidlig som mulig, og senest tre døgn før den smittede blir utskrevet.

§ 5–5 første og annet ledd skal lyde:

En sak om vedtak etter §§ 5–2 eller 5–3 innledes ved at kommunelegen utarbeider begjæring om tiltak etter den aktuelle paragrafen. I begjæringen skal det redegjøres for de omstendigheter kommunelegen legger til grunn for det tiltaket som blir foreslått.

Begjæringen skal forelegges fylkesmannen, som omgående skal sende den til smittevernnemnda.

§ 5–6 første ledd skal lyde:

Smittevernnemnda skal sørge for at det blir oppnevnt advokat for de private parter. Advokaten skal omgående gjøres kjent med begjæring om tiltak med vedlagte dokumenter, og gis frist for tilsvaret etter barnevernloven § 7–11.

§ 5–7 annet ledd skal lyde:

Vedtaket skal gjøres umiddelbart etter at drøftingene i smittevernnemnda er slutt. Reglene i tvisteloven om dommers innhold og begrunnelse gjelder tilsvarende.

§ 7–5 skal lyde:

§ 7–5. *Smittevernnemndas myndighetsområde*

Gjennomføring av tiltak med tvang etter denne lovs §§ 5–2 og 5–3 avgjøres av smittevernnemnda. Smittevernnemnda er den av fylkesnemndene for barnevern og sosiale saker, jf. barnevernloven § 7–1, som departementet utpeker til denne oppgaven. Når det foreligger et alvorlig utbrudd av allmennfarlig smittsom sykdom, jf. § 1–3 nr. 4, kan flere fylkesnemnder utpekes til smittevernnemnder.

Reglene i barnevernloven kapittel 7 gjelder i den utstrekning annet ikke fremgår av loven her.

Departementet kan bestemme at smittevernnemnda også skal behandle andre saker etter loven her.

§ 7–6 første ledd skal lyde:

Smittevernnemnda settes sammen etter reglene i barnevernloven § 7–2.

VI

I lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene gjøres følgende endring:

§ 163a annet ledd skal lyde:

Følgende myndigheter foretar forkynning postalt etter reglene i denne bestemmelse: De alminnelige domstoler, jordskifterettene, forbrukertvistutvalget, fylkesnemndene for barnevern og sosiale saker, påtalemyndigheten, namsmenn, lensmenn, namsfogder, politistasjoner med sivile rettspleieoppgaver og fylkesmenn.

VII

I lov 13. juni 1980 nr. 35 om fri retts hjelp gjøres følgende endringer:

§ 11 første ledd nr. 2 bokstav a skal lyde:

for den som er part i sak hvor barnevernet har fattet vedtak som nevnt i lov om barneverntjenester § 4–6 annet og tredje ledd, § 4–9 første og annet ledd og § 4–25 annet ledd annet punktum, men hvor vedtaket ikke blir etterfulgt av at barnevernet starter forberedelse til sak som skal behandles av fylkesnemnda etter kapittel 7 i lov om barneverntjenester.

§ 17 tredje ledd nr. 1 skal lyde:

I saker som skal behandles av fylkesnemnda etter lov om sosiale tjenester mv.

VIII

I lov 28. februar 1986 nr. 8 om adopsjon gjøres følgende endring:

§ 1 første ledd skal lyde:

Departementet skal utstede adopsjonsbevillingen uten å prøve om vilkårene i loven er til stede, når fylkesnemnda for barnevern og sosiale saker har fattet vedtak etter barnevernloven § 4–20 annet og tredje ledd, og vedtaket er endelig.

IX

I lov 17. juni 2005 nr. 90 om mekling og rettergang i sivile tvister § 37–3 gjøres følgende endring:

I nr. 11 skal endringen av lov 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester mv. § 9–10 oppheves.

X

III-IX trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelser til forskjellig tid.

Kongen kan gi nærmere overgangsbestemmelser.

1. des. Lov nr. 66 2006

Lov om endringer i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler.

Ot.prp.nr.79 (2005–2006), Innst.O.nr.1 (2006–2007) og Besl.O.nr.1 (2006–2007). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 10. og 26. oktober 2006. Fremmet av Kunnskapsdepartementet. Kunngjort 1. desember 2006.

I

Lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler endres slik:

§ 6–4 første ledd bokstav e oppheves.

§ 6–4 tredje ledd skal lyde:

(3) Åremålsperioden for ansatte nevnt i første ledd bokstavene b og j, kan være fire til seks år. Ingen kan være ansatt på åremål etter denne bestemmelsen i en sammenhengende periode på mer enn tolv år.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

1. nov. Nr. 1203 2006

Forskrift om krav til bachelorgraden ved Diakonhjemmet Høgskole.

Fastsatt av styret for Diakonhjemmet Høgskole 1. november 2006 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–2 og § 3–3. Kunngjort 3. november 2006.

§ 1. Virkeområde

Forskriften omhandler krav til bachelorgraden ved Diakonhjemmet Høgskole.

§ 2. Definisjoner

I forskriften gjelder følgende definisjoner:

Studiepoeng

mål på omfanget av et studium, der et fullt studieår er normert til 60 studiepoeng.

Emne

den minste studiepoenggivende enhet som kan inngå i et fag, en emnegruppe, et studieprogram eller en grad.

Fag

samling av beslektede emner som er samlet under én felles fagbetegnelse.

Emnegruppe

kombinasjon av emner fra ett eller flere fag/fagområder som gjennom fag- eller studieplan er definert til å utgjøre en samlet enhet.

Studieprogram

studieløp med et definert innhold i henhold til fag- eller studieplan, som fører fram til en avsluttet eksamen eller grad.

Rammeplan

nasjonalt fastsatte planer som beskriver mål, innhold og organisering for bestemte utdanninger.

Studieplan

plan utarbeidet ved høgskolen som beskriver mål, innhold og organisering av studier som ikke reguleres av nasjonal rammeplan.

Fagplan

plan utarbeidet ved høgskolen som gir utfyllende beskrivelse av studier som følger nasjonal rammeplan.

§ 3. Krav til bachelorgradens omfang og innhold

Graden bachelor oppnås på grunnlag av eksamen i fag, emner, emnegrupper eller studieprogram av til sammen minimum 180 studiepoengs omfang.

Grunnlaget for graden skal omfatte ett av følgende:

- integreert yrkesrettet utdanning av minimum 180 studiepoengs omfang som i henhold til nasjonalt fastsatt rammeplan eller forskrift gir bachelorgrad;
- integreert yrkesrettet utdanning eller annet studieprogram av minimum 120 studiepoengs omfang kombinert med godkjent påbygging eller spesialisering innenfor samme eller annet fag/fagområde av minimum 60 studiepoengs omfang;
- integreert yrkesrettet utdanning eller fordypning i fag, emner eller emnegrupper av minimum 90 studiepoengs omfang kombinert med fordypning i ytterligere fag, emner eller emnegrupper av minimum 30 studiepoengs omfang.

Frittstående emner som skal inngå i grunnlaget for graden må ha et omfang på minimum 10 studiepoeng.

§ 4. Examen philosophicum og examen facultatum

I graden bachelor kan inngå 10 studiepoeng i form av examen philosophicum eller examen facultatum.

§ 5. Fritak for eksamen eller prøve

Det kan gis fritak for eksamen eller prøve som inngår i grunnlaget for bachelorgraden dersom tilsvarende krav er oppfylt gjennom tidligere avlagt eksamen eller prøve ved Diakonhjemmet Høgskole eller annen utdanningsinstitusjon.

§ 6. Overlappende faginnhold

Overlapping i faginnhold mellom fag/emner/emnegrupper/studieprogram som inngår i grunnlaget for bachelorgraden kan ikke utgjøre mer enn 10 studiepoeng totalt. Overlapping ut over 10 studiepoeng må kompenseres.

§ 7. Vitnemål og vitnemålstillegg

For oppnådd bachelorgrad angis gradens faglige innhold på vitnemålet som «bachelor i < betegnelse på studieprogram i henhold til rammeplan eller studieplan >», eventuelt med tilleggsangivelse av spesialisering/linje/studieretning/faglig tyngdepunkt eller liknende, for studieprogram etter rammeplan fastsatt av departementet.

Bachelorvitnemål skrives ut på bokmål eller nynorsk. Et eget vitnemålstillegg (*Diploma Supplement*) gir en nærmere beskrivelse på engelsk av kandidatens utdanning og av det norske høgre utdanningssystemet.

For å kunne tildeles en bachelorgrad med vitnemål fra Diakonhjemmet Høgskole, må eksamen i fag/emner/emnegrupper/studieprogram av et samlet omfang på minimum 60 studiepoeng være avlagt ved institusjonen eller ved institusjoner hvor Diakonhjemmet Høgskole har samarbeidsavtale innenfor rammen av bachelorgraden.

Vitnemål for oppnådd bachelorgrad etter denne forskrifts § 3 a) utstedes automatisk til de kandidater som oppfyller kravene.

Vitnemål for oppnådd bachelorgrad etter denne forskrifts § 3 b) eller c) utstedes etter søknad. Søkeren må selv dokumentere at kravene er oppfylt.

§ 8. Klagebehandling

Eventuell klage på avslag om bekreftelse på oppnådd bachelorgrad fremmes overfor høgskolens klagenemnd. Avgjørelsen i klagenemnda er endelig.

§ 9. Overgangsordninger mellom gammel og ny gradsstruktur

En student som tidligere er tildelt graden candidata/candidatus magisterii (cand.mag.-graden), kan ikke tildeles bachelorgrad på grunnlag av samme utdanning/studium.

§ 10. Utfyllende bestemmelser

Styret for Diakonhjemmet Høgskole kan fastsette utfyllende bestemmelser til denne forskriften.

§ 11. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. november 2006.

§ 12. Opphevelse av andre forskrifter

Forskrift 4. desember 2002 nr. 1918 om krav til bachelorgraden ved Diakonhjemmet Høgskole med hjemmel i lov 11. juni 1986 nr. 53 om private høyskoler, med endringer 21. oktober 2003 nr. 1930, oppheves.

2. nov. Nr. 1204 2006**Forskrift om endring i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften).**

Fastsatt av Vegdirektoratet 2. november 2006 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 13, § 14, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. I nr. 1 og 11 (direktiv 2006/28/EF). Kunngjort 3. november 2006.

I

I forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen vedlegg II kap. I tilføyes følgende:

- nr. 1 og 11 (direktiv 2006/28/EF).

§ 2–7 nr. 1 skal lyde:

1. *EØF-typegodkjenning av biler og deres tilhengere:* Den rutine der en EØS-stat fastslår at en kjøretøytype, en type system, del eller teknisk enhet oppfyller de relevante tekniske krav i direktiv 70/156/EØF, som senest endret ved direktiv 2006/28/EF, eller et særdirktiv oppført på den fullstendige liste i vedlegg IV eller XI i nevnte direktiv.

§ 3–1 nr. 1 første ledd skal lyde:

1. Bestemmelsene i dette kapittel gjelder EØF-typegodkjenning i henhold til direktiv 70/156/EØF, som senest endret ved direktiv 2006/28/EF.

§ 3–1 nr. 10 skal lyde:

10. For andre kjøretøytyper enn den som er nevnt i nr. 8 annet ledd eller for kjøretøy som ikke søkes EØF-typegodkjent etter nr. 9, gjelder reglene om nasjonal typegodkjenning, eventuelt reglene for enkeltgodkjenning. Se likevel § 3–16.

Ved nasjonal typegodkjenning (jf. § 3–16) og ved enkeltgodkjenning skal EØF-typegodkjenninger av systemer, deler, tekniske enheter eller delvis oppbygde kjøretøy, gitt i henhold til direktiv 70/156/EØF, som senest endret ved direktiv 2006/28/EF, godtas.

§ 3–5 nr. 1 annet ledd skal lyde:

Samsvarssertifikatet skal utføres på en slik måte at forfalskning forhindres. Det skal trykkes på papir som enten er beskyttet med kulørt grafikk eller er forsynt med et vannmerke med fabrikantens identifikasjonsmerke. Samsvarssertifikat i henhold til vedlegg IX i direktiv 70/156/EØF som endret ved direktiv 2006/28/EF skal brukes for alle ferdigbygde kjøretøy i gruppe M1 som produseres etter 1. oktober 1999 og for alle kjøretøy som er ferdigstilt etter rutinen for etappevis typegodkjenning etter 1. april 2000. Fra og med 1. juli 2003 skal samsvarssertifikater være utformet i henhold til vedlegg IX i direktiv 70/156/EØF som endret ved direktiv 2001/116/EF eller som senest endret ved direktiv 2006/28/EF.

§ 3–6 nr. 2 annet ledd skal lyde:

Dette gjelder ikke for deler og enheter som er beregnet for kjøretøy som ikke omfattes av direktiv 70/156/EØF, som senest endret ved direktiv 2006/28/EF.

§ 3–8 nr. 5 første punktum skal lyde:

5. Vegdirektoratet kan bestemme at prinsippet for typegodkjenning (art. 3, 4, 5, 6, 10 og 11 i direktiv 70/156/EØF, som senest endret ved direktiv 2006/28/EF), også skal gjelde for typegodkjenninger etter denne paragraf.

§ 3–10 nr. 2 annet punktum skal lyde:

Samtidig skal det sendes en søknad til EFTAs overvåkningsorgan om tillatelse til å utstede typegodkjenning i henhold til direktiv 70/156/EØF, som senest endret ved direktiv 2006/28/EF.

§ 3–10 nr. 3, nr. 4 og nr. 5 første punktum skal lyde:

3. EFTAs overvåkningsorgan eller EFTA-statenes faste komité skal innen tre måneder etter mottak av den fullstendige rapporten beslutte i henhold til prosedyrene i artikkel 13 i direktiv 70/156/EØF som senest endret ved direktiv 2006/28/EF, om det tillates at Vegdirektoratet kan utstede typegodkjenning i henhold til direktiv 70/156/EØF som senest endret ved direktiv 2006/28/EF.

4. Kun søknaden om tillatelse til å utstede typegodkjenning og utkastet til vedtak sendes de andre EFTA-statene og EFTAs overvåkningsorgan på deres offisielle språk, men EFTA-statene og EFTAs overvåkningsorgan kan be om å få tilsendt deler av eller hele rapportens innhold på originalspråket som en forutsetning for å kunne treffe vedtak etter prosedyrene i artikkel 13 i direktiv 70/156/EØF som senest endret ved direktiv 2006/28/EF.

5. Hvis det besluttes å godkjenne søknaden, kan Vegdirektoratet utstede typegodkjenning i henhold til direktiv 70/156/EØF som senest endret ved direktiv 2006/28/EF.

§ 3–14 skal lyde:

Ethvert vedtak om å nekte eller tilbakekalle typegodkjenning, nekte registrering eller forby salg, truffet i henhold til bestemmelser som er vedtatt for å gjennomføre direktiv 70/156/EØF, som senest endret ved direktiv 2006/28/EF, skal være utførlig begrunnet.

§ 27–2 overskriften og nr. 1 skal lyde:

§ 27–2. *Elektromagnetisk kompatibilitet for kjøretøy i gruppe M, N, og O (direktiv 72/245/EØF som endret ved direktiv 2004/104/EF og senest ved direktiv 2006/28/EF)*

1. Kravnivå: direktiv 72/245/EØF som endret ved direktiv 2004/104/EF og senest ved direktiv 2006/28/EF.

Vedlegg 1 «Liste over krav i forbindelse med typegodkjenning av biler og deres tilhengere (særdirektiver), jf. direktiv 70/156/EØF» pkt. 10 skal lyde:

Emne	Direktiv- nummer	Senest endret ved direktiv- nummer	Gjelder										
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	
10. Radiostøydemping	72/245/EØF	2006/28/EF	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x

II

Endringene trer i kraft straks.

19. juni Nr. 1205 2006

Forskrift om endring i forskrift om legemiddelklassifisering (legemiddellisten, unntakslisten og urtelisten).

Fastsatt av Statens legemiddelverk 19. juni 2006 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven) § 2, jf. delegeringsvedtak 8. juni 1995 nr. 521 og delegeringsvedtak 23. desember 1999 nr. 1651. Kunngjort 7. november 2006.

I

I forskrift 27. desember 1999 nr. 1565 om legemiddelklassifisering (legemiddellisten, unntakslisten og urtelisten) gjøres følgende endringer:

I § 4 (urtelisten) tilføyes følgende klassifisering:

Liste A: Latin – norsk o.l.

Klassifi- sering	Latinsk navn o.l.	Norsk navn o.l.
H	Borago officinalis, flos	Agurkurt, blomster
L	Borago officinalis, herba sine floribus	Agurkurt, utenom blomstene

Liste B: Norsk o.l. – latin

Klassifi- sering	Norsk navn o.l.	Latinsk navn o.l.
H	Agurkurt, blomster	Borago officinalis, flos
L	Agurkurt, utenom blomstene	Borago officinalis, herba sine floribus

II

Endringene trer i kraft straks.

11. sept. Nr. 1206 2006

Forskrift om krav til bachelorgrad ved Luftkrigsskolen.

Fastsatt av skolesjefen ved Luftkrigsskolen 11. september 2006 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 1–2 tredje ledd og forskrift 16. desember 2005 nr. 1575 om delvis innlemming av Forsvarets høyskoler under lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler og forskrift 16. desember 2005 nr. 1574 om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler § 42. Kunngjort 7. november 2006.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder for tildeling av graden bachelor ved Luftkrigsskolen.

§ 2. Definisjoner

<i>Rammeplan</i>	plan for studier der øverste myndighet har fastsatt nasjonale rammer for innholdet i studiene. Studiet er nærmere konkretisert i en fagplan
<i>Fagplan</i>	en nærmere konkretisering av rammeplanen der mål, innhold og gjennomføring av hvert emne er beskrevet
<i>Studieplan</i>	plan for studier som ikke er regulert av rammeplan. Planen er konkretisert tilsvarende en fagplan
<i>Studieprogram</i>	studieløp med et definert innhold etter fagplaner eller studieplaner som kadettene/studentene tas opp til, og som fører frem til en avsluttende eksamen eller grad
<i>Studiepoeng</i>	måleenhet for normalarbeidsbelastning i studier. Ett studieår med fulltidsstudium gir 60 studiepoeng
<i>Fag/fagområde</i> <i>Emnegruppe</i>	beslektede emner som er samlet under en felles fagbetegnelse kombinasjon av emner fra ett eller flere fag/fagområder som gjennom fagplan eller studieplan er definert til å utgjøre en samlet enhet
<i>Emne</i>	den minste selvstendige enheten målt i studiepoeng som inngår i et studieprogram, fag, emnegruppe eller grad.

§ 3. Krav til bachelorgraden

Graden bachelor blir gitt ved Luftkrigsskolen på grunnlag av eksamen i fag eller emner/emnegrupper på til sammen minimum 180 studiepoeng etter følgende bestemmelser:

1. Treårig integrert studieprogram på minimum 180 studiepoengs omfang etter fagplaner for grunnleggende offisersutdanning ved Luftkrigsskolen.
2. Studium etter nasjonal rammeplan for ingeniørutdanning, hvorav minst 60 studiepoeng er gjennomført ved Luftkrigsskolen.
3. Integrert studieprogram på minimum to år fra Luftkrigsskolen (minimum 90 studiepoeng) kombinert med godkjent studium fra annen utdanning som til sammen gir 180 studiepoeng. Luftkrigsskolen gir nærmere bestemmelser.

For godkjenning av annen utdanning som nevnt i pkt. 3, gjelder:

- a) Fag og emner/emnegrupper fra høyskoler, vitenskapelige høyskoler eller universiteter i Norge, eller tilsvarende godkjent utdanning fra andre land, kan godkjennes som tillegg som nevnt ovenfor. Utdanningen må anses å være relevant for krigsskolenes utdanningsmål og offisersyrkets krav.
- b) Frittstående emner som kan inngå i graden, må ha et omfang på minimum 10 studiepoeng.
- c) I annen utdanning må inngå godkjent emnegruppe som har et omfang på minimum 30 studiepoeng.
- d) Dersom tilleggsutdanning er gjennomført ved en militær høyskole anses kravet i pkt. c som oppfylt.

§ 4. Emner som helt eller delvis dekker hverandre

Faglig overlapping mellom fag som skal inngå i bachelorgraden, må kompenseres dersom overlappingen utgjør mer enn 10 studiepoeng.

§ 5. Fritak for eksamen eller prøve

Fritak for eksamen eller prøve kan gis etter søknad når det godtgjøres at tilsvarende eksamen eller prøve er avlagt ved samme eller annen institusjon, jf. lov om universiteter og høyskoler § 3–5.

§ 6. Vitnemål og vitnemålstillegg

For oppnådd bachelorgrad utstedes vitnemål på norsk. Vitnemålet skal angi gradens faglige innhold. Et eget vitnemålstillegg («Diploma Supplement») skal gi en nærmere beskrivelse på engelsk av kandidatens utdanning og av det norske høyere utdanningsystemet.

§ 7. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 11. september 2006.

Samtidig oppheves forskrift 20. november 2003 nr. 1389 om krav til bachelorgrad ved Luftkrigsskolen.

19. okt. Nr. 1207 2006**Forskrift om endring i forskrift om samarbeid om produksjon og omsetning av visse hagebruks- og gartneriprodukter mv.**

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 19. oktober 2006 med hjemmel i lov 10. juli 1936 nr. 6 til å fremja umsetnaden av jordbruksvarer § 14. Kunngjort 7. november 2006.

I

I forskrift 30. juni 2004 nr. 1104 om samarbeid om produksjon og omsetning av visse hagebruks- og gartneriprodukter mv. gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om samarbeid om produksjon og omsetning av visse hagebruks-, gartneri- og fjørfekjøttprodukter mv.

§ 1 og § 2 skal lyde:

§ 1. Formål

Denne forskriften regulerer førstehåndsomsetningen av visse hagebruks-, gartneri- og fjørfekjøttprodukter.

Formålet med denne forskriften er å legge til rette for at primærprodusentene av visse hagebruks-, gartneri- og fjørfekjøttprodukter mv. gjennom samarbeid kan ivareta sin stilling overfor senere foredlings- og omsetningsledd for å sikre rimelige avsetningsvilkår i overensstemmelse med de landbrukspolitiske målsettinger.

§ 2. Samarbeid om produksjon og omsetning av visse hagebruks-, gartneri- og fjørfekjøttprodukter mv.

Primærprodusenter og produsentorganisasjoner som produserer poteter, grønnsaker, urter, frukt, bær, blomster, planteskoleprodukter, planter og plantedeler til dekorasjonsformål, and, gås, kalkun, kylling, honning eller grovfôr kan samarbeide om produksjon og omsetning av disse produktene. Dette gjelder også samarbeid om oppformering, produksjon og omsetning av settepoteter, såfrø, såkorn og plantemateriale som produksjonsmiddel.

Produksjon og omsetning skal i denne sammenheng også omfatte forskning, utvikling, foredling, distribusjon, markedsføring og andre tiltak for å bringe produktet frem til markedet.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2007.

31. okt. Nr. 1208 2006**Forskrift om endring i forskrift om satser for visse tilskuddsordninger for bearbeidede jordbruksvarer.**

Fastsatt av Statens landbruksforvaltning 31. oktober 2006 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova), forskrift 21. desember 2004 nr. 1746 om tilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder § 7 og forskrift 21. desember 2004 nr. 1747 om tilskudd til enkelte bearbeidede kjøttvarer ved leveranser til spesialmarkeder § 7. Kunngjort 7. november 2006.

I

I forskrift 28. januar 2005 nr. 60 om satser for visse tilskuddsordninger for bearbeidede jordbruksvarer gjøres følgende endring:

§ 1 og § 2 skal lyde:

§ 1. Tilskuddssatser for XR-ordningen

Satsene for tilskudd etter forskrift 21. desember 2004 nr. 1746 om tilskudd til industrielt bearbeidede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder (XR-ordningen) skal være:

<i>Råvarenr.</i>	<i>Råvarenavn</i>	<i>Sats med prisnedskrivning (kr/kg)</i>	<i>Sats uten prisnedskrivning (kr/kg)</i>
1100	Helmelk flytende	1,14	1,61
1200	Skummet melk flytende	0,85	1,16
1300	Yoghurt	1,72	2,31
1450	Melk til drikkevarer	2,88	2,88
1500	Kondensert melk fet	2,94	4,48
1550	Kondensert melk mager	2,23	3,61

<i>Råvarenr.</i>	<i>Råvarenavn</i>	<i>Sats med prisnedskrivning (kr/kg)</i>	<i>Sats uten prisnedskrivning (kr/kg)</i>
1600	Helmelkpulver 28%	8,98	12,73
1601	Helmelkpulver 28% til iskrem	9,53	12,73
1650	Melkepulver 20%	8,35	12,39
1651	Melkepulver 20% til iskrem	8,93	12,39
1700	Skummetmelkpulver	8,36	12,43
1701	Skummetmelkpulver til iskrem	8,68	12,43
1750	Yoghurtpulver	5,89	12,43
1800	Kjernemelkpulver	12,43	12,43
2100	Fløte	4,15	5,78
2101	Fløte til iskrem	4,29	5,78
2300	Rømme	4,67	7,41
2400	Helmelkpulver 35%	10,81	13,87
2450	Fløtepulver 55%	10,64	16,20
3200	Mysepulver	1,90	2,91
3201	Mysepulver til iskrem	1,99	2,91
5100	Smør	12,47	16,41
5101	Smør til iskrem	12,86	16,41
5300	Smørrolje	15,63	20,01
6100	Ost, naturell	19,20	25,67
6200	Ostepulver	15,35	15,35
10100	Egg i skall	10,07	10,07
11100	Heleggmasse	10,67	13,43
11200	Heleggpulver	46,65	59,05
12100	Eggeplomme konservert	29,90	29,90
12200	Eggeplommepulver	50,32	64,05
20300	Bygg	0,63	0,63
20400	Havre	0,06	0,06
20550	Rughvete	0,79	0,79
21100	Hvetekli	3,04	3,04
21200	Havrekli	3,04	3,04
22300	Byggmel	3,04	3,04
22400	Havregryn	3,04	3,04
22550	Rughvetemel	3,04	3,04
30100	Poteter	0,46	0,87
31200	Mel og flak av poteter	12,38	12,38
32100	Potetstivelse	4,92	7,40
40200	Glykose (våt)	5,29	5,87
70750	Svinekjøttsortering 23%	8,51	14,72
71400	Storfekjøttsortering 14%	21,88	31,44
73000	Fårekjøttsortering 25%	8,80	10,47
74000	Høns	0,00	3,68

Kolonnen «Sats uten prisnedskrivning» benyttes hvis det ikke mottas tilskudd etter forskrift 21. desember 2004 nr. 1821 om tilskudd i form av prisnedskrivning til industrielt bearbejdede jordbruksvarer.

§ 2. Tilskuddsatser for XRK-ordningen

Satsene for tilskudd etter forskrift 21. desember 2004 nr. 1747 om tilskudd til enkelte bearbejdede kjøttvarer ved leveranser til spesialmarkeder (XRK-ordningen) skal være:

<i>Råvarenr.</i>	<i>Råvarenavn</i>	<i>Sats (kr/kg)</i>
70000	Svin indrefilet	31,25
70050	Svin ytrefilet	31,25
70100	Svin flatbiff	31,25
70200	Skinke m/knoke	20,56
70250	Skinke u/ben m/svor	24,67
70350	Svinekam u/ben	16,09
70450	Svinenakke u/ben	20,90
70500	Picnicråstoff	19,58
70510	Ribberull	19,58
70550	Sideflesk u/ben sort 1	32,45

<i>Råvarenr.</i>	<i>Råvarenavn</i>	<i>Sats (kr/kg)</i>
70600	Westfalerråstoff	58,48
70630	Purkekjøttsortering 6%	29,58
70640	Purkekjøttsortering 23%	13,10
70700	Svinekjøttsortering 6%	31,25
70750	Svinekjøttsortering 23%	14,72
70800	Svin småflesk u/svor	14,47
70850	Svinespekk u/svor	18,75
70900	Svinelever	5,81
71000	Storfe indrefilet	54,30
71050	Storfe ytrefilet	54,30
71100	Storfe flatbiff	54,30
71150	Storfe rundbiff	54,30
71200	Storfe mørbrad u/ben	54,30
71250	Storfe bankekjøtt	54,30
71300	Okserullsortering 4%	54,30
71350	Storfekjøttsortering 5%	54,30
71400	Storfekjøttsortering 14%	39,38
71500	Storfekjøttsortering 21%	31,11
71850	Storfe kam u/ben	54,30
71900	Storfe høyrygg u/ben	39,38
71950	Storfe bogstek	39,38
72300	Kalvekjøttsortering 8%	37,08
73000	Fårekjøttsortering 25%	23,75
73100	Fårelår m/knoke u/mørbrad	39,92
73150	Fårelår u/ben	59,88
73200	Lammelår m/isben	39,87
73250	Lammelår u/ben	55,82
73400	Lammerullsortering	70,44
73500	Lam pinnekjøttråstoff u/nakke	35,56
73600	Lam pinnekjøttråstoff m/nakke	35,56

II

Endringen trer i kraft 1. november 2006.

1. nov. Nr. 1209 2006

Delegering av myndighet til Fiskeridirektoratets regionkontor etter konsesjonsforskriften.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 1. november 2006 med hjemmel i forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) § 6–4 første ledd annet punktum. Kunngjort 7. november 2006.

I

Fiskeridirektoratets myndighet til å treffe enkeltvedtak i medhold av forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) delegeres til Fiskeridirektoratets regionkontor som følger:

1. myndighet etter § 2–6 til å treffe vedtak om tildeling av pelagisk tråltillatelse
2. myndighet etter § 2–8 annet ledd til å fastsette konsesjonskapasitet for det enkelte fartøy
3. myndighet etter § 2–10 til å tildele nordsjøtråltillatelse
4. myndighet etter § 2–12 annet ledd til å fastsette konsesjonskapasitet for det enkelte fartøy
5. myndighet etter § 2–14 til å tildele seitråltillatelse
6. myndighet etter § 2–17 til å tildele avgrenset nordsjøtråltillatelse
7. myndighet etter § 2–20 til å tildele tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål
8. myndighet etter § 2–21 til å tildele makrelltråltillatelse
9. myndighet etter § 2–24 til å tildele vassildtråltillatelse.

II

Delegeringen trer i kraft straks.

2. nov. Nr. 1210 2006**Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved import av fiskevarer fra Brasil.**

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 2. november 2006 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2006/698/EF). Kunngjort 7. november 2006.

§ 1. Formål

Formålet med forskriften er å sikre at fisk og fiskevarer som er importert fra Brasil og beregnet til humant konsum, er helsemessig trygge.

§ 2. Omfang

Forskriften gjelder fisk og fiskevarer fra fisk som tilhører familiene *Scombridae*, *Clupeidae*, *Engraulidae*, *Coryfenidae*, *Pomatomidae* og *Scombrosidae* og som importeres fra Brasil og er beregnet til humant konsum.

§ 3. Vilkår for import

Import av fisk og fiskevarer som forskriften omfatter, er forbudt dersom histaminnivåene i fisk og fiskevarene overstiger maksimumsnivåene for histamin slik de fremgår av kvalitetsforskrift 14. juni 1996 nr. 667 for fisk og fiskevarer kapittel 19.

Hvorvidt grensene er overholdt skal fremgå av resultatene av en analytisk test for histamin som er utført i Brasil før varepartiet sendes, og som skal følge varepartiet. Testen skal være utført etter metoden for prøvetaking og analyse som er omhandlet i kvalitetsforskrift 14. juni 1996 nr. 667 for fisk og fiskevarer kapittel 19.

Dersom varepartiet ikke følges av en analytisk test, skal varepartiet prøvetas og analyseres for histamin ved veterinær grensekontroll i Norge.

§ 4. Utgifter og kostnadsdekning

Alle kostnader tilknyttet den veterinære grensekontrollen som omhandlet i denne forskrifts § 3, skal pålegges ansvarlig for varepartiet eller dennes representant jf. forskrift 18. oktober 1999 nr. 1163 om tilsyn og kontroll ved import og transitt mv. av animalske næringsmidler og produkter av animalsk opprinnelse mv. fra tredjeland § 21.

§ 5. Tilbakeholdelse av vareparti

Alle varepartier skal holdes tilbake inntil prøvesvar foreligger.

§ 6. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften er straffbar, jf. matloven § 28.

§ 7. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

3. nov. Nr. 1211 2006**Forskrift om endring i forskrift om strukturvoteordning mv. for havfiskeflåten.**

Fastsatt ved kgl.res. 3. november 2006 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 5a. Fremmet av Fiskeri- og kystdepartementet. Kunngjort 7. november 2006.

I

I forskrift 4. mars 2005 nr. 193 om strukturvoteordning mv. for havfiskeflåten gjøres følgende endring:

§ 9 nytt femte ledd skal lyde:

Det kan ikke tildeles mer enn en kvote tilsvarende en basiskvote på 650 tonn for fiskeslag som er regulert ved bruk av basiskvoter, inkludert fartøyets egen basiskvote, for fiske med ett fartøy. Tilsvarende kan det for øvrige fiskeslag ikke tildeles mer enn en kvote tilsvarende to fartøykvoter eller maksimalkvoter, inkludert fartøyets egen kvote.

*II**Ikraftsetting*

Endringen skal gjelde straks.

3. nov. Nr. 1212 2006**Forskrift om endring i forskrift om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften).**

Fastsatt ved kgl.res. 3. november 2006 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12 andre og tredje ledd, § 14, § 18 andre ledd jf. § 11 andre ledd bokstav a og § 30. Fremmet av Fiskeri- og kystdepartementet. Kunngjort 7. november 2006.

I

I forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive fiske eller fangst (konsesjonsforskriften) gjøres følgende endringer:

Ny § 2–25 skal lyde:

§ 2–25. (*tråltillatelse til ringnotfartøy*)

Fiskeridirektoratet kan tildele tillatelse til fartøy som er tildelt ringnottillatelse eller deltakeradgang for små ringnotfartøy (fartøy mellom 21,35 og 28 meter største lengde) til å bruke trål til å fiske kvoten sin etter makrell, taggmakrell (hestmakrell) og sild i Nordsjøen, etter lodde eller norsk vårgytende sild.

§ 6–4 skal lyde:

§ 6–4. (*vedtaksmyndighet*)

Fiskeridirektoratet har myndighet til å treffe vedtak etter denne forskriften. Myndigheten som er lagt til Fiskeridirektoratet etter denne forskriften kan delegeres til Fiskeridirektoratets regionkontor. I saker hvor Fiskeridirektoratets regionkontor treffer vedtak er Fiskeridirektoratet klageinstans.

II

Ikraftsetting

Endringene gjelder straks.

3. nov. Nr. 1213 2006

Forskrift om arbeidstakernes rett til innflytelse i europeiske samvirkeforetak.

Fastsatt av Arbeids- og inkluderingsdepartementet 3. november 2006 med hjemmel i lov 30. juni 2006 nr. 50 om europeiske samvirkeforetak ved gjennomføring av EØS-avtalen vedlegg XXII nr. 10c (rådsforordning (EF) nr. 1435/2003) (SCE-loven) § 3, jf. delegeringsvedtak 30. juni 2006 nr. 779. Jf. EØS-avtalen vedlegg XVIII (direktiv 2003/72/EF). Kunngjort 7. november 2006.

Kapittel I. Innledende bestemmelser

§ 1. *Formål*

Denne forskriften er gitt for å sikre arbeidstakernes rett til informasjon, drøfting og representasjon i Europeiske samvirkeforetak (Societas Cooperative Europaea), heretter kalt SCE-foretak, jf. lov 30. juni 2006 nr. 50 om europeiske samvirkeforetak ved gjennomføring av EØS-avtalen vedlegg XXII nr. 10c (rådsforordning (EF) nr. 1435/2003) (SCE-loven).

§ 2. *Virkeområde og lovvalg*

(1) Denne forskriften gjelder for SCE-foretak med forretningskontor i Norge. Forskriften gjelder også ved stiftelse av SCE-foretak som skal ha forretningskontor i Norge.

(2) Bestemmelsene i § 1 til § 7 og § 11 kommer til anvendelse for deltagende rettssubjekter, datterforetak og filialer i Norge som deltar i stiftelsen av SCE-foretak uavhengig av hvor foretaket skal ha forretningskontor.

§ 3. *Definisjoner*

I denne forskriften menes med:

- a) *SCE-foretak*; et foretak stiftet i henhold til lov om europeiske samvirkeforetak ved gjennomføring av EØS-avtalen vedlegg XXII nr. 10c (rådsforordning (EF) nr. 1435/2003) (SCE-loven) som implementerer forordning (EF) nr. 1435/2003 om statuttene for det europeiske samvirkeforetak.
- b) *deltakende rettssubjekt*; de fysiske personer, foretak eller rettssubjekter som deltar direkte i stiftelsen av et SCE-foretak.
- c) *datterforetak*; et foretak som SCE-foretaket utøver en dominerende innflytelse over.
- d) *filial*; en del av et foretak som utøver en økonomisk aktivitet i en annen EU/EØS-stat enn der foretaket har sitt forretningskontor.
- e) *berørt datterforetak eller filial*; et deltakende rettssubjekts/SCE-foretaks datterforetak eller filial som vil bli datterforetak eller filial til SCE-foretaket når dette stiftes.
- f) *innflytelse*; enhver ordning, herunder informasjon, drøfting og representasjon, som arbeidstakernes representanter kan bruke for å påvirke de beslutningene som treffes i foretaket.
- g) *informasjon*; informasjon til representasjonsorganet eller arbeidstakernes representanter fra SCE-foretaket om spørsmål som angår SCE-foretaket og ethvert datterforetak eller filial som ligger i en annen medlemsstat. Det samme gjelder for spørsmål som går utover de beslutningsdyktige organers fullmakt i en enkelt medlemsstat. Informasjonen skal gis på et tidspunkt, på en måte og med et innhold som gjør det mulig for arbeidstakernes representanter å foreta en forsvarlig vurdering av de mulige virkningene, og eventuelt forberede drøftelse med SCE-foretaket.
- h) *drøfting*; dialog og utveksling av synspunkter mellom representasjonsorganet eller arbeidstakernes representanter og SCE-foretaket. Drøftingen skal skje på et tidspunkt, på en måte og med et innhold som gjør

det mulig for arbeidstakernes representanter, på bakgrunn av den mottatte informasjonen, å gi uttrykk for sin mening slik at synspunktene kan tas i betraktning i beslutningsprosessen i SCE-foretaket.

- i) *representasjon*; den innflytelse det organet som representerer arbeidstakerne eller deres representanter har på driften av et foretak gjennom:
 - å benytte retten til å velge eller utpeke noen av medlemmene i foretakets kontroll- eller administrasjonsorgan,eller
 - å benytte retten til å anbefale og/eller gå imot utpekingen av noen eller alle medlemmene i foretakets kontroll- eller administrasjonsorgan.

Kapittel II. Forhandlingsfremgangsmåte

§ 4. Opprettelse av det særlige forhandlingsutvalg

(1) Når ledelsesorganene i de deltakende rettssubjektene utarbeider en plan for etablering av et SCE-foretak, skal de så snart som mulig treffe nødvendige tiltak for å innlede forhandlinger med representantene for arbeidstakerne om ordninger for arbeidstakernes innflytelse i SCE-foretaket. Det skal gis informasjon til arbeidstakerne om navnene på og antallet arbeidstakere i de deltakende rettssubjektene, berørte datterforetak og filialer.

(2) Det skal opprettes et særlig forhandlingsutvalg som representerer arbeidstakerne i de deltakende rettssubjektene, berørte datterforetak og filialer. Medlemmene av det særlige forhandlingsutvalget velges eller utpekes ut fra antallet arbeidstakere i de deltakende rettssubjektene, berørte datterforetak og filialer i hver EU/EØS-stat. Hver EU/EØS-stat tildeles en plass i det særlige forhandlingsutvalget per andel arbeidstakere som representerer 10 prosent, eller en brøkdel dette, av antall arbeidstakere ansatt i de deltakende rettssubjektene, berørte datterforetak og filialer i statene til sammen.

(3) Når SCE-foretaket stiftes gjennom fusjon, skal det velges eller utpekes ekstra medlemmer fra hver stat i den utstrekning det er nødvendig for å sikre at det særlige forhandlingsutvalget omfatter minst ett medlem fra hvert deltakende rettssubjekt som er registrert og har arbeidstakere i vedkommende EU/EØS-stat og som vil opphøre å eksistere som eget rettssubjekt etter at SCE-foretaket er registrert.

(4) Tredje ledd gjelder likevel ikke dersom antallet slike ekstra medlemmer overstiger 20 prosent av antallet medlemmer valgt eller utpekt i henhold til annet ledd eller dersom de berørte arbeidstakerne allerede er representert etter bestemmelsen i annet ledd. Dersom antall rettssubjekter som vil opphøre å eksistere ved fusjonen er større enn det antall ekstra plasser som finnes i henhold til første punktum, skal disse ekstra plassene tildeles rettssubjekter i forskjellige EU/EØS-stater i fallende rekkefølge etter antall arbeidstakere ansatt i rettssubjektene.

(5) Dersom antallet arbeidstakere i de deltagende rettssubjektene, berørte datterforetak eller filialer endrer seg etter at det særlige forhandlingsutvalget er opprettet, skal fordelingen av setene i henhold til annet, tredje og fjerde ledd gjøres på nytt dersom endringene er så vesentlige at de ville medført en annen sammensetning av det særlige forhandlingsutvalget.

§ 5. Fordeling av setene i Norge

(1) Setene i det særlige forhandlingsutvalget som tildeles arbeidstakerne i Norge i henhold til § 4 annet ledd, tildeles arbeidstakerne i de deltagende rettssubjektene i Norge i fallende rekkefølge regnet etter antallet arbeidstakere i det enkelte rettssubjekt. Dersom det er flere plasser til fordeling enn det er deltagende rettssubjekter, fordeles disse på berørte datterforetak og filialer i fallende rekkefølge regnet etter antallet arbeidstakere i den enkelte enhet. Øvrige plasser fordeles på de deltagende rettssubjekter, berørte datterforetak og filialer i fallende rekkefølge regnet etter antallet arbeidstakere.

(2) Dersom SCE-selskapet stiftes ved fusjon og det skal tildeles plasser til rettssubjekter i Norge som opphører å eksistere ved fusjonen, fordeles plassene på arbeidstakerne i disse rettssubjektene i fallende rekkefølge regnet etter antallet arbeidstakere i det enkelte foretak. Dette gjelder ikke dersom det deltagende rettssubjektet blir tildelt en plass i det særlige forhandlingsutvalget i medhold av første ledd, jf. § 4 fjerde ledd.

(3) Dersom det særlige forhandlingsutvalgets geografiske sammensetning justeres med hjemmel i § 4 femte ledd, gjennomføres det en ny fordeling av setene i det særskilte forhandlingsutvalget etter reglene i første og annet ledd.

(4) Dersom en enhet som har en eller flere representanter i det særlige forhandlingsutvalget ikke lenger skal være representert i det særlige forhandlingsutvalget og dette ikke medfører endring i sammensetningen av det særlige forhandlingsutvalget etter § 4 femte ledd, jf. § 5 tredje ledd, tildeles den ledige plassen til den enhet som står nærmest i tråd med regelen i § 5 første ledd. Dersom arbeidstakerne i denne enheten er tildelt en plass på grunnlag av regelen i § 5 annet ledd, går plassen likevel videre til neste enhet i tråd med bestemmelsen i § 5 annet ledd. Dersom det ikke finnes slik enhet skal ingen enheter ha denne plassen.

(5) Dersom det tilkommer nye deltagende rettssubjekter etter at det særlige forhandlingsutvalget er opprettet, og dette ikke medfører endringer i fordelingen av seter i det særlige forhandlingsutvalget i henhold til § 4 femte ledd, skal slike enheter ha en representant i det særlige forhandlingsutvalget. Fordelingen etter § 5 tredje ledd gjelder tilsvarende.

(6) Representanter som velges med hjemmel i § 4 annet ledd, jf. § 5 første ledd representerer arbeidstakerne i enheten og i tillegg en andel av arbeidstakerne i de enheter som ikke har valgt egne representanter. Dersom det er valgt flere representanter etter § 4 annet ledd, fordeles arbeidstakerne som ikke har egne representanter likt på representantene. Representanter valgt med hjemmel i § 4 tredje ledd, jf. § 5 annet ledd representerer kun arbeidstakerne i denne enheten.

§ 6. Valg av medlemmer til det særlige forhandlingsutvalg i Norge

(1) Dersom det finnes lokale fagforeninger som alene eller til sammen representerer minst to tredeler av arbeidstakerne i den enhet som er tildelt representant i henhold til § 6 første eller annet ledd, utpeker de lokale fagforeningene representanten blant arbeidstakerne i enheten. Dersom det ikke oppnås enighet om hvem som skal utpekes, gjennomføres valg av og blant arbeidstakerne i henhold til annet ledd.

(2) Dersom det i enhetene som er tildelt representanter ikke finnes fagforeninger som alene eller til sammen omfatter to tredeler av arbeidstakerne eller fagforeningene ikke blir enige, gjennomføres valg av og blant arbeidstakerne i Norge direkte. For dette valget gjelder forskrift 18. desember 1998 nr. 1205 om ansattes rett til representasjon i aksjeselskapers og allmennaksjeselskapers styre og bedriftsforsamling m.v. (representasjonsforskriften) tilsvarende så langt det passer og ikke strider mot bestemmelsene her. Representasjonsforskriften § 12 fjortende ledd gjelder ikke. Valgstyret kan sette kortere frister for gjennomføringen av valget enn det som fremgår av representasjonsforskriften § 12.

(3) Alle som er ansatt i enheten på valgdagen har stemmerett og er valgbare ved valg etter annet ledd. Valget kan gjennomføres elektronisk dersom valgstyret bestemmer det og samtlige arbeidstakere har tilgang til datamaskin og valget ellers gjennomføres i tråd med representasjonsforskriftens regler.

(4) Ved utpeking eller valg av arbeidstakernes representanter i henhold til første til tredje ledd, bør det etterstrebes en jevn kjønnsfordeling blant representantene.

§ 7. Valg av medlemmer til SCE-foretakets generalforsamling

§ 5 og § 6 gjelder tilsvarende når arbeidstakerne i Norge skal være representert i SCE-foretakets generalforsamling samt seksjons- eller sektormøter.

§ 8. Det særlige forhandlingsutvalgets oppgaver

(1) Det særlige forhandlingsutvalget og de deltakende rettssubjektene skal i avtale bestemme ordninger for arbeidstakernes rett til informasjon, drøfting og representasjon i SCE-foretaket. For dette formål skal de deltakende rettssubjektene underrette det særlige forhandlingsutvalget om planen og den konkrete prosessen med å etablere SCE-foretaket, inntil dette er registrert.

(2) Det særlige forhandlingsutvalget skal med mindre annet er særskilt bestemt treffe beslutning med alminnelig flertall av sine medlemmer, forutsatt at slikt flertall også representerer et flertall av arbeidstakerne.

(3) Avtale som innebærer en reduksjon av retten til representasjon i SCE-foretakets administrasjons- eller kontrollorgan, krever likevel tilslutning fra to tredeler av medlemmene av det særlige forhandlingsutvalget som representerer minst to tredeler av arbeidstakerne, medregnet stemmene til medlemmer som representerer arbeidstakere ansatt i minst to EU/EØS-stater. Flertallskravet i første punktum gjelder likevel ikke når SCE-foretaket skal etableres gjennom fusjon, og retten til representasjon omfatter færre enn 25 prosent av det samlede antall arbeidstakere i de deltakende rettssubjektene. Flertallskravet i første punktum gjelder heller ikke når SCE-foretaket etableres på annen måte, og retten til representasjon omfatter færre enn 50 prosent av det samlede antall arbeidstakere i de deltakende rettssubjektene.

(4) Tredje ledd gjelder ikke for SCE-foretak som stiftes ved omdanning.

(5) Med reduksjon av retten til representasjon menes en andel av medlemmene av SCE-foretakets administrasjons- eller kontrollorgan som er lavere enn den høyeste andel som finnes i de deltakende rettssubjektene.

(6) Ved forhandlinger kan det særlige forhandlingsutvalget anmode sakkyndige etter eget valg, for eksempel representanter fra aktuelle arbeidstakerorganisasjoner, om å bistå det i dets arbeid. Slike sakkyndige kan være til stede under forhandlingsmøter som rådgivere etter anmodning fra det særlige forhandlingsutvalget. Det særlige forhandlingsutvalget kan beslutte å underrette representantene for aktuelle eksterne organisasjoner, herunder fagforeninger, om at forhandlingene innledes.

(7) Det særlige forhandlingsutvalget kan med det flertall som er fastsatt i åttende ledd, beslutte å ikke innlede forhandlinger eller å avslutte forhandlinger som allerede er innledet, og å basere seg på reglene for informasjon og drøfting som gjelder i de EU/EØS-stater der SCE-foretaket har sine arbeidstakere. En slik beslutning skal stanse fremgangsmåten med henblikk på å inngå avtale som nevnt i § 9. Slik beslutning medfører ikke at standardbestemmelsene i vedlegg I kommer til anvendelse.

(8) Det flertall som kreves for å beslutte å ikke innlede eller å avslutte forhandlinger, skal være stemmene fra to tredeler av medlemmene som representerer minst to tredeler av arbeidstakerne, medregnet stemmene fra medlemmer som representerer arbeidstakere ansatt i minst to EU/EØS-stater.

(9) I tilfelle av et SCE-foretak som er etablert ved omdanning, kommer syvende og åttende ledd ikke til anvendelse dersom arbeidstakerne i samvirkeforetaket som skal omdannes har rett til representasjon.

(10) Det særlige forhandlingsutvalget skal sammenkalles på nytt etter skriftlig anmodning fra minst 10 prosent av arbeidstakerne i SCE-foretaket, dets datterforetak og filialer, eller deres representanter, tidligst to år etter beslutning som nevnt i åttende ledd, jf. syvende ledd, med mindre partene er enige om at forhandlingene skal

innledes tidligere. Standardbestemmelsene i vedlegg I kommer ikke til anvendelse dersom det særlige forhandlingsutvalget beslutter å gjenoppta forhandlinger med selskapet og disse forhandlingene ikke fører til enighet om en avtale som nevnt i § 9.

(11) De deltagende rettssubjektene skal dekke utgiftene forbundet med det særlige forhandlingsutvalgets oppgaver, herunder utgiftene til én sakkyndig. Dekning av sakkyndige utover dette kan avtales mellom de deltagende selskapene og det særlige forhandlingsutvalget.

§ 9. Avtalens innhold

(1) Avtalen mellom de deltakende rettssubjektene og det særlige forhandlingsutvalget om arbeidstakernes innflytelse skal være skriftlig og bør minst fastsette:

- a) avtalens virkeområde,
- b) sammensetning av, antall medlemmer av og fordeling av plasser i det representasjonsorgan som vil være drøftingspartner med SCE-foretaket i forbindelse med ordninger for informasjon og drøfting med arbeidstakerne i SCE-foretaket, dets datterforetak og filialer,
- c) representasjonsorganets funksjon og fremgangsmåten for informasjon og drøfting,
- d) møtehyppigheten i representasjonsorganet,
- e) de økonomiske og materielle ressursene som skal tildeles representasjonsorganet,
- f) dersom partene under forhandlingene beslutter å opprette en eller flere fremgangsmåter for informasjon og drøfting i stedet for et representasjonsorgan; ordningene for gjennomføring av slike fremgangsmåter,
- g) dersom partene under forhandlingene beslutter å opprette representasjonsordninger, innholdet i disse ordningene, herunder antall medlemmer i SCE-foretakets administrasjons- eller kontrollorgan som arbeidstakerne vil ha rett til å velge, utpeke, anbefale eller gå imot, fremgangsmåtene for hvordan arbeidstakerne kan velge, utpeke, anbefale eller gå imot disse medlemmene, og deres rettigheter,
- h) avtalens ikrafttredelsesdato og dens varighet, tilfeller der avtalen bør reforhandles, herunder tilfeller som nevnt i § 4 femte ledd, og fremgangsmåten for reforhandling.

(2) Avtalen er ikke underlagt standardbestemmelsene i vedlegg I, med mindre avtalen inneholder bestemmelser om dette.

(3) Dersom et SCE-foretak etableres ved omdanning, skal avtalen fastsette minst det samme nivået for innflytelse som finnes i foretaket som skal omdannes til et SCE-foretak.

§ 10. Forhandlingenes varighet

Forhandlingene skal innledes så snart det særlige forhandlingsutvalget er opprettet og kan pågå i de etterfølgende seks månedene. Partene kan etter avtale beslutte å forlenge forhandlingene ut over seks måneder, men høyst til ett år etter at det særlige forhandlingsutvalget er opprettet.

§ 11. Standardbestemmelsenes anvendelse

(1) Standardbestemmelsene fastsatt i vedlegg I til denne forskrift får anvendelse dersom:

- a) partene er enige om det, eller
- b) det ikke er inngått noen avtale innen fristen fastsatt i § 10 og hvert deltagende rettssubjekt beslutter å godta anvendelse av standardbestemmelsene for SCE-foretaket, og dermed gå videre med registreringen, og det særlige forhandlingsutvalget ikke har truffet beslutningen fastsatt i § 8 syvende og åttende ledd.

(2) Med mindre annet følger av avtalen som nevnt i første ledd bokstav a får standardbestemmelsene i vedlegg I om representasjon bare anvendelse:

- a) i tilfelle av et SCE-foretak etablert ved omdanning; dersom regler for arbeidstakernes representasjon i administrasjons- eller kontrollorganet gjaldt for et selskap omdannet til et SCE-foretak,
- b) i tilfelle av et SCE-foretak etablert ved fusjon; dersom en eller flere former for representasjon gjaldt i ett eller flere av de deltakende rettssubjektene før registrering av SCE-foretaket og omfattet minst 25 prosent av det samlede antall arbeidstakere i alle deltakende rettssubjekter. Det samme gjelder dersom en eller flere former for representasjon gjaldt i ett eller flere av de deltakende rettssubjektene før registrering av SCE-foretaket og omfattet mindre enn 25 prosent av det samlede antall arbeidstakere i alle deltakende rettssubjekter dersom det særlige forhandlingsutvalget bestemmer det,
- c) i tilfelle av et SCE-foretak etablert på annen måte; dersom en eller flere former for representasjon gjaldt i ett eller flere av de deltakende rettssubjektene før registrering av SCE-foretaket og omfattet minst 50 prosent av det samlede antall arbeidstakere i alle deltakende rettssubjekter. Det samme gjelder dersom en eller flere former for representasjon gjaldt i ett eller flere av de deltakende rettssubjektene før registrering av SCE-foretaket og omfattet mindre enn 50 prosent av det samlede antall arbeidstakere i alle deltakende rettssubjekter dersom det særlige forhandlingsutvalget bestemmer det.

(3) Dersom det fantes mer enn en form for representasjon i de forskjellige deltakende rettssubjektene, skal det særlige forhandlingsutvalget beslutte hvilken av disse formene som må etableres i SCE-foretaket. Dersom SCE-foretaket skal registreres i Norge og det særlige forhandlingsutvalget ikke har besluttet hvilken form for representasjon som skal etableres i SCE-foretaket, beslutter de deltagende rettssubjektene hvilken form for representasjon som skal innføres i SCE-foretaket.

§ 12. Særbestemmelser for SCE-foretak etablert av fysiske personer eller av ett enkelt rettssubjekt og fysiske personer

(1) Bestemmelsene i § 4 til § 6 og § 8 til § 11 kommer til anvendelse for SCE-foretak som er etablert utelukkende av fysiske personer eller av ett enkelt rettssubjekt og fysiske personer, som til sammen har minst 50 arbeidstakere i minst to medlemsstater.

(2) For SCE-foretak som er etablert utelukkende av fysiske personer eller av ett enkelt rettssubjekt og fysiske personer, som til sammen har mindre enn 50 arbeidstakere, eller har minst 50 arbeidstakere men bare i én medlemsstat, gjelder følgende bestemmelser om arbeidstakernes innflytelse:

- a) i selve SCE-foretaket får bestemmelsene i den EU/EØS-stat der SCE-foretaket har sitt forretningskontor anvendelse på samme måte som for rettssubjekter av samme type
- b) i datterforetak og filialer får bestemmelsene i den EU/EØS-stat der de ligger anvendelse på disse på samme måte som for rettssubjekter av samme art.

(3) Dersom et SCE-foretak, som er underlagt bestemmelser om representasjon, flytter sitt forretningskontor fra en EU/EØS-stat til en annen, skal arbeidstakernes rett til representasjon videreføres på samme nivå.

(4) Dersom minst en tredel av det totale antallet arbeidstakere i et SCE-foretak og deres datterforetak og filialer i minst to ulike EU/EØS-stater, etter registrering av et SCE-foretak som nevnt i annet ledd, anmoder om det får § 4 til § 6 og § 8 til § 11 tilsvarende anvendelse. Det samme gjelder dersom det totale antallet arbeidstakere overstiger 50 i minst to EU/EØS-stater.

Kapittel III. Forskjellige bestemmelser**§ 13. Taushetsplikt**

(1) Dersom SCE-foretakets behov for fortrolighet gjør det nødvendig at informasjon ikke gis videre, kan SCE-foretaket eller et deltakende rettssubjekt i særskilte tilfeller pålegge arbeidstakernes representanter og eventuelle sakkyndige taushetsplikt.

(2) Taushetsplikten skal også gjelde etter utløpet av mandatperioden.

§ 14. Rett til å holde tilbake fortrolig informasjon

Et SCE-foretak eller deltakende rettssubjekt kan i særskilte tilfeller unnlate å gi informasjon til det særlige forhandlingsutvalget, representasjonsorganet og tilsvarende organer opprettet med grunnlag i denne forskrift dersom det åpenbart vil være til betydelig skade for SCE-foretaket, deltakende rettssubjekt, deres datterforetak eller filialer at opplysningene blir kjent. Første punktum gjelder ikke i forhold til arbeidstakernes representanter i administrasjons- eller kontrollorganet.

§ 15. Misbruk av reglene om europeiske samvirkeforetak

(1) Dersom det innen ett år etter registreringen av SCE-foretaket inntreffer vesentlige endringer i foretaket, datterforetak eller filialer og disse endringene ville ha gitt arbeidstakerne større innflytelse enn gjeldende innflytelsesordninger dersom de hadde vært foretatt før registreringen, skal reglene om SCE-foretak anses misbrukt med mindre selskapet sannsynliggjør at endringene hadde andre årsaker.

(2) Dersom reglene om SCE-foretak misbrukes for å frata arbeidstakerene innflytelse, kan nye forhandlinger kreves. Forhandlinger kan kreves av representasjonsorganet eller av representanter for flertallet av arbeidstakerne i SCE-foretakets nye forretningssteder eller datterforetak.

(3) Bestemmelsene i § 4 til § 12 gjelder tilsvarende så langt de passer.

§ 16. Tvisteløsning

(1) Bedriftsdemokratineemnda kan avgjøre:

- a) tvister som knytter seg til opprettelsen av det særlige forhandlingsutvalget etter § 4, § 5 og § 6. For valg av arbeidstakernes representanter i det særlige forhandlingsutvalget fra Norge, gjelder representasjonsforskriften tilsvarende, jf. § 6 annet ledd,
- b) tvister som knytter seg til inngåelse av avtale om innflytelse, herunder om avtalen er inngått i tråd med forskriftens stemmereglene, jf. § 8 og § 9,
- c) tvister som knytter seg til om vilkårene for anvendelse av standardbestemmelsene i vedlegget er oppfylt, jf. § 11,
- d) tvister som knytter seg til valget av medlemmer til representasjonsorganet etter standardbestemmelsene i vedlegg I nr. 1,
- e) beslutning om taushetsplikt eller tilbakehold av informasjon, jf. § 13 og § 14,
- f) tvister vedrørende fordelingen av plasser samt valg eller utpeking av arbeidstakernes representanter til administrasjons- eller kontrollorgan eller generalforsamling i henhold til avtale inngått etter § 9 eller etter standardbestemmelsene i vedlegg I nr. 13.

(2) Tvister om beslutninger som nevnt i første ledd bokstav e kan ikke bringes inn for Bedriftsdemokratineemnda etter at opplysningene beslutningen gjelder er blitt offentlig kjent.

§ 17. Saksbehandlingsregler

For saksbehandlingen i Bedriftsdemokratineemnda gjelder forskrift 18. desember 1998 nr. 1205 (representasjonsforskriften) tilsvarende så langt den passer. Det særlige forhandlingsutvalget, representasjonsorganet

eller tilsvarende organer, SCE-foretaket, deltagende rettssubjekter, berørte datterdatterforetak, filialer, lokale fagforeninger og en femtedel av arbeidstakerne kan bringe tvister inn for Bedriftsdemokratinevnda.

§ 18. Forholdet til andre bestemmelser

Lov 23. august 1996 nr. 63 om allmenngjøring av bestemmelser i tariffavtale om europeiske samarbeidsutvalg m.v. og forskrift 28. juli 2000 nr. 797 om europeiske samarbeidsutvalg mv. gjelder ikke for SCE-foretak med mindre det særlige forhandlingsutvalget i henhold til § 8 syvende og åttende ledd har besluttet ikke å innlede forhandlinger eller å avslutte forhandlinger om ordninger for innflytelse i foretaket.

§ 19. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 3. november 2006.

Vedlegg I – Standardbestemmelser

Standardbestemmelsene i dette vedlegg kommer til anvendelse i de tilfeller som følger av forskriften § 11.

Generelle bestemmelser

1 Sammensetningen av arbeidstakernes representasjonsorgan

- (1) Det skal opprettes et representasjonsorgan i samsvar med følgende bestemmelser:
 - a) Medlemmene av representasjonsorganet velges eller utpekes ut fra antall arbeidstakere i hver EU/EØS-stat i de deltagende foretakene og berørte datterforetak eller filialer. Det skal tildeles én plass per andel arbeidstakere i vedkommende EU/EØS-stat som representerer 10 prosent eller en brøkdel av dette av antall arbeidstakere i de deltagende foretak og berørte datterforetak eller etablerte forretningssteder i alle EU/EØS-statene sammenlagt.
 - b) Representasjonsorganet skal være sammensatt av arbeidstakerne i SCE-foretaket og dets datterforetak og filialer. Representantene skal være valgt eller utpekt etter reglene i forskriften § 6.
 - c) Ved vesentlige endringer som ville medført en annen sammensetning av representasjonsorganet, skal disse endringene gjenspeiles i representasjonsorganets sammensetning. Det må om nødvendig foretas et suppleringsvalg. Et slikt valg skal gjennomføres i samsvar med reglene i forskriften § 6.
 - d) SCE-foretaket skal underrettes om sammensetningen av representasjonsorganet.
 - e) Dersom størrelsen tilsier det, skal representasjonsorganet opprette et arbeidsutvalg bestående av maksimalt tre medlemmer. Representasjonsorganet skal fastsette sin forretningsorden.
 - f) Senest fire år etter at representasjonsorganet er opprettet, skal det undersøke om det skal innledes forhandlinger med sikte på å inngå avtale som nevnt i forskriften § 9 og § 11, eller om standardbestemmelsene fastsatt i dette vedlegget fortsatt skal komme til anvendelse.
- (2) Reglene i forskriften § 8 til § 10 får tilsvarende anvendelse dersom det vedtas å forhandle frem en avtale om arbeidstakernes innflytelse. I dette tilfelle skal uttrykket «det særlige forhandlingsutvalget» erstattes med «representasjonsorganet». Dersom det innen fristen for å avslutte forhandlingene ikke er inngått en avtale, skal de ordninger som er vedtatt i samsvar med standardbestemmelsene fremdeles gjelde.

Standardbestemmelser for informasjon og drøfting

2 Regulering av representasjonsorganets kompetanse og myndighet

Representasjonsorganets kompetanse skal være begrenset til saker som gjelder SCE-foretaket selv og ethvert datterforetak eller filial som ligger i en annen EU/EØS-stat, eller i saker som går utover myndigheten til beslutningsorganene i en enkelt EU/EØS-stat.

3 Rett til informasjon og drøfting

Representasjonsorganet har rett til informasjon og drøfting i spørsmål som angår arbeidstakerne. Det skal avholdes møter mellom representasjonsorganet og foretaket minst én gang i året, på grunnlag av jevnlig rapporter utarbeidet av selskapet om utviklingen i virksomheten til SCE-foretaket og fremtidsutsiktene. Den lokale ledelsen skal underrettes om dette.

4 Informasjon til representasjonsorganet

SCE-foretaket skal gi representasjonsorganet dagsorden for møtene i administrasjons- eller ledelses- og kontrollorganet, samt kopi av alle dokumenter som fremlegges for generalforsamlingen.

5 Møtenes innhold

Møter i henhold til nr. 3 skal særlig dreie seg om strukturen, den økonomiske og finansielle situasjonen, forventet utvikling av virksomheten, produksjon og salg, sysselsettingssituasjonen og nåværende og forventet utvikling, investeringer, vesentlige endringer i organisasjonen, innføring av nye arbeidsmetoder eller nye produksjonsprosesser, produksjonsoverføringer, fusjoner, reduksjon av størrelsen på eller nedleggelse av et foretak, etablerte forretningssteder eller vesentlige deler av dem, samt masseoppsigelser.

6 Rett til informasjon ved særlige omstendigheter

- (1) Dersom det oppstår særlige omstendigheter som i betydelig grad berører arbeidstakernes interesser, spesielt i forbindelse med flytting, overføring, nedleggelse av filialer eller foretak, eller ved masseoppsigelser, skal

representasjonsorganet ha rett til å bli underrettet. I slike tilfeller har representasjonsorganet eller arbeidsutvalget ved forespørsel rett til å møte foretaket med sikte på informasjon og drøfting om tiltak som i vesentlig grad berører arbeidstakernes interesser. I møter arrangert med arbeidsutvalget skal også de medlemmene av representasjonsorganet som representerer de arbeidstakerne som er direkte berørt ha rett til å delta.

(2) Dersom SCE-foretaket beslutter at det ikke vil handle i samsvar med uttalelser fra representasjonsorganet, skal det ha rett til nytt møte med foretaket med sikte på å komme frem til en avtale.

(3) Før møtene med foretaket skal representasjonsorganet eller arbeidsutvalget kunne møtes uten at representantene for foretaket er tilstede.

7 Informasjon til arbeidstakernes representanter

Medlemmene av representasjonsorganet skal underrette representantene for arbeidstakerne i SCE-foretaket og i dets datterforetak og filialer om innholdet og resultatet av informasjonen som er gitt og de drøftinger som har skjedd med mindre opplysningene er underlagt taushetsplikt i henhold til forskriften § 13.

8 Rett til sakkyndig bistand

Representasjonsorganet eller arbeidsutvalget kan bistås av sakkyndige etter eget valg.

9 Rett til permisjon

Dersom det er nødvendig for at medlemmene av representasjonsorganet skal kunne utføre sine oppgaver, skal de ha rett til permisjon for opplæring uten tap av lønn.

10 Dekning av utgifter

SCE-foretaket skal dekke representasjonsorganets utgifter slik at det kan utføre sine oppgaver på en hensiktsmessig måte. SCE-foretaket skal, med mindre noe annet er avtalt, særlig dekke utgifter til tilrettelegging av møtene, tolking, samt oppholds- og reiseutgifter for medlemmer av representasjonsorganet og arbeidsutvalget. SCE-foretaket skal dekke utgiftene til minst én sakkyndig. Dekning av sakkyndige utover dette kan avtales mellom SCE-foretaket og representasjonsorganet.

Standardbestemmelser for representasjon

11 Videreføring av representasjon ved omdanning

Når et SCE-foretak etableres ved omdanning og en EU/EØS-stats bestemmelser om arbeidstakernes representasjon i administrasjons- eller kontrollorganet gjaldt før registreringen, skal alle elementer i de arbeidstakernes representasjon fortsette å gjelde for SCE-foretaket. Bestemmelsen i nr. 13 gjelder tilsvarende for dette formål.

12 Rett til representasjon ved andre stiftelsesmåter enn omdanning

(1) Når et SCE-foretak etableres på en annen måte enn ved omdanning, skal arbeidstakerne i SCE-foretaket, dets datterforetak og filialer og/eller deres representasjonsorgan ha rett til å velge, utpeke, anbefale eller gå i mot utpekingen av et antall medlemmer av administrasjons- eller kontrollorganet i SCE-foretaket tilsvarende den høyeste andel som anvendes i de berørte deltagende selskapene før registreringen av SCE-foretaket.

(2) Dersom ingen av de deltagende foretakene var omfattet av regler for representasjon før registreringen av SCE-foretaket, skal det ikke pålegges å fastsette bestemmelser for arbeidstakernes representasjon.

13 Fordeling av plasser i administrasjons- eller kontrollorganet

(1) Representasjonsorganet skal bestemme hvordan arbeidstakerrepresentantenes plasser i administrasjons- eller kontrollorganet skal fordeles, eller eventuelt fremgangsmåten for hvordan arbeidstakerne i SCE-foretaket kan anbefale eller gå i mot utpekingen av medlemmer til administrasjons- eller kontrollorganet, ut fra andelen arbeidstakere i hver EU/EØS-stat.

(2) Dersom arbeidstakere fra en eller flere EU/EØS-stater ikke blir tildelt en representant, skal representasjonsorganet utpeke et medlem fra en av disse statene. Det skal særlig tas hensyn til om det er en representant fra den stat hvor SCE-foretaket forretningskontor ligger.

(3) Plasser fordelt til Norge skal fordeles på de deltagende selskaper i fallende rekkefølge regnet etter antall arbeidstakere i den enkelte enhet. Valg av representanter skal skje etter reglene i forskriften § 7.

14 Arbeidstakerrepresentantenes status i administrasjons- eller kontrollorganet

Hvert medlem av administrasjons- eller kontrollorganet i SCE-foretaket som er valgt, utpekt eller anbefalt av representasjonsorganet eller av arbeidstakerne, skal være fullverdig medlem med samme rettigheter og forpliktelser som medlemmene som representerer aksjeeierne. Dette gjelder også i forhold til stemmerett.

3. nov. Nr. 1214 2006**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter uer i internasjonalt farvann (NAFO–NEAFC-områdene) og i Grønlands fiskerisone i 2006.**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 3. november 2006 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske § 4. Kunngjort 7. november 2006.

I

I forskrift 10. januar 2006 nr. 657 om regulering av fisket etter uer i internasjonalt farvann (NAFO–NEAFC-områdene) og i Grønlands fiskerisone i 2006 gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

Denne forskrift gjelder fiske etter uer i ICES statistikkområder II, XII og XIV og i alle NAFO-områder unntatt 3M utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt farvann) og i Grønlands fiskerisone.

§ 2 skal lyde:

Det er forbudt å fiske og levere uer med norske fartøy i ICES statistikkområder II, XII og XIV, i alle NAFO-områder unntatt 3M utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område) og i Grønlands fiskerisone i 2006.

Ny § 4 skal lyde:

Ved fiske etter andre fiskeslag i internasjonalt farvann i ICES statistikkområde II er det tillatt å ha inntil 15% uer i vekt av de enkelte fangster og ved landing.

Nåværende § 4 – § 8 blir nye § 5 – § 9.

II

Endringene trer i kraft 12. november 2006 kl. 24.00.

8. nov. Nr. 1224 2006**Forskrift om endring i forskrift om visse forurensende stoffer i næringsmidler.**

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 8. november 2006 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9 første ledd og § 16 annet ledd, jf. delegasjonsvedtak 5. mai 2004 nr. 884. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54zn (forordning (EF) nr. 1822/2005). Kunngjort 10. november 2006.

I

I forskrift 27. september 2002 nr. 1028 om visse forurensende stoffer i næringsmidler gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54zn tilføyes følgende endringsforordning:
forordning (EF) nr. 1822/2005

§ 3 skal lyde:

§ 3. Definisjoner og grenseverdier for forurensende stoffer i næringsmidler

EØS-avtalens vedlegg II kap. XII nr. 54zn (forordning (EF) nr. 466/2001) om fastsettelse av grenseverdier for visse forurensende stoffer, deriblant mykotoksiner og tungmetallene bly, kadmium og kvikksølv, og 3-MCPD i næringsmidler, med følgende endringsforordninger:

forordning (EF) nr. 2375/2001
forordning (EF) nr. 257/2002
forordning (EF) nr. 221/2002
forordning (EF) nr. 563/2002
forordning (EF) nr. 472/2002
forordning (EF) nr. 2174/2003
forordning (EF) nr. 1425/2003
forordning (EF) nr. 455/2004
forordning (EF) nr. 242/2004
forordning (EF) nr. 655/2004
forordning (EF) nr. 683/2004
forordning (EF) nr. 684/2004
forordning (EF) nr. 78/2005
forordning (EF) nr. 123/2005
forordning (EF) nr. 856/2005
forordning (EF) nr. 208/2005
forordning (EF) nr. 1822/2005

gjelder som forskrift med de EØS-tilpasninger som fremgår av protokoll 1 og EØS-avtalen for øvrig.

II

Endringene trer i kraft straks.

9. nov. Nr. 1225 2006

Forskrift om endring i forskrift om krav om analyserapport ved import av produktgrupper av langkornet ris med opprinnelse i USA for å unngå innblanding av ikke-godkjent genmodifisert ris LL 601 og forskrift om betaling av gebyrer for særskilte ytelser fra Mattilsynet.

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 9. november 2006 med hjemmel i forskrift 18. september 2006 nr. 1068 om krav om analyserapport ved import av produktgrupper av langkornet ris med opprinnelse i USA for å unngå innblanding av ikke-godkjent genmodifisert ris LL 601 § 5 og forskrift 13. februar 2004 nr. 406 om betaling av gebyrer for særskilte ytelser fra Mattilsynet § 5, jf. forskrift 28. januar 2004 nr. 221 om avgifter og gebyr i matforvaltningen § 13, jf. lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 12 bokstav c, § 15, § 21 og § 23 første ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 10. november 2006.

I

I forskrift 18. september 2006 nr. 1068 om krav om analyserapport ved import av produktgrupper av langkornet ris med opprinnelse i USA for å unngå innblanding av ikke-godkjent genmodifisert ris LL 601 gjøres følgende endringer:

§ 1 bokstav a skal lyde:

- a) langkornet ris til bruk som fôrvare eller næringsmiddel omfattet av varenummer 10 06 1010, 10 06 1090, 10 06 2010, 10 06 2090, 10 06 3010 og 10 06 3020 i tolltariffen.

Ny § 2a skal lyde:

§ 2a. Krav om prøveuttak, analyse og følgedokument utstedt av Mattilsynet

Alle partier av produktgrupper av langkornet ris med opprinnelse i USA som angitt i § 1 skal i tillegg til å følges av en analyserapport som angitt i § 2 også prøvetas og analyseres i Norge i regi av Mattilsynet. Partiene kan ikke omsettes før Mattilsynet har utstedt et følgedokument som viser at det aktuelle partiet har vært prøvetatt og analysert i regi av Mattilsynet og ikke inneholder eller består av genmodifisert ris LL 601.

Dersom et parti som nevnt i første ledd deles opp, må en sertifisert kopi av følgedokumentet utstedt av Mattilsynet følge hver del av det delte partiet.

Mattilsynets kostnader ved prøveuttak, analyse og utstedelse av følgedokument skal i sin helhet dekkes av virksomheten etter den til enhver tid gjeldende satsen i forskrift 13. februar 2004 nr. 406 om betaling av gebyrer for særskilte ytelser fra Mattilsynet.

Kravene i denne bestemmelsen gjelder ikke dersom et EU-land eller et EØS-land allerede har tatt ut og analysert offisielle prøver av det aktuelle partiet og utstedt tilsvarende offisielt følgedokument som nevnt i første ledd, eventuelt slik sertifisert kopi av det offisielle følgedokumentet som nevnt i annet ledd, i samsvar med rutinene i Kommissjonens vedtak 2006/601/EF, som endret ved Kommissjonens vedtak 6. november 2006 (vedtak 2006/754/EF).

§ 3 skal lyde:

§ 3. Virksomhetens øvrige kostnader ved analyse mv.

Alle øvrige kostnader ved analyse, lagring og eventuell tilbakesending eller destruering av forsendelser mv. må dekkes av virksomheten.

II

I forskrift 13. februar 2004 nr. 406 om betaling av gebyrer for særskilte ytelser fra Mattilsynet gjøres følgende endring:

I vedlegg 1, kapittel II tilføyes følgende nye gebyr i avsnittet «Andre særskilte ytelser»:

Prøveuttak, analyse og utstedelse av følgedokument ved import av bestemte produktgrupper av langkornet ris med opprinnelse i USA	8.500	–
--	-------	---

III

Endringene i punkt I og II ovenfor trer i kraft straks.

10. nov. Nr. 1226 2006**Forskrift om endring i forskrift om eiendomsmegling.**

Fastsatt av Finansdepartementet 10. november 2006 med hjemmel i lov 16. juni 1989 nr. 53 om eiendomsmegling § 3–8 første ledd, jf. delegeringsvedtak 16. juni 1989 nr. 386. Kunngjort 10. november 2006.

I

I forskrift 20. mars 1990 nr. 177 om eiendomsmegling gjøres følgende endring:

Ny § 8–6 skal lyde:

§ 8–6. Meglers plikter ved budgivning

Megler skal legge til rette for en forsvarlig avvikling av budrunden, og avpasse tempoet i salgsarbeidet til et nivå hvor oppdragsgiver og aktuelle interessenter kan sikres et forsvarlig grunnlag for sine handlingsvalg.

Dersom bud inngis med en frist som åpenbart er for kort til at megler kan håndtere det i samsvar med foregående ledd, skal han fraråde budgiver å stille slik frist, og gi uttrykk for at det kan føre til at oppdragsgiver ikke vil akseptere budet. Dersom budgiver velger å opprettholde den korte fristen, skal megler orientere oppdragsgiver om budet og om følger av at fristen er for kort. Megler skal så langt det er nødvendig og mulig orientere oppdragsgiver, budgivere og øvrige interessenter om bud og forbehold, og legge til rette for at disse får rimelig tid til å områ seg. Megler skal også bistå ved vurderingen av bud.

I forbrukerforhold skal megler ikke formidle bud med kortere akseptfrist enn 24 timer regnet fra siste annonserte visning.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2007.

8. nov. Nr. 1227 2006**Forskrift om tilskot til avløyning.**

Fastsett av Landbruks- og matdepartementet 8. november 2006 med heimel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 3 og § 18 og etter samråd med Norsk Bonde- og Småbrukarlag og Norges Bondelag. Kunngjort 14. november 2006.

§ 1. Føremål

Føremålet med tilskot etter denne forskrifta er å medverke til å dekkje kostnadene til avløyning i jordbruket.

§ 2. Tilskot til avløyning

Som tilskot etter denne forskrifta vert rekna tilskot til avløyning ved ferie og fritid, og tilskot til avløyning ved sjukdom mv. Tilskotet vert utrekna med grunnlag i føresegnar om satsar og definisjonar m.m. fastsett i eller i medhald av jordbruksoppgeret.

§ 3. Grunnvilkår

Tilskot etter denne forskrifta kan gjevast føretak som driv vanleg jordbruksproduksjon på ein eller fleire landbrukseigedomar, dersom verksemda er registrert i Einingsregisteret og

- a) er registrert som meirverdiavgiftspliktig etter lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 28 og kan levere årsoppgåve som landbruksføretak etter same lov § 31, eller
- b) har hatt ein samla omsetnad og uttak av avgiftspliktige varer og tenester på til saman minimum kr 30.000 i løpet av dei siste 12 månadene før den registreringsdato som er fastsett i eller i medhald av jordbruksoppgeret for søknad om tilskot.

Tilskot etter denne forskrifta kan berre gjevast der avløyaren er minst 16 år, og ikkje har næringsinntekt frå føretaket eller er ektemake eller sambuar til ein som har næringsinntekt frå føretaket.

§ 4. Avgrensingar som følgje av eigartilhøve mv.

Tilskot etter denne forskrifta kan ikkje gjevast føretak som heilt eller delvis vert eigd av

- a) aksjeselskap eller andelslag,
- b) andre føretak som sjølve søker om tilskot til same produksjon, eller
- c) einkvar som er innehavar av, eller har eigarinteresser i andre føretak som søker om tilskot til same produksjon.

Med tilskot til same produksjon meines tilskot til husdyr, slik dette er definert i eller i medhald av jordbruksoppgeret.

Tilskot etter denne forskrifta kan ikkje gjevast føretak som driv på ein slik måte at det inngår i eit driftsfellesskap med andre føretak som også søker om tilskot til same produksjon.

Første ledd avgrensar ikkje for retten til tilskot ved ferie og fritid i tilfelle der aksjeselskap eller andelslag er eigar av landbrukseigedom. Føresegnene avgrensar heller ikkje retten til tilskot som følgje av at nokon har eigarinteresser i slike selskaper.

Føretak som blir eigd heilt eller delvis av deltakar i samdrift i mjølkeproduksjon, kan utan omsyn til det som elles følgjer av denne forskrifta, gjevast tilskot til avløyning for andre dyreslag enn dei samdrifta disponerer, dersom desse dyra ikkje inngår i driftsfellesskap med samdrifta si verksemd.

Tilskot etter denne forskrifta kan ikkje gjevast til skular og andre offentlege og private institusjonar.

§ 5. Tilskot til avløyning ved ferie og fritid

Tilskot til avløyning ved ferie og fritid kan gjevast føretak med husdyrhald. Tilskotet vert fastsett ut frå totalt tal husdyr som blir disponert av føretaket på det tidspunkt eller i den perioden som er fastsett i eller i medhald av jordbruksoppgeret.

For enkeltpersonføretak gjevast slikt tilskot til dekking av dokumenterte lønsutgifter til avløyning, utgifter til landbruksvikar, eller utgifter til kjøp av avløyningstjenester frå eit avløyningsselskap eller ein avløyningssmann.

Ved overdraging av verksemd i løpet av året, blir tilskotet fordelt mellom føretaka etter den månaden overdraginga skjer. Føretaket må melde frå om endringa til kommunen. Maksimalt tilskot vert gjort gjeldande som grunnlag for tilskot frå og med månaden etter overdraginga av verksemda. Føretak som går inn i samdrift i mjølkeproduksjon i løpet av året, får behalde tilskotet som vart fastsett pr. 1. januar ut året. Føretak som går ut av slikt samdrift i løpet av året får fastsett nytt avløyningstilskot etter søknad pr. 1. januar året etter.

§ 6. Generelle vilkår etter § 7 – § 10 for tilskot til avløyning ved sjukdom mv.

Tilskot til avløyning ved sjukdom mv. etter § 7 – § 10 kan gjevast føretak med husdyrhald, heilårs veksthusproduksjon, planteproduksjon eller honningproduksjon. For føretak med planteproduksjon eller honningproduksjon kan tilskot kun gjevast til avløyning i onnetida.

Slikt tilskot gjevast til dekking av dokumenterte lønsutgifter til avløyning, utgifter til landbruksvikar eller utgifter til kjøp av avløyningstjenester frå eit avløyningsselskap eller ein avløyningssmann.

Det kan kun gjevast eitt tilskot til avløyning ved sjukdom mv. etter § 7 – § 10 for same sjukdomsperiode mv.

Den personen som det vert søkt slikt tilskot for må:

- a) ha ei næringsinntekt frå jordbruk/gartneri mv. frå føretaket på minimum 1/2 G,
- b) vera sjukmeldt mv. utover den delen det vert motteke ytingar under medisinsk rehabilitering for, eller det vert motteke ytingar under yrkesretta attføring eller teke i mot uførepensjon for,
- c) ta i mot mindre enn 75% attføring/rehabilitering og/eller uførepensjon, og
- d) vera under 70 år.

§ 7. Tilskot ved sjukdom

Det kan gjevast tilskot dersom den personen som det vert søkt tilskot for er sjukemeldt frå arbeid i føretaket. Ved bruk av landbruksvikar er det likevel ikkje krav om at den som det vert søkt tilskot for er sjukemeldt dei tre fyrste dagane av sjukeperioden.

Når den det søkjast tilskot for har vore sjukemeldt i tilsaman 365 dagar dei tre siste åra, opphøyrer retten til tilskot. Tilskotet kan gjevast att når den som det vert søkt tilskot for har vore heilt arbeidsfør i 26 veker.

Ved delvis sjukmelding vert den maksimale dagsatsen for tilskotet og for føretaket redusert etter sjukemeldingsgraden.

§ 8. Tilskot ved svangerskap, fødsel, og adopsjon av barn under 15 år

Det kan gjevast tilskot når den personen det vert søkt tilskot for er gravid og tek i mot svangerskapspengar.

Det kan gjevast tilskot når den det vert søkt tilskot for tek i mot foreldrepengar etter folketrygdlova. Permisjonstida må vere samanhengande. I to veker før fødsel til tre veker etter at barnet er kome heim, kan det òg ytast tilskot til faren i inntil 14 samanhengande dagar dersom han bur saman med mora til barnet, og ho ikkje tek i mot tilskot for desse dagane. Same rett gjeld òg ved adopsjon.

Elles gjeld reglane i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 14–4 til § 14–18 så langt dei høver.

§ 9. Tilskot ved sjukt barn

Det kan gjevast tilskot når den personen det vert søkt tilskot for har barn under 16 år med kronisk sjukdom eller følgjer sjukt barn under 12 år eller funksjonshemma barn under 16 år til behandling på sjukehus, institusjon eller spesialist.

Tilskotet kan gjevast inntil 20 dagar pr. år for kvar av foreldra. For einslege foreldre kan det gjevast tilskot i inntil 40 dagar pr. år.

§ 10. Tilskot ved dødsfall

Det kan gjevast tilskot for attlevande ektemake/sambuar, barn eller foreldre til avdøde som oppfylte vilkåra i § 3 og § 6.

Tilskotet vert gjeve i inntil 8 veker etter dødsfallet. Det vert ikkje avkorta for sjukepengar i dette høvet, jf. § 11.

§ 11. Reduksjon i tilskot ved sjukdom mv.

Ytingar som søkjar kan få – frå folketrygda, i pensjon, i godtgjersle for tapt arbeidsforteneste og i løn – skal trekkjast frå tilskotet. Slikt trekk skal likevel berre gjerast når summen av føretaket sin dagsats og ytingane nemnd ovanfor, er større enn den maksimale dagsatsen for tilskotet.

§ 12. Søknad og utbetaling

Søknad skal sendast på søknadsskjema fastsett av Statens landbruksforvaltning. Søknadsfristen for tilskot til avløyning ved ferie og fritid er 20. januar. Søknadsfristen for tilskot til avløyning ved sjukdom mv. er 3 månader etter siste dag som gjev rett til tilskot.

Føretak som søkjer om tilskot må oppgje organisasjonsnummer.

Tilskotet kan ikkje overdragast til eige eller pant.

Tilskotet vert utbetalt til søkjaren, avløysarlag eller til avløysarring.

§ 13. Administrasjon, dispensasjon og klage

Vedtak om tilskot etter denne forskrifta gjerast av kommunen. Fylkesmannen kan i særskilte høve dispensera frå reglane i denne forskrifta.

Vedtak som er gjort av kommunen kan klagast til fylkesmannen. Vedtak som er gjort av fylkesmannen kan klagast til Statens landbruksforvaltning.

Statens landbruksforvaltning kan gje nærare føresegner til denne forskrifta, herunder nærare krav til dokumentasjon og rapportering.

§ 14. Opplysningsplikt og kontroll

Føretak som vert gjeve tilskot etter denne forskrifta er pliktig til å gje alle dei naudsynte opplysningar som kommunen, fylkesmannen eller Statens landbruksforvaltning gjer krav på.

Kommunen, fylkesmannen og Statens landbruksforvaltning fører tilsyn med at utbetaling av tilskot etter denne forskrifta er rett, og kan under dette føreta stadleg kontroll hos føretak som mottok tilskot. Føretaket er pliktig til å yte bistand ved kontroll.

§ 15. Retting og avkorting av tilskotet mv.

Feil i utbetalt tilskot kan rettast, anten ved etterbetaling eller ved krav om attendebetaling frå den som mottok tilskot. Feil utbetalt tilskot kan også motrekast i seinare utbetalingar av tilskot.

Dersom søknaden om tilskot er sendt inn for seint eller inneheld urette opplysningar, kan kommunen gjere ei avkorting i tilskotsbeløpet, eller avslå utbetaling.

Dersom føretaket driv eller har drive si verksemd i strid med reglane for jordbruksverksemd, kan heile eller delar av tilskotet som tilfell føretaket avkortast.

Det kan krevjast forseinkingsrente i medhald av lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. for det beløp som krevjast betalt attende.

§ 16. Kva tid forskrifta tek til å gjelde

Denne forskrifta tek til å gjelde frå 1. januar 2007. Frå same tid blir forskrift 23. november 1998 nr. 1086 om tilskott til avløyning oppheva.

8. nov. Nr. 1228 2006**Forskrift om endring i forskrift om gebyrer for Norsk Akkrediterings tjenester.**

Fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet 8. november 2006 med hjemmel i lov 31. oktober 1946 nr. 2 om mål og vekt § 35. Kunngjort 14. november 2006.

I

I forskrift 24. mars 1995 nr. 270 om gebyrer for Norsk Akkrediterings tjenester gjøres følgende endringer:

§ 2 punkt 2.1 andre punktum skal lyde:

Gebyr for søknad om ny akkreditering faktureres når virksomheten ikke tidligere er akkreditert for angjeldende akkrediteringsstandard eller når søknaden gjelder godkjenning etter OECDs ordning for God laboratoriepraksis (GLP) og søker ikke har slik godkjenning fra før eller når søknaden gjelder akkreditering som miljøkontrollør og søker ikke tidligere har slik akkreditering.

§ 11 første ledd første punktum skal lyde:

For Norsk Akkrediterings saksbehandlere og bedømmere er det en fast timepris på 980 kroner.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2007.

8. nov. Nr. 1229 2006**Forskrift om endring i forskrift om legemidler (legemiddelforskriften).**

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 8. november 2006 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven) § 8. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XIII nr. 15g (forordning (EØF) nr. 2309/93 endret ved forordning (EF) nr. 649/98 og forordning (EF) nr. 1647/2003). Kunngjort 14. november 2006.

I

I forskrift 22. desember 1999 nr. 1559 om legemidler (legemiddelforskriften) gjøres følgende endring:

§ 7–1 tredje ledd skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg II, kapittel XIII, nr. 15g (forordning (EØF) nr. 2309/93 av 22. juli 1993, som endret ved forordning (EF) nr. 649/98 og forordning (EF) nr. 1647/2003) om fastsettelse av fremgangsmåter i Fellesskapet for godkjenning og overvåking av legemidler for mennesker og dyr og om opprettelse av et europeisk kontor for legemiddelvurdering, gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg 2, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Endringen trer i kraft straks.

10. nov. Nr. 1230 2006**Fordeling av myndighet mellom Helse- og omsorgsdepartementet og Miljøverndepartementet etter lov om stråling og bruk av stråling og strålevernforskriften.**

Fastsatt ved kgl.res. 10. november 2006 med hjemmel i lov 12. mai 2000 nr. 36 om strålevern og bruk av stråling § 12. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 14. november 2006.

1. Helse- og omsorgsdepartementet gis fullmakt til å utøve myndighet etter lov 12. mai 2000 nr. 36 om strålevern og bruk av stråling § 22 første ledd, samt forskrift 21. november 2003 nr. 1362 om strålevern og bruk av stråling (strålevernforskriften) med unntak av de tilfeller som nevnt i pkt. 2 nedenfor.
2. For så vidt angår radioaktiv forurensning og annen stråling i det ytre miljø gis Miljøverndepartementet fullmakt til å utøve myndighet etter lov 12. mai 2000 nr. 36 om strålevern og bruk av stråling § 22 første ledd, samt forskrift 21. november 2003 nr. 1362 om strålevern og bruk av stråling (strålevernforskriften) § 46 første ledd for vedtak fattet med hjemmel i forskriftens § 5 bokstavene o, p og q, samt kapittel V.

10. nov. Nr. 1231 2006**Forskrift om endring i forskrift om strålevern og bruk av stråling (strålevernforskriften).**

Fastsatt ved kgl.res. 10. november 2006 med hjemmel i lov 12. mai 2000 nr. 36 om strålevern og bruk av stråling § 12. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 14. november 2006.

I

I forskrift 21. november 2003 nr. 1362 om strålevern og bruk av stråling (strålevernforskriften) gjøres følgende endring:

§ 46 første ledd skal lyde:

Helse- og omsorgsdepartementet er klageinstans for enkeltvedtak truffet av Statens strålevern med hjemmel i denne forskriften, med unntak av enkeltvedtak truffet av Statens strålevern etter § 5 bokstavene o, p og q, samt kapittel V, hvor Miljøverndepartementet er klageinstans.

II

Endringen trer i kraft straks.

10. nov. Nr. 1232 2006**Forskrift om endring i forskrift om sikkerhet og terrorberedskap i havner på Svalbard.**

Fastsatt ved kgl.res. 10. november 2006 med hjemmel i lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4. Fremmet av Fiskeri- og kystdepartementet. Jf. EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56bb (forordning (EF) nr. 725/2004). Kunngjort 14. november 2006.

I

I forskrift 18. juni 2004 nr. 918 om sikkerhet og terrorberedskap i havner på Svalbard gjøres følgende endringer:

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Fastsatt ved kgl.res. 18. juni 2004 med hjemmel i lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4. Fremmet av Fiskeridepartementet. Jf. EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56bb (forordning (EF) nr. 725/2004).

§ 2 første ledd bokstav b skal lyde:

b) lasteskip, herunder hurtiggående lastefartøy, med bruttotonnasje 500 og derover,

§ 5 skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56bb (forordning (EF) nr. 725/2004 av 31. mars 2004 om styrket sikring av skip og havneanlegg), gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XIII, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig. Det vises til vedlegget i forskriften. Ved eventuell konflikt mellom øvrige bestemmelser i forskriften og ovennevnte forordning, har sistnevnte forrang.

Vedlegget «Vedlegg: Avtaleskjema for sikkerhetsavtale (DOS)» tittelen skal lyde:

Vedlegg 1: Avtaleskjema for sikkerhetsavtale (DOS)

Nytt vedlegg 2 skal lyde:

Vedlegg 2: Uoffisiell oversettelse av forordning (EF) nr. 725/2004 av 31. mars 2004 om styrket sikring av skip og havneanlegg

Se her for å lese [forordning \(EF\) nr. 725/2004](#):

II

Endringene trer i kraft straks.

10. nov. Nr. 1233 2006

Ikrafttredelse av lov 23. juni 2000 nr. 52 om endringer i åndsverkloven og lov om avgift på offentlig framføring av utøvende kunstners prestasjoner m.v.

Fastsatt ved kgl.res. 10. november 2006 med hjemmel i lov 23. juni 2000 nr. 52 om endringer i åndsverkloven og lov om avgift på offentlig framføring av utøvende kunstners prestasjoner m.v. del III. Fremmet av Kultur- og kirke departementet. Kunngjort 14. november 2006.

Ikrafttredelse av lov 23. juni 2000 nr. 52 om endringer i åndsverkloven og lov om avgift på offentlig framføring av utøvende kunstners prestasjoner m.v., slik at bestemmelsene i loven pkt. II for så vidt gjelder § 3 om avgiftsplikt for annen offentlig framføring av lydopptak og film enn i kringkasting, settes i kraft 1. januar 2007.

13. nov. Nr. 1234 2006

Midlertidig forskrift om unntak fra arbeidsmiljøloven § 10–8 fjerde ledd for flygeledere.

Fastsatt av Arbeids- og inkluderingsdepartementet 13. november 2006 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 10–12 sjette ledd. Kunngjort 14. november 2006.

§ 1. Dersom det er nødvendig for å sikre en forsvarlig avvikling av flytrafikken, kan det gjøres unntak fra arbeidsmiljøloven § 10–8 fjerde ledd for flygeledere. Slikt unntak kan bare gjøres gjeldende overfor de arbeidstakere som sier seg villig til det. Det ukentlige fridøgn må minst hver fjerde uke falle på en søn- eller helgedag.

§ 2. Denne forskriften trer i kraft straks. Forskriften gjelder frem til 1. mai 2007.

14. nov. Nr. 1235 2006

Forskrift om vern av produktnemninga Gamalost frå Vik som beskytta geografisk nemning.

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 14. november 2006 med heimel i forskrift 5. juli 2002 nr. 698 om beskyttelse av opprinnelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og betegnelser for tradisjonelt særpreget på landbruksbaserte næringsmidler, fisk og fiskevarer § 15. Kunngjort 14. november 2006.

§ 1. *Beskytta produktnemning*

Gamalost frå Vik.

§ 2. *Rettmessig brukar*

TINE Meieriet Vest BA.

§ 3. *Vilkår for bruk av produktnemninga*

1. *Produktbeskriving*

Gamalost frå Vik er ein muggost laga av skumma surmjølk modna med muggtypen *Mucor mucedo*.

Osten skal ha gulbrun farge med ein gulkvit kjerne. Osten skal ha kraftig, karakteristisk smak og fast konsistens. Han skal innehalde mindre enn 1% feitt og ca. 50% protein, og han skal ikkje innehalde salt eller tilsetjingsstoff.

2. *Geografisk område*

Gamalost frå Vik skal produserast i Vik kommune.

3. *Produksjonsmetode*

All mjølk skal kunne sporast tilbake til den enkelte produsenten.

Ved mottak skal mjølka lagrast på råmjølkstankar. Før ysting skal mjølka skummast, tilsetjast ein kultur av mjølkesyrebakteriar og syrnast i 1–2 døgn.

Surmjølka skal varmebehandlast før ostemassen og mysa blir skilde, t.d. i ein dekantercentrifuge. Ostestoffet skal malast til omtrent risgrynsstorleik og fyllast i former. Osteformene skal plasserast i stativ som så blir sette i ein kokar for varmebehandling. Varmebehandlinga skal skje ved sirkulasjon av varm myse i ca. 2–3 timar. Osten skal så kjølast ned, takast ut av formene og setjast over på eit lagerstativ, før han blir dusja jamt med ein suspensjon av muggkultur.

Osten skal deretter overførast til modningslager og stå der i 2–3 veker under kontrollerte temperatur- og fukttilhøve. For å få muggmycelet som då veks ut, til å vekse innover, skal ein stryke muggmycelet manuelt ned i osten to gonger. Det må strykast i rett tid i forhold til veksten, vanlegvis første gong etter 3 dagar og andre gong etter 5 dagar. Modninga skal kontrollerast ved uttak av eit lite tverrsnitt av osten.

Når osten er ferdig modna skal den pakkast. Vidare modning kan stoppast ved at osten blir frosen.

4. *Produktmerking*

Gamalost frå Vik kan merkjast med figurmerke for beskytta geografisk nemning.

§ 4. *Iverksetjing*

Forskrifta blir sett i verk straks.

Vedlegg

Beskriving av produktopphav og tilknytning til det geografiske området

Gamalost har røter langt tilbake i tida, truleg heilt tilbake til vikingtida. Vikingane hadde ost, og ein er nesten sikre på at dette var ein type surmjølksost og da mest truleg gamalost eller ein forløpar til gamalosten. Dei første sikre opplysningane om gamalost er frå siste halvdel av 1700-talet, blant anna frå biskop J.E. Gunnerus, som i 1774 omtala gamalost i ei avhandling om mjølkebruken i Noreg. Alt den gongen skilde ein mellom to framstillingsmåtar for gamalost, sognemetoden og hardangermetoden.

Sogn og Fjordane og Hordaland har vore kjerneområdet for ysting av gamalost, og Vik og dei omkringliggjande områda i midtre og indre Sogn er eit av områda med aller sterkast tradisjon for slik produksjon. Dette har samanheng med at stølsdrift var eit viktig innslag i gardsdrifta der. Det var stølsdrifta som skaffa salsvarene på dei fleste bruka, og da i første rekkje smør og gamalost. Frå gammalt av vart derfor storparten av gamalosten her ysta på stølane. Produksjonsmåtene varierte frå stad til stad og frå budeie til budeie. Ein reknar med at gamalostnamnet også stammar frå tida da osten vart framstilt på stølane. Da hadde dei ikkje muggkulturar å tilsetje, og det tok fleire veker før osten var ferdig modna. Namnet kan også komme av at gamalost er den eldste kjende norske osten.

Meieridrifta kom i gang i Noreg i siste halvdel av 1800-talet. Meieriet i Vik, som i dag produserer gamalost, vart skipa alt i 1897 og har altså over 100 år gammal tradisjon for og kunnskap om produksjon av gamalost. Sidan 1991 har meieriet i Vik vore det einaste gamalostproduserande meieriet i Noreg.

Meieriproduksjon av gamalost tok utgangspunkt i produksjonsmetodane som var brukte på gardane og stølane. Men gamalost produsert på meieria oppnådde ikkje den forventa kvaliteten. På 1970-talet vart det derfor utvikla nytt produksjonsutstyr og ein ny produksjonsmetode, den såkalla dekantermetoden, som inneber at ostestoff og myse blir skilt ved hjelp av ein spesiell liggjande sentrifuge. Typen av mikroorganismar som blir brukt til modning av osten, har òg vore i utvikling.

Produksjon av gamalost krev erfaring og handlag. Spesielt avgjerande i produksjonsprosessen er påføringa av muggsporar på kvar enkelt ost og kunnskap om når og korleis muggmycelet skal strykast ned i osten. Meieriet i Vik har gjennom ein over 100 år lang tradisjon med produksjon av gamalost opparbeidd seg og ført vidare slik kunnskap.

Gamalost har eit godt omdømme. Kvart år blir det arrangert gamalostfestival i Vik. Det er også danna eit eige lag, Norsk Gamalostlag, for «kjende og mindre kjende nytarar», og det er laga fleire songar til ære for gamalosten.

20. april Nr. 1248 2006

Forskrift for graden *philosophiae doctor* (Ph.D.) ved Misjonshøgskolen.

Fastsatt av styret ved Misjonshøgskolen 20. april 2006 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–3. Kunngjort 17. november 2006.

Kapittel I. Allmenne regler

§ 1. Virkeområde

Denne forskriften gjelder doktorgradsutdanningen som fører frem til graden philosophiae doctor (Ph.D.) ved Misjonshøgskolen. Forskriften gir regler om målsetting, ansvarsforhold, opptak, gjennomføring og avslutning av Ph.D.-graden. For allmenne definisjoner, se forskrift om opptak, studier og eksamen ved Misjonshøgskolen 2005, § 3 og § 21 – § 23.

§ 2. Målsetting

Doktorgradsutdanningen skal kvalifisere for forskningsvirksomhet på et høyt faglig nivå og for annet arbeid i samfunnet hvor det stilles store krav til vitenskapelig innsikt.

§ 3. Beslutningsmyndighet

I saker der beslutningsmyndighet er lagt til Misjonshøgskolen, treffes avgjørelser av rektor eller den han eller hun gir fullmakt til. Der beslutningsmyndighet er lagt til styret selv, rektor selv eller Forskningsutvalget, kan myndigheten ikke delegeres til lavere nivå.

§ 4. Ansvar for doktorgradsutdanningen

Misjonshøgskolens styre har det overordnede ansvar for doktorgradsutdanningen og gir regler for gjennomføring og organisering. Styret oppretter og nedlegger program for doktorgradsutdanningen innenfor institusjonens fagområder. Misjonshøgskolens forskningsutvalg utvikler, fastsetter og endrer den detaljerte utdanningsplan for programmet så fremt ikke endringene medfører betydelige endringer i studiets målsetting, innhold eller ressursrammer. Slike endringer gjøres gjeldende fra det påfølgende semester.

§ 5. Doktorgradsutdanningens innhold

Doktorgradsutdanningen er i hovedsak aktivt forskningsarbeid under veiledning.

Doktorgradsutdanningen omfatter:

- a) gjennomføring av et selvstendig forskningsarbeid i aktivt samarbeid med veiledere og andre forskere
- b) en godkjent opplæringsdel
- c) deltakelse i aktive forskermiljøer, nasjonalt og internasjonalt
- d) faglig formidling som er nært relatert til det pågående doktorgradsarbeid.

Kapittel II. Opptak

§ 6. Opptak

Opptakskrav

For å bli tatt opp på doktorgradsprogrammet, må søkeren normalt ha femårig mastergrad eller tilsvarende utdanning som Misjonshøgskolen har godkjent som grunnlag for opptak.

Forskningsutvalget kan stille krav om at søkere gjennomgår særskilte kurs og/eller består særskilt prøve før opptak.

Søknaden

Søknad om opptak skal inneholde:

- a) beskrivelse av forskningsoppgaven
- b) fremdriftsplan for gjennomføring av utdanningen
- c) finansieringsplan
- d) redegjørelse for nødvendig infrastruktur
- e) redegjørelse for veiledningsbehov og forslag til veiledere
- f) eventuelle planer for opphold ved andre, herunder utenlandske, forskningsinstitusjoner eller virksomheter
- g) plan for faglig formidling
- h) dokumentasjon av den utdanning som skal ligge til grunn for opptaket
- i) presisering av hvilket språk avhandlingen skrives på
- j) opplysninger om eventuelle immaterialrettslige restriksjoner for å beskytte andres rettigheter.

Forskningsutvalget fastsetter søknadsskjema.

Ved søknad kan kandidaten levere skisse til prosjektbeskrivelse, men det skal da utarbeides en fullstendig prosjektbeskrivelse innen seks måneder etter opptak.

Avgjørelse om opptak

Avgjørelse om opptak fattes av Forskningsutvalget og baseres på en samlet vurdering av søknaden. Forskningsutvalget kan fastsette kriterier for rangering mellom kvalifiserte søkere når antallet søkere overstiger opptakskapasiteten.

Opptaket kan skje med forbehold om finansiering, opptakskapasitet mht. veiledning, utarbeidelse av individuell opplæringsplan, tilleggsutdanning og immaterialrettslige avtaler. I opptaksvedtaket skal veileder oppnevnes, ansvaret for løsningen av andre behov som er skissert i søknaden plasseres, og avtaleperioden fastlegges med startdato og varighet. Eventuell forlengelse av avtaleperioden må relateres til rettighet som arbeidstaker eller avklares spesielt.

Opptak kan nektes dersom:

- a) opphavsrettslige avtaler er til hinder for publisering og åpen disputas
- b) de immaterialrettslige avtaler som er inngått, er så urimelige at Misjonshøgskolen ikke bør medvirke i prosjektet.

Kapittel III. Forskerutdanningen

§ 7. Avtale

Opptak formaliseres i form av skriftlig avtale for doktorgradsutdanningen. Avtalen inngås mellom doktorgradskandidat, veileder(e) og Forskningsutvalget. En individuell utdanningsplan skal utarbeides i samarbeid med hovedveileder. Dersom doktorgradskandidaten er tilknyttet annen arbeidsplass, skal det inngås avtale som regulerer arbeidsvilkårene, herunder tid til doktorgradsarbeidet, driftsmidler og behov for vitenskapelig utstyr. Avtalen skal sikre at doktorgradskandidaten deltar regelmessig i et aktivt forskermiljø og legge til rette for at forskerutdanningen skal kunne gjennomføres til avtalt tid.

§ 8. Doktorgradsprogrammet

Forskerutdanningen skal være lagt opp slik at den skal kunne fullføres innenfor normert tidsramme. Avtaleperioden kan forlenges grunnet permisjoner som følger av kandidatens rettighet som arbeidstaker.

Misjonshøgskolen skal gi alle doktorgradskandidater tilbud om opplæring på høyt vitenskapelig nivå. Dersom Misjonshøgskolen ikke selv arrangerer hele opplæringsdelen, skal forholdene legges til rette for at kandidaten får tilsvarende opplæring ved andre institusjoner/enheter som gir godkjent doktorgradsutdanning. I emner der det ikke foreligger egnet kurstilbud, kan individuelt lesepensum godkjennes som en del av opplæringsdelen.

Opplæringsdelen skal inneholde emner tilsvarende minst 30 studiepoeng og skal blant annet omfatte opplæring i vitenskapsteori, vitenskapelig metode og etikk. Forskningsutvalget fastsetter innholdet i opplæringsdelen. Opplæringsdelen skal være gjennomført og godkjent før avhandlingen innleveres. Søknad om endringer i godkjent plan for opplæringsdelen skal utarbeides i samråd med hovedveileder og avgjøres av Forskningsutvalget.

Forskningsutvalget kan gi fritak for deltakelse i deler av opplæringsdelen dersom tilsvarende krav er oppfylt ved en annen enhet eller institusjon som gir godkjent opplæring.

§ 9. Tilknytning til forskermiljø

Hovedveileder har i samråd med Forskningsutvalget hovedansvar for å legge til rette for at doktorgradskandidaten deltar regelmessig i et aktivt forskermiljø med seniorforskere og andre doktorgradskandidater. For doktorgradskandidater som har hovedtilknytning ved annen institusjon, skal det inngås avtale mellom gradstildelende og samarbeidende institusjon som regulerer arbeidsvilkårene og herunder sikrer doktorgradskandidatens deltakelse i et aktivt forskermiljø (jf. § 7).

§ 10. Avhandlingen

Krav til avhandlingen

Avhandlingen skal være et selvstendig, vitenskapelig arbeid som oppfyller internasjonale standarder innen fagområdet. Avhandlingen skal bidra til å utvikle ny faglig kunnskap og ligge på et nivå som tilsier at den vil kunne publiseres som en del av fagets vitenskapelige litteratur.

Del av fellesarbeid godtas som avhandling i den grad doktorgradskandidatens selvstendige innsats kan identifiseres og dokumenteres.

Sammenstillinger av flere, mindre arbeider godtas som avhandling dersom det er en sammenheng mellom delene, og det er redegjort for denne sammenheng.

Arbeider som ikke godtas

Arbeid som har vært godtatt som grunnlag for tidligere eksamener, kan ikke antas til bedømmelse med mindre arbeidet inngår som en mindre del av en avhandling som består av flere, sammenhengende arbeider.

Ny innlevering

En doktoravhandling som tidligere er blitt underkjent ved Misjonshøgskolen, kan bedømmes i omarbeidet skikkelse først seks måneder etter at Misjonshøgskolen har fattet beslutning om å forkaste avhandlingen. Bedømmelse på nytt kan bare finne sted én gang.

Offentlig tilgjengelighet

Avhandlingen skal være offentlig tilgjengelig senest to uker før disputasen holdes.

Det kan ikke legges restriksjoner på offentliggjøring og publisering av en doktoravhandling, med unntak for en på forhånd avtalt utsettelse av datoen for offentliggjøring/publisering. Slik utsettelse kan skje når forskerutdanningen delvis eller i sin helhet er finansiert av en ekstern part, for at den eksterne part skal kunne ta stilling til patentering/kommersialisering. Ekstern part kan ikke stille vilkår om at hele eller deler av doktoravhandlingen ikke skal kunne offentliggjøres eller publiseres.

Rettigheter ved bruk av resultater

De deler av doktorgradsavhandlingen som doktoranden alene har opphavsrett til, samt andre faglitterære verk som er resultat av arbeidet med avhandlingen og som doktoranden alene har opphavsrett til, kan vederlagsfritt benyttes ved fremstilling av kopier til bruk i institusjonens forsknings- og undervisningsvirksomhet. For doktorgradskandidater som ikke ansettes ved Misjonshøgskolen, inngås egen avtale om tilsvarende bruk. Ved slik bruk skal doktorgradskandidaten navngis slik lovgivning og god skikk tilsier.

§ 11. Veiledning

Arbeidet med doktoravhandlingen skal foregå under individuell veiledning. Hvis doktorgradskandidaten har flere veiledere, skal det oppnevnes en hovedveileder med primært ansvar for den faglige oppfølging av kandidaten. Minst én av veilederne skal være ansatt ved Misjonshøgskolen. Hovedveileder skal som hovedregel være ansatt ved Misjonshøgskolen. Veileder skal ha doktorgrad eller tilsvarende kompetanse.

Doktorgradskandidaten skal ha jevnlig kontakt med sin(e) veileder(e) og skal inngå i et aktivt forskningsmiljø.

Både veileder og doktorgradskandidat plikter å rapportere i samsvar med de regler Misjonshøgskolen har fastsatt, jf. § 12.

§ 12. Kvalitetssikring og rapportering

Misjonshøgskolen har et system for kvalitetssikring av doktorgradsopplæringen. Systemet omfatter tiltak for å avdekke manglende progresjon i avhandlingsarbeidet og mangler ved veiledningen samt rutiner for å følge opp avdekkede mangler. Systemet omfatter halvårlig og separat rapportering fra doktorgradskandidat og veileder.

§ 13. Terminering av avtale

Frivillig avslutning

- a) Doktorgradskandidaten og Forskningsutvalget ved Misjonshøgskolen kan avtale at doktorgradsutdanningen avsluttes før avtalt tid. Ved slik frivillig avslutning av doktorgradsutdanningen skal det ved egen avtale fastsettes hvordan spørsmål knyttet til eventuelle tilsetningsforhold, finansiering, rettigheter til resultater mv. skal ordnes.
- b) Ved frivillig avslutning som skyldes kandidatens ønske om å skifte prosjekt, skal kandidaten søke nytt opptak på grunnlag av det nye prosjektet.

Tvungen avslutning

Misjonshøgskolen kan beslutte tvungen avslutning av doktorgradsutdanningen før avtalt tid. Slik tvungen avslutning kan besluttes hvis ett eller flere av følgende forhold foreligger:

- a) Gjentatte og vesentlige brudd fra kandidatens side av informasjons-, oppfølgings- eller rapporteringsplikt.
- b) Vesentlig forsinkelse i framdriften av forskningsprosjektet av en slik art at det skaper begrunnet tvil om kandidaten vil kunne fullføre prosjektet innenfor avtalt tid. For å danne grunnlag for tvungen avslutning må den vesentlige forsinkelsen skyldes forhold som kandidaten selv har herredømme over.
- c) Vesentlig forsinkelse i gjennomføringen av opplæringsdelen, grunnet forhold som kandidaten selv har herredømme over.
- d) Brudd på de forskningsetiske retningslinjene som gjelder for fagområdet.
- e) Opptreden fra en kandidat som bryter med den tillit som må foreligge mellom Misjonshøgskolen og kandidat under gjennomføringen, herunder straffbare forhold knyttet til gjennomføringen av doktorgradsutdanningen.

Forskningsutvalget fremmer forslag om tvungen avslutning, på bakgrunn av innstilling fra gjeldende fagseksjon. Rektor fatter vedtak. Dersom doktorgradskandidaten er tilsatt, kan avtalen kun avsluttes dersom vilkårene i tjenestemannsloven er oppfylt.

Kapittel IV. Innlevering og bedømmelse

§ 14. Bedømmelse

Doktorgraden tildeles på grunnlag av:

- a) godkjent vitenskapelig avhandling og et tilfredsstillende forsvar i en offentlig disputas
- b) godkjent gjennomføring av opplæringsprogrammet, ev. annen godkjent faglig skoleing eller kompetanse
- c) godkjent prøveforelesning over oppgitt emne, og over selvvalgt emne der det er praksis i tilsvarende fag ved norske universiteter.

§ 15. Innlevering

Avhandlingen kan først leveres inn når doktorgradsopplæringen er avsluttet og dokumentert. Man søker om å få den innleverte avhandling bedømt til å finnes verdig til å forsvares i offentlig disputas for doktorgraden.

Søknad om å få avhandlingen bedømt rettes til Forskningsutvalget. Med søknaden skal følge det nødvendige antall eksemplarer av avhandlingen, normalt fire. Sammen med søknaden skal det foreligge dokumentasjon for at opplæringsdelen er fullført og godkjent. Dersom avhandlingen godkjennes til disputas, leveres ytterligere det antall eksemplarer som bestemmes av Forskningsutvalget.

Avhandlingen leveres i standardisert format og i den form (papirbasert, elektronisk) Forskningsutvalget bestemmer.

Et arbeid eller deler av et arbeid som tidligere er godkjent for doktorgraden ved norsk eller utenlandsk institusjon, kan ikke antas til bedømmelse selv om arbeidet innleveres i omarbeidet form.

Dersom avhandlingen etter innlevering også leveres til bedømmelse på et annet fakultet, eller hvis det har oppstått andre forhold som ville ha gjort at avhandlingen ikke kunne ha vært levert på nytt, skal saksbehandlingen stanses.

§ 16. Oppnevning av bedømmelseskomité

Til å bedømme avhandlingen oppnevner Høgskolestyret en sakkyndig bedømmelseskomité på minst tre medlemmer etter forslag fra Forskningsutvalget. Komiteen skal settes sammen slik at:

- begge kjønn, såfremt mulig, er representert
- minst to av medlemmene skal være eksterne
- minst ett av medlemmene, såfremt mulig, er utenlandsk
- alle medlemmene har doktorgrad eller tilsvarende kompetanse.

Forskningsutvalget utpeker en leder blant komiteens medlemmer eller i tillegg til komiteens medlemmer.

Oppnevnt veileder kan ikke være medlem av bedømmelseskomiteen eller lede den.

§ 17. Komiteens arbeid

Tilbaketrekning og bearbeidelse

Et innlevert arbeid kan ikke trekkes tilbake før det er endelig avgjort om det er verdig til å forsvares for doktorgraden. Doktorgradskandidaten har imidlertid anledning til å rette formelle feil i avhandlingen ved å levere en liste med slike rettinger senest én måned før disputasen.

Dersom bedømmelseskomiteen finner ikke å kunne godkjenne avhandlingen, men istedenfor refusjon anbefaler at doktorgradskandidaten gis anledning til å bearbeide den, kan Forskningsutvalget på grunnlag av en slik anbefaling fra bedømmelseskomiteen gi tillatelse til bearbeidelse av avhandlingen. Det skal gis en frist for slik bearbeidelse, normalt ikke lengre enn seks måneder.

Hvis avhandlingen ikke godkjennes, kan ny innlevering først finne sted etter seks måneder.

Opplysningsplikt

Veileder kan innkalles til møter i bedømmelseskomiteen for å gjøre rede for veiledningen og arbeidet med avhandlingen.

Komiteen kan kreve doktorgradskandidatens grunnlagsmateriale og utfyllende eller oppklarende tilleggsinformasjon fremlagt.

Innstilling

Komiteen avgir innstilling om hvorvidt arbeidet er verdig til å forsvares for doktorgraden. Innstilling og eventuelle dissenser skal begrunnes.

Bedømmelseskomiteens innstilling forelegges doktorgradskandidaten, som gis frist på 14 dager til å fremme skriftlige merknader til innstillingen. Disse videresendes til komiteens medlemmer, og komiteens eventuelle merknader til disse oversendes Forskningsutvalget, normalt innen 14 dager. Hvis doktorgradskandidaten ikke ønsker å fremme skriftlige merknader, underrettes komiteen snarest om dette.

Frister

Komiteens innstilling skal foreligge innen fire måneder etter at komiteen har mottatt avhandlingen, med mindre Forskningsutvalget har bestemt noe annet. Tillater komiteen og Forskningsutvalget bearbeidelse av avhandlingen, løper ny frist fra den datoen avhandlingen leveres på nytt.

§ 18. Komiteens innstilling og behandling av innstillingen

Behandling av enstemmig innstilling

En enstemmig komitéinnstilling skal normalt tas til følge. Dersom et flertall av Forskningsutvalget finner at det – til tross for en enstemmig komitéinnstilling – foreligger begrunnet tvil om en avhandling bør godkjennes, skal Forskningsutvalget søke nærmere avklaring fra bedømmelseskomiteen eller oppnevne to nye sakkyndige, som avgir individuelle uttalelser om avhandlingen, normalt senest innen tre måneder. Doktorgradskandidatens eventuelle merknader legges fram for Forskningsutvalget. Etter dette fatter Forskningsutvalget selv vedtak i saken på grunnlag av innstillingen og de innhentede uttalelsene.

Behandling av delt innstilling

Dersom det foreligger dissens i komiteen, kan Forskningsutvalget uten ytterligere bedømmelse fatte vedtak i saken, eller søke nærmere avklaring fra bedømmelseskomiteen, eller oppnevne to nye sakkyndige, som avgir individuelle uttalelser om avhandlingen, normalt senest innen tre måneder. Doktorgradskandidatens eventuelle merknader legges fram for Forskningsutvalget. Etter dette fatter Forskningsutvalget selv vedtak i saken på grunnlag av innstillingen og de innhentede uttalelser.

Dersom avhandlingen finnes verdig til å forsvares, leveres

- det antall eksemplarer Forskningsutvalget bestemmer
- et kortfattet sammendrag i elektronisk form

- et tilsvarende sammendrag av avhandlingen på engelsk eller et annet verdensspråk.
Avhandlingen skal være offentlig tilgjengelig senest to uker før disputasen holdes.

§ 19. Prøveforelesning(er)

Etter at avhandlingen er godkjent for forsvar, men før forsvaret, skal doktoranden prøveforelese. Forskningsutvalget fastsetter om det skal være én eller to prøveforelesninger, og om bedømmelseskomiteen eller en intern komité nedsatt av Forskningsutvalget skal være prøveforelesningskomité.

Det skal være én prøveforelesning over oppgitt emne. Emne for prøveforelesning over oppgitt emne fastsettes av bedømmelseskomiteen og kunngjøres for kandidaten 10 virkedager før forelesningen.

Dersom det kreves to prøveforelesninger, skal den andre være over selvvalgt emne. I så fall skal doktoranden meddele tittel på prøveforelesning over selvvalgt emne til prøveforelesningskomiteen og Forskningsutvalget innen den frist Forskningsutvalget setter, normalt minst tre uker før forelesningen holdes.

Prøveforelesningen(e) skal holdes etter at avhandlingen er innlevert, men før disputasen, og skal godkjennes av prøveforelesningskomiteen. Komiteen avgir altså innstilling til Forskningsutvalget om prøveforelesningen(e) bør godkjennes.

§ 20. Forsvar av avhandlingen

Når prøveforelesningen(e) er avholdt og godkjent av komiteen, skal doktorgradskandidaten forsvare avhandlingen i offentlig disputas. Tid og sted for disputasen skal offentliggjøres i god tid sammen med opplysninger om hvordan avhandlingen er offentliggjort.

Disputasen skjer på avhandlingsspråket eller norsk med mindre Forskningsutvalget godkjenner noe annet.

Det skal normalt være to ordinære opponenter. De to opponentene skal være medlemmer av bedømmelseskomiteen og utpekes av Forskningsutvalget. I særlige tilfeller kan det utpekes opponenter som ikke har vært medlemmer av komiteen.

Disputasen ledes av høgskolerektor eller den denne bemyndiger. Den som leder disputasen, gjør kort rede for innleveringen og bedømmelsen av avhandlingen og for prøveforelesningene. Deretter gjør doktorgradskandidaten rede for hensikten med og resultatet av den vitenskapelige undersøkelsen. Førsteopponent innleder diskusjonen, og annenopponent avslutter disputasen. Forskningsutvalget kan likevel fastsette en annen rekkefølge og oppgavefordeling mellom doktorgradskandidaten og førsteopponenten. Ved innledningen av disputasen meddeler lederen de øvrige tilstedeværende om at personer som ønsker å opponere ex auditorio, må gjøre det før ordet gis til den andre ordinære opponent.

Etter disputasen sender bedømmelseskomiteen innberetning til Forskningsutvalget, der den gjør rede for hvordan den har vurdert forsvaret av avhandlingen. Innberetningen skal konkludere med om disputasen er godkjent/ikke godkjent.

Hvis prøveforelesning(er) eller forsvaret av avhandlingen under disputasen ikke godkjennes, kan doktorgradskandidaten prøveforelese og/eller disputere på nytt én gang, dog disputere på nytt tidligst etter seks måneder. Fornyet prøve bedømmes så vidt mulig av samme komité som den opprinnelige. Disputasen skal finnes tilfredsstillende før diplom kan tildeles.

§ 21. Kreering og diplom/vitnemål

Når Forskningsutvalget har godkjent opplæring, avhandling, prøveforelesning(er) og disputas, kreeres doktorgradskandidaten til Philosophiae Doctor av Misjonshøgskolens styre. Doktorgradsdiplom og vitnemål utferdiges av Misjonshøgskolen. Forskningsutvalget fastlegger hvilke opplysninger som skal inngå i diplom og vitnemål. I vitnemålet skal det også gis opplysninger om det faglige opplæringsprogram doktorgradskandidaten har deltatt i.

Kapittel V. Klage

§ 22. Klage

Klage på opptak og søknadsbehandling

Avslag på søknad om opptak etter § 5 kan påklages etter reglene i Forvaltningslovens § 28 flg. Grunnlagt klage sendes til Misjonshøgskolen ved rektor. Blir avslaget opprettholdt sendes klagen uten ugrunnet opphold til institusjonens klagenemnd.

Klage på godkjenning av opplæringsprogrammet

Ved klage på avslag på søknad om godkjenning av kurs eller andre deler av opplæringsprogrammet, gjelder § 28 i forvaltningsloven tilsvarende. Ved klage over sensur ved særskilt eksamen eller prøver, gjelder likevel lov om universiteter og høyskoler § 5–2 og § 5–3.

Klage på avslag på søknad om bedømmelse eller underkjenning av avhandling, prøveforelesning eller forsvar

Underkjenning av avhandling, prøveforelesning eller forsvar kan påklages etter reglene i forvaltningslovens § 28 flg. Grunnlagt klage sendes Misjonshøgskolen. Misjonshøgskolen kan prøve alle sider ved det påklagede vedtak.

Kapittel VI. Sluttbestemmelser

§ 23. Utfyllende bestemmelser

Styret ved Misjonshøgskolen kan fastsette utfyllende bestemmelser til denne forskrift.

§ 24. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. mai 2006.

Forskriften opphever forskrift 11. desember 2003¹ for graden philosophiae doctor (Ph.D.), vedtatt i Høgskolestyret ved Misjonshøgskolen.

¹ Ikke kunngjort i Norsk Lovtidend.

19. okt. Nr. 1249 2006

Forskrift om opptak, studium og vurdering i mastergradsstudier ved Norges veterinærhøgskole.

Fastsatt av styret for Norges veterinærhøgskole 19. oktober 2006 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–2, § 3–3, § 3–4, § 3–7, § 3–9, § 3–10, § 3–11, § 4–7, § 4–8, § 5–2 og § 5–3. Kunngjort 17. november 2006.

I

§ 1. Virkeområde

1.1. Forskriften gjelder for mastergrad av 120 studiepoengs omfang, jf. forskrift om krav til mastergrad § 3.

§ 2. Opptaksgrunnlag

- 2.1. Generelt opptaksgrunnlag for masterstudier av 120 studiepoengs omfang framgår av forskrift om krav til mastergrad. I samsvar med denne forskriften kreves for opptak
- bachelorgrad eller
 - cand.mag.-grad eller
 - annen grad eller yrkesutdanning av minimum 3 års omfang eller
 - annen grad eller yrkesutdanning som i henhold til § 3–4 i lov om universiteter og høyskoler er godkjent som jevngrad med ovennevnte grader eller utdanningsløp.
- 2.2. Innenfor ett av de ovennevnte utdanningsløp må det inngå
- fordypning i fag, emne eller emnegruppe av minimum 80 studiepoengs omfang innenfor fagområdet for mastergraden eller
 - integrert yrkesrettet utdanning av minimum 120 studiepoengs omfang innenfor fagområdet for mastergraden.
- 2.3. Søkere med utenlandsk utdanning må dokumentere at de oppfyller krav til engelskkunnskaper i forskrift om opptak til grunnutdanning ved universiteter og høyskoler.

§ 3. Rangering av søkere

- 3.1. Karakterpoeng.
- Det regnes ut vektet gjennomsnittskarakter for de emner som inngår i det faglige grunnlaget for opptak (minstekravsutdanning). For søkere med bokstavkarakterer benyttes følgende omregningsskala som grunnlag for utregning av vektet gjennomsnitt: A = 5, B = 4, C = 3, D = 2, E = 1.
- Vektet gjennomsnittskarakter multipliseres med 10.
- 3.2. Tilleggs poeng gis for høyere utdanning og relevant yrkeserfaring etter følgende regler:
- Høyere utdanning utover minstekravsutdanningen gir 3 poeng for hvert år i inntil 2 år (maksimalt 6 poeng).
- Søkere med helhetlige profesjonsutdanninger som grunnlag får karakterene for de tre første studieår poengberegnet som minstekravsutdanning og får tilleggs poeng for den resterende del av utdanningen etter regelen for tilleggs poeng.
- Relevant yrkeserfaring gir 0,5 poeng for hvert år i inntil 2 år (maksimalt 1 poeng).
- 3.3. Karakterpoeng og tilleggs poeng adderes og danner grunnlag for rangering.
- 3.4. Søkere som ikke kan poengberegnes, rangeres i forhold til poengberegnete søkere ved hjelp av en skjønnsmessig vurdering.

§ 4. Godkjenning av tidligere utdanning

- 4.1. Tidligere utdanning kan etter søknad godkjennes som del av masterstudiene ved Norges veterinærhøgskole. Slik søknad sendes etter at opptak er foretatt.
- 4.2. Tidligere utdanning som det søkes om godkjenning for må
- a. være på høyere nivå
 - b. være innholds- og omfangsmessig likeverdig med den del av masterutdanningen den skal erstatte
 - c. kunne erstatte hele emner eller emnegrupper i det aktuelle masterstudiet, ikke kun deler av emner.
- 4.3. Tidligere utdanning som det søkes om godkjenning for kan ikke samtidig være del av det faglige grunnlaget for opptak (minstekravsutdanning).

- 4.4. Dersom tidligere utdanning blir godskrevet og godkjent må minimum 60 nye studiepoeng avlegges på det respektive masterstudiet før det kan utstedes vitnemål eller tildeles grad.

§ 5. Studieavbrudd

- 5.1. Etter begrunnet søknad fra student kan rektor, eller den rektor gir fullmakt, innvilge vedkommende permisjon fra studiet for en periode på inntil ett år. Student som uten tillatelse avbryter studiet for lengre tid enn 3 måneder, mister retten til å studere ved Norges veterinærhøgskole, og kan ikke gjenoppta studiet uten etter særskilt tillatelse fra styret.

§ 6. Eksamen

- 6.1. For å kunne framstille seg til eksamen må studenten være registrert og oppmeldt til eksamen innen de frister høgskolen fastsetter. Studenter må ha betalt semesteravgift i samsvar med lov og forskrift om studentsamskipnader innen 1. oktober i høstsemesteret og innen 1. februar i vårsemesteret.
- 6.2. Den enkelte student må melde seg opp til aktuell eksamen i henhold til nedfelte retningslinjer for disse eksamenene.
- 6.3. En student kan trekke seg fra eksamen senest fire uker før eksamen tar til. Den som trekker seg fra eksamen etter fastsatt frist og som ikke har gyldig grunn til det, blir regnet for å ha framstilt seg til eksamen. Gyldig grunn kan være sykdom og andre sterke velferdsgrunner som skal være bekreftet.
- 6.4. Eksamensform samt omfang av og vekting mellom ulike eksamener eller deleksamener som danner grunnlag for sluttvurdering med fastsetting av endelig karakter, skal gå fram av studieplanen for det enkelte masterstudium.

§ 7. Ny eksamen

- 7.1. En student som ikke har bestått en eksamen, skal gå opp til ny eksamen i ikke-bestått eksamen eller deleksamen på det tidspunkt høgskolen fastsetter. Det skal gå minimum 4 uker fra sensuren er falt til ny eksamen holdes.
- 7.2. Dersom en eksamen består av flere deler (deleksamener) og en student ikke har bestått en del (deleksamen), avlegges ny eksamen bare i den delen som ikke er bestått.
- 7.3. En student gis ikke adgang til mer enn totalt tre eksamensforsøk for den enkelte eksamen eller deleksamen når studenten tidligere har oppnådd et ikke-bestått resultat. Etter begrunnet søknad fra studenten kan rektor etter innstilling fra studiesjef i særlige tilfeller gjøre unntak fra disse reglene og innvilge et fjerde eksamensforsøk.
- 7.4. En masteroppgave som har fått et ikke-bestått eksamensresultat, kan bare én gang leveres på ny som et nytt eksamensforsøk, og da innen avtalt tidspunkt og i bearbeidet form.
- 7.5. Studenter som har bestått eksamen, gis ikke anledning til å avlegge den aktuelle eksamen på nytt.

§ 8. Krav til selvstendig arbeid

- 8.1. Det selvstendige arbeidet (mastergradsoppgaven) skal ha et omfang på minimum 30 studiepoeng og skal ikke overstige 60 studiepoeng.
I utdanningsplanen som inngås med den enkelte student skal oppgavens konkrete omfang framgå.
- 8.2. Emne for mastergradsoppgaven skal godkjennes av faglig ansvarlig for det enkelte mastergradsstudium.
- 8.3. Mastergradsoppgaven leveres SFA i 4 eksemplarer innen 1. mai i vårsemesteret eller 1. november i høstsemesteret.
- 8.4. Høgskolens bibliotek beholder 2 eksemplarer av oppgaven, og har rett til kopiering og utlån av denne.

§ 9. Fusk

- 9.1. Dersom det ved eksamen oppstår mistanke om fusk eller forsøk på fusk, skal studenten på et passende tidspunkt og snarest mulig gjøres oppmerksom på mistanken og at dette vil bli rapportert. Konsekvenser av fusk eller forsøk på fusk reguleres av lov om universiteter og høyskoler § 4–7 og § 4–8.

§ 10. Sensur

- 10.1. Eksamen, prøve, bedømmelse av oppgave eller annen vurdering der resultatet inngår på vitnemålet eller innregnes i karakter for mastergradsstudiet, skal være sensurert av to sensorer oppnevnt av rektor.
Ved bedømmelse av mastergradsoppgave skal en av disse alltid være ekstern.
- 10.2. Sensur skal foreligge innen tre uker. Sensurfristen kan forlenges ved sensur av mastergradsoppgaver.

§ 11. Karakterskala

- 11.1. Ved bedømmelse av den enkelte eksamen brukes enten en seksdelt gradert karakterskala med karakteren A til E for bestått og F for ikke bestått eller en todelt karakterskala med karakterene «bestått/ikke bestått».
- 11.2. Ved bedømmelse av mastergradsoppgave benyttes todelt karakterskala. Hvilken karakterskala som benyttes ved øvrige eksamener, skal framgå av studieplanen.
- 11.3. Det skal framgå av studieplanen hvordan omregning av deleksamener som skal inngå i utregningen av en samlet karakter for ett fag eller emne, skal foregå.
- 11.4. Når karakterskalaen bestått/ikke bestått blir benyttet, skal dette være et selvstendig vurderingsuttrykk uten sammenheng med den graderte skalaen (A–F).

- 11.5. Vitnemål og Diploma Supplement for avsluttet grad blir utskrevet. For andre eksamener tildeler høyskolen karakterutskrift, jf. lovens § 3–11.

§ 12. *Klage*

- 12.1. Klage over formelle feil ved eksamen skal behandles av klagenemnda ved høyskolen, jf. lovens § 5–2. Begrunnet klage sendes via SFA til høyskolens klagenemnd.
- 12.2. En student har rett til å be om begrunnelse for karakterfastsettingen jf. lovens § 5–3. Denne gis skriftlig eller muntlig etter sensors valg.
- 12.3. En student kan klage skriftlig over karakterfastsettelsen innen 3 uker etter at eksamensresultatet er kunngjort, jf. lovens § 5–3. Ny sensurering skal da foretas. Endring kan gjøres til gunst eller ugunst for klageren.

§ 13. *Utfyllende regler*

- 13.1. Administrerende direktør gis fullmakt til å fastsette utfyllende regler til denne forskriften.

II

Forskriften trer i kraft straks.

30. okt. Nr. 1250 2006

Forskrift om slakterier og tilvirkingsanlegg for akvakulturdyr.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 30. oktober 2006 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 3, § 7 annet ledd og § 19 tredje ledd, jf. delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884 og lov 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern § 30. Kunngjort 17. november 2006.

Kapittel 1. Formål, virkeområder og definisjoner

§ 1. *Formål*

Formålet med denne forskriften er å sikre god helse hos akvakulturdyr og ivareta god velferd hos fisk.

§ 2. *Virkeområde*

Forskriften gjelder for norsk landterritorium og territorialfarvann, på kontinentalsokkelen og i Norges økonomiske sone.

Forskriften gjelder virksomheter hvor det foregår slaktning eller tilvirking av akvakulturdyr.

Forskriften gjelder ikke for:

- tilvirking hos detaljist for salg direkte til forbruker, herunder storhusholdning, kantine, serveringssted og lignende,
- slaktning og tilvirking av sjøpattedyr, og
- slaktemerder.

§ 3. *Definisjoner*

I denne forskrift mener en med:

akvakulturdyr: vannlevende dyr som kommer fra akvakulturanlegg.

animalsk avfall: hele eller deler av akvakulturdyr, samt produkter som ikke er godkjent og beregnet til omsetning som næringsmidler, herunder silavfall og slam.

avløpsvann: væske fra slakte- og tilvirkingsprosessen – herunder vaskevann fra produksjonslokalene.

slaktning: bedøving og avliving av fisk.

smittsom sykdom: de sykdommer som omfattes av forskrift 1. januar 1995 nr. 99 om fortegnelse over sykdommer hos fisk og andre akvatiske dyr som omfattes av matloven.

tilvirking: sløying, rensing, filetering, frysing, tining, koking, emballering og annen bearbeiding av slaktet fisk og andre akvakulturdyr.

Kapittel 2. Krav til søknad og godkjenning

§ 4. *Krav til søknad og godkjenning*

Det er forbudt å etablere, drive, utvide, flytte og endre drift ved slakteri og tilvirkingsanlegg uten godkjenning fra Mattilsynet. Søknad om godkjenning skal inneholde bygge- og driftsplaner.

Slakteri og tilvirkingsanlegg skal:

- lokaliseres slik at nødvendige smitteforebyggende hensyn til nærliggende akvakulturanlegg og viltlevende bestander av akvatiske dyr blir ivaretatt,
- bygges slik at krav til behandling av avløpsvann og animalsk avfall kan oppfylles,

- c) ha drenering av avløpsvann til eget avløpssystem, om nødvendig skal drenering også omfatte avløpsvann fra losseplass og andre arealer som eksponeres for animalsk avfall,
- d) ha lager for animalsk avfall som er plassert atskilt fra produksjonslokalene, og med nødvendig kapasitet for mellomlagring, og
- e) ha tekniske innretninger og utstyr som er egnet ut fra hensynet til fiskevelferd.

Det kan stilles vilkår til godkjenningen.

Bestemmelsen i første og andre ledd er ikke til hinder for at flytende mobile slakterier kan godkjennes på særskilte vilkår.

§ 5. Endring og tilbaketrekking av godkjenning

Godkjenning etter § 4 kan endres eller trekkes tilbake dersom det foreligger vesentlige brudd på vilkår i godkjenningen eller bestemmelser gitt i eller i medhold av matloven eller dyrevernloven.

Kapittel 3. Smittehygieniske krav til drift av slakterier og tilvirkningsanlegg

§ 6. Generelle smittehygieniske krav

Driften skal være smittehygienisk forsvarlig. Det skal sikres at personell, arbeidstøy, utstyr, gjenstander, brukt emballasje med videre ikke sprer smitte.

Det skal opprettholdes et skille mellom animalsk avfall og avløpsvann. Alt avløpsvann skal behandles i henhold til krav fastsatt i forskrift 20. februar 1997 nr. 192 om desinfeksjon av inntaksvann til og avløpsvann fra akvakulturrelatert virksomhet. Animalsk avfall skal behandles i henhold til krav fastsatt i forskrift 5. november 1999 nr. 1148 om transport og behandling av animalsk avfall, og anlegg som behandler animalsk avfall.

Akvakulturdyr skal ikke føres levende ut igjen fra slakteri og tilvirkningsanlegg, med mindre de er beregnet for direkte konsum.

§ 7. Særskilte krav til slakting og tilvirking ved smittsom sykdom

Når det er påvist, eller mistanke om smittsom A- eller B-sykdom, er slakting og tilvirking ikke tillatt uten særskilt tillatelse fra Mattilsynet. Mattilsynet kan gi pålegg om slakting og tilvirking etter spesielle forsiktighetsregler også i andre tilfeller av smittsom sykdom.

Kapittel 4. Fiskevelferdskrav til drift av slakterier

§ 8. Generelle velferdskrav

Fisk skal beskyttes mot fare for unødig stress, smerte og lidelse.

Fisken skal avlives så raskt som mulig etter at den har ankommet slakteriet.

Det skal ikke avlives flere fisk per tidsenhet enn det som er forsvarlig ut fra hensynet til fiskevelferd. Tilsynsmyndigheten kan fastsette øvre grense for slaktehastigheten.

§ 9. Kompetanse

Ansvarlig for slakteriet skal ha nødvendig kunnskap om fiskevelferd og skal sikre at det er tilstrekkelig personell med nødvendig kompetanse til å ivareta fiskenes velferd til enhver tid.

Nødvendig kompetanse skal sikres gjennom et teoretisk og praktisk opplæringsprogram og skal kunne dokumenteres. Ansvarlig for slakteriet har ansvar for at det etableres slike opplæringsprogram for det aktuelle personell.

§ 10. Metoder og tekniske innretninger

Metoder, tekniske innretninger og utstyr som brukes til fisk, skal være egnet ut fra hensynet til fiskevelferd.

Nye metoder og tekniske løsninger skal være utprøvd og funnet forsvarlige før de tas i bruk.

Feil og mangler ved installasjoner, tekniske innretninger og utstyr skal straks utbedres.

Dersom driften er avhengig av strøm for å ivareta fiskevelferden, skal det være tilgang på nok strøm, sikkerhet i strømforsyningen og/eller tilgang på nærliggende aggregat eller nødoksygen med nødvendig kapasitet.

§ 11. Håndtering og sedering

Fisk skal håndteres på en skånsom måte og føres gjennom anlegget frem til avliving uten unødig opphold.

Sedering skal utføres på forsvarlig måte, og fisken skal sikres forsvarlig vannkvalitet under trenging og sedering.

Levende kjøling skal utføres uten for raske temperaturendringer eller for lav temperatur. CO₂ kan tilsettes under forutsetning av at god fiskevelferd kan dokumenteres gjennom hele prosessen.

§ 12. Bedøving

Fisk skal bedøves før eller samtidig med avliving og være bedøvd til døden inntreffer. Bedøving skal skje ved egnet metode som ikke påfører fisken vesentlig stress eller smerte. Om nødvendig skal fisken sederes eller immobiliseres på forsvarlig måte før bedøving.

Det er forbudt å bedøve fisk ved hjelp av gass, herunder CO₂, eller annet som blokkerer oksygenopptaket, samt salt, salmiakk eller andre kjemikalier med lignende virkning.

§ 13. Avliving

Fisk skal avlives umiddelbart etter bedøving, og det skal sikres at den er død før videre behandling. Fisken skal dø som følge av blodtap fra hjernen. Annen avlivingsmetode kan brukes dersom det kan dokumenteres at den er forsvarlig.

Kapittel 5. Administrative bestemmelser og straff**§ 14. Tilsyn og vedtak**

Mattilsynet fører tilsyn og fatter nødvendige vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i og i medhold av denne forskriften.

§ 15. Dispensasjon

Mattilsynet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.

§ 16. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften eller bestemmelser og vedtak gitt i medhold av den, er straffbart i henhold til matloven § 28 og dyrevernloven § 31.

§ 17. Ikrafttredelse og overgangsordninger

Forskriften trer i kraft 1. januar 2007.

Slakterier og tilvirkingsanlegg etablert før 30. august 2002 er unntatt fra kravet i § 4 andre ledd bokstav a. Dette gjelder likevel ikke hvis slakteriet eller tilvirkingsanlegget vil utvide, flytte eller endre drift.

§ 9 annet ledd om dokumentasjon av kompetanse trer i kraft 1. januar 2008. § 12 annet ledd om forbud mot bruk av CO₂ som bedøvningsmetode, trer i kraft 1. juli 2008.

§ 18. Endringer i andre forskrifter

1. Forskrift 30. august 2002 nr. 941 om slakterier og tilvirkingsanlegg for akvatiske dyr fra akvakulturanlegg og havbeite oppheves.
2. I kvalitetsforskrift 14. juni 1996 nr. 667 for fisk og fiskevarer gjøres følgende endringer:
 - a) § 9–4 *Bedøving* skal lyde: Bedøving tillates bare ved bruk av egnet metode som ikke gir skader på fisken.
 - b) § 21–2 nr. 2 *Merking av engroseballert råstoff og halvfabrikata* skal lyde: Hel og sløyd oppdrettsfisk skal i tillegg merkes med oppdretters organisasjons- og lokalitetsnummer.
 - c) § 9–1 nr. 1 *Næringens varslingsplikt* skal lyde: Oppdretter plikter å underrette Mattilsynet i god tid før opptak, senest når fisken er satt til sulting. Underretning skal skje skriftlig eller elektronisk på skjema fastsatt av Mattilsynet, jf. § 9–2. Frist for innsending av skjema er torsdag kl. 24.00 i uken før slakting skal skje.

1. nov. Nr. 1251 2006**Forskrift om endring i forskrift om forvaltning av Fond for utøvende kunstnere og om fastsetting av avgift for kringkasting av lydopptak som ikke er vernet etter åndsverkloven.**

Fastsatt av Kultur- og kirkedepartementet 1. november 2006 med hjemmel i lov 14. desember 1956 nr. 4 om avgift på offentlig framføring av utøvende kunstners prestasjoner m.v. § 2 andre ledd. Kunngjort 17. november 2006.

I

I forskrift 21. desember 2001 nr. 1559 om forvaltning av Fond for utøvende kunstnere og om fastsetting av avgift for kringkasting av lydopptak som ikke er vernet etter åndsverkloven gjøres følgende endringer:

§ 1 og § 2 skal lyde:

§ 1. Styrets sammensetning og funksjonstid

Fondets styre består av sju medlemmer med personlige varamedlemmer oppnevnt av departementet, herunder styreleder og nestleder. Styrets leder oppnevnes på fritt grunnlag. Som øvrige styremedlemmer oppnevnes fem medlemmer som representerer de utøvende kunstnere og ett medlem som representerer produsentsiden.

Alle relevante utøverorganisasjoner innstiller medlemmer til fondets styre. Departementet skal blant de foreslåtte medlemmene oppnevne utøverrepresentanter i fondets styre på en slik måte at styret får en bredest mulig sammensetning når det gjelder ulike kunstuttrykk.

Styremedlemmenes funksjonstid er to år.

§ 2. Regler for styrets saksbehandling

Styret kan treffe en beslutning når minst fire av styremedlemmene er til stede eller deltar i styrebehandlingen, herunder skal minst en av de fire være styrets leder eller nestleder.

En beslutning av styret krever at flertallet av de styremedlemmene som deltar i behandlingen av en sak, har stemt for. Ved stemmelikhet har styrets leder dobbeltstemme.

II

Endringene trer i kraft 1. november 2006.

8. nov. Nr. 1252 2006

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 8. november 2006 med hjemmel i forskrift 21. desember 2005 nr. 1664 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006 § 30 annet ledd. Kunngjort 17. november 2006.

I

I forskrift 21. desember 2005 nr. 1664 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006 gjøres følgende endringer:

§ 17 tredje ledd skal lyde:

Fartøy med hjemmelslengde under 15 meter i fisket etter torsk, og som ikke omfattes av annet ledd, kan fra og med 31. august 2006 drive fiske etter sei og hyse uavhengig av kvotebegrensningene i første ledd. Fra og med 8. november 2006 kan slike fartøy også drive fiske etter torsk uavhengig av kvotebegrensningene i første ledd.

§ 21 andre ledd skal lyde:

Fra og med 31. august 2006 kan fartøyene drive fiske etter sei og hyse uavhengig av kvotebegrensningene i første ledd. Fra og med 8. november 2006 kan fartøyene også drive fiske etter torsk uavhengig av kvotebegrensningene i første ledd.

II

Endringene trer i kraft straks.

8. nov. Nr. 1253 2006

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2006.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 8. november 2006 med hjemmel i forskrift 19. desember 2005 nr. 1590 om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2006 § 9. Kunngjort 17. november 2006.

I

I forskrift 19. desember 2005 nr. 1590 om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2006 gjøres følgende endring:

§ 8 nytt andre ledd skal lyde:

For fartøy med torske-trållatelse eller seitrållatelse stoppes fisket etter sei med virkning fra 12. november 2006 kl. 24.00.

II

Endringen trer i kraft straks.

10. nov. Nr. 1254 2006

Forskrift om endring i forskrift om forvaltning av Fond for utøvende kunstnere og om fastsetting av avgift for kringkasting av lydopptak som ikke er vernet etter åndsverkloven.

Fastsatt av Kultur- og kirkedepartementet 10. november 2006 med hjemmel i lov 14. desember 1956 nr. 4 om avgift på offentlig framføring av utøvende kunstners prestasjoner m.v. § 5 første ledd, jf. delegeringsvedtak 20. september 1991 nr. 619. Kunngjort 17. november 2006.

I

I forskrift 21. desember 2001 nr. 1559 om forvaltning av Fond for utøvende kunstnere og om fastsetting av avgift for kringkasting av lydopptak som ikke er vernet etter åndsverkloven gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om forvaltning av Fond for utøvende kunstnere og om fastsetting av avgift for offentlig framføring av lydopptak som ikke er vernet etter åndsverkloven

§ 3 første ledd skal lyde:

Styret skal innkreve avgift for offentlig framføring av lydopptak som er avgiftspliktig etter § 3 i lov av 14. desember 1956 nr. 4 om avgift på offentlig framføring av utøvende kunstneres prestasjoner m.v. (fondsloven).

§ 4 med tilhørende overskrift skal lyde:

Avgift for offentlig framføring av lydopptak som ikke er vernet etter åndsverkloven (ikke-vernede lydopptak)

§ 4. Avgift for offentlig framføring av ikke-vernede lydopptak

Avgift for offentlig framføring av ikke-vernede lydopptak skal beregnes slik:

Vederlaget til Gramo etter åndsverkloven § 45b for det enkelte beregningsområde for offentlig framføring av vernede lydopptak deles på den prosentvise andelen vernede lydopptak. Deretter multipliseres dette beløpet med den prosentvise andelen ikke-vernede lydopptak.

Før endelig beregning av avgiften foreligger kan styret i avgiftsåret forlods innkreve inntil 75% av antatt avgift. Antatt avgift beregnes på grunnlag av opplysninger om framføring av lydopptak i en viss periode for beregningsområdet, eller ved beregning av avgiften etter første ledd på grunnlag av siste års beregnede vederlag for beregningsområdet.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2007.

14. nov. Nr. 1255 2006

Forskrift om stopp i fisket etter nordsjøsild for kystfartøygruppen i 2006.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 14. november 2006 med hjemmel i forskrift 19. desember 2005 nr. 1591 om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2006 § 23. Kunngjort 17. november 2006.

§ 1. Stopp i fisket

Kystfartøygruppens fiske etter nordsjøsild stoppes med virkning fra 14. november 2006 kl. 18.00.

Siste frist for innmelding av fangst er 14. november 2006 kl. 20.00.

§ 2. Unntak fra stopp i fisket

Uavhengig av denne forskriftens bestemmelse om stopp av fisket kan fartøyene fortsette fisket innenfor den opprinnelige kvoteenheten på 11 tonn. Dette gjelder ikke fartøy som fisker i gruppe II.

§ 3. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i denne forskrift, straffes etter lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53.

§ 4. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

14. nov. Nr. 1256 2006

Forskrift om endring i forskrift om anvendelse av det kvantum av torsk som er satt av til distriktskvote i 2006.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 14. november 2006 med hjemmel i forskrift 4. oktober 2006 nr. 1117 om anvendelse av det kvantum av torsk som er satt av til distriktskvote § 7 i 2006. Kunngjort 17. november 2006.

I

I forskrift 4. oktober 2006 nr. 1117 om anvendelse av det kvantum av torsk som er satt av til distriktskvote i 2006 gjøres følgende endringer:

§ 4 andre ledd skal lyde:

Hvert fartøy med hjemmelslengde mellom 15 og 20,99 meter eller mellom 21 og 27,99 meter som tildeles distriktskvote, kan fiske følgende kvanta:

<i>Fylke som landingsplikten er knyttet til</i>	<i>Kvote for fartøy mellom 15 og 20,99 meter</i>	<i>Kvote for fartøy mellom 21 og 27,99 meter</i>
Finnmark	12 tonn	18 tonn
Troms	13 tonn	26 tonn
Nordland	14 tonn	20 tonn

§ 4 tredje ledd oppheves.

§ 4 fjerde til syvende ledd blir tredje til sjette ledd.

II

Endringene trer i kraft straks.

15. nov. Nr. 1257 2006

Forskrift om endring i forskrift fastsatt av Skattedirektoratet til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14.

Fastsatt av Skattedirektoratet 15. november 2006 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 7–11, jf. forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 § 7–11. Kunngjort 17. november 2006.

I

I forskrift fastsatt av Skattedirektoratet 22. november 1999 nr. 1160 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endringer:

§ 7–11–1 oppheves.

Nåværende § 7–11–2 til § 7–11–4 blir nye § 7–11–1 til § 7–11–3.

Henvísningen i ny § 7–11–3 endres fra § 7–11–3 til § 7–11–2.

II

Endringene trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2006.

15. nov. Nr. 1258 2006

Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av regnskapsloven av 17. juli 1998 nr. 56.

Fastsatt av Finansdepartementet 15. november 2006 med hjemmel i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) § 1–6 og § 10–3. Kunngjort 17. november 2006.

I

I forskrift 7. september 2006 nr. 1062 til utfylling og gjennomføring mv. av regnskapsloven av 17. juli 1998 nr. 56 gjøres følgende endringer:

§ 1–6–3 annet ledd første punktum skal lyde:

Unntaket for noteopplysninger i første ledd nr. 3 gjelder ikke for noteopplysninger til tall i balansen.

§ 11–1 annet ledd nr. 10 oppheves.

Nåværende § 11–1 nr. 11 og 12 blir nye nr. 10 og 11.

II

Endringene trer i kraft straks.

15. nov. Nr. 1259 2006

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 15. november 2006 med hjemmel i forskrift 21. desember 2005 nr. 1664 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006 § 30 annet ledd. Kunngjort 17. november 2006.

I

I forskrift 21. desember 2005 nr. 1664 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006 gjøres følgende endringer:

§ 6 første ledd skal lyde:

Fartøy med torsketrållatelse og med kvotefaktor 1,00 kan fiske og lande inntil 735 tonn torsk og 297 tonn hyse. Fartøyene kan fra og med 15. november 2006 fiske innenfor en tilleggskvote (maksimalkvote) på 219 tonn hyse.

§ 14 andre ledd skal lyde:

Fartøy på eller over 28 meter største lengde som har adgang til å delta og som har kvotefaktor 1,0 kan fiske og lande en fartøykvote på 95 tonn hyse. Fartøyene kan fra og med 15. november 2006 fiske innenfor en tilleggskvote (maksimalkvote) på 95 tonn.

II

Endringene trer i kraft straks.

15. nov. Nr. 1260 2006

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2006.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 15. november 2006 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4 og § 5 og forskrift 14. desember 2005 nr. 1460 om regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2006 § 8. Kunngjort 17. november 2006.

I

I forskrift 14. desember 2005 nr. 1460 om regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2006 gjøres følgende endring:

§ 4 nytt femte ledd skal lyde:

Maksimalkvoten for perioden 1. september–31. desember økes til 45 tonn 15. november.

II

Endringen trer i kraft straks.

17. nov. Nr. 1261 2006

Forskrift om årlig regulering av medlemspremien i pensjonstrygden for fiskere.

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 17. november 2006 med hjemmel i lov 28. juni 1957 nr. 12 om pensjonstrygd for fiskere § 16 nr. 1. Fremmet av Arbeids- og inkluderingsdepartementet. Kunngjort 17. november 2006.

I

Medlemspremien til pensjonstrygden for fiskere fastsettes til kr 4646 i året for pliktig trygd og frivillig trygd etter lov om pensjonstrygd for fiskere § 3 nr. 2, og til kr 89 per uke for frivillig trygd etter lovens § 3 nr. 1.

II

Vedtaket gis virkning fra 1. januar 2007, likevel slik at endringen i ukespremien gis virkning fra og med første hele premieuke i 2007. Fra samme tid oppheves forskrift 18. november 2005 nr. 1294 om årlig regulering av medlemspremien i pensjonstrygden for fiskere.

6. nov. Nr. 1262 2006

Delegering av myndighet til Mattilsynet etter lov om veterinærer og annet dyrehelsepersonell § 27.

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 6. november 2006 med hjemmel i lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell § 27. Kunngjort 21. november 2006.

I

Departementets myndighet etter lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell § 27 delegeres til Mattilsynet.

II

Delegeringen trer i kraft 1. desember 2006.

13. nov. Nr. 1263 2006

Forskrift om endring i forskrift om fôrvarer.

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 13. november 2006 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9 første ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 21. november 2006.

I

I forskrift 7. november 2002 nr. 1290 om forvarer gjøres følgende endring:

Vedlegg 3 oppheves.

II

Endringen trer i kraft straks.

20. nov. Nr. 1264 2006**Forskrift om endring i forskrift om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell i 2006.**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 20. november 2006 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 21. november 2006.

I

I forskrift 24. november 2005 nr. 1315 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell i 2006 gjøres følgende endring:

§ 1 første ledd litra a skal lyde:

- a) fartøyet må være registrert i merkeregisteret, ha en største lengde på eller under 27,50 meter, med mindre Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse til å forlenge fartøyet av sikkerhetsmessige årsaker,

II

Endringen trer i kraft straks.

20. nov. Nr. 1265 2006**Forskrift om endring i forskrift om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild i 2006.**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 20. november 2006 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 21. november 2006.

I

I forskrift 24. november 2005 nr. 1322 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild i 2006 gjøres følgende endring:

§ 1 første ledd litra a skal lyde:

- a) fartøyet må være registrert i merkeregisteret, ha en største lengde under 27,50 meter, med mindre Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse til å forlenge fartøyet av sikkerhetsmessige årsaker,

II

Endringen trer i kraft straks.

20. nov. Nr. 1266 2006**Forskrift om endring i forskrift om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter nordsjøsild sør for 62° N i 2006.**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 20. november 2006 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 21. november 2006.

I

I forskrift 24. november 2005 nr. 1323 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter nordsjøsild sør for 62° N i 2006 gjøres følgende endring:

§ 1 første ledd litra a skal lyde:

- a) fartøyet må være registrert i merkeregisteret, ha en største lengde på eller under 27,50 meter, med mindre Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse til å forlenge fartøyet av sikkerhetsmessige årsaker,

II

Endringen trer i kraft straks.

20. nov. Nr. 1267 2006**Forskrift om kompensasjon for portoutgifter i avisene.**

Fastsatt av Kultur- og kirkedepartementet 20. november 2006 med hjemmel i Stortingets årlige budsjettvedtak. Kunngjort 21. november 2006.

§ 1. Formål

Forskriften gir regler for fordeling av portokompensasjon til dagsaviser over Kultur- og kirkedepartementets budsjettkapittel 335 – Pressestøtte, post 72 Kompensasjon for portoutgifter.

Tilskuddet skal kompensere for deler av portoøkningen som følge av Posten Norge AS' omlegging til kostnadsbasert prising, og skal rettes mot de avisene som har blitt hardest rammet av prisomleggingen.

§ 2. Generelle krav

Tilskudd etter denne forskriften gis kun til aviser som fra og med tilskuddsåret 2006 mottar driftstilskudd over Kultur- og kirkedepartementets budsjett.

§ 3. Beregning av tilskudd

Det årlige tilskuddet beregnes etter følgende modell:

Tilskudd beregnes med utgangspunkt i innenlandsk postsendt abonnementsopplag i ulike takstgrupper multiplisert med eksemplarprisøkningen og en sats fastsatt av Kultur- og kirkedepartementet. Beregningen foretas for hvert år i perioden 2003 til 2006.

Departementet fastsetter en avkortningsprosent for tilskuddet som tilsvarer gjennomsnittlig portoøkning for avisene det siste året. Departementet fastsetter også en nedre grense for utbetaling av tilskudd.

Beregning av tilskudd skal skje på grunnlag av bekreftede oppgaver fra Posten Norge AS over antall sendte aviser og eksemplarpris innenfor de ulike takstgruppene.

Ingen avis kan motta mer i tilskudd til portokompensasjon enn avisen mottar i driftstilskudd over Kultur- og kirkedepartementets budsjett.

§ 4. Overgangsordning for beregning av portokompensasjon for tilskuddsåret 2006

Postsendt abonnementsopplag og eksemplarprisøkning for 2006 tar utgangspunkt i bekreftede oppgaver for første halvår 2006. Antall eksemplarer multipliseres opp til helårsvirkning.

§ 5. Utbetaling av tilskudd

Tilskuddet gjelder for ett kalenderår (tilskuddsåret) og opphører fra det tidspunkt avisen slutter å komme ut. Tilskuddet utbetales når bekreftede opplysninger om avisens postsendte abonnementsopplag, eksemplarpris og satser fra Kultur- og kirkedepartementet foreligger.

Utbetaling vil normalt skje etter at endelig oppgjør for produksjonstilskuddet er gjennomført for det enkelte tilskuddsår.

§ 6. Saksbehandling

Medietilsynet treffer avgjørelse om tildeling av tilskudd etter denne forskriften. I særlige tilfeller kan Medietilsynet gi dispensasjon fra denne forskriften.

Forvaltningsloven kommer til anvendelse på Medietilsynets saksbehandling etter denne forskriften. Enkeltvedtak fattet av Medietilsynet i henhold til denne forskriften kan påklages til Kultur- og kirkedepartementet.

§ 7. Nærmere bestemmelser

Medietilsynet fastsetter retningslinjer for hvilke oppgaver avisene skal sende inn og om attestasjon og kontroll av skjema.

§ 8. Opplysningsplikt

Avis som søker tilskudd, plikter å gi tjenestemann i Medietilsynet eller Norsk Opplagskontroll AS, innsyn i alle forretningspapirer og ellers andre opplysninger som finnes nødvendig til gjennomføring av og kontroll med tilskuddsordningen og til utarbeidelse av statistikk over den økonomiske utviklingen i dagspressen. Unnlatelse av å meddele slike opplysninger eller meddelelse av uriktige opplysninger, kan medføre at avisen fratras retten til tilskudd for bestemte tidsrom. Hvis midlene ikke nyttes etter forutsetningene, vil det bli framsatt krav om tilbakebetaling av tilskuddet. Ubrukte midler kan kreves tilbakeført. Riksrevisjonen har i samsvar med § 17 i Stortingets bevilgningsreglement adgang til å iverksette kontroll med at tilskuddsmidlene benyttes etter forutsetningene. Også Kultur- og kirkedepartementet har slik kontrolladgang.

§ 9. Ikrafttreden

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder for behandling av søknader om portokompensasjon fra og med 2006.

20. nov. Nr. 1268 2006**Forskrift om endring i forskrift om registrering av foretak.**

Fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet 20. november 2006 med hjemmel i lov 21. juni 1985 nr. 78 om registrering av foretak § 8–1. Jf. EØS-avtalen vedlegg XXII nr. 1 (direktiv 68/151/EØF endret ved direktiv 2003/58/EF). Kunngjort 21. november 2006.

I

I forskrift 18. desember 1987 nr. 984 om registrering av foretak gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltet tilføyes nytt punktum:

Jf. EØS-avtalen vedlegg XXII nr. 1 (direktiv 68/151/EØF endret ved direktiv 2003/58/EF).

§ 12 første ledd skal lyde:

Opplysninger som er registrert i Foretaksregisteret avgis skriftlig i form av firmaattest, kopi av mikrofilmede og skannede dokumenter eller ved utsendelse av andre typer attester og utskrifter. Opplysninger fra Foretaksregisteret avgis også elektronisk, muntlig over telefon eller ved personlig fremmøte.

§ 12 nytt tredje ledd skal lyde:

Papirkopier skal bekreftes å være «rett kopi», med mindre rekvirenten gir avkall på bekreftelsen. Utsendelse av elektroniske dokumenter skal skje ved hjelp av en metode for å autentisere avsender og for å sikre dokumentet mot endring, dersom rekvirenten ber om det.

II

Endringene trer i kraft fra 1. januar 2007.

20. nov. Nr. 1269 2006**Forskrift om endring i forskrift om handelsverksemd med brukte eller kasserte ting mv.**

Fastsett av Nærings- og handelsdepartementet 20. november 2006 med heimel i lov 22. desember 1999 nr. 105 om handelsverksemd med brukte og kasserte ting (brukthandellova) § 4 første og andre ledd. Kunngjort 21. november 2006.

I

I forskrift 22. desember 1999 nr. 1379 om handelsverksemd med brukte eller kasserte ting mv. blir det gjort følgende endringer:

§ 3 første ledd skal lyde:

Søknad om løyve etter brukthandellova i eitt politidistrikt skal sendast til og avgjerast av vedkomande politimeister. Skal det drivast handel i fleire politidistrikt, skal søknaden sendast til den politimeisteren der verksemda har sitt hovudkontor. Dei berørte politimeistrane skal uttale seg før løyve vert gitt. Politiet skal alltid sende kopi av brukthandelløyvet til den/dei aktuelle kommunane.

§ 4 andre punktum vert oppheva.

§ 7 første punktum skal lyde:

Endringar i opplysningar som tidlegare er meldt til politiet, f.eks. endringar i leiinga i eit føretak, skal meldast til politiet utan ugrunna opphald.

§ 7 andre punktum vert oppheva.

§ 9 andre ledd skal lyde:

Seljarar skal på ein tilfredstillande måte godtgjere identiteten sin, jf. § 10 tredje ledd bokstav d.

§ 9 tredje ledd andre punktum vert oppheva.

§ 10 tredje ledd bokstav d skal lyde:

- d) namn og adresse til den personen tingen er motteken frå, og rubrikk for å føre inn kva for legitimasjon som er framvist og merknad om at denne er funnen i orden, jf. § 9 andre ledd.

§ 12 første ledd bokstav b skal lyde:

- b) Mottak, kjøp og sal av gjenstandar meint for industriell destruksjon og/eller gjenvinning med unntak av edle metall, bl.a. platina, sølv og gull.

§ 12 andre ledd vert oppheva.

§ 16 nytt andre punktum skal lyde:

Arrangørar av antikk- og samlarmesser, brukmarknader og liknande plikter å sende liste over påmelde deltakarar til politiet samtidig med melding eller søknad om arrangementet etter politilova.

II

Endringane trer i kraft frå 1. januar 2007.

10. nov. Nr. 1285 2006**Forskrift om endring i forskrift om bruk av kjøretøy.**

Fastsatt av Vegdirektoratet 10. november 2006 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 13, § 14, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1. Kunngjort 24. november 2006.

I

I forskrift 25. januar 1990 nr. 92 om bruk av kjøretøy gjøres følgende endring:

§ 2–13 nytt andre ledd skal lyde:

Nasjonalitetsmerket skal enten være et eget merke eller være integrert i kjennemerket. Registreringspliktig kjøretøy som har nasjonalitetsmerke integrert i kjennemerket, skal ha integrert nasjonalitetsmerke både foran og bak, dersom det er påbudt med kjennemerke begge steder.

II

Endringen trer i kraft straks.

10. nov. Nr. 1286 2006**Forskrift om endring i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften).**

Fastsatt av Vegdirektoratet 10. november 2006 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 13, § 14, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1. Kunngjort 24. november 2006.

I

I forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) gjøres følgende endring:

§ 39–11 skal lyde:

1. Integrert nasjonalitetsmerke

Nasjonalitetsmerke kan inngå som en del av kjennemerket. Dette må være levert av den produsenten Statens vegvesen benytter og kan ikke påføres i etterkant.

Integrert nasjonalitetsmerke skal bestå av den latinske bokstaven N malt i hvitt og supplert av det norske flagget. Begge symboler skal stå på blå, retroreflekterende bakgrunn. Bokstaven skal være 20 mm høy for stort kjennemerke og 16 mm høy for lite kjennemerke.

Nasjonalitetsmerket skal være plassert helt til venstre på kjennemerket. Flagget skal være plassert over bokstaven.

2. Separat nasjonalitetsmerke

Utstyres kjøretøyet med separat nasjonalitetsmerke skal dette være utført som eget merke og må ikke være kombinert med nasjonalitetsflagg eller annet. Det må ikke være en del av kjennemerket.

Merket skal være utformet som en ellipse med hvit bunn og være påført den latinske bokstaven N malt i sort og plassert symmetrisk om ellipsens midtpunkt. Ellipsen skal være minst 175 mm bred og 115 mm høy. Bokstaven skal ha en høyde på minst 80 mm og strektykkelse minst 10 mm.

Når separat nasjonalitetsmerke benyttes skal dette være plassert bak på kjøretøyet og må ikke festes på en slik måte at det kan forveksles med kjennemerket eller hindre dets leselighet.

Det skal være plassert vertikalt eller tilnærmet vertikalt og vinkelrett eller tilnærmet vinkelrett på kjøretøyets lengdeakse. Den lengste akse skal være horisontal.

II

Endringen trer i kraft straks.

16. nov. Nr. 1287 2006**Forskrift om endring i forskrift om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften).**

Fastsatt av Miljøverndepartementet 16. november 2006 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4, jf. delegeringsvedtak 5. august 1977 nr. 2 og lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 20, § 29 og § 31, jf. delegeringsvedtak 8. juli 1983 nr. 1245 og delegeringsvedtak 11. juni 1993 nr. 785. Jf. EØS-avtalen vedlegg XX nr. 32a (direktiv 91/689/EØF endret ved direktiv 94/31/EF) og nr. 32aa (vedtak 2000/532/EF endret ved vedtak 2001/118/EF, vedtak 2001/119/EF og vedtak 2001/573/EF). Kunngjort 24. november 2006.

I

I forskrift 1. juni 2004 nr. 930 om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften) gjøres følgende endringer:

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Fastsatt av Miljøverndepartementet 1. juni 2004 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4, jf. delegeringsvedtak 5. august 1977 nr. 2 og lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 31, § 33, § 49, § 52a, § 63 og § 81, jf. delegeringsvedtak 8. juli 1983 nr. 1245 og delegeringsvedtak 11. juni 1993 nr. 785. Jf. EØS-avtalen vedlegg XX nr. 32a (direktiv 91/689/EØF endret ved direktiv 94/31/EF) og nr. 32aa (vedtak 2000/532/EF endret ved vedtak 2001/118/EF, vedtak 2001/119/EF og vedtak 2001/573/EF).

I den innledende kapitteloversikten oppheves andre strekpunkt (om handtering av kasserte KFK-haldige kuldemøbel).

I kapittel 11 om farlig avfall vedlegg 1 «Den europeiske avfallslisten» gjøres følgende endringer:

Avfallstype *09 01 11 skal lyde:

kameraer for engangsbruk med batterier nevnt i 16 06 01, 16 06 02 eller 16 06 03²

Avfallstype *14 06 01 skal lyde:

klorfluorkarboner, HKFK, HFK³

Avfallstype *16 01 04 skal lyde:

kasserte kjøretøyer⁴

Avfallstype *16 02 09 skal lyde:

transformatorer og kondensatorer som inneholder PCB²

Avfallstype *16 02 10 skal lyde:

annet kassert utstyr som inneholder eller er forurenset av PCB enn det nevnt i 16 02 09²

Avfallstype *16 02 11 skal lyde:

kassert utstyr som inneholder klorfluorkarboner, HKFK, HFK^{3,5}

Avfallstype *16 02 12 skal lyde:

kassert utstyr som inneholder fri asbest²

Avfallstype *16 02 13 skal lyde:

annet kassert utstyr som inneholder farlige komponenter enn det nevnt i 16 02 09 – 16 02 12²

Avfallstype *16 08 02 skal lyde:

brukte katalysatorer som inneholder farlige overgangsmetaller⁶ eller overgangsmetallforbindelser

Avfallstype 19 03 skal lyde:

stabilisert/herdet avfall⁷

Avfallstype *19 03 04 skal lyde:

avfall oppført som farlig, delvis stabilisert⁸

Avfallstype 19 07 skal lyde:

sigevann fra fyllplasser⁹

Avfallstype *20 01 21 skal lyde:

lysstoffrør² og annet kvikksølvholdig avfall

Avfallstype *20 01 23 skal lyde:

kassert utstyr som inneholder klorfluorkarboner¹⁰

Avfallstype *20 01 35 skal lyde:

annet kassert elektrisk og elektronisk utstyr enn det nevnt i 20 01 21 og 21 01 23 som inneholder farlige komponenter²

Fotnote 1 skal lyde:

Eksplodivt og smittefarlig avfall er omfattet av EØS-avtalens liste over farlig avfall, men ikke av forskrift om farlig avfall, og er således fjernet fra avfallslisten. Eksplodivt avfall er regulert av Justis- og politidepartementet, mens smittefarlig avfall er regulert gjennom forskrift 11. oktober 2005 nr. 1196 om smittefarlig avfall fra helsetjeneste og dyrehelsetjeneste mv.

Fotnote 2 skal lyde:

For denne avfallstypen gjelder også kapittel 1 om kasserte elektriske og elektroniske produkter.

Fotnote 3 skal lyde:

Klorfluorkarboner (KFK) og HKFK reguleres også i forskrift 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften).

Fotnote 4 skal lyde:

For denne avfallstypen gjelder også kapittel 4 om kasserte kjøretøy. I henhold til kapittel 4 trenger ikke godkjente biloppsamlingsplasser særskilt tillatelse etter kapittel 11 om farlig avfall for håndtering av bilvrak. Ved viderelevering av enkeltkomponenter som farlig avfall gjelder kapittel 11 fullt ut.

Fotnote 5 skal lyde:

Kasserte kuldemøbler som inneholder klorfluorkarboner (KFK), HKFK og HFK reguleres også i kapittel 1 om kasserte elektriske og elektroniske produkter. For annet utstyr som inneholder KFK og HKFK, se fotnote 3.

Fotnote 6 skal lyde:

For denne avfallstypen menes med overgangsmetaller følgende: scandium, vanadium, mangan, kobolt, kobber, yttrium, niob, hafnium, wolfram, titan, krom, jern, nikkel, sink, zirkonium, molybden og tantal. Disse metallene eller deres forbindelser er farlige dersom de er klassifisert som farlige stoffer. Klassifikasjonen av farlige stoffer skal avgjøre hvilke av disse overgangsmetallene og hvilke overgangsmetallforbindelser som er farlige.

Fotnote 7 skal lyde:

Ved stabiliseringsprosessen endres farlighetsgraden til avfallens bestanddeler, slik at farlig avfall omdannes til ufarlig avfall. Gjennom herdingsprosessen endres bare avfallens fysiske tilstand (f.eks. fra flytende til fast) ved hjelp av tilsetningsstoffer, uten at avfallens kjemiske egenskaper endres.

Fotnote 8 skal lyde:

En type avfall anses som delvis stabilisert dersom farlige bestanddeler som etter stabiliseringsprosessen ikke er blitt fullstendig omdannet til ikke-farlige, kan bli sluppet ut i miljøet på kort, mellomlang og lang sikt.

Fotnote 9 skal lyde:

Gjelder kun sigevann som omfattes av avfallsdefinisjonen, jf. forurensningsloven § 27.

Fotnote 10 skal lyde:

For kasserte kuldemøbler som inneholder klorfluorkarboner (KFK) gjelder også kapittel 1 om kasserte elektriske og elektroniske produkter.

Fotnote 11 og 12 oppheves.

II

Endringene trer i kraft straks.

17. nov. Nr. 1288 2006

Forskrift om endring i forskrift om bekjempelse av dyresjukdommer.

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 17. november 2006 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 19 tredje ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 24. november 2006.

I

I forskrift 27. juni 2002 nr. 732 om bekjempelse av dyresjukdommer gjøres følgende endring:

§ 8 første ledd nummer 8 skal lyde:

8) aviær rhinotrakeitt (ART) hos kalkuner, perlehøns, fasaner og strutsefugler.

II

Endringen trer i kraft straks.

20. nov. Nr. 1289 2006

Forskrift om kvoter i jakt på kystsel i 2007.

Fastsatt av Fiskeridirektøren 20. november 2006 med hjemmel i forskrift 6. mai 1996 nr. 414 om forvaltning av sel på norskekysten § 5, jf. delegeringsvedtak 1. november 2000 nr. 1701. Kunngjort 24. november 2006.

§ 1. Steinkobbe

Personer som har tillatelse til å delta i jakt på kystsel i henhold til forskrift 6. mai 1996 nr. 414 om forvaltning av sel på norskekysten § 5, kan jakte innenfor følgende totalkvoter av steinkobbe:

<i>Fylke</i>	<i>Kvote</i>
Østfold	30
Rogaland	47
Sogn og Fjordane	42
Møre og Romsdal	62
Sør-Trøndelag	199
Nord-Trøndelag	18
Nordland	321
Troms	95
Finnmark	46

Det er ikke adgang til å drive jakt på steinkobbe i Lysefjorden i Rogaland.

Det er ikke adgang til å drive jakt på steinkobbe i Indre Sognefjord med sidefjorder.

§ 2. *Havert*

Personer som har tillatelse til å delta i jakt på kystsel i henhold til forskrift 6. mai 1996 nr. 414 om forvaltning av sel på norskekysten § 5, kan jakte innenfor følgende totalkvoter av havert:

<i>Område</i>	<i>Kvote</i>
Lista til Stad	60
Stad til Lofoten	905
Vesterålen til Varanger	221

§ 3. *Ringsel*

Personer som har tillatelse til å delta i jakt på kystsel i henhold til forskrift 6. mai 1996 nr. 414 om forvaltning av sel på norskekysten § 5, kan drive fri jakt på ringsel i Nordland, Troms og Finnmark.

§ 4. *Grønlandssel*

Personer som har tillatelse til å delta i jakt på kystsel i henhold til forskrift 6. mai 1996 nr. 414 om forvaltning av sel på norskekysten § 5, kan drive fri jakt på grønlandssel langs norskekysten.

§ 5. *Straff*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne forskriften straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 6. *Ikrafttredelse*

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2007 og gjelder til og med 31. desember 2007.

21. nov. Nr. 1290 2006

Forskrift om endring i forskrift om pass (passforskriften).

Fastsatt av Justis- og politidepartementet 21. november 2006 med hjemmel i lov 19. juni 1997 nr. 82 om pass (passloven) § 3 annet ledd og § 9. Kunngjort 24. november 2006.

I

I forskrift 9. desember 1999 nr. 1263 om pass (passforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 4 første ledd skal lyde:

Sammen med søknaden skal det innleveres ett fotografi av søkeren.

§ 4 tredje ledd ny bokstav d skal lyde:

d) Ansiktsuttrykket skal være nøytralt og munnen skal være lukket.

§ 4 tredje ledd nåværende bokstav d–g blir ny bokstav e–h.

§ 7 syvende ledd skal lyde:

Har pass søkeren tidligere vært utenlandsk statsborger fremlegges statsborgervedtaket og norsk statsborgerbrev. Nødvendigjør statsborgervedtaket løsning fra annet statsborgerskap, må det fremlegges bevis for at norsk statsborgerskap er i behold, jf. statsborgerloven § 26 første ledd fjerde punktum, dersom pass skal utstedes utover det tidspunkt norsk statsborgerskap kan tilbakekalles etter statsborgerloven § 26 første ledd.

§ 9 skal lyde:

Dersom søkeren mangler fødselsnummer (fødselsdato med tillegg av personnummer), skal søkeren eller passmyndigheten overfor ansvarlig myndighet fremsette krav om tildeling av fødselsnummer. For barn født i

utlandet er det bare passmyndigheten som kan fremsette slikt krav. Ved tvil om dokumentasjonens ekthet, må utenriksstasjonen i vedkommende land kontaktes for å bistå med verifisering. Fødselsnummeret skal innføres i passet.

§ 13 tredje ledd skal lyde:

Ved utstedelse av pass til person som kan miste sitt norske statsborgerskap etter statsborgerloven § 24 første ledd (tap ved fravær fra riket) eller etter § 26 første ledd (tilbakekall ved manglende løsning fra annet statsborgerskap), skal passet bare gis gyldighetstid frem til det tidspunktet søkeren kan miste sitt statsborgerskap.

§ 13 fjerde ledd oppheves.

II

Endringene trer i kraft 1. desember 2006.

21. nov. Nr. 1291 2006

Forskrift om allmenngjøring av tariffavtale for byggeplasser i Norge.

Fastsatt av Tariffnemnda 21. november 2006 med hjemmel i lov 4. juni 1993 nr. 58 om allmenngjøring av tariffavtaler m.v. § 3. Kunngjort 24. november 2006.

Kap. I. Innledende bestemmelser

§ 1. Grunnlaget for allmenngjøring

Denne forskriften er fastsatt på grunnlag av Fellesoverenskomsten for byggfag (FOB) 2006–2008 mellom Næringslivets Hovedorganisasjon og Byggenæringens Landsforening på den ene side og Landsorganisasjonen i Norge og Fellesforbundet på den annen side.

§ 2. Hvem forskriften gjelder for

Forskriften gjelder for faglærte og ufaglærte arbeidstakere som utfører bygningsarbeid på byggeplasser.

Med faglært arbeidstaker menes en arbeidstaker med offentlig godkjent fag- eller svennebrev eller tilsvarende kompetanse som formelt kan likestilles med fag- eller svennebrev innenfor det fagfelt arbeidstaker utfører arbeid. Ufaglært arbeidstaker har ikke fag- eller svennebrev.

Forskriften gjelder ikke for lærlinger og personer på arbeidsmarkedstiltak.

§ 3. Virksomhetens ansvar

Virksomhet som utfører arbeidsoppdrag i samsvar med § 2 har ansvar for at bestemmelsene i denne forskriften gjennomføres. Ansvaret gjelder for arbeidsgiver og den som i arbeidsgivers sted leder virksomheten.

Kap. II. Lønns- og arbeidsvilkår

§ 4. Lønnsbestemmelser

Arbeidstakere som utfører bygningsarbeid, jf. § 2, skal minst ha en lønn per time på:

- a) For faglærte: kr 132,25.
- b) For ufaglærte uten bransjeerfaring: kr 118,–.
For ufaglærte med minst ett års bransjeerfaring: kr 123,–.
- c) For arbeidstakere under 18 år: kr 78,50.

§ 5. Godtgjøring for overtid

Det skal betales et tillegg for arbeid utover ordinær arbeidstid med 50% av timesatsen. For arbeid utover ordinær arbeidstid i tidsrommet mellom kl. 21.00 og kl. 06.00 og på søndager og helligdager skal det betales et tillegg på 100% av timesatsen.

§ 6. Utgifter til reise, kost og losji

For arbeidsoppdrag hvor overnatting utenfor hjemmet er nødvendig, skal arbeidsgiver etter nærmere avtale dekke nødvendige reiseutgifter ved arbeidsoppdragets begynnelse og slutt, og for et rimelig antall hjemreiser.

Før arbeidsgiver sender arbeidstaker på oppdrag utenfor sitt hjemsted, skal det være avtalt ordninger vedrørende kost og losji. Arbeidsgiver skal som hovedregel sørge for kost og losji, men fast diettsats, betaling etter regning, e.l. kan avtales.

§ 7. Krav til spise- og hvilerom og innkvartering

Når et arbeid igangsettes plikter virksomheten å skaffe rommelige spise- og hvilerom med tilfredsstillende oppvarming, for opphold i hviletiden.

For innkvartering gjelder arbeidsmiljølovens § 4–4 fjerde ledd og bestemmelser gitt i medhold av lovens § 4–4 femte ledd.

§ 8. Arbeidstøy

Arbeidsgiver holder nødvendig arbeidstøy og vernefottøy tilpasset årstiden og arbeidsplassen.

*Kap. III. Fravikelighet m.m.***§ 9. Fravikelighet**

Forskriften kommer ikke til anvendelse dersom arbeidstaker samlet sett er omfattet av gunstigere lønns- og arbeidsvilkår i henhold til avtale eller etter det lands rett som ellers gjelder for arbeidsforholdet.

§ 10. Lønns- og arbeidsvilkår i lov eller forskrift

Bestemmelser i lov eller andre forskrifter som vanligvis gjelder for arbeidsforhold, kommer også til anvendelse for arbeidsforhold som omfattes av forskriften her, særlig lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv., lov 29. april 1988 nr. 21 om ferie og lov 26. april 1947 nr. 1 om 1. og 17. mai som høgtidsdager.

Forskriften gjelder med de begrensninger som følger av lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. § 1–7.

*Kap. IV. Ikrafttreden m.m.***§ 11. Ikrafttreden, opphør og endringer**

Forskriften trer i kraft 1. januar 2007.

Forskriften opphører å gjelde 1 måned etter at Fellesoverenskomsten for byggfag mellom LO og NHO 2006–2008 blir avløst av ny tariffavtale eller hvis Tariffnemnda treffer nytt vedtak om allmenngjøring av tariffavtalen.

Forskrift 26. juni 2006 nr. 705 om allmenngjøring av tariffavtale for byggeplasser i Hordaland oppheves.

I forskrift 26. juni 2006 nr. 703 om allmenngjøring av tariffavtaler for enkelte petroleumsanlegg på land gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd nr. 2 oppheves.

§ 1 første ledd nåværende nr. 3 blir nr. 2.

§ 3 første ledd punkt b oppheves.

§ 3 første ledd nåværende punkt c blir punkt b.

§ 6 oppheves.

§ 18 andre ledd skal lyde:

Forskriften opphører å gjelde 1 måned etter at Verkstedsoverenskomsten mellom LO og NHO 2006–2008 og Landsoverenskomsten for elektrofagene mellom LO og NHO 2006–2008 blir avløst av nye tariffavtaler eller hvis Tariffnemnda treffer nytt vedtak om allmenngjøring av disse tariffavtalene.

I forskrift 26. juni 2006 nr. 704 om allmenngjøring av tariffavtaler for byggeplasser i Osloregionen gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

Denne forskriften er fastsatt på grunnlag av Landsoverenskomsten for elektrofagene (LOK) 2006–2008 mellom Næringslivets Hovedorganisasjon og Tekniske Entreprenørers Landsforening på den ene side og Landsorganisasjonen i Norge og EL & IT Forbundet på den annen side.

§ 2 første ledd skal lyde:

Forskriften gjelder for faglærte og ufaglærte arbeidstakere på byggeplasser som utfører installasjon, vedlikehold og reparasjoner på elektro- og automatiseringsanlegg i fylkene Oslo og Akershus.

§ 4 oppheves.

§ 15 andre ledd skal lyde:

Forskriften opphører å gjelde 1 måned etter at Landsoverenskomsten for elektrofagene mellom LO og NHO 2006–2008 blir avløst av ny tariffavtale eller hvis Tariffnemnda treffer nytt vedtak om allmenngjøring av denne tariffavtalen.

22. nov. Nr. 1292 2006**Forskrift om endring i forskrifter om strafferegistrering.**

Fastsatt av Justis- og politidepartementet 22. november 2006 med hjemmel i lov 11. juni 1971 nr. 52 om strafferegistrering § 10, jf. delegeringsvedtak 20. desember 1974 nr. 3. Kunngjort 24. november 2006.

I

I forskrifter 20. desember 1974 nr. 4 om strafferegistrering gjøres følgende endringer:

§ 12 første ledd nr. 4 bokstav b og c skal lyde:

- b) til Toll- og avgiftsdirektoratet i forbindelse med tilsetninger innen tolloppsynet,
- c) til Sosial- og helsedirektoratet eller fylkeslegen i forbindelse med tilsetninger innen det psykiske helsevern,

§ 12 første ledd nr. 4 bokstav e første ledd skal lyde:

- e) til Luftfartstilsynet ved søknad om fly- og helikoptersertifikat, jf. lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 5–3. Det kan kreves uttømmende attest. I tillegg tas det med opplysninger om alle verserende forbrytelsessaker og de verserende forseelsessaker som er knyttet til rusmiddelbruk eller som antas å ha betydning for formålet med attesten.

§ 12 første ledd nr. 4 bokstav e annet og tredje ledd oppheves.

§ 12 første ledd nr. 4 bokstav f og g skal lyde:

- f) til Arbeids- og velferdsdirektoratet og sjømannskontorene i forbindelse med vurdering av skikkethet for hyresøkende og førstereis, nekting av forhyringer og hyretilvisninger og ved søknader om opphevelse av slike nektinger,
- g) til sjømannskontorene i forbindelse med utferdigelse av sertifikater til fiskebåtstuerter og skipselektrikere og til Post- og teletilsynet i forbindelse med utferdigelse av sertifikater til radiotelegrafister,

§ 12 første ledd nr. 4 bokstav l skal lyde:

- l) til Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap i forbindelse med utskrivning og disponering av sivilforsvarsstyrken. Politiattest kan dog bare kreves dersom det er av særlig viktighet for sivilforsvaret å få slike opplysninger på grunn av den tjeneste vedkommende utfører eller som man overveier å pålegge vedkommende. Det kan kreves uttømmende attest.

§ 12 første ledd nr. 4 bokstav o og ny bokstav p skal lyde:

- o) til kommunene i forbindelse med tilsetninger av personer som skal yte tjenester til mindreårige etter lov om sosiale tjenester § 4–2 bokstav a–d. Politiattesten skal vise om vedkommende er siktet, tiltalt, ilagt forelegg eller dømt for brudd på straffeloven § 192, § 193, § 194, § 195, § 196, § 197, § 199, § 200 annet ledd, § 201 bokstav c), § 203, § 204a.
- p) til bruk for frivillige organisasjoner for personer som, lønnet eller ulønnet, utfører eller skal utføre oppgaver for organisasjonen som innebærer et tillits- eller ansvarsforhold overfor mindreårige eller personer med utviklingshemming.

Sammen med søknaden skal det fremlegges dokumentasjon fra organisasjonen om at den har besluttet å kreve politiattest, og at søkeren er aktuell for oppgaver som nevnt ovenfor. Det kan også kreves at søkeren fremlegger organisasjonens vedtekter eller annet dokument som beskriver organisasjonens virksomhet og struktur.

Politiattesten skal vise om vedkommende er siktet, tiltalt, ilagt forelegg eller dømt for brudd på straffeloven § 192, § 193, § 194, § 195, § 196, § 197, § 199, § 200 annet ledd, § 201 bokstav c), § 203, § 204a.

Det kan kreves uttømmende attest.

II

Endringene trer i kraft 1. desember 2006.

22. nov. Nr. 1293 2006**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2006.**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 22. november 2006 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4 første ledd. Kunnngjort 24. november 2006.

I

I forskrift 21. desember 2005 nr. 1663 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2006 gjøres følgende endringer:

§ 14 tredje ledd skal lyde:

Det er forbudt å fiske med trål, samt forbudt for fartøy over 21,35 meter største lengde å fiske i Vestfjorden og innenforliggende fjordsystemer, innenfor en linje trukket mellom punktene 68° 09' N 14° 39' Ø og 67° 55' N 14° 46' Ø (Skrova fyr–Flatøy fyr).

§ 16 første ledd skal lyde:

Uten hinder av bestemmelsene i § 14 første ledd og § 15, kan fartøy som har fått tillatelse fra Fiskeridirektoratets regionkontor fiske norsk vårgytende sild innenfor områdene nevnt i disse bestemmelsene etter puljevis innseiling. Det kan settes vilkår om inspektør om bord.

II

Endringene i kraft straks.

24. nov. Nr. 1294 2006

Ikrafttredelse av lov 24. november 2006 nr. 63 om endringer i lov 4. juni 1993 nr. 58 om allmenngjøring av tariffavtaler m.v. og lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven).

Fastsatt ved kgl.res. 24. november 2006 med hjemmel i lov 24. november 2006 nr. 63 om endringer i lov 4. juni 1993 nr. 58 om allmenngjøring av tariffavtaler m.v. og lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) del III. Fremmet av Arbeids- og inkluderingsdepartementet. Kunngjort 24. november 2006.

Lov 24. november 2006 nr. 63 om endringer i lov 4. juni 1993 nr. 58 om allmenngjøring av tariffavtaler m.v. og lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) trer i kraft 1. desember 2006.

24. nov. Nr. 1295 2006

Forskrift om endring i forskrift om offentlige anskaffelser.

Fastsatt ved kgl.res. 24. november 2006 med hjemmel i lov 16. juli 1999 nr. 69 om offentlige anskaffelser § 11 første ledd. Fremmet av Fornyings- og administrasjonsdepartementet. Kunngjort 24. november 2006.

I

I forskrift 7. april 2006 nr. 402 om offentlige anskaffelser gjøres følgende endringer:

§ 2–1 tredje ledd første og annet punktum skal lyde:

For kontrakter om utførelse av helse- og sosialtjenester med en ideell organisasjon er oppdragsgiver ikke forpliktet til å følge reglene i forskriftens del II eller III. Dersom kontrakten overstiger terskelverdiene angitt i § 2–2 (terskelverdiene), gjelder likevel § 17–3 (krav til ytelsen og tekniske spesifikasjoner) og § 18–4 (kunngjøring av konkurranseresultater).

§ 2–1 femte ledd skal lyde:

(5) Kontrakter som gjelder uprioriterte tjenester, jf. vedlegg 6 (uprioriterte tjenester), følger reglene i del I og II selv om den anslåtte verdi overstiger terskelverdiene angitt i § 2–2 (terskelverdier). Unntakene i annet ledd, annet punktum bokstav a–f gjelder tilsvarende, uavhengig av anskaffelsens verdi. Dersom anskaffelsen overstiger terskelverdiene angitt i § 2–2 (terskelverdier) gjelder også § 17–3 (krav til ytelsen og bruk av tekniske spesifikasjoner) og § 18–4 (kunngjøring av konkurranseresultater).

§ 3–11 første ledd skal lyde:

(1) Der det finnes fremforhandlede og balanserte kontraktsstandarder, skal disse som hovedregel brukes ved inngåelse av kontrakter.

§ 3–14 annet punktum skal lyde:

Overfor oppdragsgivere som nevnt i loven § 2 første ledd tredje punktum, kan det likevel bare gis pålegg som er nødvendige for å oppfylle Norges forpliktelser om offentlige anskaffelser overfor fremmede stater eller internasjonale organisasjoner.

§ 11–7 første ledd skal lyde:

(1) Rettidig levert tilbud skal åpnes på det tidspunkt og sted som er angitt i kunngjøringen eller konkurransegrunnlaget.

§ 13–4 annet ledd skal lyde:

(2) En elektronisk auksjon kan avholdes på samme vilkår ved gjenåpning av konkurransen blant partene i en rammeavtale, slik det er gitt mulighet for i § 6–3 (rammeavtaler med flere leverandører) annet ledd, og ved tildeling av kontrakter innenfor dynamiske innkjøpsordninger etter § 6–4 (dynamiske innkjøpsordninger).

§ 14–4 bokstav a skal lyde:

- a. når tilbudene i en forutgående åpen eller begrenset anbudskonkurranse eller konkurransepreget dialog er ukorrekte, eller dersom tilbudene er uakseptable i henhold til krav fastsatt i samsvar med § 17–4 (kvalifikasjonskrav) til § 17–15 (HMS-egenerklæring), § 20–1 (fremgangsmåte ved valg av leverandører og tildeling av kontrakter), § 20–3 (avvik), § 20–4 (alternative tilbud) eller § 22–2 (kriterier for valg av tilbud), forutsatt at det ikke foretas vesentlige endringer i de opprinnelige kontraktsvilkår og at alle leverandørene som oppfyller kravene for deltakelse i konkurransen, og som i den forutgående konkurransen har avgitt tilbud i samsvar med anskaffelsesprosedyrens formelle krav, inviteres til å delta,

§ 14–4 bokstav k annet punktum skal lyde:

Forutsetningen er at kontrakten tildeles til den opprinnelige leverandør og at arbeidene er i samsvar med det prosjekt som dannet utgangspunktet for tildelingen av den første kontrakten.

§ 17–15 annet ledd annet punktum skal lyde:

Egenerklæringen må foreligge senest innen tilbudsfristens utløp ved åpen anbudskonkurranse, innen fristen for forespørsler om å delta i en begrenset anbudskonkurranse, konkurransepreget dialog eller konkurranse med forhandling, og innen fristen for å levere veiledende tilbud i en dynamisk innkjøpsordning.

§ 17–11 annet ledd skal lyde:

(2) Registrering på offisielle lister over godkjente leverandører, attestert av kompetente organ i leverandørens hjemstat, gir oppdragsgiver en formodning om at leverandøren er kvalifisert når det gjelder vurderingen av de forhold som er nevnt i § 20–12 (avvisning på grunn av forhold hos leverandøren) annet ledd bokstav a til d og g, § 17–10 (dokumentasjon av registrering, godkjenninger mv.), § 17–8 (dokumentasjon på leverandørens finansielle og økonomiske stilling) første ledd bokstav b og c og § 17–9 (dokumentasjon på leverandørens tekniske kvalifikasjoner) første ledd bokstav a og c ved varekontrakter, første ledd bokstav c, d og e ved tjenestekontrakter og første ledd bokstav e og f for bygge- og anleggskontrakter, § 17–13 (standarder for miljøledelsessystemer) ved tjenestekontrakter, § 20–12 (avvisning på grunn av forhold ved leverandøren) første ledd bokstav e og § 17–7 (krav til leverandørens organisering) annet ledd.

§ 19–1 tredje ledd annet punktum skal lyde:

Fristen skal være tilstrekkelig lang til at interesserte leverandører kan levere tilbud, og bør generelt være minst 29 dager.

§ 19–2 fjerde ledd skal lyde:

(4) Tilbudsfristen i annet ledd kan forkortes til 29 dager dersom oppdragsgiver har publisert en veiledende kunngjøring i samsvar med § 18–2 (veiledende kunngjøring) minst 45 dager og høyst 12 måneder forut for kunngjøringen og den veiledende kunngjøringen inneholdt alle de opplysningene som fremgår av kunngjøringsskjema for veiledende kunngjøringer, i den utstrekning disse opplysningene forelå på kunngjøringstidspunktet.

§ 20–3 skal lyde:

Avvik skal fremgå klart av tilbudet, og være presist og entydig beskrevet. Ved anbudskonkurranser skal avvik i tillegg være beskrevet slik at oppdragsgiver kan vurdere avvikene uten kontakt med leverandør. Oppdragsgiver har plikt eller rett til å avvise tilbud med avvik i tråd med § 20–13 (avvisning på grunn av forhold ved tilbudet).

§ 20–12 første ledd bokstav d skal lyde:

- d. har unnlatt å levere forespørsel om deltakelse i begrenset anbudskonkurranse, konkurransepreget dialog og konkurranse med forhandling i samsvar med kapittel 16 (kommunikasjon), eller ikke har levert slik forespørsel innen fristen,

II

Endringene trer i kraft straks.

24. nov. Nr. 1296 2006

Forskrift om endring i forskrift om innkjøpsregler i forsyningssektorene (vann- og energiforsyning, transport og posttjenester).

Fastsatt ved kgl.res. 24. november 2006 med hjemmel i lov 16. juli 1999 nr. 69 om offentlige anskaffelser § 11 første ledd. Fremmet av Fornyings- og administrasjonsdepartementet. Kunngjort 24. november 2006.

I

I forskrift 7. april 2006 nr. 403 om innkjøpsregler i forsyningssektorene (vann- og energiforsyning, transport og posttjenester) gjøres følgende endringer:

§ 1–2 første ledd bokstav b annet punktum skal lyde:

Med særretter og eneretter menes rettigheter som følger av tillatelser gitt av kompetent myndighet ved lov, forskrift eller vedtak, når dette medfører at utøvelsen av en aktivitet definert i § 1–3 (aktiviteter som er omfattet av forskriften) begrenses til en eller flere virksomheter, og dermed i vesentlig grad påvirker muligheten for andre foretak til å utøve slik aktivitet.

§ 1–7 annet ledd skal lyde:

(2) Unntakene i første ledd gjelder kun når minst 80 prosent av den gjennomsnittlige omsetning innen henholdsvis tjenester, varer eller bygge- og anleggsarbeider som foretaket har oppnådd i EØS-området i de foregående tre år, skriver seg fra en ytelse av henholdsvis tjenester, varer eller bygge- og anleggsarbeider til foretak det er tilknyttet.

§ 1–7 fjerde ledd skal lyde:

(4) Dersom mer enn ett foretak tilknyttet oppdragsgiver leverer den samme eller lignende tjenester, varer eller bygge- og anleggsarbeider, skal det tas hensyn til den samlede omsetning i disse foretak som skriver seg fra henholdsvis tjenester, varer eller bygge- og anleggsarbeider i EØS-området.

§ 11–1 annet ledd annet punktum skal lyde:

Dette kan for eksempel være kvalitet, pris, teknisk verdi, estetiske og funksjonsmessige egenskaper, miljøegenskaper, driftsomkostninger, rentabilitet, kundeservice, teknisk bistand, tid for levering eller ferdigstillelse, reservedeler og forsyningsikkerhet.

§ 15–1 første ledd skal lyde:

(1) Kontrakter som inngås med sikte på å gjøre det mulig å utøve en aktivitet som nevnt i § 1–3 (aktiviteter som er omfattet av forskriften), omfattes ikke av lov om offentlige anskaffelser og forskrifter gitt i medhold av denne lov, dersom EFTAs overvåkinsorgan har fattet vedtak i henhold til direktiv 2004/17/EF artikkel 30 om at aktiviteten er unntatt.

II

Endringene trer i kraft straks.

24. nov. Nr. 1297 2006**Forskrift om endring i forskrift til offentlighetsloven. Delegering av myndighet.**

Fastsatt ved kgl.res. 24. november 2006 med hjemmel i lov 19. juni 1970 nr. 69 om offentlighet i forvaltningen (offentlighetsloven) § 11 annet ledd. Fremmet av Fornyings- og administrasjonsdepartementet. Kunngjort 24. november 2006.

I

I forskrift 14. februar 1986 nr. 351 til offentlighetsloven. Delegering av myndighet gjøres følgende endring:

Punkt V nr. 12 skal lyde:

12. tilbud og protokoller som nevnt i forskrift fastsatt ved kgl.res. 7. april 2006 nr. 402 om offentlige anskaffelser og forskrift fastsatt ved kgl.res. 7. april 2006 nr. 403 om innkjøpsregler i forsyningssektorene (vann- og energiforsyning, transport og posttjenester).

*II**Ikraftsetting*

Endringen gjelder fra den tid Fornyings- og administrasjonsdepartementet bestemmer.

21. nov. Nr. 1298 2006**Forskrift om endring i forskrift om settepoteter.**

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 21. november 2006 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 5 annet ledd og § 9 første ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 28. november 2006.

I

I forskrift 2. juli 1996 nr. 1447 om settepoteter gjøres følgende endringer:

§ 2 skal lyde:

Denne forskriften gir bestemmelser om vilkårene for produksjon, kontroll, sertifisering og omsetning av settepoteter.

Nåværende § 4 oppheves.

Nåværende § 5 blir ny § 4.

Ny § 5 skal lyde:

§ 5. Omsetning

Det er bare tillatt å omsette settepoteter som er sertifisert i henhold til denne forskriften.

Det er bare tillatt å omsette settepoteter av sorter som står oppført på norsk offisiell sortsliste. Det er likevel tillatt å omsette sorter som står oppført på EUs felles sortsliste over godkjente plantesorter forutsatt at de etter søknad er registrert for settepotetproduksjon i Norge.

Uten hensyn til annet ledd kan settepoteter omsettes før innlevert søknad om sortsgodkjenning er endelig avgjort, dersom omsetningen er en del av oppformering av sorten under ansvar av sortseier/autorisert settepotetforretning. Slik omsetning er kun tillatt mellom virksomheter som inngår i oppformeringen etter avtale med sortseier/autorisert settepotetforretning.

Uten hensyn til annet ledd kan settepoteter tillates omsatt for eksport dersom sorten er tillatt brukt i importlandet.

Omsetning av settepoteter av genmodifisert sort er kun tillatt dersom sorten er godkjent i Norge etter lov 2. april 1993 nr. 38 om framstilling og bruk av genmodifiserte organismer m.m. (genteknologiloven).

§ 6 skal lyde:

§ 6. Omsetning etter særskilt søknad

Mattilsynet kan etter søknad gi tillatelse til omsetning av ikke sertifiserte settepoteter dersom markedsdekning ikke kan oppnås med sertifiserte settepoteter.

Tillatelse kan gis for enkeltpartier som har vært med i sertifisert produksjon på ordinær måte, men som ikke oppfyller alle krav i vedlegg 1, A2, B og C, eller vedlegg 2 punkt 2. Ved omsetning av slike partier skal forretningen gjøre kjøper oppmerksom på at partiet ikke er sertifisert, og hvilke krav i forskriften som ikke er tilfredsstilt.

§ 9 nytt annet ledd skal lyde:

For sorter som står oppført på EUs felles sortsliste, og som ikke er registrert på norsk sortsliste, er forretningen ansvarlig for å fremskaffe en kopi av en sortsbeskrivelse som er lagt til grunn ved opptak på en nasjonal sortsliste i et EØS-land.

§ 11 skal lyde:

§ 11. Sertifisering

Mattilsynet sertifiserer settepotetpartiene etter kvalitetskravene i vedlegg 1 på grunnlag av resultatene fra vekstkontrollen, kontroll dyrkingen og laboratoriekontrollen.

Mattilsynet skal skriftlig underrette forretningen om resultatet av kontrollen.

Settepoteter kan sertifiseres for eksport dersom de tilfredsstiller mottakerlandets krav.

§ 14 første og nytt annet ledd skal lyde:

Bare godkjente settepotetforretninger kan importere settepoteter. Import av settepoteter må skje i henhold til kravene i forskrift 1. desember 2000 nr. 1333 om planter og tiltak mot planteskadegjørere, og gjeldende karantenebestemmelser.

Import av settepoteter av genmodifisert sort er kun tillatt dersom sorten er godkjent i Norge etter lov 2. april 1993 nr. 38 om framstilling og bruk av genmodifiserte organismer m.m. (genteknologiloven).

§ 14 nåværende annet og tredje ledd blir tredje og fjerde ledd.

Ny § 15 og § 16 skal lyde:

§ 15. Plikt til internkontroll

Virksomheter som omfattes av denne forskriften skal innføre og utøve internkontroll. Den ansvarlige for virksomheten skal sørge for at plikten til internkontroll overholdes.

§ 16. Innholdet i internkontrollen

Internkontroll innebærer at virksomheten skal:

- a) ha oversikt over organisering og ansvarsforhold,
- b) kartlegge risiko for overtredelse av settepotetregelverket ut fra virksomhetens aktiviteter, og iverksette tiltak for å redusere risikoen,
- c) ha rutiner for å avdekke, rette opp og hindre gjentakelse av overtredelser og
- d) foreta systematisk gjennomgang av internkontrollen for å sikre at den fungerer som forutsatt.

Punkt a–d skal dokumenteres skriftlig i den form og det omfang som er nødvendig på bakgrunn av virksomhetens art, aktiviteter, risikoforhold og størrelse. Dokumentasjonen skal være tilgjengelig for Mattilsynet.

Mattilsynet kan gi pålegg om iverksetting av tiltak om ytterligere dokumentasjon dersom internkontrollen er utilstrekkelig for overholdelse av settepotetregelverket.

Nåværende § 15 – § 18 blir § 17 – § 20.

Vedlegg 1 – Kvalitetskrav skal lyde:

Vedlegg 1 – Kvalitetskrav

A. Krav ved vekstkontroll

Det innmeldte settepotetareal skal oppfylle følgende krav:

- Følgende planteskadegjørere skal ikke være påvist på driftsenheten:
 - Lys potetringrâte (*Clavibacter michiganensis subsp. sepedonicus*)
 - Mørk potetringrâte (*Ralstonia solanacearum*)
 - Potetkreft (*Synchytrium endobioticum*)
 - Hvit potetcystenematode (*Globodera pallida* (Stone) Mul. et Stone)
 - Gul potetcystenematode (*Globodera rostochiensis* (Woll.) Mul. et Stone)
 - Potetrâte nematode (*Ditylenchus destructor*)
 - Koloradobille (*Leptinotarsa decemlineata*)
 - Potetbladrullevirus
 - Potato spindle tuber viroid

Etter sanering og godkjenning av Mattilsynet kan driftsenheter der det er blitt påvist lys ringrâte tas inn i settepotetavlen.

- Krav i prosent for de ulike klasser ved vekstkontroll:

	<i>Prebasis-materiale</i>	<i>Basis-materiale</i>	<i>Sertifisert materiale</i>
Fremmed sort/avvikende type	0,0	0,05	0,1
Virus: Synlige sjukdommer	0,05	0,5	2,0
Herav sterkere virusjukdommer	0,05	0,2	0,5
Stengelrâte	0,5	1,0	1,5

B. Krav ved laboratoriekontroll og kontroll dyrking

Krav i prosent for de ulike klasser ved kontroll dyrking og laboratoriekontroll:

<i>Test</i>	<i>Skadegjører</i>	<i>Prebasis-materiale</i>	<i>Basis-materiale</i>	<i>Sertifisert materiale</i>
Kontroll dyrking	Sterkere virusjukdommer	0,5	1,0	2,0*
Bladtest	Virus S	1,0	–	–
	Andre virus	0,0	–	–
Knolltest	Potetringrâte	0,0	0,0	0,0
	Jordboende virus	0	0,5	1,5
Jordtest	Potetcystenematode	0,0	0,0	0,0

* Kontrolleres ikke rutinemessig.

C. Krav til varekvalitet

- Settepoteter skal ha minst mulig av sjukdommer og skadegjørere som kan forringe deres verdi som settepoteter.
- Knollstørrelse:
 - Tillatt størrelse er settepoteter som kan passere et sold med maskevidde 55 mm i kvadratiske masker, men stanser på et tilsvarende sold med maskevidde 30 mm.
 - Største tillatte forskjell i størrelse innenfor en pakning er 15 mm.
 - En pakning skal ikke inneholde mer enn 3 vektprosent med knoller som er større enn merkingen tilsier. En pakning skal ikke inneholde mer enn 3 vektprosent med knoller som er mindre enn merkingen tilsier.
 - Grenser for knollstørrelse gjelder når det ikke er annen avtale mellom selger og kjøper.
 - For mandelpotet er tillatt størrelse på settepotet 25 – 75 g.
- Settepotetene i partiet skal:
 - være fri for frost- og varmeskader
 - være tørre og fri for kondensvann
 - være faste og ikke uttørket og skrumpne
 - være fri for lange groer
 - være sortert og pakket slik at de er av ensartet kvalitet
- Settepotetene kan maksimalt ha 1 vektprosent vedhengende jord.

5. Ved pakking skal partiet tilfredsstillende følgende krav i vektprosent:

<i>Betegnelse på sjukdom eller skader</i>	<i>Maks. vekt%</i>	<i>Vurderingsgrunnlag</i>
a. Bløte råter	1	Tydelig angrep av bløt råte
b. Tørre råter		Tydelig angrep av potettørråte, fomaråte, fusariumråte eller annen tørr råte
c. Sterke mekaniske skader	3	Sår, åpne sprekker, indre knusing eller lignende som er dypere enn 10% av knollens lengde. Åpne sår som dekker mer enn 10% av knollens overflate
d. Svake mekaniske skader		Sår, åpne sprekker eller lignende som er dypere enn 2 mm, men grunnere enn 10% av potetens lengde
e. Misformede knoller		Knoller som avviker vesentlig fra sortens typiske form slik at bruksverdien reduseres, og vekstsprekker dypere enn 5 mm.
f. Skurv	5	Angrep av flatskurv, vorteskurv, blæreskurv og svartskurv som dekker mer enn 20% av knollens overflate
g. Indre defekter	2	Rustflekker som skyldes jordboende virus.

Sum av a–f kan maksimalt være 6%.

II

Endringene trer i kraft straks, med unntak av § 15 som trer i kraft 1. januar 2008.

23. nov. Nr. 1299 2006

Forskrift om endring i forskrift om levering av ligningsoppgaver fra forvaltningsselskaper og verdipapirregistre til ligningsmyndighetene.

Fastsatt av Skattedirektoratet 23. november 2006 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 6–5, § 6–6 og § 6–16. Kunngjort 28. november 2006.

I

I forskrift 22. desember 2003 nr. 1779 om levering av ligningsoppgaver fra forvaltningsselskaper og verdipapirregistre til ligningsmyndighetene gjøres følgende endringer:

§ 3, § 4 og § 4a skal lyde:

§ 3. Beholdningsoppgave

(1) Forvaltningsselskapet skal på vegne av verdipapirfondet ukrevet gi oppgave til Skattedirektoratet som viser den enkelte andelseiers beholdning pr. 31. desember siste år. Oppgave skal også innsendes for det år andel realiseres.

(2) For obligasjonsfond skal oppgaven inneholde:

- Forvaltningsselskapets navn og organisasjonsnummer
- Fondets navn og ISIN-nummer
- Andelseierens fødsels-/D-nummer eller organisasjonsnummer
- Andelseierens navn og adresse (landkode)
- Antall fondsandeler andelseieren hadde pr. 31. desember siste år
- Fondsandelens samlede ligningsmessige formuesverdi per 1. januar i ligningsåret
- Periodisert avkastning i løpet av inntektsåret.

(3) For aksjefond skal oppgaven inneholde:

- Forvaltningsselskapets navn og organisasjonsnummer
- Fondets navn og ISIN-nummer
- Andelseierens fødsels-/D-nummer eller organisasjonsnummer
- Andelseierens navn og adresse (landkode)
- Antall fondsandeler andelseieren hadde pr. 31. desember siste år
- Andelenes samlede omsetningsverdi per 1. januar i ligningsåret
- Andelenes samlede ligningsmessige formuesverdi per 1. januar i ligningsåret
- Det enkelte erverv av fondsandeler;
 - ervertidspunkt,
 - antall fondsandeler,
 - utdelt utbytte i løpet av året,
 - inngangsverdi,
 - samlet RISK-beløp i eiertiden for erverv før 1. januar 2006,
 - ubenyttet skjermingsfradrag fra tidligere år,

7. skjermingsgrunnlag,
8. skjermingsfradrag,
9. skattepliktig utbytte,
10. ubenyttet skjermingsfradrag til fremføring,
11. trukket kildeskatt i norske kroner av utdelt utbytte til utenlandsk andelseier.

i. Andelenes samlede skattepliktige utbytte.

(4) Oppgave etter første, annet og tredje ledd gis samlet innen 20. februar i året etter inntektsåret for alle skattytere som i inntektsåret har hatt andeler i fondet. Oppgaven skal kunne leses maskinelt. Det må opplyses hvor mange skattytere det gis oppgave for. Beløpene må være summert for samtlige skattytere. Skattedirektoratet fastsetter hvordan oppgaven skal være formet og følgeskriv som skal benyttes ved kontroll av oppgaven.

(5) Forvaltningsselskapet skal gi opplysninger som nevnt i første, annet og tredje ledd til skattyteren innen 20. februar året etter inntektsåret, med melding om at tilsvarende opplysninger vil bli sendt skattemyndighetene. Skattedirektoratet kan fastsette en annen frist enn den som følger av første punktum.

§ 4. *Realisasjonsoppgave*

(1) Forvaltningsselskapet skal på vegne av verdipapirfondet ukrevet gi oppgave til Skattedirektoratet om fondsandeler som er realisert i løpet av inntektsåret.

(2) For obligasjonsfond skal oppgaven inneholde:

- a. Forvaltningsselskapets navn og organisasjonsnummer
- b. Fondets navn og ISIN-nummer
- c. Andelseierens fødsels-/D-nummer eller organisasjonsnummer
- d. Andelseierens navn og adresse (landkode)
- e. Antall fondsandeler andelseieren har realisert i løpet av inntektsåret
- f. Realisasjonsvederlag med fradrag for realisasjonsutgifter, samlet og for den enkelte fondsandel
- g. Samlet RISK-beløp i skattyterens eiertid for andel ervervet før 1. januar 2006
- h. Inngangsverdien uten tillegg for anskaffelseskostnader, samlet og for den enkelte fondsandel
- i. Samlede anskaffelseskostnader og samlede realisasjonskostnader
- j. Ervervsdato og realisasjonsdato for den enkelte fondsandel.

(3) For aksjefond skal oppgaven inneholde:

- a. Forvaltningsselskapets navn og organisasjonsnummer
- b. Fondets navn og ISIN-nummer
- c. Andelseierens fødsels-/D-nummer eller organisasjonsnummer
- d. Andelseierens navn og adresse (landkode)
- e. Det enkelte erverv av fondsandeler:
 1. ervervstidspunkt,
 2. antall fondsandeler,
 3. realisasjonstidspunkt,
 4. inngangsverdi,
 5. samlet RISK-beløp i eiertiden for andel ervervet før 1. januar 2006,
 6. realisasjonsvederlag,
 7. realisasjonskostnader,
 8. ubenyttet skjermingsfradrag fra tidligere år som reduserer gevinst, jf. skatteloven § 10–31 første ledd annet punktum,
 9. skattepliktig gevinst eller fradragsberettigede tap.
- f. Andelenes samlede skattepliktige gevinst eller fradragsberettigede tap.

(4) Forvaltningsselskapet skal gi opplysninger som nevnt i første, annet og tredje ledd til skattyteren innen 20. februar i året etter inntektsåret, med melding om at tilsvarende opplysninger vil bli sendt skattemyndighetene. For øvrig gjelder reglene i § 3 fjerde og femte ledd tilsvarende for oppgaver etter denne paragraf.

§ 4a. *Oppgave ved overdragelse av andel i aksjefond ved arv, gave og gavesalg*

(1) Ved overdragelse av andel i aksjefond ved arv, gave og gavesalg skal forvaltningsselskapet på vegne av verdipapirfondet ukrevet gi oppgave til Skattedirektoratet. Oppgaven skal inneholde:

- a. Forvaltningsselskapets navn og organisasjonsnummer
- b. Fondets navn og ISIN-nummer
- c. Andelsoverdragers fødsels-/D-nummer eller organisasjonsnummer
- d. Andelsoverdragers navn og adresse (landkode)
- e. Det enkelte erverv av fondsandeler:
 1. andelsoverdragers ervervstidspunkt,
 2. antall andeler,
 3. omsetningsverdien på overdragelsestidspunktet,
 4. andelsoverdragers inngangsverdi på andelen,
 5. andelsoverdragers skjermingsgrunnlag,
 6. andelsoverdragers ubenyttede skjermingsfradrag til fremføring,

7. andelsmottakers fødsels-/D-nummer eller organisasjonsnummer,
8. andelsmottakers inngangsverdi ved gavesalg.

(2) Forvaltningsselskapet skal sende opplysninger som nevnt i første ledd til skattyteren innen 20. februar i året etter inntektsåret, med melding om at tilsvarende opplysninger vil bli sendt skattemyndighetene. For øvrig gjelder reglene i § 3 fjerde og femte ledd tilsvarende for oppgaver etter denne paragraf, med unntak av innleveringsfristen til ligningsmyndighetene som er 20. februar.

II

Endringene trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2006.

24. nov. Nr. 1300 2006

Forskrift om endring i forskrift om menerstatning ved yrkesskade.

Fastsatt av Arbeids- og inkluderingsdepartementet 24. november 2006 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 13–17 andre ledd. Kunngjort 28. november 2006.

I

I forskrift 21. april 1997 nr. 373 om menerstatning ved yrkesskade gjøres følgende endring:

Del II punkt 3.3.2 skal lyde:

3.3.2	2. – 5. finger	
	a) Ankylose i DIP ledd i god stilling	1
	b) Ankylose i PIP ledd i god stilling	2
	c) Ankylose i MCP ledd i 2. – 4. finger i god stilling	5
	d) Ankylose i MCP ledd i 5. finger i god stilling	3

II

Endringen trer i kraft straks.

25. sept. Nr. 1317 2006

Forskrift om opplysningsplikt ved tilbud om kjøp av sammensatte produkter.

Fastsatt av Kredittilsynet 25. september 2006 med hjemmel i lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (finansieringsvirksomhetsloven) § 2–11. Kunngjort 1. desember 2006.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder for finansinstitusjoner som tilbyr sammensatte produkter.

Opplysninger som institusjonen skal gi i henhold til denne forskriften, skal gis skriftlig før avtale om salg av sammensatte produkter inngås, med unntak av § 4, siste ledd.

Opplysningene skal med unntak av § 4, siste ledd og § 8, presenteres samlet og oversiktlig i produktets informasjonsmateriell.

§ 2. Definisjoner

- a) *Sammensatte produkter*: spareprodukter som er satt sammen av en innskudds- eller obligasjonsdel og en derivatdel der kundens avkastning er knyttet til indekser eller andre nærmere definerte markedsvariabler, som aksjer, renter, råvarer, valuta eller porteføljer av enkeltaksjer, herunder aksjeindekserte obligasjoner og bankinnskudd med aksjeavkastning.
- b) *Innbetalt beløp*: summen av beløp plassert i obligasjon eller som bankinnskudd, prisen på derivatdelen og de totale kostnader.
- c) *Pris*: hva det vil koste utsteder å sikre produktet, det vil si en pris på en nullkupongobligasjon og pris på derivatdelen. Dersom utsteder ikke sikrer seg med obligasjoner, brukes estimert nullkupongrente med utgangspunkt i norsk statsobligasjon.
- d) *Totale kostnader*: den delen av innbetalt beløp som går til utsteder og mellommann, herunder tegningsprovisjoner, transaksjonskostnader i forbindelse med plassering, tilretteleggingsgebyr og andre inntekter for tilbyder av produktet.

§ 3. Opplysninger om det sammensatte produktet

Det skal gis opplysninger om følgende forhold:

- a) Hvilke indekser eller andre nærmere definerte markedsvariabler som benyttes og hvordan disse beregnes, herunder om de er utbyttejustert og valutasikret, samt hvilken effekt dette vil få på den forventede avkastningen av produktet.

- b) Den forventede prosentvise fordelingen av det innbetalte beløpet i produktets forskjellige deler, herunder til innskudd, derivater og totale kostnader. Denne fordelingen skal også vise forskjellen mellom beløpet som er tilgjengelig for innskudd i bank eller obligasjon og beløpet som faktisk benyttes til slikt innskudd (nåverdien av obligasjons- eller bankinnskuddet).
- c) Hvordan avkastningen på produktet henger sammen med indeksene eller markedsvariablene og hvordan avkastningsfaktoren er utformet, herunder hvordan denne påvirkes av fordelingen av det innbetalte beløpet, og om det er satt begrensninger på avkastningen.
- d) Hvor stor prosentandel av innbetalt beløp kunden med sikkerhet kan innløse ved utløpet av løpetiden.
- e) Motpartsrisikoen og om innbetalt beløp er dekket av Bankenes sikringsfond.

§ 4. *Opplysninger om pris og totale kostnader*

I produktets informasjonsmaterieell skal det oppgis estimert øvre og nedre grense for pris på produktet i prosent av innbetalt beløp, samt faktisk rente p.a. på obligasjonen eller bankinnskuddet. Det skal oppgis hva som er differansen mellom obligasjons- eller innskuddsrenten og foretakets faktiske innlånsrente for lån med tilsvarende løpetid.

Det skal opplyses om at ulike tilbydere vil kunne få ulik pris på derivatdelen i produktet avhengig av hvilken strategisk posisjon de har i markedet.

Når tegningstiden er utløpt skal det opplyses skriftlig om de totale kostnadene og den endelige prisen kunden betaler, og hvor mye dette avviker fra anslaget som ble gitt på tegningstidspunktet. De totale kostnadene skal oppgis i prosent av innbetalt beløp.

§ 5. *Tilleggs kostnader*

Det skal opplyses om kostnader som kommer i tillegg til kostnadene knyttet til produktet, herunder kostnader til VPS.

§ 6. *Avkastning*

Det skal gis en oversikt over historisk avkastning de siste 5 årene for produktets indeks eller andre nærmere definerte markedsvariabler som benyttes. I beregningen av historisk avkastning skal det korrigeres for eventuelle begrensninger, herunder gjennomsnittsberegning av sluttverdi, som produktet legger på indeksen eller markedsvariablene, slik at avkastningene blir sammenlignbare. Det skal også foretas justering for utbytte og valutakurssvingninger for de indeksene og markedsvariablene der dette er aktuelt og det skal tas hensyn til løpetiden for produktet. Avkastningen skal oppgis som effektiv rente p.a.

Dersom produktets avkastning er knyttet til indekser eller markedsvariabler der 5 års historikk ikke er mulig å beregne, skal det opplyses at forskriftens krav til 5 års historikk ikke er oppfylt.

Det skal presiseres at historisk avkastning ikke er noen garanti for fremtidig avkastning.

Effekten av eventuelle begrensninger i indeksen eller markedsvariabelens avkastning skal illustreres med eksempler på positive og negative bevegelser i markedet.

For produkter der det er aktuelt skal høyeste og laveste mulige avkastning på produktet angis, samt sannsynligheten for å oppnå denne avkastningen.

Det skal angis et intervall for sannsynlig avkastning på produktet. Det skal samtidig spesifiseres med hvilken sikkerhet dette intervallet er angitt, for eksempel 95%.

Det skal opplyses hvilken avkastning indeksen eller markedsvariabelen må oppnå for at kunden skal få tilbake innbetalt beløp.

§ 7. *Avbrudd og likviditet*

Kunden skal gjøres oppmerksom på om og i hvilken grad produktet er omsettelig.

Det skal opplyses om kostnader og mulige tap ved å gå ut av produktet før forfall. Dersom avtalen ved avbrudd ikke gir rett til hele det garanterte beløpet, jf. § 3 bokstav d), skal det opplyses hvor stor del av beløpet kunden har rett til å få tilbake.

§ 8. *Lånefinansiering av investering med sikkerhet i sammensatte produkter*

Dersom investeringen med sikkerhet i det sammensatte produktet helt eller delvis skal finansieres ved lån fra institusjonen skal det spesifiseres

- a) Hva som er effektiv rente p.a. på lånet.
- b) Effektiv rente p.a. på innbetalt beløp inkludert lånekostnader, når det tas hensyn til at bare det garanterte beløpet tilbakebetales.
- c) Hvilken avkastning produktet må oppnå for at kunden skal få tilbake egenkapitalen. Det skal tas hensyn til alle renter og gebyrer kunden betaler i forbindelse med låneopptaket.

Generelt vises det for øvrig til den alminnelige plikten til informasjon og ivaretagelse av kundens behov som følger av finansavtaleloven.

§ 9. *Opplysninger om andre forhold*

Det skal opplyses om

- a) Relevante skatteregler og at disse kan bli gjenstand for endring under produktets løpetid.
- b) Selger har særskilte insentivordninger knyttet til formidling av produktet.

§ 10. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2007.

13. nov. Nr. 1318 2006**Forskrift om endring i forskrift om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer.**

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet og Fiskeri- og kystdepartementet 13. november 2006 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9 første ledd og § 17, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Jf. EØS-avtalen vedlegg I kap. II (forordning (EF) nr. 1810/2005, forordning (EF) nr. 1811/2005 og forordning (EF) nr. 1812/2005). Kunngjort 1. desember 2006.

I

I forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen tilføyes:

forordning (EF) nr. 1810/2005, forordning (EF) nr. 1811/2005 og forordning (EF) nr. 1812/2005

§ 3 skal lyde:

§ 3. Godkjente tilsetningsstoffer

EØS-avtalen vedlegg I, kapittel II, med følgende forordninger

- forordning (EF) nr. 1436/98,
- forordning (EF) nr. 2316/98,
- forordning (EF) nr. 2374/98,
- forordning (EF) nr. 2785/98,
- forordning (EF) nr. 2786/98,
- forordning (EF) nr. 2821/98,
- forordning (EF) nr. 45/1999,
- forordning (EF) nr. 639/1999,
- forordning (EF) nr. 866/1999,
- forordning (EF) nr. 1245/1999,
- forordning (EF) nr. 1411/1999,
- forordning (EF) nr. 1594/1999,
- forordning (EF) nr. 1636/1999,
- forordning (EF) nr. 2293/1999,
- forordning (EF) nr. 2430/1999 (endret ved forordning (EF) nr. 1756/2002),
- forordning (EF) nr. 2562/1999,
- forordning (EF) nr. 2690/1999,
- forordning (EF) nr. 654/2000,
- forordning (EF) nr. 1353/2000,
- forordning (EF) nr. 1887/2000,
- forordning (EF) nr. 2437/2000,
- forordning (EF) nr. 418/2001,
- forordning (EF) nr. 937/2001,
- forordning (EF) nr. 1334/2001 (endret ved forordning (EF) nr. 676/2003),
- forordning (EF) nr. 2013/2001,
- forordning (EF) nr. 2200/2001,
- forordning (EF) nr. 2205/2001,
- forordning (EF) nr. 256/2002,
- forordning (EF) nr. 1041/2002,
- forordning (EF) nr. 1252/2002,
- forordning (EF) nr. 1756/2002,
- forordning (EF) nr. 1876/2002,
- forordning (EF) nr. 2188/2002,
- forordning (EF) nr. 162/2003,
- forordning (EF) nr. 261/2003,
- forordning (EF) nr. 316/2003,
- forordning (EF) nr. 666/2003,
- forordning (EF) nr. 668/2003,
- forordning (EF) nr. 676/2003,
- forordning (EF) nr. 871/2003,
- forordning (EF) nr. 877/2003,
- forordning (EF) nr. 1334/2003 (endret ved forordning (EF) nr. 2112/2003),
- forordning (EF) nr. 1801/2003,

- forordning (EF) nr. 1847/2003,
- forordning (EF) nr. 1852/2003,
- forordning (EF) nr. 2112/2003,
- forordning (EF) nr. 2154/2003,
- forordning (EF) nr. 277/2004,
- forordning (EF) nr. 278/2004,
- forordning (EF) nr. 490/2004,
- forordning (EF) nr. 879/2004,
- forordning (EF) nr. 880/2004,
- forordning (EF) nr. 1259/2004,
- forordning (EF) nr. 1288/2004,
- forordning (EF) nr. 1332/2004,
- forordning (EF) nr. 1333/2004,
- forordning (EF) nr. 1356/2004,
- forordning (EF) nr. 1453/2004,
- forordning (EF) nr. 1455/2004,
- forordning (EF) nr. 1463/2004,
- forordning (EF) nr. 1464/2004,
- forordning (EF) nr. 1465/2004
- forordning (EF) nr. 2148/2004,
- forordning (EF) nr. 255/2005,
- forordning (EF) nr. 358/2005,
- forordning (EF) nr. 521/2005,
- forordning (EF) nr. 600/2005,
- forordning (EF) nr. 833/2005,
- forordning (EF) nr. 943/2005,
- forordning (EF) nr. 1200/2005,
- forordning (EF) nr. 1206/2005,
- forordning (EF) nr. 1458/2005,
- forordning (EF) nr. 1459/2005,
- forordning (EF) nr. 1810/2005,
- forordning (EF) nr. 1811/2005,
- forordning (EF) nr. 1812/2005

gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av EØS-avtalen vedlegg I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

Tabell over godkjente tilsetningsstoffer i henhold til forordningene i paragrafen her, samt direktiv 2003/7/EF og direktiv 2003/104/EF følger som vedlegg 1.

Vedlegg 1 underkapittel 4.0 punkt E 751 oppheves.

Vedlegg 1 underkapittel 10.0 skal lyde: [Underkapittel 10.0](#)

Vedlegg 1 underkapittel 12.0 skal lyde: [Underkapittel 12.0](#)

Vedlegg 1 underkapittel 13.0 skal lyde: [Underkapittel 13.0](#)

Vedlegg 1 underkapittel 14.0 skal lyde: [Underkapittel 14.0](#)

II

Endringene trer i kraft straks.

27. nov. Nr. 1319 2006

Forskrift om deltakelse i kystfartøygruppenes fiske for 2007 (deltakelsesforskriften).

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 27. november 2006 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21 jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 1. desember 2006.

Kapittel 1. Innledende bestemmelser

§ 1. (virkeområde)

Forskriften inneholder bestemmelser om begrensninger i adgangen til å delta i følgende fiskerier:

- a. fisket etter torsk, hyse og sei mv. for fartøy på eller over 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap,

- b. fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62 grader nord,
- c. fisket etter torsk for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap i Nordsjøen sør for 62 grader nord,
- d. fisket etter makrell for fartøy under 28 meter største lengde,
- e. fisket etter sild for fartøy under 28 meter største lengde i Nordsjøen sør for 62 grader nord,
- f. fisket etter sei for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med not nord for 62 grader nord,
- g. fisket etter sei for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med not sør for 62 grader nord,
- h. fisket etter reker med trål i Nordsjøen og Skagerrak sør for 62 grader nord,
- i. fisket etter norsk vårgytende sild for fartøy under 28 meter største lengde,
- j. fisket etter rognkjeks for fartøy under 28 meter største lengde i Nordland, Troms og Finnmark og
- k. fisket etter blåkveite for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62 grader nord.

§ 2. (definisjoner)

I denne forskriften menes med:

- a. «eier»: den som direkte, eller indirekte gjennom foretak, innehar mer enn 50 prosent av eierandelene i et fiskefartøy.
- b. «deltakeradgang»: adgang til å delta i et fiskeri hvor det er fastsatt et største antall fartøy som gis adgang til fiskeriet (lukket gruppe).

§ 3. (forholdet til reguleringene av fiske)

Bestemmelsene om begrensning av adgangen til å delta i fiske i denne forskriften gir bare rett til å utøve fiske i samsvar med de reguleringene av fiske som til enhver tid er fastsatt i eller i medhold av lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v.

§ 4. (krav til tidligere deltakelse i fisket)

For å kunne delta i lukket gruppe i et fiskeri i 2007, må fartøyet ha hatt adgang til å delta i fiskeriet i samme fartøygruppe og med samme redskap i 2006.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra kravet til deltakelse forrige år, dersom eieren av fartøyet har hatt tillitsverv i fiskeriorganisasjon eller offentlig verv, og vervet har medført at eieren ikke har hatt adgang til å delta. Slik tillatelse kan bare gis til eieren av et fartøy som kan vise til tidligere deltakelse med eget fartøy i det aktuelle fisket.

§ 5. (begrensninger i antall fartøy en eier kan delta i fisket med)

Eier av fartøy som har adgang til å delta i lukket gruppe, har ikke adgang til å delta i åpen gruppe med annet fartøy. Eier av slikt fartøy har heller ikke adgang til å delta i åpen gruppe med andre høvedsmenn.

Eier av fartøy som deltar i åpen gruppe, har ikke adgang til å delta i åpen gruppe med annet fartøy. Eier av slikt fartøy har heller ikke adgang til å delta i åpen gruppe med andre høvedsmenn.

§ 6. (gruppetilhørighet)

Eier av fartøy som har startet fiske i lukket eller åpen gruppe, kan ikke skifte gruppetilhørighet i løpet av reguleringsåret.

§ 7. (kontroll)

Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve kontroll av at eier og fartøy oppfyller vilkårene som er satt for å delta i fiske.

§ 8. (godkjenning)

For fartøy i åpen gruppe som deltar i fisket, kan Fiskeridirektoratets regionkontor kreve kontroll av at eier og fartøy oppfyller vilkårene for å delta i fiske. For fartøyet som ikke deltok i dette fisket foregående år, må eier og fartøy ha særskilt godkjenning fra Fiskeridirektoratets regionkontor, som viser at vilkårene for å delta er oppfylt.

Fiskeridirektoratet kan i vedtaket stille krav til fartøyets egnethet, bemanning, utstyr og fremstilling for kontroll.

Kapittel 2. Deltakerbegrensede fiskerier i 2007

I. Fisket etter torsk, hyse og sei mv. for fartøy på eller over 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap

§ 9. (avgrensning av deltakelsen i fiske)

Deltakelsen i fiske gjelder for fisket etter torsk, hyse, sei, brosme, lange (hvitlange og blålange), blåkveite, uer og steinbit med fartøy på eller over 28 meter største lengde som fisker med annet redskap enn trål og not.

For å kunne delta i fisket etter sei med garn, må fartøyet ha hatt adgang til å delta i dette fisket i 2006.

For å kunne delta i fisket etter torsk i området sør for 62 grader nord, vest for en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr, øst for fire grader vest og nord for 51 grader nord, må fartøyet ha hatt adgang til å delta i dette fisket i 2006.

§ 10. (vilkår for deltakelse i lukket gruppe)

For å kunne delta i lukket gruppe i fiske med fartøy over 28 meter største lengde med konvensjonelle redskap etter torsk, hyse og sei mv. må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde på eller over 28 meter,
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet,
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter torsk, hyse og sei mv. og
- d. fartøyet må ha hatt adgang til å delta i fisket i 2006.

Dispensasjonsadgangen fra kravet til tidligere deltakelse i § 4 andre ledd gjelder ikke for dette fiskeriet.

II. Fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62 grader nord**§ 11. (avgrensning av deltakelsen i fiske)**

Deltakelsen i fiske gjelder for fiske etter torsk, hyse og sei nord for 62 grader nord med fartøy under 28 meter største lengde som fisker med annet redskap enn trål og not.

§ 12. (vilkår for deltakelse i lukket gruppe)

For å delta i lukket gruppe i kystfartøygruppens fiske etter torsk, hyse og sei nord for 62 grader nord må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde under 28 meter, med mindre Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse til å forlenge fartøyet av sikkerhetsmessige årsaker,
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet og
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter torsk, hyse og sei.

Når vilkårene for deltakelse i denne bestemmelsen og kravet til tidligere deltakelse i § 4 er oppfylt, har fartøyet adgang til å delta i lukket gruppe i fiske i 2007.

§ 13. (vilkår for deltakelse i åpen gruppe)

Når vilkårene for deltakelse i lukket gruppe ikke er oppfylt kan fartøy som oppfyller vilkårene her delta i åpen gruppe i kystfartøygruppens fiske etter torsk, hyse og sei nord for 62 grader nord:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde under 28 meter,
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet og
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter torsk, hyse og sei.

Fartøy med torsketrållatelse, seitrållatelse eller ringnotlatelse etter forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) § 2–1, § 2–14 og § 4–1 kan likevel ikke delta i åpen gruppe.

III. Fisket etter torsk for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap i Nordsjøen sør for 62 grader nord**§ 14. (avgrensning av deltakelsen i fiske)**

Deltakelsen i fiske gjelder fiske etter torsk i området sør for 62 grader nord, vest for en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr, øst for fire grader vest og nord for 51 grader nord med fartøy under 28 meter største lengde som fisker med annet redskap enn not og trål.

§ 15. (vilkår for deltakelse i lukket gruppe)

For å delta i lukket gruppe i kystfartøygruppens fiske etter torsk sør for 62 grader nord må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret, og ha en største lengde under 28 meter, med mindre Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse til å forlenge fartøyet av sikkerhetsmessige årsaker,
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet og
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter torsk.

Når vilkårene for deltakelse i denne bestemmelsen og kravet til tidligere deltakelse i § 4 er oppfylt, har fartøyet adgang til å delta i lukket gruppe i fiske i 2007.

§ 16. (vilkår for deltakelse i åpen gruppe)

Når vilkårene for deltakelse i lukket gruppe ikke er oppfylt kan fartøy som oppfyller vilkårene her delta i åpen gruppe i kystfartøygruppens fiske etter torsk sør for 62 grader nord:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde under 28 meter,
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet og
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter torsk.

IV. Fisket etter makrell for fartøy under 28 meter største lengde**§ 17. (vilkår for deltakelse i lukket gruppe – konvensjonelle redskap)**

For å delta i lukket gruppe i kystfartøygruppens fiske med konvensjonelle redskaper etter makrell må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret, ha en største lengde på eller under 28 meter største lengde, med mindre Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse til å forlenge fartøyet av sikkerhetsmessige årsaker,
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet og
- c. fartøy som skal fiske med not må være egnet, bemannet og utstyrt for å delta i fisket med not. Fartøy som skal fiske med garn eller snøre må være egnet, bemannet og utstyrt for å delta i fiske med garn eller snøre.

Når vilkårene for deltakelse i denne bestemmelsen og kravet til tidligere deltakelse i § 4 er oppfylt, har fartøyet adgang til å delta i lukket gruppe i fiske i 2007.

Eier av fartøy mellom 13 og 28 meter største lengde som deltok i fiske med garn eller snøre i 2006 uten å være ført på blad B i fiskermanntallet, kan etter søknad til Fiskeridirektoratets regionkontor gis adgang til å delta uavhengig av vilkåret i første ledd bokstav b dersom eier og høvedsmann er ført i fiskermanntallet.

§ 18. *(vilkår for deltakelse i lukket gruppe – små ringnotfartøy)*

For å delta i lukket gruppe i kystfartøygruppens fiske med ringnot etter makrell må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret, ha en hjemmelslengde mellom 21,35 og 28 meter største lengde,
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet og
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter makrell med ringnot.

Når vilkårene for deltakelse i denne bestemmelsen og kravet til tidligere deltakelse i § 4 er oppfylt, har fartøyet adgang til å delta i lukket gruppe i fiske i 2007.

§ 19. *(vilkår for deltakelse i åpen gruppe)*

Når vilkårene for deltakelse i lukket gruppe ikke er oppfylt kan fartøy som oppfyller vilkårene her delta i åpen gruppe i kystfartøygruppens fiske etter makrell:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde under 13 meter,
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet og
- c. fartøy som skal fiske med not må være egnet, bemannet og utstyrt for å delta i fisket med not. Fartøy som skal fiske med garn eller snøre må være egnet, bemannet og utstyrt for å delta i fisket med garn eller snøre.

V. Fisket etter sild for fartøy under 28 meter største lengde i Nordsjøen sør for 62 grader nord

§ 20. *(vilkår for deltakelse i lukket gruppe – konvensjonelle redskap)*

For å delta i lukket gruppe i kystfartøygruppens fiske etter sild med konvensjonelle redskap må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde på eller under 28 meter største lengde, med mindre Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse til å forlenge fartøyet av sikkerhetsmessige årsaker,
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet og
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter nordsjøsilde med snurpenot eller landnot. Fartøy som benyttes til fiske ved lysing, skal ha særskilt lysebåt.

Når vilkårene for deltakelse i denne bestemmelsen og kravet til tidligere deltakelse i § 4 er oppfylt, har fartøyet adgang til å delta i lukket gruppe i fiske i 2007.

§ 21. *(vilkår for deltakelse i lukket gruppe – små ringnotfartøy)*

For å delta i lukket gruppe i kystfartøygruppens fiske etter sild med ringnot må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en hjemmelslengde mellom 21,35 og 28 meter største lengde,
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet og
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for å fiske etter sild med ringnot.

Når vilkårene for deltakelse i denne bestemmelsen og kravet til tidligere deltakelse i § 4 er oppfylt, har fartøyet adgang til å delta i lukket gruppe i fiske i 2007.

§ 22. *(vilkår for deltakelse i åpen gruppe)*

Når vilkårene for deltakelse i lukket gruppe ikke er oppfylt kan fartøy som oppfyller vilkårene her delta i åpen gruppe i kystfartøygruppens fiske etter sild:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde på eller under 28 meter største lengde,
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet og
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter nordsjøsilde med snurpenot, landnot eller garn. Fartøy som benyttes til fiske ved lysing, skal ha særskilt lysebåt.

VI. Fisket etter sei for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med not nord for 62 grader nord

§ 23. *(vilkår for deltakelse i lukket gruppe)*

For å delta i kystfartøygruppens fiske etter sei med not nord for 62 grader nord må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde mellom 13 og 28 meter største lengde, med mindre Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse til å forlenge fartøyet av sikkerhetsmessige årsaker,
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet og
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter sei med not.

Når vilkårene for deltakelse i denne bestemmelsen og kravet til tidligere deltakelse i § 4 er oppfylt, har fartøyet adgang til å delta i lukket gruppe i fiske i 2007.

§ 24. *(vilkår for deltakelse i åpen gruppe)*

Når vilkårene for deltakelse i lukket gruppe ikke er oppfylt kan fartøy som oppfyller vilkårene her delta i åpen gruppe i kystfartøygruppens fiske etter sei med not nord for 62 grader nord:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde under 13 meter,
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet og
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter sei med not.

VII. Fisket etter sei for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med not sør for 62 grader nord

§ 25. *(vilkår for deltakelse i lukket gruppe)*

For å delta i kystfartøygruppens fiske etter sei med not sør for 62 grader nord for fartøy mellom 13 og 28 meter største lengde må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde mellom 13 og 28 meter største lengde, med mindre Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse til å forlenge fartøyet av sikkerhetsmessige årsaker,
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet og
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter sei med not.

Når vilkårene for deltakelse i denne bestemmelsen og kravet til tidligere deltakelse i § 4 er oppfylt, har fartøyet adgang til å delta i lukket gruppe i fiske i 2007.

§ 26. *(vilkår for deltakelse i åpen gruppe)*

Når vilkårene for deltakelse i lukket gruppe ikke er oppfylt kan fartøy som oppfyller vilkårene her delta i åpen gruppe i kystfartøygruppens fiske etter sei med not sør for 62 grader nord:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde under 13 meter,
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet og
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fisket etter sei med not.

VIII. Fisket etter reker med trål i Nordsjøen og Skagerrak sør for 62 grader nord

§ 27. *(vilkår for deltakelse i lukket gruppe)*

For å delta i kystfartøygruppens fiske etter reker sør for 62 grader nord må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en lengde på eller over 11 meter største lengde,
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet og
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter reker med trål.

Når vilkårene for deltakelse i denne bestemmelsen og kravet til tidligere deltakelse i § 4 er oppfylt, har fartøyet adgang til å delta i lukket gruppe i fiske i 2007.

§ 28. *(vilkår for deltakelse i åpen gruppe)*

Når vilkårene for deltakelse i lukket gruppe ikke er oppfylt kan fartøy som oppfyller vilkårene her delta i åpen gruppe i kystfartøygruppens fiske etter reker med trål sør for 62 grader nord:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde under 11 meter,
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet og
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter reker med trål.

IX. Fisket etter norsk vårgytende sild for fartøy under 28 meter største lengde

§ 29. *(vilkår for deltakelse i lukket gruppe)*

For å delta i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde under 28 meter, med mindre Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse til å forlenge fartøyet av sikkerhetsmessige årsaker,
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet og
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter norsk vårgytende sild med snurpenot, landnot eller snurrevad og
- d. fartøy som skal fiske med snurpenot, landnot eller snurrevad må ha hatt adgang til å delta i fisket i 2006 med samme redskap. I tillegg kan fartøy som hadde adgang til å delta i fisket i 2004, og som fortsatt har samme eier som før 1. juli 2004, delta. For eier av fartøy som nevnt i 2. pkt. som har søkt om utskifting eller fått tilsagn om utskifting før 24. november 2005, kan Fiskeridirektoratets regionkontor etter søknad gi samme eier adgang til å delta i fisket med et erstatningsfartøy dersom de øvrige vilkårene er oppfylt. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Bestemmelsen om dispensasjon fra tidligere aktivitet i denne forskrift § 4 andre ledd gjelder tilsvarende for kravet i første ledd bokstav d.

Eier av fartøy mellom 28 og 33,50 meter største lengde som hadde tillatelse til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild i 1985, kan delta med fartøyet uavhengig av lengdevilkåret i første ledd bokstav a.

Den som hadde kystnottillatelse, ekstraordinær landnottillatelse i 1985 eller som deltok i fisket etter norsk vårgytende sild på kystfiskekvoten i 1985 eller tidligere, kan uavhengig av vilkåret i første ledd bokstav b delta i fisket selv om vedkommende står på blad A i fiskermanntallet.

§ 30. (vilkår for deltakelse i åpen gruppe – landnot og garn)

Når vilkårene for deltakelse i lukket gruppe ikke er oppfylt kan fartøy som oppfyller vilkårene her delta i åpen gruppe i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild med landnot og garn:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde under 28 meter,
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet, ved fiske med landnot må eier av fartøyet og høvedsmann være ført på blad B og
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter norsk vårgytende sild med landnot eller garn.

X. Fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark

§ 31. (vilkår for deltakelse i lukket gruppe)

For å delta i kystfartøygruppens fiske etter rognkjeks med fartøy på eller over 13 meter største lengde i Nordland, Troms og Finnmark må følgende vilkår være oppfylt:

- a. eier må være ført i fiskermanntallet,
- b. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og
- c. eier av fartøyet har fisket og levert rognkjeks med eget fartøy i minst ett av årene 2004, 2005 eller 2006.

Bestemmelsen om dispensasjon fra krav om tidligere aktivitet i § 4 andre ledd gjelder tilsvarende.

§ 32. (vilkår for deltakelse i åpen gruppe)

Når vilkårene for deltakelse i lukket gruppe ikke er oppfylt kan fartøy som oppfyller vilkårene her delta i åpen gruppe i kystfartøygruppens fiske etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og være under 13 meter største lengde og
- b. eier av fartøyet må være ført i fiskermanntallet.

§ 33. (dispensasjon)

Fiskeridirektoratets regionkontor kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelse om at fartøyet må være registrert i merkeregisteret.

§ 34. (begrensning i deltakelsen)

Eier av fiskefartøy kan ikke delta i fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark med mer enn ett fartøy.

XI. Fisket etter blåkveite nord for 62 grader nord

§ 35. (deltakelse i direkte fiske)

Deltakelse i direkte fiske etter blåkveite gjelder for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62 grader nord.

§ 36. (vilkår for deltakelse i åpen gruppe)

For å delta i fisket etter blåkveite nord for 62 grader nord må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret,
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet,
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for å drive fiske etter blåkveite og
- d. fartøyet må være påmeldt det direkte fisket etter blåkveite i samsvar med de kravene som blir fastsatt i den årlige reguleringen av fisket.

§ 37. (begrensning i deltakelsen)

Eier av fiskefartøy kan ikke delta i fiske med mer enn ett fartøy.

§ 38. (leiefartøy)

Det er forbudt å benytte leiefartøy i det direkte fisket etter blåkveite.

Kapittel 3. Utskifting og salg av fartøy mv. i lukket gruppe

§ 39. (virkeområde)

Reglene i dette kapittelet gjelder ikke for åpne grupper da deltakelse i fiske i disse gruppene ikke er begrenset til et største antall deltakende fartøyer.

Reglene får heller ikke anvendelse for deltakeradgang i fisket etter rognkjeks.

§ 40. (forbud mot overføring av deltakeradgang)

Adgangen til å delta i fiske kan ikke overføres til annet fartøy med mindre slik tillatelse gis i medhold av bestemmelsene i dette kapittelet.

§ 41. (salg av fartøy med deltakeradgang)

Ved salg av fartøy som har deltakeradgang i fiske, kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi ny eier adgang til å delta i fiske dersom de øvrige vilkår for å delta er oppfylt.

Adgang for ny eier til å delta i fiske medfører at selgers adgang til å delta med erstatningsfartøy bortfaller.
Søknad sendes på fastsatt skjema til Fiskeridirektoratets regionkontor.

§ 42. *(særregler som gjelder ved salg av fartøy med deltakeradgang i fiske etter torsk, hyse og sei mv. nord for 62 grader nord)*

Disse særreglene gjelder ved salg av fartøy som har deltakeradgang i fisket etter torsk, hyse og sei mv. for fartøy på eller over 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap og i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62 grader nord.

Ved salg av fartøy som har deltakeradgang, kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi ny eier adgang til å delta i fiske når følgende vilkår er oppfylt:

- a. kjøper må være ført på blad B i fiskermanntallet og
- b. både kjøper og selger må være ført i fiskermanntallet i samme fylke i minst 12 måneder før kjøpet finner sted, dersom ikke kjøpet skjer i forbindelse med at kjøper skal nytte strukturkvoteordningen etter reglene i forskrift 4. mars 2005 nr. 193 om strukturkvoteordning mv. for havfiskeflåten.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra bestemmelsen i første ledd bokstav b når det foreligger distriktsmessige hensyn. Dispensasjon kan gis i følgende tilfeller:

- a. når fartøy kjøpes fra annet fylke til Nord-Troms og Finnmark eller
- b. ved salg mellom nabofylker når det er naturlig å se kjøper og selgers distrikt som ett område i kvotesammenheng. Fylkene Østfold, Akershus, Oslo, Buskerud, Vestfold, Telemark, Aust-Agder og Vest-Agder anses som ett område i kvotesammenheng.

Adgang for ny eier til å delta i fisket medfører at selgers adgang til å delta med et erstatningsfartøy bortfaller. Dette gjelder samtlige fiskerier nevnt i første ledd.

Søknad sendes på fastsatt skjema til Fiskeridirektoratets regionkontor.

§ 43. *(utskifting av fartøy med deltakeradgang)*

Ved utskifting av fartøy med deltakeradgang i fiske, kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi eier tillatelse til å delta i fiske med erstatningsfartøy.

Adgang til å delta i fiske med utskiftningsfartøyet bortfaller når slik tillatelse gis for erstatningsfartøyet.

Søknad sendes på fastsatt skjema til Fiskeridirektoratets regionkontor.

§ 44. *(særskilte regler ved utskifting av fartøy)*

Ved utskifting av fartøy med deltakeradgang, kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi eier tillatelse til å delta i fisket med et erstatningsfartøy.

Det kan ikke gis tillatelse etter første ledd dersom søker er tildelt torsketrållatelse, pelagisk trållatelse, seitrållatelse eller ringnotlatelse etter forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 (konsesjonsforskriften) § 2-1, § 2-6, § 2-14 og § 4-1.

Adgang til å delta i fiske med utskiftningsfartøyet bortfaller når slik tillatelse gis for erstatningsfartøyet. Dette gjelder samtlige fiskerier som deltakerbegrensningen gjelder for.

Søknad sendes på fastsatt skjema til Fiskeridirektoratets regionkontor.

§ 45. *(leiefartøy)*

Ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi tillatelse til å benytte annet fartøy i fisket.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan fastsette nærmere vilkår for slik tillatelse, herunder begrensninger på leiefartøyets lengde, samt at høvedsmann og hele eller deler av mannskapet skal delta i fisket med leiefartøyet.

Det kan ikke gis tillatelse til å benytte leiefartøy som har en største lengde på eller over 28 meter største lengde. Størrelsesbegrensningen gjelder ikke for leiefartøy i fisket etter torsk, hyse og sei mv. for fartøy over 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap.

§ 46. *(dødsfall)*

Dersom fartøyeier dør, bortfaller adgangen til å delta i fisket.

Den som ved arv erverver fartøy med deltakeradgang i fiske, kan gis adgang til å delta i fiske dersom de øvrige vilkår for å delta er oppfylt. Dersom fartøyeiers død skyldes forlis der også fartøyet har gått tapt, kan arving gis rett til å delta i fiske med erstatningsfartøy.

Arvinger som nevnt i andre ledd, kan også selge fartøy med adgang for ny eier til å delta i fiske dersom vilkårene for å delta og salg for fortsatt drift er oppfylt.

Søknad sendes til Fiskeridirektoratets regionkontor.

Kapittel 4. Avsluttende bestemmelser

§ 47. *(overtredelsesgebyr)*

Dersom bestemmelsen om begrensning av antall fartøy én eier kan delta med i ett fiskeri i § 5, § 34 og § 37, forbudet mot å skifte gruppetilhørighet i løpet av reguleringsåret i § 6, forbudet mot å bruke leiefartøy i fisket etter blåkveite i § 38 eller forbudet mot å overføre en deltakeradgang til et annet fartøy uten tillatelse i § 40 blir overtrådt ilegger Fiskeridirektoratet et overtredelsesgebyr.

§ 48. (tvangsmulkt)

For å sikre at bestemmelsene om begrensning av antall fartøy én eier kan delta med i ett fiskeri i § 5, § 34 og § 37, forbudet mot å skifte gruppetilhørighet i løpet av reguleringsåret i § 6, forbudet mot å bruke leiefartøy i fisket etter blåkkeite i § 38 eller forbudet mot å overføre en deltakeradgang til et annet fartøy uten tillatelse i § 40 blir oppfylt, kan Fiskeridirektoratet fatte vedtak om tvangsmulkt.

§ 49. (bortfall)

Adgangen til å delta i fiske etter forskriften her faller bort dersom fartøyet eller eieren av fartøyet ikke lenger fyller vilkårene for deltakelse som er fastsatt her i forskriften.

§ 50. (vedtaksmyndighet og klageinstans)

Fiskeridirektoratet har myndighet til å treffe vedtak etter denne forskriften.

Når myndigheten etter forskriften er lagt til Fiskeridirektoratets regionkontor, er Fiskeridirektoratet klageinstans.

Myndigheten som er lagt til Fiskeridirektoratet etter denne forskriften kan delegeres til Fiskeridirektoratets regionkontor.

§ 51. (ikraftsetting)

Denne forskriften gjelder fra 1. januar 2007 til og med 31. desember 2007.

27. nov. Nr. 1320 2006**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006.**

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 27. november 2006 med hjemmel i forskrift 21. desember 2005 nr. 1664 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006 § 30 annet ledd. Kunngjort 1. desember 2006.

I

I forskrift 21. desember 2005 nr. 1664 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006 gjøres følgende endring:

§ 18 fjerde og femte ledd skal lyde:

Fartøy med hjemmelslengde fra og med 15 til 21 meter i fisket etter torsk, kan fra og med 5. mai 2006 fiske en tilleggskvote (maksimalkvote) av torsk på 10%. Fra og med 31. august 2006 økes tilleggskvoten med 25% av fartøykvoten og maksimalkvotetillegget gitt 5. mai 2006. Fra og med 11. oktober 2006 økes tilleggskvoten med 12,5% av fartøykvoten og tidligere gitte maksimalkvotetillegg. Fra og med 27. november 2006 økes tilleggskvoten med 15% av fartøykvoten og tidligere gitte maksimalkvotetillegg.

Fartøy med hjemmelslengde fra og med 21 til 28 meter i fisket etter torsk, kan fra og med 11. oktober 2006 fiske en tilleggskvote (maksimalkvote) av torsk på 11,2%. Fra og med 27. november 2006 økes tilleggskvoten med 15% av fartøykvoten og maksimalkvotetillegget gitt 11. oktober 2006.

II

Endringen trer i kraft straks.

29. nov. Nr. 1321 2006**Forskrift (Nr. 131) om overgangsregler ved beregning av forhøyet merverdiavgift på næringsmidler fra 1. januar 2007.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 29. november 2006 med hjemmel i lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 75 og delegeringsvedtak 18. desember 1992 nr. 4336. Kunngjort 1. desember 2006.

§ 1. Det skal beregnes 14 prosent merverdiavgift av næringsmidler som leveres eller uttas etter 31. desember 2006. Dette gjelder selv om faktura i henhold til bokføringsforskriften § 5–2–7 utstedes før 1. januar 2007.

Det skal beregnes 13 prosent merverdiavgift av næringsmidler som leveres eller uttas før 1. januar 2007. Dette gjelder selv om faktura utstedes etter 31. desember 2006, jf. bokføringsforskriften § 5–2–2.

§ 2. Næringsdrivende må i regnskapet eller i særskilte notater pr. 31. desember 2006 foreta slik registrering av kreditt- og kontantomsetningen at det kan foretas riktig beregning av avgift på omsetning av næringsmidler som er levert henholdsvis før 1. januar 2007 og etter 31. desember 2006.

§ 3. Næringsdrivende som pr. 31. desember 2006 har levert næringsmidler uten at faktura er sendt, skal utarbeide en oppstilling over leverte, ikke fakturerte næringsmidler pr. 31. desember 2006.

Oppstillingen skal vise leveringsdato, kundens navn, adresse, varens art og avtalt vederlag. Oppstillingen skal oppbevares i 10 år.

Den næringsdrivende skal senest innen utgangen av januar 2007 fakturere de leverte, ikke fakturerte næringsmidlene pr. 31. desember 2006. Omsetningen, som skal avgiftsberegnes med 13 prosent, skal medtas i den ordinære omsetningsoppgave.

§ 4. Ved bokføring etter 31. desember 2006 må omsetning som gjelder leverte, ikke fakturerte næringsmidler pr. 31. desember 2006 skilles ut. Dette kan gjøres ved føring av beløpene på egne konti, ved særskilt merking av beløpene eller ved særskilte noteringer.

§ 5. Korreksjoner som følge av heving av kjøp, tap på utestående fordringer, innbetalinger på tidligere avskrevne fordringer o.l., etter 31. desember 2006 som gjelder omsetning av næringsmidler før 1. januar 2007, skal medtas i den ordinære omsetningsoppgave. Andre korreksjoner etter 31. desember 2006 som følge av feil i omsetningsoppgaven i tiden før 1. januar 2007 skal oppgis i egen oppgave (tilleggsoppgave).

§ 6. Ved bokføring etter 31. desember 2006 må korreksjoner som gjelder omsetning av næringsmidler før 1. januar 2007 skilles ut. Dette kan gjøres ved føring av beløpene på egne konti, ved særskilt merking av beløpene eller ved særskilte noteringer.

§ 7. Denne forskrift trer i kraft straks.

1. des. Nr. 1322 2006

Forskrift om endring i forskrift om oppstillingstillatelser for gevinstautomater og underholdningsautomater.

Fastsatt ved kgl.res. 1. desember 2006 med hjemmel i lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. § 1, § 3, § 4 og § 18. Fremmet av Kultur- og kirkedepartementet. Kunngjort 1. desember 2006.

I

I forskrift 22. september 2000 nr. 960 om oppstillingstillatelser for gevinstautomater og underholdningsautomater gjøres følgende endringer:

§ 2 andre ledd skal lyde:

Tillatelsen skal gis for en tidsavgrenset periode som ikke skal overstige 3 år. Tillatelser til å stille opp gevinstautomater kan ikke gis varighet ut over 30. juni 2007. Oppstilling i henhold til gitt oppstillingstillatelse for gevinstautomater kan ikke flyttes fra et oppstillingssted til et annet, og det kan heller ikke byttes formål eller entreprenør.

§ 3 første og andre ledd skal lyde:

Tillatelse til å stille opp utbetalingsautomater kan bare gis til organisasjoner eller foreninger som er godkjent av Lotteritilsynet etter lotteriloven § 10. Ved oppstilling av en typegodkjent automat gjelder følgende begrensninger:

- Det er ikke tillatt å bruke sedler ved spill på utbetalingsautomater. Utbetalingsautomater kan ikke stå oppstilt i lokaler hvor det også finnes vekslingsautomater som veksler fra seddel til mynt. Seddelinntak som er montert på automaten skal være satt ut av funksjon ved permanent innvendig eller utvendig fysisk sperre.
- Utbetalingsautomater skal være utkoblet mellom kl. 2400 og kl. 0700.
- Informasjon om mulige konsekvenser av pengespill, gevinstsjanser, aldersgrense og annen viktig informasjon for bruk av automaten, skal finnes lett tilgjengelig på utbetalingsautomater. Lotteri- og stiftelsestilsynet utarbeider slik informasjon og fastsetter nærmere bestemmelse om når og hvordan informasjonen skal være montert på automaten.

Tillatelsen gis på vilkår av at minimum 50% av overskuddet fra automaten skal tilfalle organisasjonen eller foreningen, maksimum 20% skal tilfalle lokalinnhaveren og maksimum 30% skal tilfalle entreprenøren. Med overskuddet fra automaten menes omsetningen etter fradrag for utbetalte gevinster («cash-box-beregning»).

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2007.

1. des. Nr. 1323 2006

Forskrift om endring i forskrift om register over befolkningen på Svalbard.

Fastsatt av Justis- og politidepartementet 1. desember 2006 med hjemmel i lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4 første ledd, jf. forskrift 4. februar 1994 nr. 111 om register over befolkningen på Svalbard § 12. Kunngjort 1. desember 2006.

I

I forskrift 4. februar 1994 nr. 111 om register over befolkningen på Svalbard gjøres følgende endringer:

§ 2 tredje ledd nytt annet punktum skal lyde:

Personer under utdanning som velger å la seg registrere på nytt bosted ved studiested i Norge, skal likevel regnes for å ha flyttet fra Svalbard.

§ 3 litra g skal lyde:

- g) siste bosted før svalbardoppholdet. For personer som flytter til Svalbard fra annen del av Norge, angis bostedsadresse og -kommune, for andre angis land.

§ 3 litra i skal lyde:

- i) familienummer

§ 3 litra j oppheves, litra k blir ny litra j og litra l blir ny litra k.

§ 3 nytt annet ledd skal lyde:

Registeret kan inneholde arbeidsgivers navn og organisasjonsnummer.

§ 4 første ledd første punktum skal lyde:

Enhver som omfattes av § 2, skal innen 8 dager etter oppholdets begynnelse melde seg til registerfører og vise fram pass eller tilsvarende legitimasjonsdokument.

§ 5 første og nytt annet ledd skal lyde:

Registerfører kan av arbeidsgiver kreve opplysninger om ansatte som oppholder seg på Svalbard og om start og opphør av arbeidsforhold.

Arbeidsgivere med ansatte som ikke er registrert i Arbeidsgiver-/Arbeidstakerregisteret, plikter årlig å sende registerføreren en oversikt over de ansatte som bor på Svalbard. Registerføreren fastsetter nærmere frist for innsending, og kan i særlige tilfeller kreve slik oversikt oftere enn en gang i året.

§ 5 nåværende annet ledd blir nytt tredje ledd.

Ny § 5b skal lyde:

§ 5b. Den som avgir hus eller husrom til beboelse for andre, plikter å gi melding som nevnt i § 4 om de personer som flytter til eller fra hans eiendom eller husvære. Denne plikt faller bort når den som flytter, viser bevitnelse fra befolkningsregisteret for at han selv har gitt påbudt melding.

Gårdens bestyrer eller forretningsfører har samme ansvar som eieren for at melding som nevnt i § 4 blir avgitt i rett tid.

II

Endringene gjelder fra 1. januar 2007, med unntak av § 3 litra g, som gjelder fra den tid Justisdepartementet bestemmer.

1. des. Nr. 1324 2006

Ikrafttredelse av lov 1. desember 2006 nr. 64 om endringer i arbeidsmiljøloven (varsling).

Fastsatt ved kgl.res. 1. desember 2006 med hjemmel i lov 1. desember 2006 nr. 64 om endringer i arbeidsmiljøloven (varsling) del II. Fremmet av Arbeids- og inkluderingsdepartementet. Kunngjort 1. desember 2006.

Lov 1. desember 2006 nr. 64 om endringer i arbeidsmiljøloven (varsling) trer i kraft fra 1. januar 2007.

1. des. Nr. 1325 2006

Forskrift om endring i forskrift om internkontroll i sosial- og helsetjenesten.

Fastsatt ved kgl. res. 1. desember 2006 med hjemmel i lov 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester m.v. (sosialtjenesteloven) § 2-1 tredje ledd og § 7-10 første ledd. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 1. desember 2006.

I

I forskrift 20. desember 2002 nr. 1731 om internkontroll i sosial- og helsetjenesten gjøres følgende endring:

§ 2 skal lyde:

Forskriften gjelder de virksomheter som omfattes av helselovgivningen og er pålagt internkontrollplikt etter lov om statlig tilsyn med helsetjenesten § 3. I tillegg omfattes de virksomheter som er pålagt plikt etter lov om sosiale tjenester jf. § 2-1, og private institusjoner og private boliger med heldøgns omsorgstjenester, jf. § 7-10.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2007.

1. des. Nr. 1326 2006**Forskrift om endring i forskrift til lov om sosiale tjenester m.v.**

Fastsatt ved kgl. res. 1. desember 2006 med hjemmel i lov 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester m.v. (sosialtjenesteloven) § 7–10 første ledd. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 1. desember 2006.

I

I forskrift 4. desember 1992 nr. 915 til lov om sosiale tjenester m.v. gjøres følgende endringer:

Kapittel 2, 4, 9, 10, 11 og § 3–2 til § 3–16 oppheves.

Overskriften til kapittel 3 skal lyde:

Kapittel 3. Tilsyn med private institusjoner og private boliger med heldøgns omsorgstjenester

§ 3–1 skal lyde:

Fylkesmannen fører tilsyn med private institusjoner og private boliger med heldøgns omsorgstjenester som ikke er tatt inn i kommunens plan, jf. sosialtjenesteloven § 7–10.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2007.

1. des. Nr. 1327 2006**Forskrift om endring i forskrift om legemidler (legemiddelforskriften).**

Fastsatt ved kgl.res. 1. desember 2006 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler (legemiddeloven) § 6 og lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–14 fjerde ledd. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 1. desember 2006.

I

I forskrift 22. desember 1999 nr. 1559 om legemidler (legemiddelforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 12–16 annet til fjerde ledd skal lyde:

For legemidler med omsetning på 100 millioner kroner eller mer innenfor en 12 måneders periode i løpet av de to siste år før generisk konkurranse ble etablert jf. første ledd, eller senere, fastsettes trinnprisen lik utgangsprisen, med en reduksjon i prisen på:

1. 30 prosent av utgangsprisen når stabil generisk konkurranse inntraff.
2. 75 prosent av utgangsprisen 6 måneder etter stabil generisk konkurranse inntraff.

Omsetningen etter annet ledd måles i AUP.

For øvrige legemidler fastsettes trinnprisen lik utgangsprisen, med en reduksjon i prisen på:

1. 30 prosent av utgangsprisen når stabil generisk konkurranse inntraff.
2. 55 prosent av utgangsprisen 6 måneder etter stabil generisk konkurranse inntraff.

§ 12–16 åttende til ellefte ledd skal lyde:

Kuttsats for virkestoffet simvastatin fastsettes til 85 prosent av utgangsprisen.

For legemidler som etter siste ordinære kutt i trinnprissystemet omsetter for mer enn 100 millioner kroner, kan Statens legemiddelverk fastsette en endelig kuttsats på 85 prosent av utgangsprisen.

Dersom beregning av trinnpris etter bestemmelsene i første til åttende ledd gir en urimelig lav pris, kan Statens legemiddelverk fastsette en skjønnsmessig beregnet trinnpris.

Statens legemiddelverk kan fastsette nærmere retningslinjer for beregning av trinnpris.

§ 12–17 første ledd skal lyde:

Folketrygden refunderer maksimalt trinnpris for legemidler som inngår i en byttegruppe som fastsatt etter § 12–15. Ved utsalgspris lavere enn trinnpris, refunderes inntil legemidlets faktiske utsalgspris.

§ 12–18 nytt tredje ledd skal lyde:

Apotek kan kreve en AUP lik trinnpris for et legemiddel, selv om apotekets innkjøpspris med tillegg av maksimalavanse er lavere enn trinnpris.

§ 12–19 skal lyde:

Grossist skal tilby apotek minst ett legemiddel innen hver byttegruppe til en AIP, som med tillegg av maksimal apotekavanse, ikke er høyere enn at apotek kan selge legemidlet til en AUP lavere eller tilsvarende trinnprisen for byttegruppen. Dersom et legemiddel leveres i både små og store pakninger, skal apotek tilbys både liten og stor pakning i samsvar med første punktum.

Fullsortimentsgrossister kan ikke kreve en avanse som overstiger 15 prosent av grossistens innkjøpspris, for legemidler som omfattes av § 12–15 og apoteket selv har inngått leverandøravtale for. Dersom en avanse på 15 prosent er åpenbart urimelig, kan det i enkelttilfeller gjøres unntak.

II

Endringene gjelder fra 1. januar 2007. Endringen i § 12–17 gjelder fra 1. februar 2007.

1. des. Nr. 1328 2006

Ikrafttredelse av lov 1. desember 2006 nr. 66 om endringer i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler.

Fastsatt ved kgl.res. 1. desember 2006 med hjemmel i lov 1. desember 2006 nr. 66 om endringer i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler del II. Fremmet av Kunnskapsdepartementet. Kunngjort 1. desember 2006.

Lov 1. desember 2006 nr. 66 om endringer i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler trer i kraft 1. januar 2007.

16. nov. Nr. 1329 2006

Forskrift om endring i forskrift om frakttilskott på slakt.

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 16. november 2006 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 18. Kunngjort 5. desember 2006.

I

I forskrift 8. januar 1998 nr. 16 om frakttilskott på slakt gjøres følgende endringer:

Innledningsteksten før § 1 skal lyde:

Ved utforming av fraktordninga er det lagt vekt på følgjande mål:

- Ordninga bør virke utjamnande på priser til produsent og forbrukar.
- Ordninga bør virke slik at den stimulerer til å minimalisere fraktkostnadene.
- Ordninga bør vere enkel å praktisere.

Av dei midlar Stortinget til ei kvar tid løyver til frakttilskott på slakt i medhald av jordbruksavtalen, vert det betalt ut tilskott etter desse føresegnene:

§ 1 skal lyde:

§ 1. Frakttilskott ved inntransport av slaktedyr

For slaktedyr som blir levert til listeførde godkjente slakteri, kan det gis tilskott til nedskrivning av kostnadene ved transport frå leverandøren sin næraste jernbanestasjon, stoppested for båt eller bilrute til den staden kjøparen har si verksemd.

Tilskottet skal ikkje vere større enn dei faktiske og turvande kostnadene ved billegaste forsvarlege sendemåte med frådrag av eigenandel på 15 øre pr. kg for gris, 25 øre pr. kg for storfe og hest, og 35 øre pr. kg for småfe.

Lengste avstand for innfrakt er 150 km i Sør-Noreg og 200 km i Nord-Noreg.

Tilskott etter denne paragrafen kan av Statens landbruksforvaltning fastsetjast til ein fast øresats pr. kg for kvart slakteri.

§ 2, § 3, § 4 og § 5 oppheves.

§ 6 og § 7 skal lyde:

§ 6. Sendingar som det blir gitt tilskott til

Tilskott etter desse føresegner blir gitt berre for slaktedyr av storfe, gris, sau, geit og hest.

§ 7. Om listeføring mv.

Statens landbruksforvaltning kan listeføre slakteri som er godkjent av Mattilsynet.

Statens landbruksforvaltning fører tilsyn med at dei verksemdar som er listeførde følgjer desse reglane eller dei reglane som blir gitt i medhald av dei. Brot på reglane kan føre med seg at verksemda blir strøken av lista.

§ 9, § 10 og § 11 skal lyde:

§ 9. Kontroll

Den som får utbetalt tilskott pliktar å skaffe fram det materialet og dei opplysningane som Landbruks- og matdepartementet eller den departementet gir fullmakt, finn nødvendig for å kontrollere at tilskottet er gitt i samsvar med reglane.

For mykje utbetalt tilskott skal betalast tilbake. Det kan krevjast renter av den summen som skal betalast tilbake.

§ 10. Utfyllande reglar

Landbruks- og matdepartementet kan gi utfyllande reglar om gjennomføringa av desse føresegnene.

§ 11. Dispensasjon

Landbruks- og matdepartementet kan i særlege høve gjere unntak frå desse føresegnene.

II

Endringene trer i kraft fra 1. januar 2007.

30. nov. Nr. 1330 2006**Forskrift om endring i forskrift om arbeidsmiljø, sikkerhet og helse for arbeidstakere på skip.**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 30. november 2006 med hjemmel i lov 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 42, jf. delegeringsvedtak 12. oktober 1962 nr. 5, delegeringsvedtak 5. april 1963 nr. 9, delegeringsvedtak 1. desember 1978 nr. 1 og delegeringsvedtak 2. august 1991 nr. 528, og sjømannslov 30. mai 1975 nr. 18 § 13 nr. 3 og § 40 nr. 2 og 4, jf. delegeringsvedtak 31. januar 1986 nr. 221, overføringsvedtak 23. desember 1988 nr. 1081 og delegeringsvedtak 27. desember 1988 nr. 4321. Kunngjort 5. desember 2006.

I

I forskrift 1. januar 2005 nr. 8 om arbeidsmiljø, sikkerhet og helse for arbeidstakere på skip gjøres følgende endringer:

§ 14–6 første ledd tredje punktum og nytt fjerde punktum skal lyde:

Risikovurderingene og målingene skal gjentas regelmessig og utføres av kvalifisert personell med kompetanse innen vibrasjonsmålinger og vurderinger av disse. Dersom virksomheten mangler kvalifisert personell, skal arbeidsgiver benytte kvalifiserte eksterne tjenester eller personer.

§ 14–6 nytt annet ledd skal lyde:

Resultatene av vibrasjonsmålingene og risikovurderingene skal oppbevares slik at opplysningene kan anvendes på et senere tidspunkt.

§ 14–6 nåværende annet og tredje ledd blir tredje og nytt fjerde ledd.

§ 14–6 nåværende fjerde ledd oppheves.

§ 14–7 første ledd annet punktum skal lyde:

Målemetoder og måleutstyr skal være tilpasset miljøet og den type vibrasjoner som forekommer.

§ 14–7 annet ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Det er den høyeste verdien i de to måleseriene som angir arbeidstakerens eksponeringsnivå.

§ 14–10 første ledd nytt annet punktum skal lyde:

Arbeidstaker skal også tilbys egnet helseundersøkelse dersom eksponeringen er av en slik art at den kan knyttes direkte til en identifiserbar helseskade eller sykdom, det er sannsynlig at helseskaden eller sykdommen vil oppstå under spesielle arbeidsbetingelser, og det er testet ut teknikker som kan påvise helseskader og sykdom.

§ 14–11 ny bokstav e skal lyde:

- e) arbeidsgiver innføre fortsatt helseovervåking og sørge for en gjennomgang av helsetilstanden til enhver arbeidstaker som har vært utsatt for liknende eksponering. I slike tilfeller kan legen, kompetent bedriftshelsepersonell eller Sjøfartsdirektoratet foreslå at eksponerte personer skal underkaste seg en medisinsk undersøkelse.

II

Endringene trer i kraft 1. desember 2006.

1. des. Nr. 1331 2006**Forskrift om transport av farlig gods på veg og jernbane (landtransportforskriften).**

Fastsatt av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap 1. desember 2006 med hjemmel i lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 43 bokstav d, jf. delegeringsvedtak 1. september 2003 nr. 1161. Jf. EØS-avtalen vedlegg VII nr. 1a (direktiv 92/51/EF), vedlegg XIII nr. 13a (direktiv 96/35/EF), nr. 17d (direktiv 95/50/EF), nr. 17e (direktiv 94/55/EF) og nr. 42b (direktiv 96/49/EF). Kunngjort 5. desember 2006.

Kapittel 1 – Innledende bestemmelser

§ 1-1. Formål

Formålet med forskriften er å sikre at all landtransport av farlig gods skjer på en slik måte at risikoen for skade på liv, helse, miljø og materielle verdier er redusert til et nivå som med rimelighet kan oppnås.

§ 1-2. Virkeområde

Forskriften gjelder all landtransport av farlig gods.

Med unntak av § 2-1, § 2-4 og § 6-1 gjelder ikke forskriften for landtransport av farlig gods:

- a) Innenfor et lukket område når hele transporten foregår inne på området.
- b) Med jord- og/eller skogbrukstraktorer, til bruk i egen jord- eller skogbruksvirksomhet. § 3-6 og § 10-4 gjelder i tillegg for nevnte traktorer.
- c) På mobile maskiner.
- d) Klassifisert som eksplosiv vare, underlagt militær kommando.
- e) For politiets transport ved utøvelse av tjenesten.
- f) For tollvesenets transport ved utøvelse av tjenesten.

Bestemmelsene i ADR bilag A og B samt RID om transport av farlig gods gjelder som forskrift.

Nasjonal veg- og jernbanetransport av farlig gods skal skje i samsvar med denne forskrift.

Internasjonal vegtransport av farlig gods skal skje i samsvar med den til enhver tid gjeldende utgave av ADR. Internasjonal jernbanetransport av farlig gods skal skje i samsvar med den til enhver tid gjeldende utgave av RID.

§ 1-3. Pliktsubjekt

Enhver person eller virksomhet, som kommer i befatning med landtransport av farlig gods, samt kursarrangør, instruktør og eksamensadministrator som omfattes av forskriften plikter å følge denne.

§ 1-4. Definisjoner og forklaringer

I forskriften skal følgende uttrykk forstås slik:

ADR – den til enhver tid gjeldende utgave av den europeiske avtale om internasjonal vegtransport av farlig gods, inngått i Genève den 30. september 1957, med bilag A og B.

DSB – Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap.

Eier av et transportmiddel – menes i denne forskrift, også den som leier, leaser eller kjøper det på avbetaling med forbehold om eiendomsrett for selger.

Eksamensadministrator – organ utpekt for å administrere ordningen med eksamen for sikkerhetsrådgivere og for å oppnå ADR-kompetansebevis og å godkjenne kursarrangører for sikkerhetsrådgiver.

Farlig gods – varer som er klassifisert som farlig gods i henhold til bestemmelsene i ADR og RID.

FNs anbefaling – de til enhver tid gjeldende rekommandasjoner fra de Forente Nasjoner om transport av farlig gods slik det fremkommer i dokument ST/SG/AC.10/1.

Internasjonal transport – landtransport som innebærer minst én grensepassering, inn eller ut av Norge.

Kjøretøy – innretning med motor bestemt for bruk på veg, helt eller delvis oppbygget med minst fire hjul og konstruert for en største hastighet på over 25 km/t, og tilhenger til slike. Som kjøretøy regnes ikke skinnegående kjøretøy, jordbruks- og skogbrukstraktorer samt mobile maskiner.

Lukket område – menes i denne forskriften, et område bestående av en eller flere sammenhengende eiendommer som er stengt for alminnelig trafikk med motorvogn.

Motorvogn – innretning, drevet frem med motor, som er bestemt til å kjøre på bakken uten skinner.

Nasjonal transport – landtransport som utelukkende foregår innenfor Norges grenser.

RID – den til enhver tid gjeldende utgave av det internasjonale reglement for transport av farlig gods på jernbane, finnes som bilag 1 til vedlegg B i konvensjonen om internasjonal jernbanetransport (COTIF).

Transport underlagt militær kommando – transport som utføres på Forsvarets egne kjøretøyer, kjøretøyer som er rekvirert, innleiet eller leaset av Forsvaret og hvor fører er militær eller sivilt ansatt i Forsvaret, samt kjøretøyer i militær kolonne eller hvor det medfølger en militær vognkommandør.

Kapittel 2 – Generelle krav knyttet til landtransport av farlig gods

§ 2-1. Alminnelig aktsomhetskrav

Enhver som har befatning med landtransport av farlig gods plikter å vise alminnelig aktsomhet og opptre på en slik måte at skade på liv, helse, miljø eller materielle verdier forebygges.

Før enhver landtransport tar til skal godset være forsvarlig emballert og merket. Det materiell som benyttes under transporten skal være i slik stand at en forsvarlig gjennomføring av transporten kan skje.

Under transporten må de nødvendige forholdsregler tas slik at transporten kan foregå og godset avleveres på en sikker og forsvarlig måte.

Farlig gods må ikke overlates til noen som åpenbart mangler kunnskap eller ikke har materiell for forsvarlig gjennomføring av transporten.

§ 2-2. Plikt til å avvise godset

Enhver som mottar farlig gods for transport plikter å avvise godset dersom:

- a) Det er åpenbart at godset ikke er emballert i henhold til forskriften.
- b) Emballasjen har synlige skader som vil kunne innvirke på sikkerheten under transporten.
- c) Godset ikke er forskriftsmessig merket.
- d) De nødvendige dokumenter for gjennomføringen av transporten mangler.

§ 2-3. Opphold under transporten

Kommunens brannvesen skal varsles når et kjøretøy lastet med farlig gods utover mengdene i ADR 1.1.3.6 eller en jernbanevogn med farlig gods får et opphold på mer enn 12 timer.

Når farlig gods får et opphold på 72 timer eller mer kommer bestemmelser om oppbevaring til anvendelse.

Kjøretøy, traktorer og traktortilhengere med farlig gods skal ikke parkeres i boligområde eller annet sted hvor tredjeperson vanligvis oppholder seg.

§ 2-4. Varsling og rapportering av uhell

Ved uhell hvor det har oppstått lekkasje eller brann, det er fare for lekkasje, eller det er skade på kjøretøy, jernbanevogn, tank, emballasje mv. som har ført til lekkasje, brann eller fare for lekkasje må fører av kjøretøy og togfører/leder umiddelbart sørge for å varsle brannvesenets nødalarmingsentral.

Virksomheten skal rapportere om uhell som skjer i forbindelse med enhver aktivitet med transport av farlig gods, innen 8 dager. Det skal også rapporteres om hendelser hvor lekkasje ikke har funnet sted. Standard uhellsskjema skal fylles ut og sendes sentral tilsynsmyndighet. Dersom farlig gods i klasse 7, radioaktivt materiale, er involvert i uhellet skal slik rapport også sendes Statens Strålevern.

§ 2-5. Tilsyn ved fylling og tømming

Tank, bulkkjøretøy, bulkjernbanevogn og bulkcontainer skal holdes under konstant tilsyn under fylling og tømming. Tilsyn skal utføres av føreren med mindre annet er avtalt med mottaker eller leverandør.

§ 2-6. Transport i henhold til FNs anbefalinger

DSB tillater at transporter gjennomføres i samsvar med bestemmelser oppført i FNs anbefalinger, selv om disse bestemmelsene ennå ikke er tatt inn i ADR/RID.

Transportene skal gjennomføres i samsvar med betingelsene som er gitt i ovennevnte FNs anbefaling og de øvrige relevante bestemmelser i ADR/RID.

§ 2-7. Opplysninger i transportdokumentet

Ved nasjonal transport skal transportdokumentet være på norsk, svensk eller dansk.

Ved transport fra én avsender til en rekke mottagere langs en fastsatt kjørerute behøver ikke navn og adresse på alle mottagerne føres inn i transportdokumentet. Ved slike transporter er det tilstrekkelig at transportdokumentet påføres teksten «Detaljdistribusjon».

Kapittel 3 – Gjennomføring av transport av farlig gods på veg og jernbane**§ 3-1. Krav til eier og bruker av kjøretøy, jernbanevogn og materiell etc.**

Eier og bruker av kjøretøy, jernbanevogn eller materiell skal sørge for at det er i slik stand og har slikt utstyr at transporten kan gjennomføres i samsvar med forskriften.

Eier og bruker av kjøretøy som transporterer farlig gods skal sørge for at kjøretøyet har gyldig godkjenningssattest når dette kreves i forskriften samt forsikre seg om at fører har gyldig ADR-kompetansebevis når dette kreves i forskriften.

Eier og bruker av tanker, tankcontainere, beholdere og IBCer skal sørge for at disse blir fremstilt til periodisk kontroll i henhold til kravene i ADR/RID.

§ 3-2. Krav til fører

Fører av kjøretøy skal forsikre seg om at kjøretøyet er forsynt med faresedler og annen merking i henhold til ADR, samt at utstyr nevnt i § 3-1 første ledd medbringes under transporten.

Før fylling av tankkjøretøy og ved levering fra tank, skal føreren forsikre seg om at det fylles og leveres riktig produkt og mengde.

Etter fylling eller tømming av tank, skal føreren kontrollere at alle slanger er frakoblet og at alle åpninger er lukket.

Øvelseskjøring med transport av farlig gods er ikke tillatt.

§ 3-3. Transport av farlig avfall

Ved nasjonal landtransport av inntil 500 kg netto farlig gods, pr. transportenhet/jernbanevogn, klassifisert som farlig avfall i henhold til avfallsforskriften¹ gjelder kun bestemmelsene i ADR og RID om krav til UN-godkjent emballasje, godkjent tank, merking, samemballering, og transportdokument. Ved mengder over 500 kg netto farlig gods gjelder bestemmelsene i ADR og RID.

Ved innsamling av flytende farlig avfall levert i kanner, bokser, eller lignende, kan det benyttes UN-godkjent fat av stål, aluminium eller plast med avtagbar topp eller stive IBCer og storemballasjer av stål, aluminium eller plast som ytteremballasje.

Farlig avfall som inngår i henteordning fra husholdninger kan også transporteres i spesielle kasser med sikret lokk. Slike kasser kan alternativt merkes «Farlig avfall». Kravene i ADR til samemballering trenger ikke være oppfylt dersom det er truffet tilstrekkelige tiltak som hindrer farlige reaksjoner.

Deklarasjonsskjema i henhold til avfallsforskriften kan benyttes som transportdokument.

1 Forskrift 1. juni 2004 nr. 930 om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften).

§ 3-4. *Transport av tom, ikke rengjort tank eller beholder*

Tomme, ikke rengjorte tanker eller andre beholdere kan transporteres i forbindelse med kontroll, reparasjon eller destruksjon, selv om datoen for periodisk kontroll er utløpt.

Tankkjøretøy som brukes på flyplasser kan flyttes mellom flyplasser, kjøres til og fra verksted og prøvekjøres dersom:

- tankkjøretøyet er merket med oransje skilt og faresedler i henhold til ADR 5.3.
- tankkjøretøyet ikke inneholder mer enn 1000 liter drivstoff.

§ 3-5. *Transport på buss*

I buss som frakter passasjerer er det ikke tillatt å transportere farlig gods av transportkategori 0, 1 eller 2. Av transportkategori 3 og 4 kan det transporteres totalt inntil 25 kg brutto farlig gods.

Unntatt fra forbudet er følgende:

- Fyrverkeri, engangsbeholdere med gass, gasslightere og aerosolbeholdere i transportkategori 1 og 2. Annet farlig gods av klasse 2-9 med netto masse inntil 1 kg.
- Inntil 25 liter bensin som transporteres i eget rom atskilt fra passasjerene.
- Inntil 11 kg propan som transporteres i eget rom atskilt fra passasjerene.
- Farlig gods i klasse 2-9 som transporteres i lasterommet på kombinerte busser.

§ 3-6. *Transport med jord- eller skogbrukstraktorer*

I egen jord- og/eller skogbruksvirksomhet, ved transport i tank med jord- eller skogbrukstraktorer med eller uten tilhenger, skal bestemmelsene i ADR om brannslukningsmateriell, krav om nasjonal godkjenningssattest for kjøretøy, skriftlige instruksjoner, merking, tanker og utstyr, og for tanktilhengere krav til elektrisk utstyr, gjelde tilsvarende.

Utenfor egen jord- og/eller skogbruksvirksomhet, ved transport av farlig gods med jord- eller skogbrukstraktorer med eller uten tilhenger, gjelder bestemmelsene i forskriften om ADR-kompetansebevis i tillegg til det som fremkommer av første ledd.

§ 3-7. *Fylling og tømning på kjøretøy*

Det er ikke tillatt å fylle eller tømme farlig gods i emballasje inklusive IBCer, MEGCer eller tankcontainere som står på et kjøretøy.

Kapittel 4 – Spesielle bestemmelser for tank, utstyr og beholder

§ 4-1. *Krav til system og utstyr på tankkjøretøy for gass-/dampretur*

System og utstyr for gass-/dampretur fra tank skal tilfredsstillende følgende krav:

- styringen av kippventilene må være slik at det bare er mulig å åpne kippventilen til det rommet som skal fylles/tømmes. Bunnventilen skal være sperret, slik at den ikke kan åpnes før kippventilen har åpnet.
- rørsystemet med eventuelle kanaler må kunne dreneres fullstendig.

§ 4-2. *Ombygging av tankkjøretøy*

Dersom en tank flyttes fra et understell til et annet skal understellet tilfredsstillende kravene i ADR del 9 i 2005-utgaven eller senere utgaver.

§ 4-3. *Krav til sikkerhetsventil på gasstanker*

Tank beskrevet i ADR/RID kapittel 6.8 for transport av gasser av klassifikasjonskode F1, TF1, F2, TF2, F4, TFC1 og TFC2 skal være utstyrt med sikkerhetsventil eller sikkerhetsventiler med et samlet fritt utløpstverrsnitt ved ventilsetene på minst 20 cm² pr. 30 m³ (eller del av dette) av tankens volum. Alternativt kan sikkerhetsventilens kapasitet være i samsvar med FN's anbefaling for transport av farlig gods, kapittel 6.7.

§ 4-4. *Utvidet brukstid for emballasje og IBCer for enkelte etsende stoffer*

Emballasje som bare benyttes til transport av UN 3412 maursyre ≤ 85%, kan brukes i inntil 10 år fra produksjonsdato, dersom den brukes i et kontrollert retursystem.

PE-IBCer (31H1) som kun benyttes til transport av følgende stoffer i klasse 8: UN 3412 maursyre ≤ 85%, UN 1824 natriumhydroksid ≤ 52% i vannløsning, UN 2672 ammoniakkløsning ≤ 25%, UN 1791 natriumhypokloritt ≤ 15%, samt UN 1789 saltsyre og som brukes i et kontrollert retursystem, kan benyttes i inntil 7,5 år fra produksjonsdato. Det forutsettes at kontroller som beskrevet i ADR/RID 6.5.4.4 gjennomføres årlig for IBCer som er eldre enn 5 år. Det skal opprettes loggbok for den enkelte IBC som inngår i et slikt system. Loggboken skal opprettes i forbindelse med første gangs kontroll i henhold til 6.5.4.4.3.

Kapittel 5 – godkjenning og kontroll

§ 5–1. Krav om dokumentasjon ved godkjenning

Den som søker om godkjenning i henhold til forskriften skal gi de opplysninger samt fremlegge den dokumentasjon som er nødvendig for å kunne vurdere om godkjenningen skal gis.

Søknad om godkjenning kan avslås dersom nødvendig dokumentasjon ikke fremlegges.

§ 5–2. Godkjenning og kontroll av tank

Typegodkjenning, konstruksjonskontroll, fabrikasjonskontroll og ekstraordinær kontroll av tank, skal utføres av uavhengig organ utpekt av DSB.

Den som utfører periodisk kontroll av tank, skal være godkjent av DSB eller av den DSB har utpekt.

Utpekt organ og den som utfører kontroll, skal være kvalifisert og ha tilfredsstillende system for kvalitetsstyring.

§ 5–3. Godkjenning i forhold til kjøretøYTEKniske krav

Statens vegvesen skal foreta godkjenning, periodisk kontroll og annen kontroll i forhold til de kjøretøYTEKniske krav som fremgår av ADR del 9.

Ved bruktimport av tankkjøretøy skal det dokumenteres, av uavhengig organ anerkjent av DSB, at tanken oppfyller kravene i ADR.

Den som utfører kontroll og godkjenning skal være kvalifisert.

Kapittel 6 – Særskilte bestemmelser om nasjonal transport av eksplosiv vare

§ 6–1. Særskilte emballasje- og merkekrav

På anleggsområder kan eksplosiv vare transporteres uavhengig av kravene til typegodkjent emballasje i ADR. Ved slik transport er det tilstrekkelig å merke emballasjen med passende fareseddel nr. 1, 1.4 eller 1.5.

Ved transport av eksplosiv vare som er fritatt fra ADR og RID i henhold til 1.1.3.1 skal ytteremballasjen være tydelig merket med varens tekniske betegnelse og eventuelt handelsnavn, samt fareseddel. Varens faregruppe og forenlighetsgruppe skal fremgå av fareseddelen i henhold til ADR kapittel 5.2.2.2.

Merking som kreves i ADR eller RID på eksplosivemballasje, eksplosive gjenstander, eller deres håndteringsinnretninger skal være på norsk.

For eksplosiv vare som kun transporteres i Norge er det tilstrekkelig at merkingen i henhold til ADR kapittel 5.2.1 er på norsk.

§ 6–2. Unntak fra del 4 i ADR om emballasje

Transport av pyroteknisk nødutstyr og kollisjonsputeladninger, kollisjonsputeenheter eller beltestrammere til destruksjon kan gjennomføres i ytteremballasje bestående av UN-godkjente plastfat med avtakbart lokk (1H2) kan gjennomføres under forutsetning av at hver gjenstand:

- a) betraktes som tilhørende klassifiseringskode 1.3G,
- b) er emballert i inneremballasje av plast.

Hulrom i fat skal være fylt opp med egnet fyllmateriale for å hindre bevegelse under transporten.

§ 6–3. Samemballering

Ved transport av tennmidler og andre eksplosiver som er unntatt fra ADR og RID i henhold til 1.1.3 skal godset ikke samemballeres med hverandre eller med annet farlig gods.

§ 6–4. Samlasting

På kjøretøy hvor det ikke transporteres mer enn 50 kg sprengstoff eller krutt kan det i tillegg transporteres inntil 100 stk. fenghetter eller elektriske tennere.

For transport på anleggsområder kan inntil 1500 kg netto eksplosiv innhold sprengstoff (N.E.I.) av farekode 1.1 D og 1000 stk. tennere av farekode 1.1 B, samlastes.

Tennmidler skal plasseres slik at det er minst 1 meters avstand til sprengstoff eller krutt, og slik at de hurtig kan fjernes fra kjøretøyet.

På kjøretøy EX/II hvor det er anordnet særskilte kasser/rom for sprengstoff av farekode 1.1 D og tennmidler av farekode 1.1 B, atskilt på en slik måte at de to kategoriene av eksplosiv vare ikke kan komme nærmere hverandre enn 1 meter, kan det samtidig transporteres inntil 500 kg (N.E.I.) sprengstoff av farekode 1.1 D og inntil 1000 stk. tennere av farekode 1.1 B.

§ 6–5. Lossing og avhenting

Dersom eksplosiv vare på laste-/losseplass ikke blir oppbevart i henhold til reglene for oppbevaring i kapittel 7 i eksplosivforskriften,¹ skal mottaker uten unødig opphold og senest innen to timer etter at godset er ankommet laste-/losseplass ha igangsatt lossing eller avhenting av godset.

Eksplosiv vare kan lastes og losses på offentlig sted når dette er et brukersted eller et sted som har tillatelse til oppbevaring av eksplosiv vare.

Omlasting av eksplosive varer og gjenstander etter pålegg fra kontrollmyndigheten kan skje på offentlig sted. Omlasting skal foregå på betryggende måte, og i henhold til de retningslinjer som blir gitt av kontrollmyndigheten.

¹ Forskrift 26. juni 2002 nr. 922 om håndtering av eksplosjonsfarlig stoff (eksplosivforskriften).

§ 6-6. Eksplosivkjøretøy på verksted

Kjøretøy med stoffer eller gjenstander av klasse 1 skal ikke tas inn på verksted før godset er losset. Skal det i verkstedet utføres arbeid som krever bruk av åpen ild, varme eller gnistskapende verktøy, skal transportenheten også være rengjort for eksplosiver.

§ 6-7. Tilsyn med kjøretøy

Kjøretøy, traktorer og traktortilhengere som er lastet med mer enn 5 kg netto eksplosiv vare skal alltid være under tilsyn.

§ 6-8. Største tillatte mengde på EX/II transportenhet

På transportenhet EX/II kan det transporteres de mengder som er oppført i tabellen i ADR 7.5.5.2.1 for transportenhet EX/III.

§ 6-9. Transport av håndvåpenammunisjon ved flytting

I forbindelse med flytting av personlige eiendeler foretatt av flyttebyrå kan det transporteres inntil 10.000 håndvåpenpatroner i farekode 1.4 S uten at bestemmelsene i ADR kommer til anvendelse. Patronene skal være emballert i orginalemballasje og emballasjen skal være merket med fareseddel nr. 1.4.

Kapittel 7 – Krav om sikkerhetsrådgiver**§ 7-1. Virksomheter som skal ha sikkerhetsrådgiver**

Virksomheter som kommer i befatning med transport av farlig gods skal utpeke sikkerhetsrådgiver med gyldig kompetansebevis.

Virksomheter som kun utøver følgende aktiviteter er unntatt fra plikten til å utpeke sikkerhetsrådgiver:

- Transport av farlig gods når mengden pr. transportenhet/jernbanevogn ikke overstiger de mengder som er angitt i ADR/RID 1.1.3, 2.2.7.1.2, 3.3 og 3.4.
- Transport av farlig gods bestemt for eller tilhørende Forsvaret når transporten er underlagt militær kommando.
- Transport av farlig avfall inntil 500 kg netto farlig gods. Jf. § 3-3 første ledd.
- Transport av farlig avfall definert som farlig gods tilhørende transportkategori 3 og 4 (ADR/RID 3.2 tabell A, kolonne 15) under forutsetninger av at virksomhetens hoved- eller sekundærvirksomhet ikke er transport, lasting eller lossing av farlig gods, og transporten kun skjer sporadisk.

Virksomheter skal informere DSB om hvem de har utpekt til sikkerhetsrådgiver.

§ 7-2. Eksamen og eksamensadministrator

DSB utpeker administrator av eksamen for sikkerhetsrådgiver. Eksamen skal være i samsvar med læreplan og eksamensreglement utgitt av eksamensadministrator. Eksamensadministrator bestemmer når og hvor eksamen avholdes.

§ 7-3. Godkjenning av kursarrangør

Kursarrangør skal godkjennes av eksamensadministrator. Godkjenningen må fornyes hvert tredje år.

DSB kan gi kursarrangør pålegg som anses nødvendig for at opplæring skjer i samsvar med læreplanen. Ved vesentlig mangelfull opplæring kan DSB tilbakekalle kursarrangørs godkjenning. Det samme gjelder hvis påpekte mangler ved opplæringen ikke blir rettet.

§ 7-4. Kompetansebevis for sikkerhetsrådgiver

Kompetansebevis utstedes av eksamensadministrator til kandidater som har bestått eksamen i henhold til forskriften.

Beviset skal angi transportformen og de typer farlig gods kandidaten har tatt eksamen for.

Kapittel 8 – ADR-kompetansebevis**§ 8-1. Krav om ADR-kompetansebevis**

Fører av kjøretøy som transporterer farlig gods skal ha ADR-kompetansebevis når dette kreves i ADR. Krav til kompetansebevis gjelder ikke ved kjøring av kjøretøy med tom ikke rengjort tank i forbindelse med reparasjoner og verkstedskontroll. Kompetansebevis kreves ikke for tjenestemenn fra Statens vegvesen i tilknytning til kontroll.

§ 8-2. Opplæring av førere som skal erverve ADR-kompetansebevis

Den som vil erverve ADR-kompetansebevis må gjennomføre et grunnkurs hos godkjent kursarrangør. Den som vil transportere farlig gods i tank, eksplosivt eller radioaktivt materiale må i tillegg gjennomføre et spesialiseringkurs. Læreplanene fastsettes av DSB med utgangspunkt i ADR 8.2.

I tillegg til det fastsatte minimum antall timer, skal det ved grunnkurs og spesialiseringkurs tank, legges til nødvendig antall timer for gjennomføring av praktiske øvelser i brannvern, førstehjelp og opptreden ved uhell. Elev som kan fremlegge dokumentasjon på å ha gjennomgått annen tilsvarende opplæring i løpet av det siste året kan fritas fra undervisning i brannvern, førstehjelp og opptreden ved uhell.

All opplæring skal dokumenteres.

Ved ikrafttreden av nye bestemmelser skal opplæring foregå i henhold til disse.

§ 8-3. Prøve for erverv av ADR-kompetansebevis

Søknad om prøve for erverv av ADR-kompetansebevis skrives på fastsatt skjema som sendes/leveres eksamensadministrator utpekt av DSB.

Prøve etter gjennomført grunn- og spesialiseringskurs skal avholdes av eksamensadministrator. Prøven vurderes som bestått dersom 80% av svaralternativene til prøven er riktig besvart.

Kandidat som ikke kan fremvise gyldig legitimasjon skal avvises fra å avlegge prøve.

Prøven må kunne gjennomføres på norsk. Prøven skal som regel være skriftlig. Eksamensadministrator kan etter dokumentert søknad gi tillatelse til at tilsvarende prøve avlegges som en kombinasjon av skriftlig og muntlig prøve.

Kandidaten skal gis beskjed om resultatet av prøven umiddelbart etter at den er avsluttet. Dersom prøven vurderes til ikke bestått, skal kandidaten etter ønske få tilbakemelding der det framgår hvilke tema som er besvart galt. De skjønsmessige sider ved prøven kan ikke påklages.

Den som ikke består prøve innen 1 år etter fullført førstegangsoplæring mister retten til å avlegge prøve. For å kunne avlegge prøve må opplæring gjennomføres på nytt.

Prøve etter siste ADR-bestemmelser kan kun avlegges i inntil 2 måneder etter at nye ADR-bestemmelser har trådt i kraft.

§ 8-4. Utstedelse av ADR-kompetansebevis

ADR-kompetansebevis utstedes av eksamensadministrator etter bestått prøve.

Kompetansebeviset er gyldig i 5 år regnet fra dato for utstedelse. I tilfeller hvor det er mer enn 1 år mellom dato for bestått prøve og utstedelse av kompetansebevis, regnes gyldighetstiden fra dato for bestått prøve. Gyldighetsperioden skal følge dato for utstedt kompetansebevis etter grunnkurset.

Kompetansebeviset fornyes når oppfriskningskurs er gjennomført og prøven bestått.

Dersom det kan dokumenteres bedriftsintern opplæring for transport av eksplosiver fra den som produserer slike varer for salg, eller sprengningssertifikat klasse A eller B, kan person etter første gangs grunnkurs og bestått prøve få utstedt ADR-kompetansebevis til også å gjelde for transport av farlig gods klasse 1 uten spesialiseringskurs og prøve. Tilsvarende kan person med bevis for godkjent kurs i strålevern ved industriell radiografi få utstedt kompetansebevis for transport av farlig gods klasse 7 uten spesialiseringskurs og prøve.

ADR-instruktør kan få utstedt ADR-kompetansebevis med tilsvarende innhold som det undervisningsretten gjelder for. Gyldighetsperioden skal følge dato for undervisningsretten.

Dersom kompetansebeviset ødelegges, mistes eller går tapt på annen måte, kan nytt bevis utstedes av eksamensadministrator.

Gyldig ADR-kompetansebevis utstedt av annen EØS-stat kan uten ny opplæring eller prøve byttes til kompetansebevis etter § 8-4 for transport i tank eller ikke i tank av de klasser som fastsatt i det beviset som byttes inn. Gyldighetsdato regnes fra tidspunkt for utstedelsesdato på det beviset som byttes inn. Gyldig ADR-kompetansebevis utstedt av stat utenfor EØS-området kan etter bestått prøve byttes på tilsvarende måte.

§ 8-5. Godkjenning av og krav til kursarrangør

Kursarrangør skal være godkjent av DSB. Søknad om godkjenning som kursarrangør sendes DSB minst 3 uker før kursstart ved første gangs gjennomføring av kurs.

Kursarrangør skal nytte undervisningspersonell som tilfredsstiller kravene i § 8-6. Undervisning i brannvern, førstehjelp og opptreden ved uhell kan gis av redningspersonell selv om vedkommende ikke har undervisningsrett som ADR-instruktør.

Kursarrangør skal melde fra om kursstart til DSB minst 1 uke før kurs starter.

Kursarrangør må disponere lokaler og materiell som er nødvendig for å kunne gjennomføre kurset og følge læreplanen, samt for å kunne utstede attest for gjennomført opplæring.

Kursarrangør skal føre elevfortegnelse som viser elevens navn, adresse, fødselsnummer, type opplæring og tidspunkt for opplæringen. Elevfortegnelsen skal oppbevares i minst 5 år.

Ved opphør eller flytting skal skriftlig melding straks gis til DSB.

DSB kan gi kursarrangør pålegg som anses nødvendig for at opplæring skjer i samsvar med forskriften og læreplanen. Ved vesentlig brudd på forskriften eller ved vesentlig mangelfull opplæring, kan DSB tilbakekalle kursarrangørs godkjenning. Det samme gjelder hvis kursarrangør tross skriftlig advarsel eller pålegg har satt seg ut over forskriften, eller hvis påpekte mangler ved opplæringen ikke blir rettet.

§ 8-6. Krav til instruktør

Den som skal undervise ved opplæring etter § 8-2, må i forhold til de kurs som det skal undervises i, ha gjennomført kurs for instruktører og ha bestått tilhørende prøve ved Høgskolen i Nord-Trøndelag, avdeling for trafikklærerutdanning, eller ha tilegnet seg tilsvarende kvalifikasjoner i annen EØS-stat gjennom utdanning eller yrkeserfaring som etter direktiv 2005/36/EF med senere endringer gir yrkeskompetanse som ADR-instruktør i Norge. Undervisningsrett som ADR-instruktør på bakgrunn av utdanning og praksis fra utlandet gis av DSB.

Undervisningsretten gjelder i 5 år regnet fra dato for utstedelse av kursbevis fra Høgskolen i Nord-Trøndelag, avdeling for trafikklærerutdanning, dato for tidligere oppdateringsprøve eller dato for godkjenning gitt av Vegdirektoratet eller DSB.

Undervisningsretten skal følge dato for undervisningsretten for grunnkurset. For å opprettholde undervisningsretten eller erverv av tidligere undervisningsrett må oppdateringsprøve være bestått.

Undervisningsretten kan trekkes tilbake dersom særlige grunner foreligger.

Kapittel 9 – Spesielle bestemmelser for Forsvaret

§ 9-1. Føreropplæring for personer i Forsvaret

Kravet til ADR-kompetansebevis gjelder ikke for militært personell som transporterer drivstoff tilhørende klasse 3 i Norge når transporten er underlagt militær kommando, dersom føreren har gjennomgått tilsvarende militær opplæring og prøve som er godkjent av forsvaret.

§ 9-2. Årlig ADR-godkjenning av Forsvarets kjøretøy

Spesielt opplærte ansatte i Forsvaret kan, etter søknad fra Forsvarets logistikkorganisasjon, gis godkjenning av DSB til å utføre årlig ADR-kontroll av militært kjøretøy som er beregnet for transport av farlig gods i containere eller tankcontainere, samt å fornye ADR godkjenningssattestene til disse i henhold til ADR 9.1.2.

§ 9-3. Reserve drivstoffbeholdere på Forsvarets kjøretøy

På Forsvarets kjøretøy kan UN 1202 dieselolje, UN 1203 bensin, UN 1223 parafin og UN 1863 jetdrivstoff – fly, transporteres i reserve plast- eller metallbeholder som er i betryggende stand.

Kapittel 10 – Overgangsbestemmelser

§ 10-1. Generelle overgangsbestemmelser

Overgangsbestemmelsene i dette kapitlet gjelder for:

- kjøretøy som hadde gyldig nasjonal godkjenningssattest i 2005
- tanker som var en del av et tankkjøretøy som hadde gyldig nasjonal godkjenningssattest i 2005
- gassbeholdere som ble produsert i henhold til nasjonale bestemmelser som gjaldt før ADR ble gjort gjeldende for gassbeholdere i Norge.

§ 10-2. Overgangsbestemmelse for tankkjøretøyer

Tankkjøretøyer som ble bygget og godkjent før 1. januar 1991 i henhold til tidligere kapittel 10 i forskrifter 6. desember 1974 nr. 3 om brannfarlige varer samt forskrift 26. september 1975 nr. 3446 for tankbiler som transporterer brannfarlig vare tillates benyttet inntil 31. desember 2010 for innenlands transport av de varer tankkjøretøyet har vært godkjent for, forutsatt at:

- tankkjøretøyet er bygget og godkjent før 1. januar 1991,
- de tekniske krav for tanker og tankkjøretøyer som har ligget til grunn for godkjenningene, fortsatt er tilfredstilt,
- inspeksjon og prøver utføres i samsvar med bestemmelsene i ADR.

Tank som ble bygget og godkjent før 1. januar 1991 i henhold til tidligere kapittel 10 i forskrifter 6. desember 1974 nr. 3 om brannfarlige varer samt forskrift 26. september 1975 nr. 3446 for tankbiler som transporterer brannfarlig varer, tillates benyttet inntil 31. desember 2010 for innenlands transport av de varer tanken har vært godkjent for, forutsatt at:

- tanken er bygget og godkjent før 1. januar 1991,
- de tekniske krav for tanker som har ligget til grunn for godkjenningen, fortsatt er tilfredstilt,
- kjøretøyet som bærer tanken tilfredsstiller de tekniske krav i ADR,
- inspeksjon og prøver utføres i samsvar med bestemmelsene i ADR.

Tank som ble bygget og godkjent før 1. januar 1991 godkjent for transport av brannfarlig væske i henhold til tidligere kapittel 10 i forskrifter 6. desember 1974 nr. 3 om brannfarlige varer samt forskrift 26. september 1975 nr. 3446 for tankbiler som transporterer brannfarlig varer som ikke tilfredsstiller kravene til beregningstrykk i ADR, får etter 1. januar 1997, men bare frem til 31. desember 2010, benyttes til transport av stoffer nevnt i ADR 1999 margnr. 211.310 (d).

Tankkjøretøyer for transport av UN 1202 diesel, UN 1202 fyringsolje, UN 1202 fyringsolje lett, UN 1202 gassolje eller UN 1223 parafin kan likevel benyttes for innenlands transport frem til og med 31. desember 2019, dersom de tilfredsstiller de opprinnelige krav til sikkerhet samt at inspeksjon og prøver utføres i samsvar med bestemmelsene i ADR.

§ 10-3. Slamsugere

Slamsugere som ble fremstilt i henhold til nasjonale bestemmelser frem til 1. juli 2001 kan benyttes inntil videre dersom de tilfredsstiller de opprinnelige krav til sikkerhet samt at inspeksjon og prøver utføres i samsvar med bestemmelsene i ADR.

§ 10-4. Ammoniaktanker på traktorer eller traktortilhengere

Tankene skal oppfylle alle krav i ADR 2005 del 6.8 eller senere utgaver inkludert kravene til periodisk kontroll. Det skal ved kontroller i henhold til ADR 6.8.2.4.2 alltid foretas magnetpulverprøving for å avdekke overflatesprekker. Traktorene og tilhengerne skal ha gyldig nasjonal godkjenningssattest.

§ 10-5. Gassbeholdere

Gassbeholdere som ble fremstilt i henhold til nasjonale bestemmelser som gjaldt før ADR ble gjort gjeldende i Norge for gassbeholdere, kan benyttes inntil videre dersom de tilfredsstillende opprinnelige krav til sikkerhet samt at inspeksjon og prøver utføres i samsvar med bestemmelsene i ADR.

§ 10-6. Eksplosivkjøretøyer

Kjøretøy som er godkjent før 1. januar 1999 i henhold til de nasjonale tilpasningene av ADR som var gjeldende da, kan fortsatt benyttes under forutsetning av at den fastsatte periodiske kontrollen blir foretatt.

Kapittel 11 – Avsluttende bestemmelser**§ 11-1. Tilsyns- og kontrollmyndighet**

DSB fører tilsyn med at bestemmelsene i denne forskriften blir overholdt. Ved utøvelse av tilsynet gjelder bestemmelsene i brann- og eksplosjonsvernloven § 33 – § 36 på tilsvarende måte.

Statens strålevern er vedkommende fagmyndighet for klasse 7, radioaktive stoffer.

DSB skal sørge for at kontroller av farlig gods på veg i henhold til direktiv 95/50/EF (kontrolldirektivet) med senere endringer blir gjennomført som bestemt i direktivet, samt ivareta Norges forpliktelser i henhold til direktivet.

DSB, Statens vegvesen, politi og tollvesen kan kontrollere transport av farlig gods på veg.

DSB, politi og tollvesen kan kontrollere transport av farlig gods på jernbane.

DSB kan hos foretak kontrollere forhold med direkte tilknytning til landtransport av farlig gods. Statens vegvesen og politiet kan hos foretak kontrollere farlig gods kjøretøy.

DSB kan benytte anerkjente kontrollorganer og annen sakkyndig bistand i forbindelse med kontrollvirksomheten.

Kontrollmyndighetene kan kreve fremlagt de dokumenter som skal følge med ved en landtransport av farlig gods, samt kreve innsyn i lasten og requirere prøver for nærmere undersøkelser.

Kontrollmyndighetene kan forby videre landtransport dersom det foreligger overtredelse av denne forskrift, samt på stedet trekke tilbake en godkjenningssattest for et norskregistrert kjøretøy/jernbanevogn dersom det/den er i en slik forfatning at fortsatt bruk er uforsvarlig.

Kontrollmyndighetene skal gi fører av kjøretøy et dokument som viser resultatet av kontrollen. Dette dokumentet skal senere kunne fremvises på anmodning fra kontrollmyndighetene.

Kontroll av kjøretøy skal gjennomføres i henhold til harmonisert sjekklister i direktiv 95/50/EF, med senere endringer.

§ 11-2. Gebyr

Eksamensadministrator for sikkerhetsrådgivereksamen kan kreve gebyr til dekning av utgifter i forbindelse med gjennomføring av eksamen. Videre kan det kreves gebyr til dekning av utgifter i forbindelse med godkjenning og fornying av kursarrangørbevis, samt for utgifter til utstedelse av bevis.

Eksamensadministrator for ADR-kompetansebevis kan kreve gebyr for gjennomføring av eksamen, ikke oppmøte til eksamen og utstedelse av ADR-kompetansebevis.

§ 11-3. Klage

Vedtatt fattet av DSB kan påklages til Justis- og politidepartementet.

Vedtatt i henhold til denne forskrift og ADR/RID truffet av eksamensadministrator, Statens vegvesen, politi, tollvesen eller andre som måtte være tillagt konkrete kontrolloppgaver kan påklages til DSB.

Klagen fremsettes overfor den myndighet eller kontrollorgan som har truffet vedtaket.

§ 11-4. Reaksjonsmidler

Ved overtredelse av denne forskriftens bestemmelser eller vedtak fattet i medhold av den, gjelder bestemmelsene i brann- og eksplosjonsvernloven § 37 – § 40 samt § 42 tilsvarende.

§ 11-5. Fravik

DSB kan fravike bestemmelsene i forskriften når særlige grunner foreligger og det ikke strider mot internasjonale avtaler som Norge har inngått. Det kan settes særskilte betingelser for slike fravik.

§ 11-6. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2007.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 11. november 2002 nr. 1264 om transport av farlig gods på veg og jernbane.

1. des. Nr. 1332 2006**Delvis ikrafttredelse av lov 1. desember 2006 nr. 65 om endringer i barnevernloven og sosialtjenesteloven mv. (saksbehandlingsregler for fylkesnemndene for barnevern og sosiale saker mv.).**

Fastsatt ved kgl.res. 1. desember 2006 med hjemmel i lov 1. desember 2006 nr. 65 om endringer i barnevernloven og sosialtjenesteloven mv. (saksbehandlingsregler for fylkesnemndene for barnevern og sosiale saker mv.) del X første ledd. Fremmet av Barne- og likestillingsdepartementet. Kunngjort 5. desember 2006.

Lov 1. desember 2006 nr. 65 om endringer i barnevernloven og sosialtjenesteloven mv. (saksbehandlingsregler for fylkesnemndene for barnevern og sosiale saker mv.) kapittel III § 4–4 fjerde ledd, § 4–15 tredje ledd siste punktum, § 4–19 og § 4–21 annet ledd trer i kraft 1. januar 2007.

1. des. Nr. 1333 2006

Forskrift om overgangsbestemmelser til lov om endringer i barnevernloven og sosialtjenesteloven mv. (saksbehandlingsregler for fylkesnemndene for barnevern og sosiale saker mv.).

Fastsatt ved kgl.res. 1. desember 2006 med hjemmel i lov 1. desember 2006 nr. 65 om endringer i barnevernloven og sosialtjenesteloven mv. (saksbehandlingsregler for fylkesnemndene for barnevern og sosiale saker mv.) del X annet ledd. Fremmet av Barne- og likestillingsdepartementet. Kunngjort 5. desember 2006.

§ 1. § 7–1 bokstav e, § 7–1a, § 7–5a, § 4–4 fjerde ledd, § 4–19 og § 4–21 annet ledd skal gjelde for saker som bringes inn for fylkesnemnda etter lovens ikrafttredelse. Ved rettslig overprøving av fylkesnemndas vedtak skal de regler som gjaldt da fylkesnemnda behandlet saken anvendes.

§ 7–5a skal også gjelde for saker som er brakt inn for fylkesnemnda før lovens ikrafttredelse dersom forhandlingsmøtet i fylkesnemnda ikke allerede er påbegynt før dette tidspunkt.

§ 2. Forskriften her trer i kraft 1. januar 2007.

1. des. Nr. 1334 2006

Forskrift om endring i forskrift om anvendelse av det kvantum av torsk som er satt av til distriktskvote i 2006.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 1. desember 2006 med hjemmel i forskrift 4. oktober 2006 nr. 1117 om anvendelse av det kvantum av torsk som er satt av til distriktskvote i 2006 § 7. Kunngjort 5. desember 2006.

I

I forskrift 4. oktober 2006 nr. 1117 om anvendelse av det kvantum av torsk som er satt av til distriktskvote i 2006 gjøres følgende endringer:

§ 4 nytt tredje ledd skal lyde:

Fra og med 1. desember 2006 kan hver tråler med tillatelse til å fiske distriktskvote fiske en tilleggskvotepå 80 tonn. Konvensjonelle fartøyer med tillatelse til å fiske distriktskvote kan fiske ubegrenset kvantum torsk. Ved en eventuell stopp kan fartøyer som har fisket mindre distriktskvote enn det som følger av første og andre ledd fortsette fisket innenfor de kvotene som fremgår der.

§ 4 nåværende tredje til sjette ledd blir fjerde til syvende ledd.

II

Endringene trer i kraft straks.

28. nov. Nr. 1335 2006

Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med utbrudd av bluetongue i Bulgaria.

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 28. november 2006 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd jf. § 19. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2006/762/EF). Kunngjort 7. desember 2006.

§ 1. Formål og virkeområde

Formålet med denne forskrift er å forebygge spredning av bluetongue ved innførsel av levende drøvtyggere og sæd, egg og embryo av levende drøvtyggere fra Bulgaria.

§ 2. Forbud

Det er forbudt å innføre levende drøvtyggere som har sin opprinnelse fra eller er transportert gjennom området listet opp i vedlegg I.

Likeledes er det forbudt å innføre sæd, ova og embryo av levende drøvtyggere som har sin opprinnelse fra området listet opp i vedlegg I og som er innsamlet eller produsert etter 1. juli 2006.

§ 3. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift er straffbar, jf. matloven § 28.

§ 4. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

Vedlegg I

<i>ISO-landkode</i>	<i>Landkode</i>	<i>Område</i>
BG	Bulgaria	Det administrative distriktet Burgas

28. nov. Nr. 1336 2006**Stortingets skattevedtak for inntektsåret 2007.**

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 28. november 2006 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 litra a. Kunngjort 7. desember 2006.

*Kapittel 1 – Generelt***§ 1–1. Vedtakets anvendelsesområde**

Dette vedtaket gjelder forskuddsutskriving og endelig utskrivning av skatt på inntekt og formue.

Utskriving av statsskatt og skatt til kommunene og fylkeskommunene skjer for skattyterne etter de satser som følger av dette vedtak.

§ 1–2. Forholdet til skattelovgivningen

Så langt dette vedtak ikke bestemmer noe annet, legges lovgivningen om skatt på formue og inntekt til grunn ved anvendelsen av vedtaket.

§ 1–3. Klasseansettelse

Reglene om klasseansettelse i skatteloven § 15–4 gjelder tilsvarende for skatt etter dette vedtaket.

Personer og boer som ikke har krav på personfradrag, skal settes i skatteklasse 0. Personer som må bo i utlandet på grunn av tjeneste i den norske stat, følger samme regler om klasseansettelse som personer bosatt i Norge.

§ 1–4. Forskuddsutskriving

Skattyter som nevnt i skattebetalingsloven § 1, jf. § 2, skal betale forskudd på formues- og inntektsskatt til staten for inntektsåret 2007. Ved beregningen og innbetalingen gjelder reglene i dette vedtaket og i skattebetalingsloven.

Det samme gjelder når skatteplikten utelukkende følger av lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv., og skattyteren ikke skal svare terminskatt etter samme lov § 7.

Plikten til å betale forskudd på inntektsskatt omfatter også person som ikke har bopel i riket, men som mottar lønn av den norske stat.

*Kapittel 2 – Formuesskatt til staten og kommunene***§ 2–1. Formuesskatt til staten – personlig skattyter og dødsbo**

Personlig skattyter og dødsbo svarer formuesskatt til staten av den del av skattyterens samlede antatte formue som overstiger 220.000 kroner. Satsen skal være 0,2% av de første 320.000 kroner, og 0,4% av det overskytende beløp.

Ektefeller som lignes under ett for begges formue, jf. skatteloven § 2–10, svarer formuesskatt til staten av den del av ektefellenes samlede antatte formue som overstiger 440.000 kroner. Satsen skal være 0,2% av de første 640.000 kroner, og 0,4% av det overskytende beløp.

§ 2–2. Formuesskatt til staten – upersonlig skattyter

Selskaper og innretninger som nevnt i skatteloven § 2–36 annet ledd, og som ikke er fritatt for formuesskatteplikt etter skatteloven kap. 2, svarer formuesskatt til staten med 0,3%. Formue under 10.000 kroner er skattefri.

§ 2–3. Formuesskatt til kommunene

Det svares formuesskatt til kommunen dersom skattyter ikke er fritatt for slik skatteplikt etter skatteloven kap. 2. Skattyter som har krav på personfradrag etter skatteloven § 15–4 skal ha et fradrag i formuen på 220.000 kroner. For ektefeller som lignes under ett for begges formue, jf. skatteloven § 2–10, skal fradraget være 440.000 kroner. Når skattyter har formue i flere kommuner, fordeles fradraget etter reglene i skatteloven § 4–30 første og annet ledd. Satsen for formuesskatt til kommunene må ikke være høyere enn 0,7%. Maksimumssatsen gjelder når ikke lavere sats er vedtatt av kommunen.

*Kapittel 3 – Inntektsskatt til staten og kommunene, det felleskommunale skattefondet og fylkeskommunene***§ 3–1. Toppskatt**

Personlig skattyter skal av personinntekt fastsatt etter skatteloven kapittel 12, svare toppskatt til staten med 9% for den delen av inntekten som overstiger 400.000 kroner, og med 12% for den delen av inntekten som overstiger 650.000 kroner i klasse 0, 1 og 2.

Personlig skattyter i en kommune i Finnmark, eller i kommunene Karlsøy, Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord i Troms fylke, skal likevel bare svare toppskatt til staten av inntekt som nevnt i

første ledd med 7% av den inntekten som overstiger 400.000 kroner, og med 12% for den delen av inntekten som overstiger 650.000 kroner i klasse 0, 1 og 2.

Dersom skattyter er bosatt i riket bare en del av året, nedsettes beløpene i første og annet ledd forholdsmessig under hensyn til det antall hele eller påbegynte måneder av året han har vært bosatt her. Tilsvarende gjelder for skattyter som ikke er bosatt i riket, men som plikter å svare skatt etter skatteloven § 2–3 første og annet ledd, eller lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv.

§ 3–2. Fellesskatt

Enhver som plikter å betale inntektsskatt til kommunen etter skatteloven skal betale fellesskatt til staten. Fellesskatten skal beregnes på samme grunnlag som inntektsskatten til kommunene.

Satsen for fellesskatt skal være:

- For personlig skattepliktig og dødsbo i Finnmark og kommunene Karlsøy, Kvæangen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord i Troms fylke: 9,55%
- For personlig skattepliktig og dødsbo ellers: 13,05%.

§ 3–3. Skatt til staten og det felleskommunale skattefondet for selskaper og innretninger

Selskaper og innretninger som nevnt i skatteloven § 2–36 annet ledd, svarer skatt til staten med 28% og til det felleskommunale skattefondet med 0% av inntekten, fastsatt etter reglene i skatteloven.

§ 3–4. Skatt på grunnrenteinntekt i kraftforetak

Av grunnrenteinntekt i vannkraftverk fastsatt i medhold av skatteloven § 18–3 svares grunnrenteskatt til staten med 27%.

§ 3–5. Skatt til staten for person bosatt og selskap hjemmehørende i utlandet

Skattyter som nevnt i skatteloven § 2–3 første ledd bokstav h, skal i tillegg til å svare skatt etter bestemmelsene foran i dette vedtaket svare skatt til staten med 28% av inntekten. De regler som ellers gjelder ved beregning av inntektsskatt til kommunen gis tilsvarende anvendelse.

Person som ikke har bopel i riket, men som mottar lønn av den norske stat, skal av denne inntekt svare fellesskatt til staten etter satsen for personlig skattyter og dødsbo i dette vedtaket § 3–2 annet ledd annet strekpunkt, samt toppskatt som nevnt i § 3–1 første ledd. Bestemmelsene i skatteloven § 16–20 til § 16–28 gjelder tilsvarende for skattytere som nevnt i dette ledd.

Av aksjeutbytte som utdeles til aksjonær som er hjemmehørende i utlandet, svares skatt til staten med 25% eller i tilfelle den sats som følger av skatteavtale med fremmed stat. Det samme gjelder renter på grunnfondsbevis som utdeles til skattyter hjemmehørende i utlandet.

§ 3–6. Skatt til staten på honorar til utenlandske artister mv.

Skattepliktig etter lov om skatt på honorar til utenlandske artister mv., skal svare skatt til staten med 15% av inntekten.

§ 3–7. Skattesats for utbetalinger fra individuell pensjonsavtale til bo

Skattesatsen for utbetaling fra individuell pensjonsavtale og etter innskuddspensjonsloven til bo, som omhandlet i skatteloven § 5–40 fjerde ledd, skal være 45%.

§ 3–8. Skattefri inntekt

Inntekt under 1.000 kroner er skattefri ved beregning av skatt til staten. I utlandet bosatt aksjonær (parthaver) i aksjeselskap, allmennaksjeselskap og dermed likestilt selskap ilignes skatt når inntekten – fastsatt under ett for samtlige aksjonærer – utgjør minst 100 kroner.

§ 3–9. Inntektsskatt til kommunene og fylkeskommunene

Den fylkeskommunale inntektsskattøren for personlige skattytere og dødsboer skal være maksimum 2,7%. Den kommunale inntektsskattøren for personlige skattytere og dødsboer skal være maksimum 12,25%.

Maksimumssatsene skal gjelde med mindre fylkestinget eller kommunestyret vedtar lavere satser.

Kapittel 4 – Skatt etter lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv.

§ 4–1. Ordinære skatter

Skattyter som har formue knyttet til eller inntekt vunnet ved petroleumsutvinning og rørledningstransport, jf. § 2 annet ledd i lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v., skal av slik formue og inntekt, i tillegg til de skatter som følger av bestemmelsene foran, svare skatt til staten etter reglene og satsene nedenfor. Det samme gjelder når skatteplikten utelukkende følger av nevnte lov.

Av formue som tilhører andre skattytere enn selskaper, svares skatt med 0,7%. De regler som ellers gjelder for beregning av formuesskatt til kommunen, gis tilsvarende anvendelse.

Av inntekt svares skatt med 28%, med mindre det skal svares skatt på inntekten etter dette vedtaket § 3–3. Skatten blir å utligne i samsvar med bestemmelsene i lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v. De regler som ellers gjelder ved beregning av inntektsskatt av alminnelig inntekt gis tilsvarende anvendelse.

§ 4-2. Særskatt

Av inntekt vunnet ved petroleumsutvinning, behandling og rørledningstransport som nevnt i lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v. § 5, skal det svares særskatt med 50%.

§ 4-3. Terminskatt

Terminskatt for inntektsåret 2007 skrives ut og betales i samsvar med lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v. § 7. Ved utskrivningen av terminskatt benyttes satsene ovenfor.

§ 4-4. Utbytte utdelt til utenlandsk eierselskap

Det svares ikke skatt til staten av aksjeutbytte som utdeles fra i riket hjemmehørende aksjeselskap og allmennaksjeselskap som er skattepliktig etter lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v. § 5, til selskap hjemmehørende i utlandet som direkte eier minst 25% av kapitalen i det utdelende selskap. Dersom det i riket hjemmehørende selskap også har inntekt som ikke er skattepliktig etter lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v. § 5, svares skatt til staten etter de alminnelige regler for aksjeutbytte som fordeles til slik inntekt. Aksjeutbytte fordeles mellom særskattepliktig inntekt og annen inntekt på grunnlag av alminnelig inntekt fratrukket skatter for henholdsvis særskattepliktig inntekt og annen inntekt.

Kapittel 5 – Tonnasjesskatt**§ 5-1. Tonnasjesskatt**

Aksjeselskap og allmennaksjeselskap som nevnt i skatteloven § 8–10, skal svare tonnasjesskatt, jf. skatteloven § 8–16, etter følgende satser:

- 0 kroner for de første 1.000 nettotonn, deretter
- 18 kroner pr. dag pr. 1.000 nettotonn opp til 10.000 nettotonn, deretter
- 12 kroner pr. dag pr. 1.000 nettotonn opp til 25.000 nettotonn, deretter
- 6 kroner pr. dag pr. 1.000 nettotonn.

Satsene i første ledd kan reduseres etter nærmere bestemmelser fastsatt av departementet, jf. skatteloven § 8–16 første ledd.

Kapittel 6 – Skattested**§ 6-1. Skattested for forskuddsutskrivningen**

Forskuddsutskrivningen foretas i den kommune hvor den forskuddspliktige er bosatt, jf. skatteloven § 3–1. Her medtas også forskudd på skatt av formue og inntekt som nevnt i skatteloven § 3–3. For boer gjelder bestemmelsene i skatteloven § 3–1 fjerde ledd.

For person som ikke er bosatt i riket, skal den kommunen som er angitt i skatteloven § 3–4 første, fjerde eller femte ledd eller i lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v. § 6 nr. 2, utskrive skatten.

Første og annet ledd gjelder i den utstrekning annet ikke er bestemt i medhold av skattebetalingsloven § 8 nr. 4 og § 18 nr. 4.

Utskriving av forskudd som omhandlet i dette vedtaket § 1–4 tredje ledd foretas i Oslo.

§ 6-2. Skattested for ligningen

Statsskatteligningen for personer og dødsbo foregår i den kommune hvor skattyteren etter bestemmelsene i skatteloven § 3–1 og § 3–4 blir å iligne kommuneskatt. Ved ligningen medtas formue og inntekt som skattlegges etter bestemmelsene i skatteloven § 3–3 og § 18–7.

Statsskatteligningen for selskaper og innretninger som nevnt i skatteloven § 2–36 annet ledd, foregår i kontorkommunen, jf. skatteloven § 3–2.

Ved utligning av skatt for skattepliktig etter lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v., gjelder § 6 i denne loven.

I utlandet hjemmehørende mottaker av godtgjørelse, tantieme, gratiale og lignende fra selskap eller innretning som er hjemmehørende her i riket (skatteloven § 3–4 tredje ledd), skattlegges i den kommune der selskapet har sitt kontor (hovedkontor) eller styret har sitt sete. Det samme gjelder selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl.

Skattlegging av inntekt som nevnt i dette vedtaket § 3–5 annet ledd foretas i Oslo.

Kapittel 7 – Særlige bestemmelser om skattegrunnlag, beløpsgrenser og satser mv.**§ 7-1. Minstefradrag**

Minstefradrag i lønnsinntekt mv. etter skatteloven § 6–32 første ledd bokstav a skal ikke settes lavere enn 31.800 kroner, og ikke settes høyere enn 63.800 kroner.

Minstefradrag i pensjonsinntekt etter skatteloven § 6–32 første ledd bokstav b skal ikke settes lavere enn 4.000 kroner, og ikke høyere enn 53.400 kroner.

§ 7-2. Foreldrefradrag

Fradrag beregnet etter skatteloven § 6–48 skal ikke settes høyere enn 25.000 kroner for ett barn. Fradragsgrensen økes med inntil 5.000 kroner for hvert ytterligere barn.

§ 7-3. Personfradrag

Frادrag etter skatteloven § 15-4 er 37.000 kroner i klasse 1 og 74.000 kroner i klasse 2.

§ 7-4. Skattebegrensning ved lav alminnelig inntekt

Beløpsgrensene som nevnt i skatteloven § 17-1 første ledd skal være 99.600 kroner for enslige og 163.300 kroner for ektepar og samboere som går inn under skatteloven § 2-16.

Kapittel 8 – Forskriftskompetanse mv.**§ 8-1. Avrundingsregler og utfyllende regler**

Departementet kan gi nærmere forskrift om gjennomføring og utfylling av bestemmelsene i dette vedtak, herunder regler om avrunding av inntekts- og formuesposter, samt fradragposter.

§ 8-2. Adgang til å fravike reglene i vedtaket

Reglene i dette vedtaket kan fravikes på vilkår som nevnt i skattebetalingsloven § 56 nr. 5.

28. nov. Nr. 1337 2006**Vedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2007.**

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 28. november 2006 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 litra a og lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 23-2, § 23-3 og § 23-9. Kunngjort 7. desember 2006.

For året 2007 svares folketrygdavgifter etter følgende satser:

§ 1. Arbeidsgiveravgift

- a) For arbeidsgiveravgift av inntekt som blir skattlagt etter lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard, er satsen 0%.
- b) Når arbeidsgiver i inntektsåret 2007 driver virksomhet i sone V, er satsen 0%. Denne sonen omfatter:
 - Finnmark fylke,
 - kommunene Karlsøy, Lyngen, Storfjord, Kåfjord, Skjervøy, Nordreisa, Kvænangen i Troms fylke.
- c) Når arbeidsgiver i inntektsåret 2007 driver virksomhet i en kommune i sone IV, er satsen 5,1%. Denne sonen omfatter:
 - Troms fylke, med unntak av de kommuner som er nevnt i bokstav b og kommunen Tromsø,
 - Nordland fylke, med unntak av kommunen Bodø,
 - kommunene Namdalseid, Lierne, Røyrvik, Namsskogan, Grong, Høylandet, Flatanger, Vikna, Nærøy, Leka, Fosnes, Overhalla, Namsos i Nord-Trøndelag fylke,
 - kommunene Frøya, Hitra, Åfjord, Roan, Osen i Sør-Trøndelag fylke,
 - kommunen Smøla i Møre og Romsdal fylke.
- d) Når arbeidsgiver i inntektsåret 2007 driver virksomhet i en kommune i sone IVa, er satsen 7,9%. Denne sonen omfatter:
 - kommunen Tromsø i Troms fylke,
 - kommunen Bodø i Nordland fylke.
- e) Når arbeidsgiver i inntektsåret 2007 driver virksomhet i en kommune i sone III, er satsen 6,4%. Denne sonen omfatter:
 - kommunen Snåsa i Nord-Trøndelag fylke,
 - kommunene Hemne, Snillfjord, Oppdal, Rennebu, Røros, Holtålen, Tydal i Sør-Trøndelag fylke,
 - kommunene Surnadal, Rindal, Aure, Halså i Møre og Romsdal fylke,
 - kommunene Dovre, Lesja, Skjåk, Lom, Vågå, Sel, Sør-Aurdal, Etnedal, Nord-Aurdal, Vestre Slidre, Øystre Slidre, Vang i Oppland fylke,
 - kommunene Stor-Elvdal, Rendalen, Engerdal, Tolga, Tynset, Alvdal, Folldal, Os i Hedmark fylke.
- f) Når arbeidsgiver i inntektsåret 2007 driver virksomhet i en kommune i sone II, er satsen 10,6%. Denne sonen omfatter:
 - kommunene Meråker, Mosvik, Verran i Nord-Trøndelag fylke,
 - kommunene Norddal, Stranda, Rauma, Tingvoll, Sunndal, Sandøy i Møre og Romsdal fylke,
 - Sogn og Fjordane fylke med unntak av kommunene Flora, Førde, Sogndal,
 - kommunene Odda, Ullensvang, Eidfjord, Ulvik, Granvin, Masfjorden, Fedje i Hordaland fylke,
 - kommunene Hjelmeland, Suldal, Utsira, Kvitsøy i Rogaland fylke,
 - kommunene Evje og Hornnes, Bygland, Valle, Bykle i Aust-Agder fylke,
 - kommunene Tinn, Seljord, Kviteseid, Nissedal, Fyresdal, Tokke, Vinje i Telemark fylke,
 - kommunene Flå, Nes, Gol, Hemsedal, Ål, Hol, Nore og Uvdal i Buskerud fylke,
 - kommunene Nord-Fron, Sør-Fron, Ringebu i Oppland fylke,
 - kommunen Trysil i Hedmark fylke.

g)

- (1) Når arbeidsgiveren i inntektsåret 2007 driver virksomhet i en kommune i sone Ia, er satsen 14,1%. Denne sonen omfatter:
- kommunene Frosta, Leksvik i Nord-Trøndelag fylke,
 - kommunene Agdenes, Bjugn, Meldal, Midtre Gauldal, Rissa, Selbu, Ørland i Sør-Trøndelag fylke,
 - kommunene Aukra, Eide, Gjemnes, Haram, Herøy, Midsund, Nasset, Sande, Stordal, Vanylven i Møre og Romsdal fylke,
 - kommunene Flora, Førde, Sogndal i Sogn og Fjordane fylke,
 - kommunene Etne, Tysnes, Kvinnherad, Jondal, Kvam, Modalen, Bømlo i Hordaland fylke,
 - kommunene Sauda, Vindafjord, Finnøy i Rogaland fylke,
 - kommunene Audnedal, Åseral, Hægebostad, Sirdal i Vest-Agder fylke,
 - kommunene Gjerstad, Vegårshei, Åmli, Iveland i Aust-Agder fylke,
 - kommunene Drangedal, Nome, Hjartdal i Telemark fylke,
 - kommunene Sigdal, Rollag i Buskerud fylke,
 - kommunene Gausdal, Søndre Land, Nordre Land i Oppland fylke,
 - kommunene Nord-Odal, Eidskog, Grue, Våler, Åsnes, Åmot i Hedmark fylke.
- (2) Inntil differansen mellom den arbeidsgiveravgift som ville følge av en sats på 14,1% og den arbeidsgiveravgift som ville følge av en sats på 10,6% overstiger 530.000 kroner for foretaket i 2007, er satsen likevel 10,6%. Dette gjelder ikke for transportforetak, for statsforvaltningen som omfattes av reglene i folketrykkløven § 24– 5 tredje ledd og for foretak som omfattes av helseforetaksloven.

h) Når arbeidsgiveren i inntektsåret 2007 driver virksomhet i en annen kommune enn dem som nevnt i bokstavene b til g, er satsen 14,1%. Dette området kalles sone I. Andre arbeidsgivere beregner avgiften etter satsen som gjelder for sone I hvis ikke annet følger av dette vedtak.

i)

- (1) En arbeidsgiver anses å drive virksomhet i den kommunen hvor foretaket er registrert.
- (2) Har foretaket registrerte underenheter, jf. forskrift 9. februar 1995 nr. 114 om registrering av juridiske personer m.m. i Enhetsregisteret 10, anses hver underenhet som egen beregningsenhet for arbeidsgiveravgift.
- (3) Dersom arbeidstakeren utfører hoveddelen av sitt arbeid i en annen sone enn i den sonen virksomheten er registrert, og enhetsregisterreglene på grunn av virksomhetens karakter ikke tillater registrering av underenhet i sonen hvor arbeidet utføres, skal satsen i den sonen hvor arbeidet utføres benyttes på de av arbeidstakerens lønnskostnader som knytter seg til dette arbeidet.

j)

- (1) Denne bokstav gjelder foretak som
1. er beskjeftiget i produksjon av stålproduktene opplistet i Annex I til kapittel 25B om regionalstøtte i ESAs retningslinjer for statsstøtte.
 2. bygger eller reparerer selvdrevet, sjøgående kommersielt fartøy. Med slikt fartøy forstås følgende:
 - fartøy på minst 100 BRT for transport av passasjerer eller gods,
 - fartøy på minst 100 BRT til særlige formål,
 - slepebåt på minst 365 kW,
 - flytende og flyttbart uferdig skrog av ovennevnte fartøy. Dette omfatter også foretak som foretar vesentlig ombygging av fartøy som nevnt ovenfor, dersom fartøyet er over 1.000 BRT.
- (2) Slike foretak skal beregne avgift etter satsen på 14,1% uansett hvor foretaket er hjemmehørende.
- (3) Inntil differansen mellom den arbeidsgiveravgift som ville følge av satsen på 14,1% og den arbeidsgiveravgift som ville følge av
- en sats på 0% når foretaket er hjemmehørende i en kommune som nevnt i bokstav b,
 - en sats på 5,1% når foretaket er hjemmehørende i en kommune som nevnt i bokstav c,
 - en sats på 7,9% når foretaket er hjemmehørende i en kommune som nevnt i bokstav d,
 - en sats på 6,4% når foretaket er hjemmehørende i en kommune som nevnt i bokstav e,
 - en sats på 10,6% når foretaket er hjemmehørende i en kommune som nevnt i bokstavene f og g
- overstiger 530.000 kroner for foretaket i 2007, er satsene likevel i:
- sone V: 0%
sone IV: 5,1 pst.
sone IVa: 7,9 pst.
sone III: 6,4%
sone II og Ia: 10,6 pst.
- (4) For foretak med blandet virksomhet og som har et klart regnskapsmessig skille mellom virksomhet omfattet av første ledd nr. 1 eller 2 og annen type virksomhet, kan det kreves at arbeidsgiveravgiften beregnes etter satsene i bokstavene b til f for den del av virksomheten som ikke er omfattet av første ledd nr. 1 og 2.

k)

- (1) Denne bokstav gjelder foretak som driver virksomhet innenfor de følgende næringsgrupperingene i sone Ia eller sone IVa:
- 01.1 Dyrking av jordbruks- og hagebruksvekster
 - 01.2 Husdyrhold
 - 01.3 Kombinert husdyrhold og planteproduksjon
 - 01.4 Tjenester tilknyttet jordbruk og husdyrhold, unntatt veterinærtjenester og beplantning og vedlikehold av hager og parkanlegg
 - 01.5 Jakt, viltstell og tjenester tilknyttet jakt og viltstell
 - 02.01 Skogbruk
 - 02.02 Tjenester tilknyttet skogbruk, med unntak av tømmermåling
 - 05.01 Fiske og fangst
 - 05.02 Fiskeoppdrett og klekkerier
 - 15.1 Produksjon, bearbeiding og konservering av kjøtt og kjøttvarer
 - 15.2 Bearbeiding og konservering av fisk og fiskevarer
 - 15.3 Bearbeiding og konservering av frukt og grønnsaker
 - 15.4 Produksjon av vegetabiliske og animalske oljer og fettstoffer
 - 15.5 Produksjon av meierivarer og iskrem
 - 15.6 Produksjon av kornvarer, stivelse og stivelsesprodukter
 - 15.7 Produksjon av fôr
 - 51.2 Engroshandel med jordbruksråvarer og levende dyr
 - 51.31 Engroshandel med frukt og grønnsaker
 - 51.32 Engroshandel med kjøtt og kjøttvarer
 - 51.33 Engroshandel med meierivarer, egg, matolje og -fett
 - 51.381 Engroshandel med fisk og skalldyr
 - 61.103 Innenriks sjøtransport, men bare for så vidt gjelder drift av brønnbåter
 - 63.12 Lagring, men bare for så vidt gjelder drift av kornsiloer, hvor virksomheten er begrenset til å omfatte produkter som ikke faller inn under EØS-avtalen, jf. avtalens artikkel 8.
- (2) Slike foretak skal beregne arbeidsgiveravgift etter følgende satser når virksomheten drives i
- en kommune i sone IVa: 5,1%
 - en kommune i sone Ia: 10,6%.
- (3) For foretak med blandet virksomhet og som har et klart regnskapsmessig skille mellom virksomhet omfattet av første ledd og annen type virksomhet, kan det kreves at arbeidsgiveravgiften beregnes etter satsene i annet ledd for den del av virksomheten som er omfattet av første ledd og etter satsene i bokstavene b til g for den øvrige virksomheten.
- l) Når et foretak beregner arbeidsgiveravgift etter bokstav g annet ledd og bokstav j tredje ledd, kan ikke samlet fordel av bagatellmessig støtte i form av redusert arbeidsgiveravgift og annen bagatellmessig støtte til foretaket overstige 530.000 kroner i 2007, jf. forordning (EF) nr. 69/2001 om bagatellmessig støtte inntatt i EØS-avtalen ved EØS-komiteens beslutning nr. 88/2002.
- m) Satsen på 14,1% skal legges til grunn for arbeidsgiveravgift fastsatt i kongelig resolusjon med hjemmel i § 4 nedenfor.

§ 2. Trygdeavgift

- a) Av pensjon, føderåd, livrente som ledd i pensjonsordning i arbeidsforhold, utbetalinger under individuell pensjonsavtale etter skatteloven § 6–47 bokstav c, utbetalinger etter innskuddspensjonsloven og personinntekt for skattyter under 17 år og over 69 år, som nevnt i folketrygdloven § 23–3 annet ledd nr. 1: 3%
- b) Av lønnsinntekt og annen personinntekt som nevnt i folketrygdloven § 23–3 annet ledd nr. 2: 7,8%
- c) Av næringsinntekt og annen personinntekt som nevnt i folketrygdloven § 23–3 annet ledd nr. 3: 10,7%
- d) Avgift av næringsinntekt (annen ervervsinntekt) i jord- og skogbruk samt reindrift som overstiger 7,8% av inntekten, skal dekkes med tilskudd knyttet til næringsavtalene i landbruket. Næringsinntekt i jordbruk er i denne sammenhengen inntekt som nevnt i Finansdepartementets forskrift til skatteloven § 8–1–11. Inntekt av skogbruk og reindrift i denne sammenheng omfatter også inntekter som nevnt i forskriften § 8–1–11 nr. 1 annet ledd og nr. 2.

§ 3. Tilskudd fra kommunene og fylkeskommunene som nevnt i folketrygdloven § 23–9 annet ledd

- a) I kommuner: 0%
- b) I fylkeskommuner: 0%.

§ 4. Forskriftsfullmakt

Kongen gir regler om grunnlag og satser for avgifter og tilskudd etter folketrygdloven § 23–4 for visse grupper av medlemmer i trygden. Departementet gir regler til utfylling og gjennomføring av bestemmelsene i § 1.

28. nov. Nr. 1338 2006**Vedtak om CO₂-avgift i petroleumsvirksomheten på kontinentalsokkelen for budsjetterterminen 2007.**

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 28. november 2006 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 litra a og lov 21. desember 1990 nr. 72 om avgift på utslipp av CO₂ i petroleumsvirksomhet på kontinentalsokkelen. Kunngjort 7. desember 2006.

Fra 1. januar 2007 skal det i henhold til lov 21. desember 1990 nr. 72 om avgift på utslipp av CO₂ i petroleumsvirksomhet på kontinentalsokkelen betales CO₂-avgift til statskassen etter følgende satser:

- a) for gass 80 øre pr. standardkubikkmeter
- b) for olje eller kondensat 80 øre pr. liter.

For mineralske produkter som omfattes av bokstav b, og som er avgiftsbelagt etter Stortingets vedtak om CO₂-avgift på mineralske produkter, skal satsen være 26 øre pr. liter.

28. nov. Nr. 1339 2006**Vedtak om produktavgift til folketrygden for fiskeri-, hval- og selfangstnæringen for 2007.**

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 28. november 2006 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 litra a og lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 23–5 annet ledd. Kunngjort 7. desember 2006.

Med hjemmel i folketrygdloven § 23–5 annet ledd fastsettes:

I

I 2007 skal følgende avgifter til folketrygden dekkes ved en produktavgift på omsetning av fisk, hval og sel, og produkter av disse, fra fartøy som har drevet egen fangstvirksomhet innenfor det aktuelle kalenderår:

1. Trygdeavgift over 7,8% av pensjonsgivende inntekt fra fiske, hval- og selfangst i inntektsåret.
2. Arbeidsgiveravgift på hyre til mannskapet på fiske-, hvalfangst- og selfangstfartøy.
3. Premie til kollektiv yrkesskadetrygd for fiskere, hval- og selfangere.
4. Avgift til dekning av de utgiftene folketrygden har med stønad til arbeidsløse fiskere, hval- og selfangere.
5. Avgift til dekning av de utgiftene folketrygden har i forbindelse med ordningen med frivillig tilleggstrygd for sykepenger til manntallsførte fiskere, hval- og selfangere.

II

Produktavgiften skal være 2,8% for 2007.

Avgift på omsetning av råfisk, råfiskprodukter, hval og hvalprodukter innkreves av godkjente salgslag, jf. lov 14. desember 1951 nr. 3 om omsetning av råfisk § 3. Ved fiske på fjerne farvann der omsetningen foregår utenom salgslag og ved omsetning av sel og produkter av sel, skal den avgiftspliktige innbetale produktavgiften til Fiskeridirektoratet.

28. nov. Nr. 1340 2006**Vedtak om avgift til statskassen på arv og gaver for budsjetterterminen 2007.**

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 28. november 2006 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 litra a og lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver. Kunngjort 7. desember 2006.

§ 1. Av arv og gaver som er avgiftspliktige etter lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver, skal det fra 1. januar 2007 svares avgift til statskassen etter reglene i dette vedtaket.

§ 2. Fradrag etter arveavgiftsloven § 15 annet ledd for begravellesomkostninger, skifteomkostninger og utgifter til gravsted settes til 35.000 kroner, hvis ikke høyere utgifter er legitimert.

Utgifter til dokumentavgift og tinglysing kommer særskilt til fradrag.

Fradrag etter arveavgiftsloven § 17 for avgiftspliktig som ikke har fylt 21 år settes til 50.000 kroner pr. år.

§ 3. Avgiftsgrunnlaget rundes nedover til nærmeste tall som kan deles med 1.000.

§ 4. Av arv og gaver til arvelaterens/giverens barn, fosterbarn – herunder stebarn som har vært oppfostret hos arvelateren/giveren – og foreldre, svares:

Av de første 250.000 kroner	intet
Av de neste 300.000 kroner	8%
Av overskytende beløp	20%

§ 5. Av arv og gaver som ikke går inn under § 4, svares:

Av de første 250.000 kroner	intet
Av de neste 300.000 kroner	10%
Av overskytende beløp	30%

28. nov. Nr. 1341 2006

Vedtak om merverdiavgift for budsjetterminen 2007.

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 28. november 2006 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 litra a og lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift. Kunngjort 7. desember 2006.

§ 1.

1. Fra 1. januar 2007 skal det betales 25% avgift etter bestemmelsene i lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift.
2. Fra 1. januar 2007 skal det betales 11,11% avgift av omsetning som nevnt i lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 39 og godtgjørelse som nevnt i samme lov § 41.

§ 2. Fra 1. januar 2007 skal det betales 14% avgift etter bestemmelsene i lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift for næringsmidler. Som næringsmidler anses enhver mat- eller drikkevare og enhver annen vare som er bestemt til å konsumeres av mennesker, unntatt:

- a) legemidler,
- b) vann fra vannverk,
- c) tobakkvarer,
- d) alkoholholdige drikkevarer.

§ 3. Fra 1. januar 2007 skal det betales 8% avgift etter bestemmelsene i lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift for:

- a) kringkastingselskap under utøvelse av allmennkringkasting som er finansiert av kringkastingsavgift som nevnt i kringkastingsloven § 6–4,
- b) tjenester som gjelder persontransport,
- c) utleie av rom, herunder utleie av konferanse- og møtelokaler mv., i hotellvirksomhet og lignende virksomhet, utleie av fast eiendom til camping samt utleie av hytter, ferieleiligheter og annen fritidseiendom i tilknytning til slik virksomhet,
- d) transport av kjøretøy på ferge eller annet fartøy på innenlands veisamband,
- e) tjenester i form av rett til å overvære kinoforestillinger,
- f) formidling av tjenester som nevnt i bokstavene b og c.

§ 4. Departementet kan gi nærmere forskrifter om avgrensning av avgiftsplikten.

28. nov. Nr. 1342 2006

Vedtak om særavgifter til statskassen for budsjetterminen 2007.

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 28. november 2006 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 litra a. Kunngjort 7. desember 2006.

Avgift på alkohol (kap. 5526 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2007 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel eller innenlandsk tilvirking av sprit, brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl mv. med følgende beløp:

- A) Brennevinsbasert drikk med alkoholstyrke over 0,7 volumprosent: kr 5,74 pr. volumprosent og liter.
- B) Annen alkoholholdig drikk:
 1. med alkoholstyrke over 4,7 til og med 22 volumprosent alkohol: kr 3,74 pr. volumprosent og liter.
 2. med alkoholstyrke:
 - a) til og med 0,7 volumprosent alkohol avgiftslegges etter regelverket for alkoholfrie drikkevarer,
 - b) over 0,7 til og med 2,7 volumprosent alkohol: kr 2,56 pr. liter,
 - c) over 2,7 til og med 3,7 volumprosent alkohol: kr 9,68 pr. liter,
 - d) over 3,7 til og med 4,7 volumprosent alkohol: kr 16,76 pr. liter.
- C) Etanol til teknisk bruk med alkoholstyrke over 0,7 volumprosent: samme satser som for tilsvarende alkoholholdig drikk i bokstavene A og B. Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av avgiftsplikten.

Departementet kan gi forskrifter om den avgiftspliktige alkoholstyrken. Departementet kan bestemme at det skal betales avgift på alkohol også i varer som ikke er avgiftspliktige etter første ledd.

Satsene i avsnittene foran gjelder også varer som ved kjøp eller som gave innføres med samtykke gitt i medhold av alkohollovgivningen.

Departementet kan gi forskrifter om forenklet avgiftsberegning for varer som reisende innfører til personlig bruk utover avgiftsfri kvote.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på varer som:

- a) selges til eller innføres av utenlandske diplomatiske og konsulære tjenestemenn som nyter personlig tollfrihet,
- b) selges eller innføres til Den nordiske investeringsbanken og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
- c) fra tilvirkers eller importørs lager
 1. utføres til utlandet,
 2. leveres direkte eller via tollager til slik bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24,
 3. kommer i retur,
- d) leveres til teknisk, vitenskapelig eller medisinsk bruk og som er gjort utjenlig til drikk (denaturert) eller på annen måte finnes garantert mot å bli brukt til drikk,
- e) bringes med som reisegods eller reiseutstyr til personlig bruk,
- f) brukes som råstoff eller hjelpemiddel ved vareproduksjon,
- g) selges til eller innføres av NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred,
- h) fremstilles ved ikke ervervsmessig produksjon. Fritaket gjelder kun drikk etter § 1 B som er til eget bruk.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 4. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 5. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 6. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

Avgift på tobakkvarer (kap. 5531 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2007 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen etter følgende satser av:

- a) *Sigarer*: kr 1,87 pr. gram av pakningens nettovekt. Vekten av fastmunnstykke skal tas med i den nettovekt som danner grunnlaget for beregning av avgiften.
- b) *Sigaretter*: kr 1,87 pr. stk. Med en sigarett menes en sigarett som har en lengde til og med 90 mm, som to regnes sigaretten dersom den har en lengde på over 90 mm, men maks 180 mm, osv. Filter og munnstykke tas ikke med ved beregningen av lengden.
- c) *Røyketobakk, karvet skråtobakk, råtobakk i forbrukerpakning*: kr 1,87 pr. gram av pakningens nettovekt.
- d) *Skråtobakk*: kr 0,60 pr. gram av pakningens nettovekt.
- e) *Snus*: kr 0,60 pr. gram av pakningens nettovekt.
- f) *Sigarettpapir og sigarethylser*: kr 0,0286 pr. stk. av innholdet i pakningen.

Departementet kan gi forskrifter om en forenklet avgiftsberegning for varer som reisende innfører til personlig bruk utover avgiftsfri kvote.

§ 2. Varer som er ment – eller som departementet finner er tjenlig – som erstatning for forannevnte varer, kan undergis avgiftsplikt etter nærmere bestemmelse av departementet. Når slik avgiftsplikt blir pålagt, skal avgiften svares med beløp som så vidt mulig motsvarer avgiften etter § 1 for tilsvarende tobakkvare.

§ 3. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på varer som:

- a) selges til eller innføres av utenlandske diplomatiske og konsulære tjenestemenn som nyter personlig tollfrihet,
- b) selges eller innføres til Den nordiske investeringsbanken og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
- c) fra/til tilvirkers eller importørs lager
 1. utføres til utlandet,
 2. leveres direkte eller via tollager til slik bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24,
 3. kommer i retur,
- d) kvalitetsprøves og forbrukes i fabrikker eller på lager,
- e) bringes med som reisegods eller reiseutstyr til personlig bruk,
- f) selges til eller innføres av NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

- § 4. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.
- § 5. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.
- § 6. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.
- § 7. Departementet kan gi forskrifter om avgrensing og utfylling av bestemmelsene i § 1 og § 2.
- § 8. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

Avgift på motorvogner mv. (kap. 5536)

I. Engangsavgift på motorvogner mv. (kap. 5536 post 71)

§ 1. Fra 1. januar 2007 skal det i henhold til lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter betales avgift til statskassen:

1. ved første gangs registrering av motorvogner i det sentrale motorvognregisteret,
2. når betingelsene for avgiftsfrihet eller avgiftsnedsettelse ved første gangs registrering ikke lenger er oppfylt,
3. når en motorvogn som ikke tidligere er registrert her i landet urettmessig tas i bruk uten slik registrering,
4. når oppbygget motorvogn tas i bruk før ny registrering.

§ 2. Avgiften betales etter følgende avgiftsgrupper og satser:

Avgiftsgruppe a:

1. Personbiler,
2. varebiler klasse 1 og
3. busser under 6 meter med inntil 17 seteplasser:

A. Motorvogner som omfattes av plikten til å dokumentere drivstofforbruk og CO₂-utslipp etter forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) kapittel 49:

kr 33,16	pr. kg av de første 1.150 kg av egenvekten,
kr 72,27	pr. kg av de neste 250 kg av egenvekten,
kr 144,55	pr. kg av de neste 100 kg av egenvekten,
kr 168,11	pr. kg av resten (vektavgift),
dessuten:	
kr 120,59	pr. kW av de første 65 kW av motoreffekten,
kr 502,47	pr. kW av de neste 25 kW av motoreffekten,
kr 1.205,92	pr. kW av de neste 40 kW av motoreffekten,
kr 2.512,33	pr. kW av resten (motoreffektavgift),
dessuten:	
kr 40,20	pr. g/km av de første 120 g av CO ₂ -utslippet,
kr 190,94	pr. g/km av de neste 20 g av CO ₂ -utslippet,
kr 502,47	pr. g/km av de neste 40 g av CO ₂ -utslippet,
kr 1.406,90	pr. g/km av resten (utslippsavgift).

B. Bensindrevne motorvogner som ikke omfattes av plikten til å dokumentere drivstofforbruk og CO₂-utslipp etter forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) kapittel 49:

kr 33,16	pr. kg av de første 1.150 kg av egenvekten,
kr 72,27	pr. kg av de neste 250 kg av egenvekten,
kr 144,55	pr. kg av de neste 100 kg av egenvekten,
kr 168,11	pr. kg av resten (vektavgift),
dessuten:	
kr 120,59	pr. kW av de første 65 kW av motoreffekten,
kr 502,47	pr. kW av de neste 25 kW av motoreffekten,
kr 1.205,92	pr. kW av de neste 40 kW av motoreffekten,
kr 2.512,33	pr. kW av resten (motoreffektavgift),
dessuten:	
kr 12,88	pr. cm ³ av de første 1.200 cm ³ av slagvolumet,
kr 33,71	pr. cm ³ av de neste 600 cm ³ av slagvolumet,
kr 79,30	pr. cm ³ av de neste 400 cm ³ av slagvolumet,
kr 99,05	pr. cm ³ av resten (slagvolumavgift).

C. Motorvognen som benytter annet drivstoff enn bensin og som ikke omfattes av plikten til å dokumentere drivstofforbruk og CO₂-utslipp etter forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) kapittel 49:

kr 33,16	pr. kg av de første 1.150 kg av egenvekten,
kr 72,27	pr. kg av de neste 250 kg av egenvekten,
kr 144,55	pr. kg av de neste 100 kg av egenvekten,
kr 168,11	pr. kg av resten (vektavgift),
dessuten:	
kr 120,59	pr. kW av de første 65 kW av motoreffekten,
kr 502,47	pr. kW av de neste 25 kW av motoreffekten,
kr 1.205,92	pr. kW av de neste 40 kW av motoreffekten,
kr 2.512,33	pr. kW av resten (motoreffektavgift),
dessuten:	
kr 9,87	pr. cm ³ av de første 1.200 cm ³ av slagvolumet,
kr 25,85	pr. cm ³ av de neste 600 cm ³ av slagvolumet,
kr 60,80	pr. cm ³ av de neste 400 cm ³ av slagvolumet,
kr 75,94	pr. cm ³ av resten (slagvolumavgift).

Avgiftsgruppe b:

1. Varebiler klasse 2 og
2. lastebiler med tillatt totalvekt mindre enn 7.501 kg og godsrom med lengde under 300 cm og bredde under 190 cm:
22% av avgiften under avgiftsgruppe a.

Avgiftsgruppe c:

Campingbiler:

22% av avgiften under avgiftsgruppe a.

Avgiftsgruppe d:

Avgiftsgruppe e:

Beltebiler:

36% av verdiavgiftsgrunnlaget.

Avgiftsgruppe f:

Motorsykler:

kr 9.558 pr. stk. (stykkavgift),

dessuten:

kr 0,00	pr. cm ³ av de første 125 cm ³ av slagvolumet,
kr 32,83	pr. cm ³ av de neste 775 cm ³ av slagvolumet,
kr 71,99	pr. cm ³ av resten (slagvolumavgift),
dessuten:	
kr 0,00	pr. kW av de første 11 kW av motoreffekten,
kr 425,36	pr. kW av resten (motoreffektavgift).

Avgiftsgruppe g:

Beltemotorsykler (snøscootere):

kr 13,47	pr. kg av de første 100 kg av egenvekten,
kr 26,95	pr. kg av de neste 100 kg av egenvekten,
kr 53,87	pr. kg av resten (vektavgift),
dessuten:	
kr 2,82	pr. cm ³ av de første 200 cm ³ av slagvolumet,
kr 5,61	pr. cm ³ av de neste 200 cm ³ av slagvolumet,
kr 11,22	pr. cm ³ av resten (slagvolumavgift),
dessuten:	
kr 35,93	pr. kW av de første 20 kW av motoreffekten,
kr 71,82	pr. kW av neste 20 kW av motoreffekten,
kr 143,65	pr. kW av resten (motoreffektavgift).

Avgiftsgruppe h:

Motorvogner i avgiftsgruppe a, som ved første gangs registrering her i landet blir registrert på løyveinnehaver til bruk som ordinær drosje (ikke reserve- eller erstatningsdrosje) eller for transport av funksjonshemmede: 40% av avgiften under avgiftsgruppe a.

Avgiftsgruppe i:

Avgiftspliktige motorvogner som er 30 år eller eldre: kr 3.147 pr. stk.

Avgiftsgruppe j:

Busser under 6 meter med inntil 17 seteplasser, hvorav minst 10 er fastmontert i fartsretningen: 40% av avgiften under avgiftsgruppe a.

§ 3. Av motorvogner i avgiftsgruppe a–c og g–j skal det i tillegg til avgiften under § 2 svares en vrakpantavgift på kr 1.300 pr. motorvogn. Avgiften inngår ikke i beregningsgrunnlaget for merverdiavgiften.

Departementet kan gi forskrifter om refusjon av vrakpantavgift for motorvogn som utføres til utlandet.

§ 4. Ved beregning av avgift basert på egenvekt, CO₂-utslipp, slagvolum og motoreffekt benyttes de tekniske data som skal fastsettes i forbindelse med motorvognens typegodkjenning og/eller skal fremkomme i motorvognens norske vognkort.

Verdiavgiftsgrunnlag er ved innenlandsk tilvirkning prisen fra produsent og ved innførsel tollverdien.

Fra de nevnte regler gjøres det unntak for følgende grupper:

1. Motorvogner som har vært registrert i utlandet før registrering her i landet.
2. Motorvogner som benytter stempeldrevet forbrenningsmotor i kombinasjon med elektrisk motor (hybridbiler) til framdrift. For slike motorvogner inngår verken effekten knyttet til den elektriske motoren eller vekten av elektromotor og batteripakke i avgiftsgrunnlaget.

Departementet kan gi forskrifter om fastsettelse av avgiften for disse grupper og om fradrag for bruk og lignende.

§ 5. Departementet kan gi forskrifter om hvilken avgiftsgruppe den enkelte motorvogn skal henføres under.

Oppstår det avgiftsmessig tvil om hvilken avgiftsgruppe den enkelte motorvogn skal henføres under, avgjøres dette av departementet med bindende virkning.

§ 6. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på:

1. motorvogner som registreres på kjennemerker med gule tegn på blå reflekterende bunn,
2. motorvogner registrert på Den nordiske investeringsbanken og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
3. motorvogner som registreres på NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred,
4. lett pansrete motorvogner til offentlig bruk,
5. motorvogner til bruk utelukkende som banekjøretøy og i rally, samt motorsykler til bruk utelukkende i trial- og endurukonkurranseskjøring,
6. ambulanser,
7. begravelseskjøretøy,
8. beltemotorsykler som ved første gangs registrering her i landet blir registrert på humanitær institusjon som skal nytte kjøretøyet i ambulansetjeneste,
9. motorvogner som bare bruker elektrisitet til framdrift, herunder motorvogner hvor elektrisiteten er produsert i brenselceller. Fritaket omfatter ikke tilfeller hvor batteri under kjøring tilføres strøm ved bruk av en ekstern stempeldrevet forbrenningsmotor,
10. busser som ved første gangs registrering her i landet blir registrert på:
 - a) innehaver av løyve etter § 6 eller § 9 i lov 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogn og fartøy, eller som er utleiet på kontrakt med varighet på ett år eller mer mellom innehaver av slikt løyve og selskap i samme konsern. Fritaket gjelder også busser som utfører rutetransport basert på kontrakt med varighet på ett år eller mer inngått med myndighet eller selskap som innehar slikt ruteløyve,
 - b) institusjon eller organisasjon som tilbyr transport av funksjonshemmede mv.,
11. motorvogner som innføres som arvegods,
12. beltevogner til Forsvaret,
13. spesialutrustede kjøretøy til bruk for brannvesenet,
14. motorvogner som til framdrift benytter stempeldrevet forbrenningsmotor som kun kan benytte hydrogen som drivstoff. Dette gjelder også kjøretøy som til framdrift benytter slik motor i kombinasjon med elektrisk motor (hybridbiler).

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 7. Departementet kan gi forskrifter om tilbakebetaling av tilskuddsbeløp og om tilleggsberegning av særavgift og merverdiavgift hvor det:

1. innen 3 år regnet fra registreringen skjer opphør av bruken av bil som drosje eller for transport av funksjonshemmede, jf. § 2 avgiftsgruppe h,
2. innen 1 år regnet fra registreringen skjer opphør av bruken av buss i tilfelle som er gitt avgiftsfritak etter § 6 nr. 10.

§ 8. Departementet kan gi forskrifter om betaling av avgifter ved endring av en motorvogns avgiftsmessige status til en avgiftsgruppe med høyere avgiftssats, og om hva som skal anses som slik endring.

Departementet kan gi forskrifter om betaling av avgifter dersom det foretas endringer av en motorvogn som har betydning for grunnlaget for beregning av avgiften, og om hva som skal anses som en slik endring.

§ 9. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 10. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 11. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning eller også ellers en klart urimelig virkning.

§ 12. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

II. Årsavgift (kap. 5536 post 72)

§ 1. For 2007 betales i henhold til lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter, årsavgift til statskassen for innenlandsregistrerte kjøretøy med tillatt totalvekt mindre enn 7.500 kg etter følgende satser:

1. kr 2.915 av:

- a) personbiler,
- b) varebiler,
- c) campingbiler,
- d) busser,
- e) kombinerte biler,
- f) lastebiler,
- g) trekkbiler med tillatt totalvekt fra og med 3.500 kg,
- h) årsprøvekjennermerker for kjøretøy.

2. kr 970 av campingtilhengere med egenvekt over 350 kg.

3. kr 1.645 av motorsykler; trehjuls, lette, mellomtunge og tunge.

4. kr 370 av:

- a) motorvogn som er registrert på innehaver av løyve etter § 9 i lov 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogn eller fartøy som drosje (ikke reserve- eller erstatningsdrosje) eller for transport av funksjonshemmede,
- b) motorvogn som er registrert på innehaver av løyve etter § 6 i lov 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogn eller fartøy, eller som er utleid på kontrakt med varighet på ett år eller mer mellom innehaver av slikt løyve og selskap i samme konsern. Dette gjelder også motorvogn som utfører rutetransport basert på kontrakt med varighet på ett år eller mer inngått med myndighet eller selskap som innehar slikt ruteløyve,
- c) motorvogn som er godkjent og registrert som ambulanse eller som er registrert som begravelleskjøretøy på begravellesbyrå og lignende,
- d) kjøretøy som er registrert på kjennermerker som lysegule typer på sort bunn,
- e) motorvogner som bare bruker elektrisitet til fremdrift, herunder motorvogner hvor elektrisiteten er produsert i brenselceller,
- f) motorredskap,
- g) beltekjøretøy,
- h) trekkbiler som ikke faller inn under nr. 1 bokstav g,
- i) mopeder,
- j) traktorer,
- k) motorvogner som er 30 år eller eldre.

§ 2. Unntatt fra avgiftsplikt er:

- a) kjøretøy som er registrert på kjennermerker med gule tegn på blå reflekterende bunn,
- b) motorvogn som er registrert på Den nordiske investeringsbanken og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
- c) motorvogn som er registrert på NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred,
- d) kjøretøy registrert til bruk på Svalbard,

e) campingtilhengere som er 30 år eller eldre.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. For kjøretøy som er registrert pr. 1. januar eller som blir registrert i 1. halvår, og for årsprøvekjennermerker som er tildelt pr. 1. januar eller som blir tildelt i 1. halvår, skal det svares full avgift.

Det skal ikke svares avgift for kjøretøy som dokumenteres levert senest innen avgiftens forfall til godkjent oppsamlingsplass for bilvrak eller til bilopphuggeri for vraking/hugging.

På vilkår departementet kan fastsette, skal det svares halv avgift på kjøretøy som:

1. dokumenteres levert til godkjent oppsamlingsplass for bilvrak eller til bilopphuggeri for vraking/hugging i første halvår, men etter avgiftens forfall,
2. registreres eller tildeles årsprøvekjennermerker i annet halvår.

§ 4. Avgift som ikke er betalt innen forfall, forhøyes med kr 250. For kjøretøy som nevnt i § 1 nr. 4 forhøyes avgiften med kr 50. Departementet kan gi forskrifter om innkreving av tilleggsavgiften.

§ 5. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 6. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 7. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

§ 8. Departementet kan gi forskrifter om at betalt årsavgift kan refunderes i tilfelle der motorkjøretøy stjeles i løpet av avgiftsåret.

III. Vektårsavgift (kap. 5536 post 73)

§ 1. Fra 1. januar 2007 skal det i henhold til lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter betales årsavgift til statskassen på innenlandsregistrerte kjøretøy på minst 7.500 kg etter følgende satser (kroner):

1. Vektgradert årsavgift

A. Motorkjøretøy

<i>Avgiftsgruppe</i>	<i>Luftfjæring</i>	<i>Annet fjæringssystem</i>
<i>2 eller flere aksler</i>		
7.500 – 11.999 kg	371	371
<i>2 aksler</i>		
12.000 – 12.999 kg	371	664
13.000 – 13.999 kg	664	1.185
14.000 – 14.999 kg	1.185	1.515
15.000 kg – og over	1.515	2.963
<i>3 aksler</i>		
12.000 – 14.999 kg	371	371
15.000 – 16.999 kg	664	882
17.000 – 18.999 kg	882	1.421
19.000 – 20.999 kg	1.421	1.733
21.000 – 22.999 kg	1.733	2.470
23.000 kg – og over	2.470	3.634
<i>Minst 4 aksler</i>		
12.000 – 24.999 kg	1.733	1.752
25.000 – 26.999 kg	1.752	2.529
27.000 – 28.999 kg	2.529	3.794
29.000 kg – og over	3.794	5.449

B. Kombinasjoner av kjøretøy (vogntog)

<i>Avgiftsgruppe</i>	<i>Luftfjæring</i>	<i>Annet fjæringssystem</i>
<i>2 + 1 aksler</i>		
7.500 – 13.999 kg	371	371
14.000 – 15.999 kg	371	371
16.000 – 17.999 kg	371	502
18.000 – 19.999 kg	502	672
20.000 – 21.999 kg	672	1.079
22.000 – 22.999 kg	1.079	1.288
23.000 – 24.999 kg	1.288	2.026

<i>Avgiftsgruppe</i>	<i>Luftfjæring</i>	<i>Annet fjæringssystem</i>
25.000 – 27.999 kg	2.026	3.273
28.000 kg og over	3.273	5.465
<i>2 + 2 aksler</i>		
16.000 – 24.999 kg	655	1.030
25.000 – 25.999 kg	1.030	1.458
26.000 – 27.999 kg	1.458	1.970
28.000 – 28.999 kg	1.970	2.301
29.000 – 30.999 kg	2.301	3.541
31.000 – 32.999 kg	3.541	4.769
33.000 kg og over	4.769	7.049
<i>2 + minst 3 aksler</i>		
16.000 – 37.999 kg	3.869	5.243
38.000 – 40.000 kg	5.243	6.993
Over 40.000 kg	6.993	9.367
<i>Minst 3 + 1 aksler</i>		
16.000 – 24.999 kg	655	1.030
25.000 – 25.999 kg	1.030	1.458
26.000 – 27.999 kg	1.458	1.970
28.000 – 28.999 kg	1.970	2.301
29.000 – 30.999 kg	2.301	3.541
31.000 – 32.999 kg	3.541	4.769
33.000 kg og over	4.769	7.049
<i>Minst 3 + 2 aksler</i>		
16.000 – 37.999 kg	3.464	4.667
38.000 – 40.000 kg	4.667	6.312
Over 40.000 kg	6.312	9.159
<i>Minst 3 + minst 3 aksler</i>		
16.000 – 37.999 kg	2.130	2.500
38.000 – 40.000 kg	2.500	3.549
Over 40.000 kg	3.549	5.433

og

2. Miljødifferensiert årsavgift for dieseldrevne kjøretøy

<i>Vektklasser</i>	<i>Avgasskravnivå</i>						
	<i>Ikke EURO</i>	<i>EURO I</i>	<i>EURO II</i>	<i>EURO III</i>	<i>EURO IV</i>	<i>EURO V</i>	<i>0-utslipp</i>
7.500 – 11.999 kg	3.796	2.109	1.476	900	474	295	0
12.000 – 19.999 kg	6.229	3.461	2.422	1.476	779	484	0
20.000 kg og over	11.076	6.345	4.500	2.706	1.428	887	0

§ 2. Departementet kan gi forskrifter om hvilke fjæringssystemer som kan likestilles med luftfjæring og om fastsettelse av avgasskravnivå, herunder om krav til dokumentasjon for registreringsår og avgasskravnivå.

Departementet kan også gi forskrifter om etterberegning av avgift dersom det viser seg at et kjøretøy ikke oppfyller de krav til avgassutslipp som lå til grunn for beregning av avgiften.

§ 3. Departementet kan gi forskrifter om betaling av avgift for utenlandsregistrerte kjøretøy etter antall døgn de befinner seg i Norge (døgnavgift), herunder fastsette høyere døgnavgift for kjøretøy som er registrert i et land som krever høyere bruksavgifter av norske kjøretøy enn av dette lands kjøretøy, samt treffe gjensidige avtaler med andre land om fritak for eller nedsettelse av døgnavgiften.

§ 4. Grunnlaget for avgiften er den vekt som er oppgitt som tillatt totalvekt i motorvognregisteret, for semitrailere den del av totalvekten som faller på semitrailerens aksler. Departementet kan gi forskrifter om at avgiftsgrunnlaget kan settes lavere enn kjøretøyets tillatte totalvekt.

Hvis kjøretøyets totalvekt ikke direkte går frem av vognkortet, settes totalvekten til summen av kjøretøyets egenvekt og tillatt (registrert) lasteevne.

§ 5. Følgende kjøretøy er fritatt fra vektgradert og miljødifferensiert årsavgift:

- traktorer,
- kjøretøy registrert på kjennemerker med lysegule typer på sort bunn,
- motorredskaper,
- kjøretøy som er 30 år eller eldre. Fritaket gjelder ikke tilhengere,

- e) kjøretøy som i forbindelse med transport av gods fraktes på jernbane (kombinert godstransport),
 f) kjøretøy som er registrert på NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 6. Departementet kan gi forskrifter om utskrivning av avgiften i flere terminer, og om forholdsmessig beregning av avgiften ved avregistrering, vraking og omregistrering.

Departementet kan gi forskrifter om betaling av avgift basert på en dagsats på 2% av full vektårsavgift med et fastsatt minstebeløp.

§ 7. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 8. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 9. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 10. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

IV. Omregistreringsavgift (kap. 5536 post 75)

§ 1. Fra 1. januar 2007 skal det i henhold til lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter betales avgift til statskassen ved omregistrering av nedenfor nevnte, tidligere her i landet registrerte motorvogner og tilhengere med følgende beløp:

	Registreringsår				
	2007 og 2006 kr	2005 kr	2004 kr	2003 til 1996 kr	1995 og eldre kr
<i>a. Mopeder. Motorsykler. Beltemotorsykler.</i>					
1. Mopeder	582	582	582	582	582
2. Motorsykler og beltemotorsykler med motor til og med 250 cm ³ slagvolum, samt elektrisk drevne motorsykler	1.661	1.661	1.661	1.661	1.447
3. Motorsykler og beltemotorsykler med motor over 250 cm ³ slagvolum	2.769	2.769	2.769	2.769	1.447
<i>b. Personbiler. Busser.</i>					
Egenvekt (typegodkjent):					
1. t.o.m. 800 kg	8.133	6.161	4.644	3.104	1.447
2. over 800 kg t.o.m. 1.200 kg	11.105	8.636	6.392	4.431	1.447
3. over 1.200 kg t.o.m. 1.600 kg	15.968	12.403	9.067	6.161	1.447
4. over 1.600 kg	20.681	15.968	11.675	7.970	1.447
<i>c. Lastebiler. Trekkbiler. Varebiler. Kombinerte biler. Campingbiler. Beltebiler.</i>					
Egenvekt (typegodkjent):					
1. t.o.m. 1.000 kg	6.605	5.083	3.986	2.539	1.447
2. over 1.000 kg t.o.m. 2.000 kg	10.083	8.191	6.098	4.209	1.447
3. over 2.000 kg t.o.m. 3.000 kg	13.282	10.623	7.886	5.394	1.447
4. over 3.000 kg t.o.m. 4.000 kg	18.284	14.621	10.965	7.364	7.364
5. over 4.000 kg t.o.m. 5.000 kg	23.509	18.755	14.098	9.400	9.400
6. over 5.000 kg	28.382	22.751	17.005	11.436	11.436
<i>d. Biltilhengere, herunder semitrailere og campingtilhengere, med egenvekt over 350 kg.</i>					
Egenvekt (typegodkjent):					
1. over 350 kg t.o.m. 1.000 kg	6.599	5.082	3.986	2.539	2.539
2. over 1.000 kg t.o.m. 2.000 kg	7.620	6.098	4.644	2.977	2.977
3. over 2.000 kg t.o.m. 3.000 kg	9.230	7.427	5.570	3.716	3.716
4. over 3.000 kg t.o.m. 4.000 kg	12.275	9.748	7.504	4.877	4.877
5. over 4.000 kg t.o.m. 5.000 kg	17.301	13.927	10.449	6.909	6.909
6. over 5.000 kg	22.840	17.934	13.412	8.939	8.939

§ 2. Det gis fritak eller refusjon av avgift ved omregistrering av kjøretøy:

1. ved ren navneendring (bevilling for/registrering av navnebytte må foreligge),
2. på ektefelle,

3. mellom foreldre og barn som arv (fullt skifte),
 4. som er 30 år eller eldre,
 5. som utloddes og som tidligere har vært registrert på utlodderen,
 6. som skal registreres på kjennemerker med gule tegn på blå reflekterende bunn,
 7. på NATO eller NATOs hovedkvarter i Norge, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred,
 8. som registreres på Den nordiske investeringsbanken og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
 9. som har vært registrert på samme eier i 2 måneder eller mindre (samlet påskiltings-/registreringstid),
 10. som tas tilbake av selger som følge av hevet kjøp etter kjøpslovens bestemmelser,
 11. ved fusjon mellom aksjeselskaper,
 12. ved omdannelse av virksomheter når tidligere og ny(e) eier(e) er identiske,
 13. ved sletting av registrert eier eller medeier i motorvognregisteret.
- Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 5. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

V. Avgift på bensin (kap. 5536 post 76)

§ 1. Fra 1. januar 2007 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på bensin. Avgift betales med følgende beløp pr. liter:

- a) for svovelfri bensin (under 10 ppm svovel): kr 4,17,
- b) for lavsvovlet bensin (under 50 ppm svovel): kr 4,21,
- c) for annen bensin: kr 4,21.

Avgiften kommer i tillegg til avgift som skal betales etter Stortingets vedtak om CO₂-avgift på mineralske produkter.

Departementet kan gi forskrifter om hvilke produkter som omfattes av avgiftsplikten og om avgrensning og utfylling av reglene i denne bestemmelsen. Departementet kan videre gi forskrifter om at det skal betales avgift av annet flytende brennstoff som anses anvendelig som motordrivstoff. Departementet avgjør hva som er anvendelig som motordrivstoff.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på bensin til følgende anvendelsesområder:

- a) utføres til utlandet,
- b) fly, unntatt Forsvarets fly,
- c) diplomater mv.,
- d) nødvendig bruk i Den nordiske investeringsbankens offisielle virksomhet,
- e) teknisk og medisinsk formål,
- f) som har tilknytning til utnyttelse av naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense,
- g) båter og snøscootere i veiløse strøk,
- h) legges inn på tollager, når varene er bestemt til utførsel eller til bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24,
- i) reisegods og reiseutstyr,
- j) motorsager og andre arbeidsredskaper med 2-taksmotor der den benyttede bensin har særlige helse- og miljømessige egenskaper,
- k) bensin gjenvunnet i VRU-anlegg (Vapour Recovery Unit),
- l) NATO eller NATOs hovedkvarter i Norge, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred,
- m) kommer i retur til registrert virksomhets lager.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak. § 3. I tilfelle misbruk kan departementet nekte avgiftsfritak eller tilskudd for kortere eller lengre tid.

§ 4. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 5. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 6. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 7. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

VI. Avgift på mineralolje til framdrift av motorvogn (autodieselavgift) (kap. 5536 post 77)

§ 1. Fra 1. januar 2007 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på mineralolje til framdrift av motorvogn. Avgift betales med følgende beløp pr. liter:

- a) for svovelfri mineralolje (under 10 ppm svovel): kr 3,02,
- b) for lavsvovlet mineralolje (under 50 ppm svovel): kr 3,07,
- c) for annen mineralolje: kr 3,07.

Departementet kan gi forskrifter om hvilke produkter som omfattes av avgiftsplikten og om avgrensning og utfylling av reglene i denne bestemmelsen. Avgiften kommer i tillegg til avgift som skal betales etter Stortingets vedtak om CO₂- og svovelavgift på mineralske produkter.

§ 2. Når oljer er merket i samsvar med forskrift fastsatt av departementet, skal det ikke ilegges avgift etter § 1 første ledd.

Departementet kan i særskilte enkeltstående tilfeller bestemme at:

- a) fritak for avgiftsplikten kan skje på annen måte enn bruk av merket olje, eller
- b) avgift skal betales ved bruk av merket olje.

§ 3. På vilkår fastsatt av departementet kan det benyttes merket olje:

1. I følgende motorvogner:

- a) traktorer,
- b) motorvogner registrert på kjennemerker med lysegule typer på sort bunn,
- c) motorredskaper,
- d) tilhørende Den nordiske investeringsbanken og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
- e) tilhørende NATO eller NATOs hovedkvarter i Norge, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.

2. Til annen bruk enn framdrift av motorvogn.

§ 4. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på mineralolje:

- a) som bringes med som reisegods eller reiseutstyr til personlig bruk,
- b) for andel av biodiesel i mineraloljen,
- c) til motorvogner tilhørende fremmede lands diplomatiske tjenestemenn som er tilsatt her og er offisielt anmeldt. Det samme gjelder for mineralolje til framdrift av motorvogn og fritidsbåter som nyttes av utsendt generalkonsul, konsul og visekonsul i den utstrekning tilsvarende norske tjenestemenn nyter samme fordel i vedkommende fremmede land,
- d) til motorvogner tilhørende NATO eller NATOs hovedkvarter i Norge, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 5. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 6. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 7. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 8. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

Avgift på båtmotorer (kap. 5537 post 71)

§ 1. Fra 1. januar 2007 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved import og innenlandsk tilvirking av båtmotorer (framdriftsmotorer) med kr 140,00 pr. hk. Som båtmotor anses også motorblokker til slike.

Avgiftsplikten gjelder båtmotorer på minst 9 hk.

Elektriske motorer er unntatt fra avgiftsplikt.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning og utfylling av denne bestemmelsen.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på båtmotorer som:

- a) selges til eller innføres av utenlandske diplomatiske og konsulære tjenestemenn som nyter personlig tollfrihet,
- b) er nødvendig for Den nordiske investeringsbankens offisielle virksomhet,
- c) fra tilvirkers, importørs eller forhandlers lager,
 1. utføres til utlandet,
 2. legges inn på tollager, når varene er bestemt til utførsel eller til bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24,

3. leveres til bruk i fartøy registrert i registeret over merkepliktige norske fiskefarkoster. Fritaket gjelder likevel ikke utenbordsmotorer og hekkaggregater,
 4. leveres til bruk i fartøy mv. registrert i skipsregisteret, med unntak av fritidsbåter,
 5. kommer i retur,
- d) innføres tollfritt i medhold av tolltariffens innledende bestemmelser § 11 pkt. 10, 12, 13 eller 14 e,
 - e) benyttes i Forsvarets marinefartøy,
 - f) selges til eller innføres av NATO eller NATOs hovedkvarter i Norge, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 4. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 5. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 6. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

Forbruksavgift på elektrisk kraft (kap. 5541 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2007 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen med 10,23 øre pr. kWh på elektrisk kraft som leveres her i landet.

En redusert sats på 0,45 øre pr. kWh benyttes for levering av kraft:

- a) til industri, bergverk, produksjon av fjernvarme og arbeidsmarkedsbedrifter som utøver industriproduksjon. Den reduserte satsen omfatter elektrisk kraft som benyttes i forbindelse med selve produksjonsprosessen, og
- b) i Finnmark og følgende kommuner i Nord-Troms: Karlsøy, Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord.

Avgift skal også betales ved uttak av elektrisk kraft til eget bruk.

Departementet kan gi forskrifter om nærmere avgrensning av avgiftsplikten.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på kraft som:

- a) er produsert ved energigjenvinningsanlegg og leveres direkte til sluttbruker,
- b) er produsert i aggregat med generator som har merkeytelse mindre enn 100 kVA og leveres direkte til sluttbruker,
- c) er produsert i nødstrømsaggregat i tilfeller hvor den normale elektrisitetsforsyning har sviktet,
- d) leveres til NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred,
- e) leveres til Den nordiske investeringsbankens offisielle virksomhet,
- f) brukes til kjemisk reduksjon eller elektrolyse, metallurgiske og mineralogiske prosesser,
- g) leveres energiintensive foretak i treforedlingsindustrien som deltar i godkjent energieffektiviseringsprogram. Fritaket gjelder kraft etter § 1 annet ledd bokstav a,
- h) leveres veksthusnæringen,
- i) leveres til bruk i driften av verneverdige fartøy, museumsjernbaner eller tekniske anlegg og kulturelle kulturminner på museumssektoren,
- j) er produsert i mottrykksanlegg,
- k) leveres husholdninger og offentlig forvaltning i Finnmark og følgende kommuner i Nord-Troms: Karlsøy, Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord,
- l) leveres til andre enn husholdninger og offentlig forvaltning i Finnmark og følgende kommuner i Nord-Troms: Karlsøy, Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord, såfremt fordelene av fritaket sammen med bagatellmessig støtte gitt i vedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2007 ikke overstiger 270.000 kroner i 2007,
- m) leveres i direkte sammenheng med produksjon av elektrisk kraft,
- n) leveres til bruk til framdrift av tog eller annet skinnegående transportmiddel, herunder oppvarming av og belysning i transportmiddelet. Fritaket omfatter også trolleybuss.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 4. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 5. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 6. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

Grunnavgift på fyringsolje mv. (kap. 5542 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2007 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på mineralolje med kr 0,429 pr. liter.

§ 2. Unntatt fra avgiftsplikt er:

- a) flyparafin (jetparafin) som leveres til bruk om bord i fly,
- b) olje som pålegges avgift etter Stortingets vedtak om avgift på mineralolje til framdrift av motorvogn (autodieselavgift).

§ 3. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på mineralolje til følgende anvendelsesområder:

1. utføres til utlandet,
2. skip i utenriks fart,
3. gods- og passasjertransport i innenriks sjøfart,
4. fiske og fangst i nære farvann,
5. fiske og fangst i fjerne farvann,
6. anlegg eller innretninger som har tilknytning til utnyttelse av naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, til transport mellom land og slike anlegg eller innretninger, og for spesialskip som har oppdrag i slik virksomhet,
7. legges inn på tollager, når varene er bestemt til utførsel eller til bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24,
8. benyttes som råstoff i industriell virksomhet dersom mineraloljen i sin helhet inngår og forblir i det ferdige produkt,
9. innføres som reisegods eller reiseutstyr,
10. verneverdige fartøy, museumsjernbaner eller tekniske anlegg og kulturelle kulturminner på museumssektoren,
11. NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred,
12. treforedlingsindustrien, sildemel- og fiskemelindustrien,
13. nødvendig bruk i Den nordiske investeringsbankens offisielle virksomhet,
14. kommer i retur til registrert virksomhets lager.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 4. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift for andel av biodiesel i mineraloljen.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 5. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 6. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 7. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 8. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

Miljøavgifter på mineralske produkter mv.

A. CO₂-avgift på mineralske produkter (kap. 5543 post 70)

I

§ 1. Fra 1. januar 2007 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales CO₂-avgift til statskassen på følgende mineralske produkter etter følgende satser:

- a) *Mineralolje*: kr 0,54 pr. liter. For treforedlingsindustrien, sildemel- og fiskemelindustrien er satsen kr 0,27 pr. liter.
- b) *Bensin*: kr 0,80 pr. liter.

Departementet kan gi forskrifter om hvilke produkter som omfattes av avgiftsplikten og om avgrensning og utfylling av reglene i denne bestemmelsen.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på produkter til følgende anvendelsesområder:

1. Generelle fritak for produkter som
 - a) utføres til utlandet,
 - b) legges inn på tollager, når varene er bestemt til utførsel eller til bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24,

- c) innføres som reise gods og reiseutstyr,
 - d) benyttes som råstoff i industriell virksomhet på en slik måte at det ikke oppstår utslipp av karbon til luft eller utslippet er vesentlig lavere enn den benyttede mengde råstoff skulle tilsi,
 - e) selges til eller innføres av NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred,
 - f) selges til eller innføres til Den nordiske investeringsbanken og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
 - g) kommer i retur til registrert virksomhets lager.
2. Mineralolje til bruk i
- a) motorvogner tilhørende diplomater mv.,
 - b) skip i utenriks fart,
 - c) fiske og fangst i fjerne farvann,
 - d) fiske og fangst i nære farvann,
 - e) verneverdige fartøy, museumsjernbaner eller tekniske anlegg og kulturelle kulturminner på museumssektoren,
 - f) fly i utenriks fart,
3. Bensin til bruk for
- a) diplomater mv.,
 - b) tekniske og medisinske formål,
 - c) motorsager og andre arbeidsredskaper med 2-taktsmotor der den benyttede bensin har særlige helse- og miljømessige egenskaper,
 - d) bensin gjenvunnet i VRU-anlegg (Vapour Recovery Unit),
 - e) fly i utenriks fart.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift for andel av:

- a) biodiesel i mineraloljen,
- b) bioetanol i bensinen.

Departementet kan fastsette forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritaket.

§ 4. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrundning av avgiftsbeløpene.

§ 5. Departementet kan ved overtredelse av § 2 nekte fritak, nedsettelse eller tilskudd for kortere eller lengre tid.

§ 6. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 7. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 8. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

II

Fra 1. juli 2007 gjøres følgende endringer:

A

§ 1 første ledd nye bokstaver c og d skal lyde:

- c) *Naturgass*: kr 0,47 pr. standardkubikkmeter.
- d) *LPG*: kr 0,60 pr. kg.

B

§ 2 første ledd ny nr. 4 skal lyde:

- 4. Gass til annen bruk enn oppvarming mv. i boliger og næringsbygg.

B. Svovelavgift (kap. 5543 post 71)

§ 1. Fra 1. januar 2007 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales svovelavgift til statskassen på mineralolje som inneholder over 0,05% vektandel svovel med 7 øre pr. liter for hver påbegynt 0,25% vektandel svovel.

Departementet kan gi forskrifter om hvilke produkter som omfattes av avgiftsplikten og om avgrensning og utfylling av reglene i denne bestemmelsen.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på produkter til følgende anvendelsesområder:

- a) utføres til utlandet,
- b) skip i utenriks fart,

- c) fiske og fangst i fjerne farvann,
- d) fly i utenriks fart,
- e) legges inn på tollager, når varene er bestemt til utførsel eller til bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24,
- f) reise gods og reiseutstyr,
- g) utslippet av svovel til atmosfæren er mindre enn det som svovelinnholdet i de benyttede produkter skulle tilsi,
- h) verneverdige fartøy, museumsjernbaner eller tekniske anlegg og kulturelle kulturminner på museumssektoren,
- i) NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred,
- j) nødvendig bruk i Den nordiske investeringsbankens offisielle virksomhet,
- k) kommer i retur til registrert virksomhets lager.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift for andel av biodiesel i mineraloljen.

Departementet kan fastsette forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 4. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 5. Departementet kan ved overtredelse av § 2 nekte fritak, nedsettelse eller tilskudd for kortere eller lengre tid.

§ 6. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 7. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 8. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

C. Avgift på smøreolje mv. (kap. 5542 post 71)

§ 1. Fra 1. januar 2007 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på smøreolje mv. med kr 1,68 pr. liter.

Departementet kan gi forskrifter om hvilke produkter som omfattes av avgiftsplikten og om avgrensning og utfylling av reglene i denne bestemmelsen.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på smøreolje mv. til følgende anvendelsesområder:

- a) utføres til utlandet,
- b) utenriks fart,
- c) fiske og fangst i fjerne farvann,
- d) anlegg eller innretninger som har tilknytning til utnyttelse av naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, til transport mellom land og slike anlegg eller innretninger, og for spesialskip som har oppdrag i slik virksomhet,
- e) legges inn på tollager, når varene er bestemt til utførsel eller til bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24,
- f) er påfylt kjøretøy, maskiner o.l. ved innførsel eller utførsel,
- g) fly, unntatt olje til Forsvarets fly,
- h) råstoff i industriell virksomhet som i sin helhet inngår og forblir i det ferdige produkt,
- i) omsettes i detaljforpakninger med innhold mindre enn 0,15 liter,
- j) verneverdige fartøy, museumsjernbaner eller tekniske anlegg og kulturelle kulturminner på museumssektoren,
- k) NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred,
- l) kommer i retur til registrert virksomhets lager.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 4. Departementet kan ved overtredelse av § 2 nekte fritak, nedsettelse eller tilskudd for kortere eller lengre tid.

§ 5. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 6. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 7. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

Avgift på sluttbehandling av avfall (kap. 5546 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2007 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen for sluttbehandling av avfall etter de satser som fremkommer av § 2 og § 3. Departementet kan gi forskrifter om avgrensning og utfylling av disse bestemmelsene.

§ 2. Ved innlevering av avfall til deponi skal det betales avgift etter følgende satser pr. tonn avfall:

1. kr 423 for anlegg
 - a) som oppfyller kravene til dobbel bunn- og sidetetting i forskrift 21. mars 2002 nr. 375 om deponering av avfall (deponiforskriften) vedlegg I punkt 3.1– 3.3, eller
 - b) der det etter en risikovurdering er lempet på kravene til bunn- og sidetetting i henhold til deponiforskriften vedlegg I punkt 3.4.
2. kr 552 for anlegg som ikke oppfyller kravene i nr. 1.

§ 3. Ved forbrenning av avfall skal det betales avgift ved utslipp av følgende stoffer etter følgende satser:

Støv	HF	HCl	NO _x	SO ₂	Hg	Cd
kr 0,622	kr 21,98	kr 0,110	kr 0,0162	kr 0,0183	kr 29,74	kr 57,22
pr. gram	pr. gram	pr. gram	pr. gram	pr. gram	pr. gram	pr. gram
Pb	Cr	Cu	Mn	As	Ni	dioksiner
kr 68,32	kr 40,07	kr 0,331	kr 102,38	kr 10,46	kr 10,02	kr 2.532.500
pr. gram	pr. gram	pr. gram	pr. gram	pr. gram	pr. gram	pr. gram

For utslipp av CO₂ skal det betales avgift med kr 59,00 pr. tonn innlevert avfall.

§ 4.

1. Ved innlevering av avfall til sluttbehandling på deponi gis det fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på avfall som:
 - a) innleveres til særskilt behandling etter forskrift 20. desember 2002 nr. 1817 om farlig avfall,
 - b) innleveres til anlegg for ombruk, gjenvinning eller sortering for gjenvinning,
 - c) består av uorganisk materiale og som legges på særskilt opplagsplass,
 - d) er restavfall fra utnyttelse av returfiber i treforedlingsindustrien,
 - e) består av forurensede jord- og løsmasser, herunder avfall fra nedlagte avfallsdeponi.
2. Ved forbrenning av avfall gis det fritak, refusjon eller ytes tilskudd for CO₂-avgift for avfall som nevnt i nr. 1. Anlegg som ikke brenner avfall som inneholder fossilt materiale skal ikke betale avgift for utslipp av CO₂. Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 5. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 6. Oppstår det tvil om avgiftsplikten avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 7. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 8. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp eller tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

Avgift på trikloreten (TRI) og tetrakloreten (PER) (kap. 5547 post 70 og 71)

§ 1. Fra 1. januar 2007 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på trikloreten (TRI) og tetrakloreten (PER), herunder gjenvunnet TRI og PER.

Avgift etter første ledd omfatter også TRI og PER som inngår som bestanddel i andre produkter. Avgift betales bare dersom andelen TRI er over 1 vektprosent av produktets totale vekt eller andelen PER er over 0,1 vektprosent av produktets totale vekt.

Avgift svares av produktet etter følgende intervaller og satser:

Innhold TRI/PER		kr pr. kg	
Pst.		TRI	PER
1.	Over 0,1 t.o.m. 1		0,58
2.	Over 1 t.o.m. 5	2,88	2,88
3.	Over 5 t.o.m. 10	5,77	5,77
4.	Over 10 t.o.m. 30	17,31	17,31
5.	Over 30 t.o.m. 60	34,61	34,61
6.	Over 60 t.o.m. 100	57,69	57,69

Ved beregning av avgift benyttes den høyeste av enten faktisk eller oppgitt andel TRI/PER.

Departementet kan gi forskrifter om hva som omfattes av avgiftsplikten og om avgrensning og utfylling av reglene i denne bestemmelsen.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på varer som:

- utføres til utlandet,
- legges inn på tollager, når varene er bestemt til utførsel eller til bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24,
- gjenvinnes til eget bruk,
- bringes med som reisegods eller reiseutstyr til personlig bruk,
- selges til eller innføres av NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred,
- kommer i retur til registrert virksomhets lager.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 4. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 5. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 6. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

Avgift på hydrofluorkarboner (HFK) og perfluorkarboner (PFK) (kap. 5548 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2007 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel eller innenlands produksjon av hydrofluorkarboner (HFK) og perfluorkarboner (PFK), herunder gjenvunnet HFK og PFK.

Avgiftsplikten etter første ledd omfatter også HFK og PFK som inngår som bestanddel i andre varer. Departementet kan gi bestemmelser om at avgifter på HFK og PFK som inngår som bestanddel i andre varer, fastsettes på annen måte enn etter vekt og at avgiften i slike tilfeller skal betales etter sjablonsatser.

§ 2. Avgiften beregnes etter følgende satser:

<i>Produkttyper</i>	<i>Kjemisk formel</i>	<i>Avgiftssats (kr/kg)</i>
<i>HFK:</i>		
HFK-23	CHF ₃	2.270
HFK-32	CH ₂ F ₂	126
HFK-41	CH ₃ F	29
HFK-43-10mee	C ₅ H ₂ F ₁₀	252
HFK-125	C ₂ HF ₅	543
HFK-134	C ₂ H ₂ F ₄	194
HFK-134a	CH ₂ FCF ₃	252
HFK-152a	C ₂ H ₄ F ₂	27
HFK-143	C ₂ H ₃ F ₃	58
HFK-143a	C ₂ H ₃ F ₃	737
HFK-227ea	C ₃ HF ₇	563
HFK-236fa	C ₃ H ₂ F ₆	1.222
HFK-245ca	C ₃ H ₃ F ₅	109
<i>PFK:</i>		
Perfluormetan	CF ₄	1.261
Perfluoretan	C ₂ F ₆	1.785
Perfluorpropan	C ₃ F ₈	1.358
Perfluorbutan	C ₄ F ₁₀	1.358
Perfluorcyklobutan	c-C ₄ F ₈	1.688
Perfluorpentan	C ₅ F ₁₂	1.455
Perfluorheksan	C ₆ F ₁₄	1.435

Hvis produkttypen er ukjent benyttes den høyeste avgiftssats av de produkttyper det kan være. Ved gassblandinger beregnes avgiften for den enkelte produkttype i blandingen. Er blandingsforholdet ukjent benyttes satsen for produkttypen med høyest sats for hele vekten.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning og utfylling av denne bestemmelsen.

§ 3. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på varer som:

- utføres til utlandet,
- bringes med som reisegods eller reiseutstyr til personlig bruk,
- legges inn på tollager, når varene er bestemt til utførsel eller til bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24,

- d) selges til eller innføres av NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred,
- e) selges til eller innføres av utenlandske diplomatiske og konsulære tjenestemenn som nyter personlig tollfrihet,
- f) selges eller innføres til Den nordiske investeringsbanken og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
- g) gjenvinnes,
- h) kommer i retur til registrert virksomhets lager.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 4. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 5. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 6. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 7. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

Avgift på utslipp av NO_x (kap. 5549 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2007 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen med kr 15 pr. kg utslipp av nitrogenoksider (NO_x) ved energiproduksjon fra følgende kilder:

- a) framdriftsmaskineri med samlet installert motoreffekt på mer enn 750 kW,
- b) motorer, kjeler og turbiner med samlet installert innfyrt effekt på mer enn 10 MW, og
- c) fakler på offshoreinstallasjoner og anlegg på land.

For NO_x-utslipp ved avgiftspliktig forbrenning av avfall betales avgift etter Stortingets vedtak om avgift på sluttbehandling av avfall.

Departementet kan gi forskrifter om hva som omfattes av avgiftsplikten og om avgrensning og utfylling av denne bestemmelsen.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på utslipp av NO_x fra følgende kilder:

- a) fartøy som går i fart mellom norsk og utenlandsk havn, eller luftfartøy som går i fart mellom norsk og utenlandsk lufthavn,
- b) fartøy som brukes til fiske og fangst i fjerne farvann,
- c) verneverdige fartøyer, museumsjernbaner eller tekniske anlegg og kulturelle kulturminner på museumssektoren,
- d) utslippskilder omfattet av miljøavtale med staten om gjennomføring av NO_x-reduserende tiltak i samsvar med et fastsatt miljømål.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 4. Oppstår det tvil om avgiftsplikten avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 5. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 6. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp eller tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

Avgift på sjokolade- og sukkervarer mv. (kap. 5555 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2007 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på sjokolade- og sukkervarer mv. med kr 16,36 pr. kg av varens avgiftspliktige vekt. Det skal også betales avgift av slike varer uten tilsetning av sukker eller søtningmiddel. Departementet kan gi forskrifter om hva som skal anses som avgiftspliktige sjokolade- og sukkervarer.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på varer som:

- a) selges til eller innføres av utenlandske diplomatiske og konsulære tjenestemenn som nyter personlig tollfrihet,
- b) selges eller innføres til Den nordiske investeringsbanken og som er nødvendig for bankens virksomhet,
- c) fra/til tilvirkers eller importørs lager
 - 1. utføres til utlandet,
 - 2. leveres direkte eller via tollager til slik bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24,
 - 3. kommer i retur,
- d) bringes med som reisegods eller reiseutstyr til personlig bruk,
- e) brukes som råstoff mv. ved fremstilling av varer,

- f) selges til eller innføres av NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

- § 3. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.
- § 4. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.
- § 5. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.
- § 6. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

Avgift på alkoholfrie drikkevarer mv. (kap. 5556 post 70)

- § 1. Fra 1. januar 2007 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på:
- alkoholfrie drikkevarer som er tilsatt sukker eller kunstig søtstoff, pr. liter salgsvare: kr 1,64,
 - sirup som er tilsatt sukker eller kunstig søtstoff som nyttes til ervervsmessig fremstilling av alkoholfrie drikkevarer i dispensere, fontener o.l., pr. liter salgsvare: kr 9,99.

Med alkoholfrie drikkevarer likestilles i dette regelverket også drikk med alkoholstyrke til og med 0,7 volumprosent alkohol, jf. Stortingets vedtak om avgift på alkohol § 1 første ledd bokstav b nr. 2 bokstav a.

- § 2. Unntatt fra avgiftsplikten er varer i pulverform.
- § 3. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på varer som:
- selges til eller innføres av utenlandske diplomatiske og konsulære tjenestemenn som nyter personlig tollfrihet,
 - selges eller innføres til Den nordiske investeringsbanken og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
 - fra tilvirkers eller importørs lager:
 - utføres til utlandet,
 - leveres direkte eller via tollager til slik bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24,
 - kommer i retur,
 - nyttes til ervervsmessig fremstilling av annet enn drikkevarer,
 - bringes med som reisegods eller reiseutstyr til personlig bruk,
 - selges til eller innføres av NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

- § 4. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.
- § 5. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.
- § 6. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.
- § 7. Departementet kan gi forskrifter om avgrensning og utfylling av bestemmelsene i § 1 og § 2.
- § 8. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

Avgift på sukker mv. (kap. 5557 post 70)

- § 1. Fra 1. januar 2007 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på sukker mv. med kr 6,34 pr. kg av varens avgiftspliktige vekt.

- § 2. Avgiftsplikten omfatter:
- Sukker (roe-/bete- og rørsukker).
 - Sirup og sukkeroppløsning av nevnte varer.
- § 3. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på sukker som:
- selges til eller innføres av utenlandske diplomatiske og konsulære tjenestemenn som nyter personlig tollfrihet,
 - selges eller innføres til Den nordiske investeringsbanken og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
 - fra tilvirkers eller importørs lager:
 - utføres til utlandet,
 - leveres direkte eller via tollager til slik bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24,
 - kommer i retur,
 - nyttes til ervervsmessig fremstilling av varer,

- e) bringes med som reisegoods eller reiseutstyr til personlig bruk,
- f) selges til eller innføres av NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred,
- g) nyttes til biavl.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 4. Departementet kan gi forskrifter om hvilken ervervsmessig fremstilling av varer som faller inn under § 3 bokstav d.

§ 5. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 6. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 7. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 8. Departementet kan gi forskrifter om avgrensning og utfylling av bestemmelsene i § 1 og § 2.

§ 9. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

Avgifter på drikkevareemballasje (kap. 5559 post 70–74)

§ 1. Fra 1. januar 2007 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales miljøavgift og grunnavgift til statskassen på følgende drikkevareemballasje og etter følgende satser pr. emballasjehet:

1. Miljøavgift

- a) Glass og metall kr 4,62
- b) Plast kr 2,79
- c) Kartong og papp kr 1,15.

Departementet kan på nærmere vilkår frita for, sette ned eller refundere miljøavgiften dersom emballasjen inngår i et retursystem.

2. Grunnavgift

Engangsemballasje kr 0,95.

Som engangsemballasje anses emballasje som ikke kan gjenbrukes i sin opprinnelige form.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning og utfylling av reglene i denne bestemmelsen.

§ 2. Unntatt fra grunnavgiften er emballasje som inneholder følgende alkohol- og kullsyrefrie drikkevarer:

- a) melk, melkeprodukter,
- b) drikkevarer fremstilt av kakao og sjokolade og konsentrater av dette,
- c) varer i pulverform,
- d) korn- og soyabaserte melkeerstatningsprodukter,
- e) morsmelkeerstatning.

For miljøavgiften gjelder bokstavene c og e tilsvarende.

§ 3. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for miljø- og grunnavgift på drikkevareemballasje:

- a) med rominnhold på minst 4 liter,
- b) som selges til eller innføres av utenlandske diplomatiske og konsulære tjenestemenn som nyter personlig tollfrihet,
- c) som selges eller innføres til Den nordiske investeringsbanken og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
- d) som fra registrert virksomhets eller importørs lager:
 - 1. utføres til utlandet,
 - 2. leveres direkte eller via tollager til slik bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24,
 - 3. kommer i retur,
- e) bringes med som reisegoods eller reiseutstyr til personlig bruk,
- f) selges til eller innføres av NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.

Departementet kan gi forskrift om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 4. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 5. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 6. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 7. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

§ 8. Departementet kan vurdere overgangsordninger ved systemomlegging av avgiften i enkelttilfeller og etter en særskilt vurdering.

Dokumentavgift (kap. 5565 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2007 skal det i henhold til lov 12. desember 1975 nr. 59 om dokumentavgift betales avgift til statskassen ved tinglysning av dokument som overfører hjemmel til fast eiendom, herunder bygning på fremmed grunn og tilhørende festerett til tomta. Avgiften utgjør 2,5% av avgiftsgrunnlaget, men minst kr 250.

Ved tinglysning av første gangs overføring av hjemmel til eierseksjon eller til fysisk del av eiendom i forbindelse med oppløsning av borettslag og boligaksjeselskaper betales avgift med kr 1.000 pr. hjemmelsoverføring.

§ 2. Fritatt for avgift er:

- a) gaveandel i dokument som inneholder gave og lignende til det offentlige eller til stiftelser og legater med allmenntilfelle formål, eller til foreninger med allmenntilfelle formål som har styresete her i landet,
- b) dokument som overfører rettigheter til fast eiendom til utenlandske diplomatiske og konsulære misjoner,
- c) overføring av hjemmel til fast eiendom til Den nordiske investeringsbanken og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
- d) egen sameieandel ved overtagelse av fast eiendom ved oppløsning av sameie,
- e) overføring av hjemmel til fast eiendom mellom ektefeller,
- f) ideell arveandel etter loven i den enkelte eiendom ved overtagelse av fast eiendom på skifte eller fra uskiftet bo. Forskudd på arv regnes ikke som arveandel og heller ikke testamentsarv i den utstrekning den overstiger lovens arveandel,
- g) overføring av hjemmel til fast eiendom til forrige hjemmelshaver eller dennes ektefelle, i forbindelse med salg etter reglene om tvangssalg,
- h) overføring av hjemmel til fast eiendom til NATO eller NATOs hovedkvarter i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av,
- i) overføring av hjemmel til fast eiendom mellom den krets av kongefamilien som har arve- og gaveavgiftsfritak, jf. lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver § 1 femte ledd.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Ved førstegangsoverføring av en selvstendig og i sin helhet nyoppført bygning som ikke er tatt i bruk, og overføring av bygg under arbeid betales avgift bare av salgsverdien av tomta dersom det blir tinglyst hjemmelsoverføring til denne.

§ 4. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 5. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

Andre avgiftsvedtak

Inntekter ved tildeling av konsesjoner (kap. 5309 post 29)

§ 1. For 2007 kan departementet innhente inntekter ved tildeling av konsesjoner for frekvenser.

§ 2. Inntektene innhentes ved tildeling av konsesjoner. Beløpet skal innbetales til statskassen.

§ 3. Departementet kan gi forskrifter om innbetaling og oppkreving av beløpet.

Avgift på frekvenser (kap. 5583 post 70)

Stortinget samtykker i at Samferdselsdepartementet i 2007 kan:

1. fastsette en avgift knyttet til disponering av frekvenser til drift av annen og tredje generasjons system for mobilkommunikasjon,
2. forestå salg av 5-sifrede telefonnummer,
3. fastsette nærmere bestemmelser om beregning og oppkreving av avgiftene.

28. nov. Nr. 1343 2006

Vedtak om tollavgifter for budsjettermen 2007.

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 28. november 2006 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 litra a. Kunngjort 7. desember 2006.

I

Tolltariffen slik den gjelder 31. desember 2006, herunder tolltariffens innledende bestemmelser, skal fortsatt gjelde fra 1. januar 2007 med følgende endringer:

A

I tolltariffens innledende bestemmelser gjøres følgende endringer:

§ 2 nr. 3 første, annet og tredje ledd skal lyde:

3. Varer som er omfattet av en frihandelsavtale inngått mellom Norge og fremmed stat eller gruppe av stater kan innenfor rammen av slike avtaler innføres med redusert toll, tollfritt eller med annen tollmessig justering. Preferansetollbehandling innvilges under forutsetning av at opprinnelsesreglene til den aktuelle frihandelsavtalen er oppfylt.

Følgende frihandelsavtaler er virksomme pr. 1. januar 2007:

- Avtalen om opprettelse av Det Europeiske Økonomiske Samarbeidsområde, EØS-avtalen
- Konvensjonen om opprettelse av Det Europeiske Frihandelsforbund
- Handelsavtalen EF – Norge
- Frihandelsavtalen EFTA – Tyrkia
- Frihandelsavtalen EFTA – Israel
- Frihandelsavtalen Norge – Færøyene
- Interim frihandelsavtale EFTA – PLO på vegne av Den palestinske selvstyremyndighet
- Frihandelsavtalen EFTA – Marokko
- Frihandelsavtalen EFTA – Mexico
- Frihandelsavtalen EFTA – Makedonia
- Frihandelsavtalen EFTA – Jordan
- Frihandelsavtalen EFTA – Kroatia
- Frihandelsavtalen EFTA – Singapore
- Frihandelsavtalen EFTA – Chile
- Frihandelsavtalen EFTA – Tunisia
- Frihandelsavtalen EFTA – Sør-Korea

Tollpreferanser gis under samme forutsetninger også for varer som er omfattet av bilaterale eller unilaterale erklæringer inngått i tilknytning til disse frihandelsavtalene.

B

Tolltariffen gis nye oppdelinger og tollsatsene endres for enkelte landbruksprodukter. Endringene framgår av vedlegg 3 til St.prp.nr.1 (2006–2007) Skatte-, avgifts- og tollvedtak.

II

Finansdepartementet gis fullmakt til å iverksette de tollmessige sider ved eventuelle frihandelsavtaler som inngås i 2007 mellom EFTA-landene og henholdsvis Canada, Egypt, Libanon, Thailand og SACU (Sør-Afrika, Botswana, Namibia, Lesotho og Swaziland).

Finansdepartementet gis tilsvarende fullmakt til å iverksette bilaterale landbruksavtaler inngått under de nevnte frihandelsavtaler.

III

Finansdepartementet gis fullmakt til å innarbeide tekniske endringer i tolltariffen, herunder endringer som følger av revisjonen av tollnomenklaturen til konvensjonen om Det harmoniserte system for beskrivelse og koding av varer.

30. nov. Nr. 1344 2006**Forskrift om endring i forskrifter om sjømannspensjonering.**

Fastsatt av styret i Pensjonstrygden for sjømenn 30. november 2006 med hjemmel i lov 3. desember 1948 nr. 7 om pensjonstrygd for sjømenn § 1 nr. 2 første ledd bokstav d annet punktum og § 9 nr. 3 tredje ledd. Kunngjort 7. desember 2006.

I

I forskrifter 15. november 2000 nr. 1274 om sjømannspensjonering gjøres følgende endringer:

I § 1–1 nr. 5 første punktum skal ordet «pensjonsavgiften» endres til «arbeidsgiveravgiften».

§ 5–2 skal lyde:

§ 5–2. *Beregning av arbeidstakeravgift av sykepenger m.m. som utbetales av Arbeids- og velferdsetaten, jf. lovens § 1 nr. 3 bokstav b*

1. Denne forskrift gjelder for arbeidstakeravgift til pensjonstrygden for sjømenn av sykepenger som gis etter folketrygdloven kapittel 8 for sykdom inntruffet i tid som er pensjonsgivende etter lov om pensjonstrygd for sjømenn, og som utbetales av Arbeids- og velferdsetaten etter dagsatser.
2. Arbeidstakeravgift av sykepenger etter folketrygdloven kapittel 8, samt omsorgspenger, pleiepenger, opplæringspenger, svangerskapspenger og foreldrepenger etter folketrygdloven kapittel 9 og 14, beregnes med en dagsats som utgjør 12/260 av månedlig avgift etter lovens § 9 nr. 2.

II

Endringen i § 1–1 nr. 5 trer i kraft straks.

Endringen i § 5–2 trer i kraft 1. januar 2007.

1. des. Nr. 1345 2006

Forskrift om endring i forskrift om vurdering og kontroll av risikoer ved eksisterende stoffer.

Fastsatt av Miljøverndepartementet 1. desember 2006 med hjemmel i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og avfall (Forurensningsloven) § 49 og § 51 og lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 5. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XV nr. 12e (forordning (EØF) nr. 793/93) og nr. 12t (forordning (EF) nr. 642/2005). Kunngjort 7. desember 2006.

I

I forskrift 4. mai 1995 nr. 460 om vurdering og kontroll av risikoer ved eksisterende stoffer gjøres følgende endringer:

§ 1 nytt åttende ledd skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg II kapittel XV nr. 12t (forordning (EF) nr. 642/2005) om krav til tilleggsprøving for importører eller produsenter av visse stoffer i samsvar med forordning (EØF) nr. 793/93 gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av EØS-avtalens vedlegg II og protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 1 nåværende åttende og niende ledd blir niende og tiende ledd.

Følgende forordning tilføyes forskriften:

Nedenfor gjengis EØS-avtalens vedlegg II kapittel XV nr. 12t (forordning (EF) nr. 642/2005) slik Miljøverndepartementet tolker denne del av EØS-avtalen med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av vedkommende rettsakt i henhold til avtalens vedlegg II kapittel XV nr. 12e, avtalens protokoll 1 mv.

[Forordning \(EF\) nr. 642/2005](#) i EØS-tilpasset form.

II

Endringene trer i kraft straks.

1. des. Nr. 1346 2006

Forskrift om endring i forskrift om grossistvirksomhet med legemidler og forskrift om omsetning mv. av visse reseptfrie legemidler utenom apotek.

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 1. desember 2006 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven) § 14, § 15, § 16, § 17 og § 18 og lov 23. juni 2000 nr. 56 om helsemessig og sosial beredskap § 2–2, jf. delegeringsvedtak 8. juni 1995 nr. 521. Kunngjort 7. desember 2006.

I

I forskrift 21. desember 1993 nr. 1219 om grossistvirksomhet med legemidler gjøres følgende endringer:

Kapittel VI overskriften skal lyde:

Kap. VI. Legemiddelavgift og omsetningsavgift for salg av legemidler utenom apotek

§ 26 skal lyde:

§ 26. *Virkeområde*

Forskriften i dette kapittel gjelder beregning og innkreving av legemiddelavgift forutsatt at det ikke i Stortingets budsjettvedtak for det enkelte år er truffet annen bestemmelse.

§ 27a, 28a, § 30, § 31 og § 33 i dette kapittelet gjelder også beregning og innkrevning av omsetningsavgift fastsatt i medhold av forskrift 14. august 2003 nr. 1053 om omsetning mv. av visse reseptfrie legemidler utenom apotek § 3 tredje ledd.

Det kalenderåret som Stortingets vedtak gjelder, kalles avgiftsåret.

Ny § 27a skal lyde:

§ 27a. *Plikt til å betale omsetningsavgift (legemidler utenom apotek)*

Plikt til å betale omsetningsavgift har grossister som selger legemidler til utsalgssteder som omsetter legemidler i henhold til forskrift 14. august 2003 nr. 1053 om omsetning mv. av visse reseptfrie legemidler utenom apotek. Avgiften innberettes og innbetales til Statens legemiddelverk samtidig med legemiddelavgiften jf. § 33.

Ny § 28a skal lyde:

§ 28a. *Avgiftspliktig omsetning (legemidler utenom apotek)*

Avgiftspliktig omsetning er grossistens netto salg med fradrag av merverdiavgift og rabatter til utsalgssteder utenom apotek av legemidler som forutsetter særskilt tillatelse gitt i medhold av forskrift om omsetning mv. av visse reseptfrie legemidler utenom apotek § 3.

§ 30 og § 31 skal lyde:

§ 30. *Beregning av legemiddelavgift og omsetningsavgift for utsalgssteder utenom apotek*

Legemiddelavgiften for hvert avgiftsår beregnes av den avgiftspliktige omsetningen etter avgiftssatser vedtatt av Stortinget.

Omsetningsavgift for utsalgssteder utenom apotek fastsettes av departementet i henhold til forskrift 14. august 2003 nr. 1053 om omsetning mv. av visse reseptfrie legemidler utenom apotek § 3 tredje ledd.

§ 31. *Innkrevning av avgifter*

Den avgiftspliktige skal kreve legemiddelavgift og omsetningsavgift i henhold til § 30 dekket fra virksomheter som detaljomsetter legemidlet, samt andre sluttbrukere.

Grunnlaget for krav etter første ledd skal være netto legemiddelomsetning til den enkelte kunde, den av Stortinget fastsatte avgiftssats for avgiftsåret og den av departementet fastsatte avgift jf. § 30 annet ledd.

Den avgiftspliktige skal føre legemiddelavgiften og omsetningsavgiften på særskilte konti.

§ 33 nytt siste ledd skal lyde:

Bestemmelsen gjelder også innberetning og innbetaling av omsetningsavgift etter dette kapittelet så langt den passer. Departementet kan gi nærmere bestemmelser om innberetning og innbetaling av omsetningsavgiften.

II

I forskrift 14. august 2003 nr. 1053 om omsetning mv. av visse reseptfrie legemidler utenom apotek gjøres følgende endring:

§ 3 skal lyde:

§ 3. *Krav om tillatelse*

Virksomhet som skal omsette legemidler må ha tillatelse gitt av Statens legemiddelverk, med mindre det gjelder omsetning av:

- legemidler som er godkjent av Statens legemiddelverk etter retningslinjer for godkjenning av naturlegemidler av 21. januar 1994 (naturlegemidler), og
- legemidler med innhold av inntil 2 mg nikotin per bruksferdig dose til bruk ved røykeavvenning.

Søkeren har rett til tillatelse, dersom søkeren dokumenterer sine rutiner som en del av søknaden, og slik viser at forskriftskravene vil oppfylles.

Statens legemiddelverk kan kreve inn årlig omsetningsavgift for å dekke utgifter til forvaltning og tilsyn med ordningen. Størrelsen på omsetningsavgiften fastsettes av departementet og tilfaller statskassen.

Søknad sendes på skjema fastsatt av Statens legemiddelverk. Statens legemiddelverk kan fastsette nærmere bestemmelser for søknadsbehandlingen, herunder bestemmelser om saksbehandlingstid og gjennomføring av konsesjonsrunder.

III

Endringene trer i kraft 1. januar 2007.

5. des. Nr. 1347 2006

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter reker i NAFO-området i 2006.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 5. desember 2006 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4 og § 5 og delegeringsvedtak 16. oktober 2000 nr. 1670. Kunngjort 7. desember 2006.

I

I forskrift 5. desember 2005 nr. 1413 om regulering av fisket etter reker i NAFO-området i 2006 gjøres følgende endring:

§ 3 annet ledd skal lyde:

Adgangen til å delta tilfaller det fartøyet som først melder seg aktiv i underområde 3L. Fartøyet gis en fartøykvote på 245 tonn.

II

Endringen trer i kraft straks.

5. des. Nr. 1348 2006**Forskrift om endring i forskrift om begrensning av lønnsoppgaveplikten.**

Fastsatt av Finansdepartementet 5. desember 2006 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 6–16 bokstav a. Kunngjort 7. desember 2006.

I

I forskrift 30. desember 1983 nr. 1974 om begrensning av lønnsoppgaveplikten gjøres følgende endringer:

§ 1 sjettede ledd skal lyde:

Ytelse som er skattefri i medhold av skattelovforskriften § 5–15–6 niende og tiende ledd kreves ikke lønnsinnberettet når årlig utbetaling til skattyteren ikke overskrider 10.000 kroner.

§ 3 nye tredje og fjerde punktum skal lyde:

Tilsvarende kreves naturalytelser i form av fri kost på sokkelinnretning lønnsinnberettet. Adgang til privat bruk av arbeidsgivers elektroniske kommunikasjonstjeneste utenfor ordinær arbeidssituasjon skal lønnsinnberettes selv om fordelen ikke overstiger kr 1000 i inntektsåret.

II

Endringene trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2006.

Rettelser.

Det som er rettet er satt i kursiv.

Nr. 5/2006 s. 483 (i forskrift 24. mars 2006 nr. 376 om endring i i forskrift 30. november 1995 nr. 938 om A/S Vinmonopolets innkjøpsvirksomhet m.v. og forskrift 16. januar 1996 nr. 24 om nemnd for prøving av A/S Vinmonopolets beslutninger om innkjøp m.v.).

I del I, endring i forskrift 30. november 1995 nr. 938 om A/S Vinmonopolets innkjøpsvirksomhet m.v., skal § 8–1 lyde:

Vinmonopolets salgspris skal beregnes med utgangspunkt i grossistens leveringspris tillagt påslag for inndeckning av kostnader og fortjeneste. Priskalkylen må være bygget opp slik at det enkelte produkt i produktutvalget, jf. § 1–4, selges til samme pris over hele landet.

Vinmonopolets målsetting skal være at utsalgspisen for halvflasker skal utgjøre halvparten av prisen for standard helflaske av samme produkt. Hvis innkjøpsprisen betinger en høyere utsalgspis, skal prisen for halvflasker maksimalt utgjøre 60% av prisen for standard helflasker av samme produkt.

Nr. 12/2006 s. 1593 (i forskrift 22. august 2006 nr. 1014 om endring i forskrift 1. november 2001 nr. 1234 om måling av petroleum for fiskale formål og for beregning av CO₂-avgift).

§ 8a første punktum skal lyde:

For gjennomstrømningsmålere for andre væsker enn vann, jf. denne forskriften § 13a, gjelder minstekrav til usikkerhetsgrenser inntatt i forskrift 26. april 2006 nr. 466 om krav til gjennomstrømningsmålere (for væsker unntatt vann) vedlegg 2, punkt 8 om nøyaktighetskrav under bruk.

§ 13a første ledd siste punktum skal lyde:

Overgangsreglene i forskrift om krav til gjennomstrømningsmålere (for væsker unntatt vann) § 14 gjelder tilsvarende.

§ 13a tredje ledd skal lyde:

Under bruk må gjennomstrømningsmålere for andre væsker enn vann som et minimum oppfylle krav som fremgår av forskrift om krav til gjennomstrømningsmålere (for andre væsker enn vann) vedlegg 2, punkt 8 «Krav under bruk».

§ 26 første ledd siste punktum skal lyde:

Dersom givernes utgangssignaler avviker fra de grenser som er fastsatt, skal nødvendig vedlikehold og deretter ny kalibrering *utføres*.

Feilplassert endring til § 26 fjerde ledd skal lyde:

§ 26 fjerde ledd skal lyde:

Ved bruk av kontinuerlig gasskromatografi skal korrektivt vedlikehold og ny kalibrering utføres *regelmessig*.

Nr. 13/2006 s. 1695 (i forskrift 13. oktober 2006 nr. 1158 til lov om folkehøyskoler).

§ 12 første ledd første punktum skal lyde:

Skolen er ansvarlig for at offentlig tilskudd brukes i samsvar med *folkehøyskoleloven*, forskrift og vilkår for tilskudd.

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2006-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
2004	8	1131	Forskrift nr. 930	3
2004	9	1277, 1278 og 1281	Forskrift nr. 931	6
2005	9	1362	Forskrift nr. 589	12
2005	11	1744	Vedtak nr. 938	8
2005	15	2312	Forskrift nr. 1446	3
2005	16	2529	Forskrift nr. 1593	4
2005	16	2538	Forskrift nr. 1609	1
2005	16	2644	Forskrift nr. 1668	2
2005	17	2713	Forskrift nr. 1690	2
2005	17	2855	Forskrift nr. 1694	2
2006			Forskrift nr. 83	2
2006	3	328	Forskrift nr. 229	4
2006	5	483	Forskrift nr. 376	14
2006	6	730	Forskrift nr. 468	12
2006	7	962	Forskrift nr. 546	9
2006	10	1316	Forskrift nr. 790	13
2006	12	1593	Forskrift nr. 1014	14
2006	13	1695	Forskrift nr. 1158	14

B-PostAbonnement

Returadresse:
Lovdata
Postboks 2016, Vika
N-0125 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd I Lover og sentrale forskrifter
Avd II Regionale og lokale forskrifter

Utgiver: Justis- og politidepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjøringskjema til Lovdata:
Med E-post: ltavd1@lovdata.no for avdeling I
ltavd2@lovdata.no for avdeling II

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted (www.lovdata.no).

Med post: Norsk Lovtidend
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.
Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement for 2006 koster	Avd I	kr 1140	kr 1700	kr 2360
	Avd. I og II	kr 1430	kr 2470	kr 3480

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no
- også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Tlf. 23 11 83 00
Fax 23 11 83 01
E-post: lovtid@lovdata.no